

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Εμπορικά σήματα - ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Κατά την οικονομική θεωρία της ενδογενούς ανάπτυξης (endogenous growth) η ορθολογική ρύθμιση των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας μπορεί να ενισχύσει την καινοτομία, την τεχνολογική εξέλιξη και τελικά την οικονομική ανάπτυξη (βλ. Paul Romer, Endogenous technological change, Journal of Political Economy, 1990, σελ. 71-102). Η έλλειψη επαρκούς νομικής προστασίας για τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας συνιστά αντικίνητρο για την έρευνα, αφού χωρίς αυτήν κανένας δεν μπορεί να εκμεταλλευτεί οικονομικά την καινούργια γνώση που δημιουργεί και γι' αυτό δεν έχει κίνητρο για να επενδύσει στην έρευνα και την καινοτομία. Από την άλλη πλευρά, η υπέρμετρη προστασία των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας οδηγεί σε νομικά μονοπώλια και περιορίζει τη διάχυση της γνώσης και τον ανταγωνισμό. Η ορθολογική προστασία των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας συνιστά απολύτως αναγκαίο κίνητρο για την επένδυση στην έρευνα, για την καινοτομία, για τη διάχυση της γνώσης και ενισχύει τον ανταγωνισμό. Η εύρεση της χρυσής τομής είναι το ζητούμενο τόσο για το νομοθέτη, όσο και για τον εφαρμοστή του δικαίου. Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο βαθμός νομικής προστασίας και οι εξουσίες που παρέχονται στο σήμα έχουν μεγάλη σημασία για την ελευθερία του ανταγωνισμού και για την ανάπτυξη της οικονομίας. Η υπέρμετρη προστασία του σήματος μπορεί να οδηγήσει σε αδικαιολόγητο περιορισμό του ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο αυτό η ορθολογική νομική προστασία για τα εμπορικά σήματα ενισχύει τη διαφοροποίηση στην αγορά και τον ανταγωνισμό, καθώς επιτρέπει στις επιχειρήσεις να διεκδικούν ένα μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς μέσα από τη βελτίωση της ποιότητας, της καινοτομίας και των τιμών των προϊόντων και ανταποκρινόμενες καλύτερα στις ανάγκες των καταναλωτών. Επίσης, η ορθολογική προστασία των εμπορικών σημάτων βελτιώνει το επίπεδο πληροφόρησης των καταναλωτών για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσφέρονται στην αγορά και τους επιτρέπει να λαμβάνουν οικονομικές αποφάσεις που ανταποκρίνονται περισσότερο στα συμφέροντά τους. Το βασικό κριτήριο για την εύρεση της χρυσής τομής στο πεδίο της προστασίας των εμπορικών σημάτων είναι η «διακριτική ικανότητα». Σήματα που έχουν διακριτική ικανότητα ενισχύουν τον ανταγωνισμό και την ανάπτυξη. Αντίθετα, η μονοπώληση ενδείξεων που στερούνται διακριτικής ικανότητας οδηγεί σε περιορισμό του ανταγωνισμού. Έτσι, η προστασία των εμπορικών σημάτων πρέπει να συμπορεύεται με την ενίσχυση του ανταγωνισμού και να μην οδηγεί στον περιορισμό του (βλ. απόφαση Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) της 18.6.2002, C-299/99, Philips κατά Remington, παρ. 30 και 78).

Στην έννομη τάξη μας συνυπάρχει το εθνικό σήμα με το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ. Από την άποψη αυτή, εύλογο είναι ότι το

εθνικό σήμα πρέπει να προστατεύεται όπως το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιβάλλεται η σύγκλιση εθνικού σήματος και σήματος της ΕΕ και δεν υπάρχουν λόγοι που να δικαιολογούν τη διαφοροποιημένη προστασία τους. Η σύγκλιση αυτή επιβάλλεται για πολλούς λόγους, όπως:

α. Θα είναι επωφελές αν το εθνικό δίκαιο των σημάτων υιοθετήσει την ίδια στάθμιση συμφερόντων, όπως το αντίστοιχο ενωσιακό δίκαιο για το σήμα της ΕΕ (βλ. Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ). Αυτή η στάθμιση συμφερόντων σχετίζεται άμεσα με την ελευθερία του ανταγωνισμού και τον βαθμό, στον οποίο αυτή πρέπει να περιορίζεται με τη χορήγηση αποκλειστικών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στο σήμα. Η ρύθμιση του σήματος της ΕΕ είναι πιο ευνοϊκή για την ελευθερία του ανταγωνισμού. Η ίδια στάθμιση συμφερόντων πρέπει να υιοθετηθεί και στο εθνικό δίκαιο.

β. Θα ήταν ανορθόδοξο το εθνικό σήμα να ρυθμίζεται διαφορετικά από το σήμα της ΕΕ. Και τα δύο επιτελούν την ίδια συναλλακτική και οικονομική λειτουργία και δεν δικαιολογείται διαφορετική ρύθμιση. Μάλιστα, αν ο εθνικός νομοθέτης χορηγήσει στο εθνικό σήμα μεγαλύτερη προστασία από αυτή που χορηγεί ο ενωσιακός νομοθέτης στο σήμα της ΕΕ, τότε το εθνικό σήμα μπορεί να αποτελέσει εργαλείο καταστρατήγησης της ισορροπίας που επιδιώκει ο ενωσιακός νομοθέτης ανάμεσα στα αποκλειστικά δικαιώματα που εξασφαλίζει το δικαίωμα στο σήμα και στην ελευθερία του ανταγωνισμού. Μια τέτοια σύγκρουση αξιών και σταθμίσεων ανάμεσα στην εθνική και την ενωσιακή έννομη τάξη δεν δικαιολογείται.

γ. Το σύστημα του σήματος της ΕΕ θεωρείται το πιο σύγχρονο παγκοσμίως. Αναθεωρήθηκε το 2015, μετά από μια μακρά νομοθετική διαδικασία που ξεκίνησε το 2011 και στηρίχθηκε σε εκτεταμένη μελέτη που εκπόνησε για λογαριασμό της ΕΕ το Max Planck Institut. Το σύστημα του σήματος της ΕΕ υιοθετεί τα πιο σύγχρονα πορίσματα της οικονομικής επιστήμης για την επιρροή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στην οικονομική ανάπτυξη, ιδίως όπως αυτά καταγράφονται και αναλύονται από την οικονομική θεωρία της «ενδογενούς ανάπτυξης».

δ. Το σύστημα του σήματος της ΕΕ αποτελεί ήδη διεθνώς πρότυπο προς το οποίο επιδιώκουν να συγκλίνουν νομοθετικά όλες οι χώρες, ακόμα και αυτές που δεν είναι μέλη της ΕΕ. Έτσι, η σύγκλιση του εθνικού σήματος με το σήμα της ΕΕ θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη των αλλοδαπών που έχουν συναλλαγές και επενδύσεις στην Ελλάδα.

ε. Ήδη τα περισσότερα κράτη – μέλη της ΕΕ που μετέφεραν στο εσωτερικό τους δίκαιο την Οδηγία 2015/2436 επέλεξαν να μην περιοριστούν σε απλή μεταφορά της Οδηγίας, αλλά να συγκλίνει η νομοθεσία τους και με το σύστημα του σήματος της ΕΕ που θεσπίζει ο Κανονισμός 2017/1001.

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιδιώκεται αφενός η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2015/2436 για τα εμπορικά σήματα και αφετέρου η προσέγγιση του εθνικού σήματος στο σύστημα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 2017/1001. Η Οδηγία 2015/2436 εισάγει νέους θεσμούς που ενισχύουν τον ανταγωνισμό, π.χ. περιορίζοντας την προστασία εμπορικών σημάτων που δεν χρησιμοποιούνται με την καθιέρωση της ένστασης απόδειξης χρήσης σε όλες τις δικαστικές διαδικασίες για εμπορικά σήματα, ή περιορίζοντας την προστασία σημάτων που περιλαμβάνουν στοιχεία που στερούνται διακριτικής ικανότητας, και ιδίως προβλέποντας ότι η περιγραφή των προϊόντων και υπηρεσιών για τις οποίες προστατεύεται το σήμα πρέπει να είναι ειδική και συγκεκριμένη. Παράλληλα, η Οδηγία παρέχει μεγαλύτερες δυνατότητες διαφοροποίησης στην αγορά, μέσα από την

κατοχύρωση νέων «μη παραδοσιακών» μορφών σημάτων, εφόσον έχουν διακριτική ικανότητα, εγκαταλείποντας την προϋπόθεση της «γραφικής παράστασης» ως απαραίτητο όρο για την προστασία του σήματος και εισάγοντας το νέο θεσμό των «σημάτων πιστοποίησης». Όλα αυτά συνιστούν εργαλεία ενίσχυσης της διαφοροποίησης στην αγορά και τελικά του ανταγωνισμού.

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιδιώκεται να ενισχυθεί η διεθνής ομοιομορφία των νομικών κειμένων για τα εμπορικά σήματα. Ελήφθησαν, επίσης, υπόψη οι διατάξεις του Κανονισμού 2017/1001 για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταβλήθηκε προσπάθεια οι διατάξεις του νομοσχεδίου να ακολουθούν τη φραστική διατύπωση των αντίστοιχων διατάξεων του Κανονισμού. Όπως και στο ν. 4072/2012, έτσι και στο προτεινόμενο νομοσχέδιο η διάταξη της ύλης σε κεφάλαια ακολουθεί τη διάταξη της ύλης στον Κανονισμό 2017/1001 για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιδιώκεται η προσέγγιση της ρύθμισης για το εθνικό σήμα στο σύστημα του σήματος της ΕΕ.

Στην έννομη τάξη μας συνυπάρχουν το εθνικό σήμα με το σήμα της ΕΕ και το λεγόμενο διεθνές σήμα. Το εθνικό σήμα ισχύει εντός της Ελληνικής Επικράτειας. Το σήμα της ΕΕ ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ. Απονέμεται από το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της ΕΕ (EUIPO) και ισχύει με τρόπο ενιαίο σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Εξάλλου, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO) τηρεί ένα διεθνές μητρώο σημάτων σύμφωνα με το Διεθνές Πρωτόκολλο της Μαδρίτης του 1989 (ν. 2783/2000, Α' 1). Αλλοδαποί που επιθυμούν να αποκτήσουν σήμα στην Ελλάδα, μπορούν, αντί να καταθέσουν εθνικό (ελληνικό) σήμα, να καταθέσουν σήμα στο διεθνές μητρώο του WIPO. Η κατάθεση αυτή καλείται «διεθνής καταχώριση», πρόκειται, όμως, για απλή εγγραφή, παρά για καταχώριση σήματος μετά από εξέταση των τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται για την απόκτηση του δικαιώματος. Μετά την κατάθεση αυτή, ο WIPO διαβιβάζει την αίτηση στην ελληνική Διεύθυνση Σημάτων, όπου εξετάζεται σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, χορηγείται δικαίωμα σήματος που ρυθμίζεται από τον ελληνικό νόμο. Όμως, η αίτηση διατηρεί ως ημερομηνία χρονικής προτεραιότητας, την ημερομηνία κατάθεσης στο διεθνές μητρώο του WIPO. Με την ίδια διαδικασία Έλληνες μπορούν μέσω του WIPO να αποκτήσουν σήματα σε άλλες χώρες. Τα άρθρα 71 έως 82 περιέχουν διατάξεις για την εφαρμογή του Διεθνούς Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης του 1989 από τη Διεύθυνση Σημάτων.

Με το σχέδιο νόμου διατηρούνται σε ισχύ τα άρθρα 184 επ. του ν. 4072/2012 για το Σήμα Ελληνικών Προϊόντων και Υπηρεσιών (κοινώς: Ελληνικό Σήμα). Το Ελληνικό Σήμα δεν είναι εμπορικό σήμα, αλλά ένδειξη ποιότητας που απονέμεται από τη Διοίκηση σε αγροτικά κυρίως προϊόντα. Παρά τη χρήση του ίδιου όρου («σήμα»), πρόκειται για θεσμό διαφορετικό από το εμπορικό σήμα που δεν σχετίζεται ούτε με τον παρόντα νόμο, ούτε με τα άρθρα 121 ως 183 του ν. 4072/2012 που καταργούνται. Στο παρόν σχέδιο νόμου προτιμήθηκε η χρήση του όρου «εθνικό σήμα», αντί του όρου «ελληνικό σήμα», για να μην υπάρχει σύγχυση ανάμεσα στο εμπορικό σήμα που ρυθμίζεται από το παρόν σχέδιο νόμου και το Σήμα Ελληνικών Προϊόντων και Υπηρεσιών που ρυθμίζεται από τα άρθρα 184 επ. του ν. 4072/2012.

Όπως ειπώθηκε πιο πάνω, είναι εύλογη και επιβεβλημένη η σύγκλιση του εθνικού σήματος με το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τόσο το πρώτο, όσο και το δεύτερο επιτελούν την ίδια

λειτουργία στην αγορά και δεν δικαιολογείται να προστατεύονται σε διαφορετικό βαθμό και με διαφορετικό τρόπο.

Μέχρι σήμερα, η σημαντικότερη διαφοροποίηση του σήματος της ΕΕ είναι ότι, όταν ο σηματούχος ασκεί αγωγή κατά τρίτου για προσβολή του σήματος, ο εναγόμενος έχει δικαίωμα να ασκήσει ανταγωγή για την ακύρωση του σήματος ή για την έκπτωση από αυτό. Χάριν προστασίας του σηματούχου, προβλέπεται ότι οι λόγοι έκπτωσης ή ακυρότητας προβάλλονται μόνο με ανταγωγή και όχι με ένσταση. Αντίθετα, ο ισχύον σήμερα ν. 4072/2012 δεν επιτρέπει το ίδιο για το εθνικό σήμα. Με το ισχύον καθεστώς του ν. 4072/2012 παρατηρούνται περιπτώσεις όπου εθνικά αστικά δικαστήρια δικάζουν αγωγές που στηρίζονται ταυτόχρονα τόσο σε σήματα της ΕΕ, όσο και σε εθνικά, και τα δικαστήρια είναι υποχρεωμένα, μετά από ανταγωγή ακύρωσης, να ακυρώσουν τα σήματα της ΕΕ, αλλά την ίδια στιγμή να κάνουν δεκτή την αγωγή με βάση τα εθνικά σήματα, το κύρος των οποίων δεν τους επιτρέπεται να ελέγξουν. Αυτό συνιστά μια αντινομία και ανακολουθία.

Για να μπορούν τα πολιτικά δικαστήρια να δικάζουν ανταγωγές ακύρωσης του σήματος, πρέπει ολόκληρη η δικαιοδοσία για την ακύρωση του σήματος να μεταφερθεί από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά. Διαφορετικά, διασπάται η ενότητα της κρίσεως και δημιουργείται το ενδεχόμενο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων επί των ιδίων υποθέσεων και μεταξύ των ιδίων διαδίκων από τα πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια. Θα μπορούσε δηλαδή η μεν ανταγωγή ακύρωσης του σήματος που ασκείται στα πολιτικά δικαστήρια να απορριφθεί, αλλά αίτηση ακυρότητας του σήματος που ασκείται στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων και στα διοικητικά δικαστήρια να γίνει δεκτή. Το ενδεχόμενο αυτό προσπαθεί να αποτρέψει το άρθρο 94 παρ. 3 του Συντάγματος.

Από την άλλη πλευρά δεν είναι δυνατό να καταργηθεί ολοσχερώς η δυνατότητα να ζητηθεί η ακυρότητα ή η έκπτωση από σήμα ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Τούτο διότι το άρθρο 43 της Οδηγίας 2015/2436 θεσπίζει υποχρέωση η έκπτωση ή ακυρότητα του σήματος να μπορεί να ζητηθεί και ενώπιον διοικητικής αρχής. Ο λόγος είναι ότι ο συντάκτης της Οδηγίας υπολαμβάνει ότι η διαδικασία για την ακύρωση του σήματος θα είναι ταχύτερη ενώπιον μιας διοικητικής αρχής. Συνεπώς, η σύγκλιση του εθνικού σήματος με το σήμα της ΕΕ και η εκπλήρωση των υποχρεώσεων που τάσσει η Οδηγία απαιτούν η αίτηση για έκπτωση ή ακύρωση σήματος να μπορεί να ζητηθεί και αυτοτελώς στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, αλλά και με ανταγωγή στα πολιτικά δικαστήρια, στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του σήματος. Για να είναι αυτό συμβατό με το άρθρο 94 παρ. 3 του Συντάγματος, πρέπει η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων επί αιτήσεων έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος να προσβάλλεται στα πολιτικά δικαστήρια.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιτυγχάνει τα παραπάνω κυρίως με τα άρθρα 38 παρ. 12-17 και 51 παρ. 1. Στις διατάξεις αυτές περιλαμβάνονται και ρυθμίσεις που αποτρέπουν το ενδεχόμενο η αίτηση έκπτωσης ή ακύρωσης να ζητηθεί ταυτόχρονα τόσο με ανταγωγή, όσο και με αίτηση στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Οι διατάξεις αυτές επιτυγχάνουν την πλήρη σύγκλιση με το σύστημα του σήματος της ΕΕ, αλλά ταυτόχρονα εκπληρώνουν και τις απαιτήσεις του άρθρου 94 παρ. 3 του Συντάγματος.

Σημειώνεται ότι ο νόμος μερίμνησε ιδίως για την αποτροπή του ενδεχομένου έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, όπως π.χ. θα μπορούσε να συμβεί στην περίπτωση που ζητείται η ακυρότητα ή η έκπτωση σήματος τόσο με ανταγωγή στα πολιτικά δικαστήρια όσο και με αίτηση ακυρότητας στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων και τα διοικητικά δικαστήρια μεταξύ

των ιδίων διαδίκων. Προς τον σκοπό αποτροπής της έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, ο νόμος αποκλείει τη δυνατότητα να ζητηθεί η ακυρότητα ή η έκπτωση του σήματος ταυτόχρονα και στα πολιτικά δικαστήρια, αλλά και στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων και στα διοικητικά δικαστήρια μεταξύ των ιδίων διαδίκων. Συγκεκριμένα, το άρθρο 51 παρ. 3 προβλέπει ότι: «Λόγοι έκπτωσης που έχουν προβληθεί με ανταγωγή δεν μπορεί να προβληθούν εκ νέου με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων. Λόγοι έκπτωσης που έχουν προβληθεί με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων δεν επιτρέπεται να προβληθούν εκ νέου με ανταγωγή». Για τον ίδιο λόγο το άρθρο 52 παρ. 11 εισάγει την ίδια ρύθμιση και για την ακυρότητα του σήματος και ορίζει ότι: «Λόγοι ακυρότητας που έχουν προβληθεί με ανταγωγή δεν μπορεί να προβληθούν εκ νέου με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων. Λόγοι ακυρότητας που έχουν προβληθεί με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων δεν επιτρέπεται να προβληθούν εκ νέου με ανταγωγή». Εξάλλου, η παράγραφος 15 του άρθρου 38 προβλέπει ότι: «Ο εναγόμενος, μετά την επίδοση από τον ενάγοντα της αγωγής προσβολής του σήματος, δικαιούται να προβάλει την έκπτωση ή την ακυρότητα του σήματος μόνο με ανταγωγή». Συνεπώς, οι ρυθμίσεις αυτές διασφαλίζουν ότι δεν είναι δυνατό το ζήτημα της έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος να ανακύψει μεταξύ των ιδίων διαδίκων τόσο στο πλαίσιο ανταγωγής στα πολιτικά δικαστήρια, όσο και στο πλαίσιο αυτοτελούς αίτησης στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων και τα διοικητικά δικαστήρια. Βεβαίως, είναι πιθανό περισσότεροι και διαφορετικοί διάδικοι να ζητήσουν την έκπτωση ή ακυρότητα άλλοι μεν με ανταγωγή και άλλοι με αίτηση στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Μπορεί, δηλαδή, ένας διάδικος που ενάγεται για προσβολή σήματος να ζητήσει την ακυρότητά του με ανταγωγή στο πολιτικό δικαστήριο, και ένας άλλος που δεν έχει εναχθεί να ζητήσει την ακυρότητα του σήματος στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Σε αυτήν την περίπτωση, όμως, έχουμε ανεξάρτητες δίκες μεταξύ διαφορετικών διαδίκων και δεν ανακύπτει ούτε ζήτημα δεδικασμένου, ούτε ζήτημα αντιφατικών αποφάσεων. Εξάλλου, δεν θα μπορούσε η έκβαση της μιας δίκης που κινεί ο ένας διάδικος να δεσμεύει και να προκαταλαμβάνει την έκβαση της άλλης που κινεί άλλος διάδικος. Σε μια τέτοια περίπτωση η διαφορά των διαδίκων αποκλείει την έκδοση αντιφατικών αποφάσεων, γιατί για αντιφατικές αποφάσεις γίνεται λόγος μόνο μεταξύ των ιδίων διαδίκων και όχι μεταξύ διαφορετικών διαδίκων.

B. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ **ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ**

Επί του άρθρου 1

Στο άρθρο 1 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου. Επίσης, συσχετίζεται το εθνικό σήμα με το σήμα της ΕΕ και το διεθνές σήμα του WIPO. Δίνονται επίσης νομοθετικοί ορισμοί που διευκολύνουν την κατανόηση των διατάξεων.

Επί του άρθρου 2

Με το άρθρο 2 δίνεται ο ορισμός του σήματος και προβλέπονται οι πιθανές μορφές που μπορεί να έχει ένα εμπορικό σήμα. Μολονότι καταργείται η προϋπόθεση της «γραφικής παράστασης» ως στοιχείου της έννοιας του σήματος, ωστόσο προβλέπεται ότι, για να μπορεί μια ένδειξη να αποτελέσει σήμα, πρέπει να μπορεί να παρουσιαστεί στο μητρώο σημάτων με τρόπο σαφή, ακριβή, αυτοτελή, ευπρόσιτο, κατανοητό, διαρκή και αντικειμενικό, που

επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές και στο κοινό να προσδιορίζουν με σαφήνεια και ακρίβεια το αντικείμενο προστασίας που παρέχεται στον δικαιούχο του. Σημαντική καινοτομία είναι η δυνατότητα που δίνεται για κατοχύρωση νέων, «μη παραδοσιακών», μορφών σημάτων, εφόσον, βεβαίως, έχουν διακριτική ικανότητα. Το άρθρο 2 που ορίζει τον τρόπο αναπαράστασης του σήματος ανάλογα με τη μορφή του, βασίζεται στο άρθρο 3 του Εκτελεστικού Κανονισμού 2018/626 ΕΕ για την εφαρμογή του Κανονισμού 2017/1001 ΕΕ. Για τις νέες μορφές σημάτων υπάρχει επίσης και σχετική Κοινή Ανακοίνωση των εθνικών Γραφείων Σημάτων και του EUIPO.

Επί του άρθρου 3

Το άρθρο 3 προβλέπει ότι το δικαίωμα στο σήμα αποκτάται με την καταχώρισή του στο μητρώο. Το άρθρο 33 παρ. 3 προβλέπει ότι η καταχώριση γίνεται μετά από τελεσίδικη απόφαση. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι τα αποτελέσματα της καταχώρισης ανατρέχουν στον χρόνο της κατάθεσης. Κατά το άρθρο 38 παρ. 12, η καταχώριση του σήματος παράγει μαχητό τεκμήριο ότι είναι έγκυρο. Πριν την καταχώριση, το σήμα προστατεύεται μόνο ως διακριτικό γνώρισμα κατά το άρθρο 13 του ν. 146/1914. Η καταχώριση στο μητρώο αντιδιαστέλεται από την κατάθεση. Η κατάθεση είναι αίτηση που εξετάζεται για τη συνδρομή των τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεων για την απονομή του δικαιώματος. Αν ολοκληρωθεί επιτυχώς η εξέταση αυτή, τότε μόνο το σήμα καταχωρείται στο μητρώο και γεννάται το αντίστοιχο δικαίωμα.

Επί του άρθρου 4

Το άρθρο 4 προβλέπει τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου. Αυτοί αποσκοπούν πρωτίστως στη διασφάλιση του ελεύθερου ανταγωνισμού και την αποτροπή του ενδεχομένου να καταχωρηθεί ως σήμα και να μονοπωληθεί μια ένδειξη που όλοι οι ανταγωνιστές έχουν ανάγκη να χρησιμοποιούν. Η χορήγηση σήματος κατά παράβαση των όρων του άρθρου 4 οδηγεί σε σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού προκαλώντας αδικαιολόγητα μονοπωλιακά δικαιώματα. Το άρθρο 4 ερμηνεύεται σε συνδυασμό με το άρθρο 1 που αναφέρεται στην έννοια της διακριτικής ικανότητας του σήματος. Μια ένδειξη έχει διακριτική ικανότητα, όταν καθιστά δυνατή την αναγνώριση του προϊόντος για το οποίο ζητείται η καταχώριση του σήματος ως προερχόμενου από μια συγκεκριμένη επιχείρηση και, ως εκ τούτου, καθιστά δυνατή τη διάκριση του προϊόντος αυτού από αυτά άλλων επιχειρήσεων (βλ. αποφάσεις ΔΕΕ C-468-472/01 P, παρ. 32, C-64/02 P, παρ. 42, C-304/06 P, παρ. 66). Ειδική μνεία γίνεται στο άρθρο 4 για τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις και ονομασίες προέλευσης, τα εγγυημένα ιδιότυπα παραδοσιακά προϊόντα και τις ονομασίες των φυτικών ποικιλιών. Για όλα αυτά υπάρχει ειδική νομοθεσία της ΕΕ. Η Οδηγία προβλέπει τόσο ως απόλυτο, όσο και ως σχετικό λόγο απαραδέκτου που εμποδίζει την καταχώριση σήματος την ύπαρξη προγενέστερης προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης, ή ονομασίας προέλευσης, ή παραδοσιακής ένδειξης οίνου, ή εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος, ή ονομασίας φυτικής ποικιλίας. Το ότι οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις και ονομασίες προέλευσης αποτελούν ταυτόχρονα τόσο απόλυτο όσο και σχετικό λόγο απαραδέκτου δικαιολογείται από το ότι, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, η Διεύθυνση Σημάτων δεν απορρίπτει με δική της πρωτοβουλία μια αίτηση σήματος για λόγους που σχετίζονται με τα σχετικά απαράδεκτα. Έτσι, για να μπορεί η Διεύθυνση Σημάτων να εμποδίζει την καταχώριση σημάτων που προσκρούουν σε προστατευόμενες γεωγραφικές

ενδείξεις, αυτές προβλέπονται ως απόλυτα απαράδεκτα στο άρθρο 4 του νόμου. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να δοθεί και η δυνατότητα στους ίδιους τους φορείς που διαχειρίζονται προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις να ασκούν ένδικα βοηθήματα για την προστασία τους. Για τον σκοπό αυτό οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις προβλέπονται ταυτόχρονα και ως σχετικοί λόγοι απαραδέκτου στο άρθρο 5.

Επί του άρθρου 5

Το άρθρο 5 προβλέπει τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που εμποδίζουν την καταχώριση μιας ένδειξης ως σήμα. Αυτοί ανάγονται σε προγενέστερα δικαιώματα (π.χ. προγενέστερα σήματα ή διακριτικά γνωρίσματα), σε ενδείξεις που είτε ομοιάζουν σε βαθμό κινδύνου συγχύσεως με την ένδειξη που κατατίθεται στο μητρώο για να καταχωρηθεί ως σήμα, είτε που η φήμη τους (των προγενέστερων ενδείξεων) προσβάλλεται από την ένδειξη που κατατίθεται στο μητρώο για να καταχωρηθεί ως σήμα. Η έννοια του κινδύνου συγχύσεως και της προσβολής της φήμης είναι ίδια τόσο στους λόγους για τα σχετικά απαράδεκτα (άρθρο 5 παρ. 1) όσο και στην αστική προστασία του σήματος (άρθρο 7 παρ. 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 38 παρ. 1). Η έννοια του κινδύνου συγχύσεως είναι κεντρική στο δίκαιο του σήματος. Η προστασία που παρέχει το καταχωρισμένο σήμα, της οποίας σκοπός είναι ιδίως η διασφάλιση του σήματος ως ένδειξης προέλευσης, είναι απόλυτη σε περίπτωση ταυτότητας μεταξύ του σήματος και του αντίστοιχου σημείου και μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών. Η προστασία ισχύει επίσης σε περίπτωση ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών. Η έννοια της ομοιότητας ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο σύγχυσης. Κεντρική στο δίκαιο του σήματος είναι και η προστασία της φήμης. Φήμη είναι η υψηλή αναγνωρισιμότητα του σήματος από το οικείο κοινό στο οποίο απευθύνεται. Ένα σήμα διαθέτει φήμη, όταν είναι σε υψηλό βαθμό γνωστό στο οικείο κοινό (βλ. απόφαση ΔΕΚ, C-375/97, παρ. 22-27). Στη φήμη του σήματος, με την έννοια της υψηλής αναγνωρισιμότητας από το οικείο κοινό, αναφέρονται και το άρθρο 6 της Διεθνούς Σύμβασης Παρισίων 1883 (ν. 213/1975), καθώς και το άρθρο 16 παρ. 1 του Πρωτοκόλλου για τα Δικαιώματα Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ν. 2290/1995). Για την εκτίμηση της φήμης, με την έννοια της υψηλής αναγνωρισιμότητας από το οικείο κοινό, λαμβάνονται υπόψη πολυάριθμοι παράγοντες, όπως ενδεικτικά, η εγγενής διακριτική δύναμη του σήματος, η ιδιοτυπία του, η μακρά κυκλοφορία του, το υψηλό μερίδιο αγοράς, η μακρά εντατική και συστηματική διαφήμιση, η μοναδικότητά του, με την έννοια ότι δεν έχει φθαρεί από την παράλληλη χρήση του και από άλλους ανταγωνιστές. Όμως, για τη συνδρομή της φήμης δεν χρειάζεται να συντρέχουν όλοι αυτοί οι παράγοντες σωρευτικά. Ο λόγος που ο νόμος παρέχει αυξημένη προστασία στα σήματα φήμης είναι διότι οι καταναλωτές αγοράζουν περισσότερο και πιο συχνά προϊόντα που φέρουν σήματα, με τα οποία έχουν αποκτήσει υψηλό βαθμό οικειότητας, δηλαδή σήματα υψηλής αναγνωρισιμότητας. Όμως, η θεμελίωση της φήμης του σήματος δεν αρκεί από μόνη της και για τη θεμελίωση της προσβολής. Πρέπει, επιπλέον, να συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 5 παρ. 1 εδ. γ' (βλ. και άρθρο 7 παρ. 3 εδ. γ'), όπως αυτές εξειδικεύονται στη νομολογία.

Σημειώνεται ότι η ελληνική μετάφραση της Οδηγίας 2015/2436 ΕΕ στο άρθρο 5 παρ. 3 εδ. α' χρησιμοποιεί τον όρο «νόμιμη αιτία», για να αποδώσει τον ξενόγλωσσο όρο without due cause, sans juste motif, ohne rechtfertigenden Grund. Στο σχέδιο νόμου (άρθρο 5 παρ. 1 εδ. γ') προκρίθηκε ως πιο ορθή απόδοση ο όρος «εύλογη αιτία». Ο όρος «εύλογη αιτία»

συνηγορεί και με τον τρόπο που ερμηνεύει τη διάταξη αυτή η νομολογία (βλ. ΔΕΕ, C-65/12, 06.02.2014, Red Bull / Bulldog).

Επί του άρθρου 6

Με το άρθρο 6 ορίζεται ότι αν κάποιος λόγος απαραδέκτου συντρέχουν για ορισμένα μόνο από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, για τις οποίες κατατίθεται μια ένδειξη, το σήμα απορρίπτεται μόνο ως προς αυτά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες και γίνεται δεκτό ως προς τα υπόλοιπα.

Επί του άρθρου 7

Το άρθρο 7 αναφέρεται στο περιεχόμενο του δικαιώματος στο σήμα και στις αξιώσεις που απορρέουν από αυτό. Από το γράμμα της διάταξης προκύπτει ότι όλες οι αξιώσεις που απορρέουν από το δικαίωμα στο σήμα τελούν υπό την επιφύλαξη τυχόν προγενέστερων δικαιωμάτων. Η διάταξη του άρθρου 7 πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό και με την παράγραφο 12 του άρθρου 38 κατά την οποία το σήμα που έχει καταχωρηθεί θεωρείται έγκυρο, εκτός αν αμφισβητηθεί το κύρος του με ανταγωγή. Το προτεινόμενο νομοσχέδιο προβλέπει ότι το δικαίωμα στο σήμα έχει περιεχόμενο τόσο θετικό (δικαίωμα χρήσης), όσο και αρνητικό (δικαίωμα αποκλεισμού τρίτων από τη χρήση). Αντίθετα, η Οδηγία αναφέρεται μόνο σε αρνητικό δικαίωμα. Το προτεινόμενο νομοσχέδιο δεν διαφοροποιείται από το πνεύμα και το γράμμα της Οδηγίας.

Σημειώνεται ότι η ελληνική μετάφραση της Οδηγίας 2015/2436 ΕΕ στο άρθρο 5 παρ. 3 εδ. α' χρησιμοποιεί, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, τον όρο «νόμιμη αιτία» για να αποδώσει τον ξενόγλωσσο όρο *without due cause, sans juste motif, ohne rechtfertigenden Grund*. Στο σχέδιο νόμου (άρθρο 7 παρ. 3 εδαφ. γ') προκρίθηκε ως πιο ορθή απόδοση ο όρος «εύλογη αιτία».

Επί του άρθρου 8

Για την αποτελεσματικότερη αποτροπή προσβολών του σήματος, ο δικαιούχος του έχει δικαίωμα να απαγορεύσει ορισμένες προπαρασκευαστικές πράξεις που οδηγούν σε προσβολή και οι οποίες περιγράφονται στο άρθρο 8.

Επί του άρθρου 9

Η λεξικογράφηση σημάτων μπορεί να προκαλέσει την πεπλανημένη εντύπωση ότι πρόκειται για κοινόχρηστες ενδείξεις, ή να τα οδηγήσει προοδευτικά στο να περιπέσουν σε κοινή χρήση. Για τον λόγο αυτό επιβάλλεται η λεξικογράφηση ενδείξεων που αποτελούν καταχωρημένα σήματα να συνοδεύεται από ρητή μνεία ότι πρόκειται για καταχωρημένο σήμα και όχι για κοινό λεξιλογικό όρο.

Επί του άρθρου 10

Το άρθρο 10 ρυθμίζει μια ειδική περίπτωση κακής πίστης κατά την κατάθεση σήματος. Πρόκειται για την περίπτωση που ο αντιπρόσωπος καταθέτει στο όνομά του σήμα που αληθώς ανήκει στον αντιπροσωπευόμενο. Η έννοια του αντιπροσώπου ερμηνεύεται με ευρύτητα, ώστε να περιλαμβάνει και τον εμπορικό διανομέα και κάθε άλλη συναφή περίπτωση. Σε μια τέτοια περίπτωση ο αντιπροσωπευόμενος (πραγματικός δικαιούχος) μπορεί να ζητήσει την απαγόρευση της χρήσης του σήματος, ή την ακύρωσή του, ή τη

μεταβίβαση του σήματος σε αυτόν. Κατά τη μεταφορά της σχετικής διάταξης στην ελληνική έννομη τάξη υπήρξε μέριμνα, ώστε ο αντιπρόσωπος να μπορεί να ζητήσει τη μεταβίβαση του σήματος τόσο με αίτησή του στη ΔΕΣ όσο και με αγωγή στα πολιτικά δικαστήρια. Στην τελευταία περίπτωση οι αγωγές για απαγόρευση της χρήσης και για μεταβίβαση του σήματος θα μπορούν να σωρευτούν στο ίδιο δικόγραφο, πράγμα που ανταποκρίνεται στην αρχή της οικονομίας της δίκης. Αντίθετα, η διάταξη δεν καταλαμβάνει περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει το στοιχείο της κακής πίστης. Στην περίπτωση μιας τέτοιας μεταγενέστερης διαφωνίας το άρθρο 10 δεν έχει εφαρμογή, ούτε κατ' αναλογία, γιατί ελλείπει το στοιχείο της κακής πίστης κατά την κατάθεση.

Επί του άρθρου 11

Τα αποκλειστικά δικαιώματα που παρέχει το σήμα δεν θα πρέπει να επιτρέπουν στον δικαιούχο να απαγορεύει τη χρήση σημείων ή ενδείξεων από τρίτους, όταν χρησιμοποιούνται με θεμιτό τρόπο και σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο. Προκειμένου να δημιουργηθούν ισότιμοι όροι για τις εμπορικές επωνυμίες και τα σήματα, δεδομένου ότι συνήθως παρέχεται απεριόριστη προστασία στις εμπορικές επωνυμίες έναντι των μεταγενέστερων σημάτων, αυτή η χρήση θα πρέπει να θεωρείται ότι περιλαμβάνει μόνο τη χρήση του ίδιου ονόματος του τρίτου. Αυτού του είδους η χρήση θα πρέπει επίσης να επιτρέπει τη χρήση περιγραφικών ή μη διακριτικών σημείων ή ενδείξεων εν γένει. Η χρήση του σήματος από τρίτους, με σκοπό να επιστήσουν την προσοχή των καταναλωτών στη μεταπώληση αυθεντικών προϊόντων που είχαν πωληθεί αρχικά εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του, θα πρέπει να θεωρείται θεμιτή, υπό την προϋπόθεση ότι είναι ταυτόχρονα σύμφωνη με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο. Η χρήση του σήματος από τρίτους για σκοπούς καλλιτεχνικής έκφρασης ή κριτικής θα πρέπει επίσης να θεωρείται θεμιτή, υπό την προϋπόθεση ότι είναι ταυτόχρονα σύμφωνη με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο. Επιπλέον, η διάταξη του άρθρου 11 αποσκοπεί στην πλήρη και αποτελεσματική προστασία της ελευθερίας της έκφρασης, η οποία αποτελεί υπέρτερη αξία. Αξιοσημείωτο στο άρθρο 11 είναι ότι με τη νέα διατύπωση το δικαίωμα στο σήμα δεν μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση σημείων που δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα. Έτσι, με βάση σύνθετα σήματα που περιέχουν και κοινότυπα ή περιγραφικά στοιχεία δεν μπορεί να απαγορευτεί στους τρίτους η χρήση σημείων ή ενδείξεων που είναι κοινότυπα ή περιγραφικά, ακόμα και αν περιλαμβάνονται στο εν λόγω σύνθετο σήμα. Ακόμα και σήματα που δεν είναι σύνθετα, αλλά απλά, αν συμβαίνει να είναι κοινότυπα ή περιγραφικά, δεν μπορούν να αποτελέσουν τη νομική βάση για την απαγόρευση χρήσης από τους τρίτους των αντίστοιχων ενδείξεων. Τα ίδια ισχύουν και σε σχέση με την προσβολή της φήμης.

Επί του άρθρου 12

Το άρθρο 12 σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 παρ. 2 και 48 προσδιορίζουν το μέτρο στο οποίο το δίκαιο του σήματος προστατεύει την ασφάλεια και τη βεβαιότητα δικαίου. Παλαιότερα, αρκούσε η απλή και τυπική καταχώριση του σήματος για να περιβάλλει το καταχωρημένο σήμα με ένα νομικό καθεστώς ασφάλειας και βεβαιότητας που δεν επέτρεπε την αμφισβήτηση του κύρους του σήματος στα πολιτικά δικαστήρια και επέτρεπε την αμφισβήτηση αυτή μόνο μέσα από τη διαδικασία της υποβολής αίτησης για ακυρότητα ή

έκπτωση. Σύμφωνα με το άρθρο 12, αλλά και το άρθρο 47 παρ. 2, το κύρος του σήματος μπορεί να αμφισβητηθεί στα πολιτικά δικαστήρια. Τούτο δεν είναι πλέον εφικτό μόνο αν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 12, δηλαδή αν έχει παρέλθει πενταετία από την καταχώριση και αν επιπλέον έχει γίνει χρήση του σήματος σε ικανό βαθμό, έτσι ώστε το σήμα να έχει καταστεί γνωστό.

Επί του άρθρου 13

Η αρχή της ανάλωσης διασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στο πλαίσιο της ΕΕ και του ΕΟΧ. Παράλληλα, διασφαλίζει την απαγόρευση εισαγωγής προϊόντων από τρίτες χώρες. Το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου 28 της Διεθνούς Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΕ 1994, L1/3) ρητά προβλέπει ότι όσα ισχύουν για την «ανάλωση» στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζονται και για τις χώρες του ΕΟΧ (Ισλανδία, Νορβηγία και Λιχτενστάιν).

Σημειώνεται και εδώ ότι η Οδηγία 2015/2436 ΕΕ στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 χρησιμοποιεί στην ελληνική της μετάφραση τη φράση «δεν έχει νόμιμους λόγους» για να αποδώσει τον ξενόγλωσσο όρο *legitimate reasons, motif légitimes, berechtigte Gründe*. Στο σχέδιο νόμου, στο άρθρο 13 παρ. 2 προκρίθηκε ως πιο ορθή η χρήση του όρου «εύλογη αιτία» που αποδίδει ακριβέστερα τη ρύθμιση της Οδηγίας, όπως αυτή έχει ερμηνευτεί και από τη νομολογία (βλ. ιδίως ΔΕΚ C-337/95, 04.11.1997, Dior/Enora).

Επί του άρθρου 14

Το άρθρο 14 επιτρέπει στον δικαιούχο του σήματος να προβεί σε περιορισμό των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες αυτό έχει κατατεθεί. Ο περιορισμός αυτός μπορεί να γίνει και μετά την καταχώριση του σήματος. Μπορεί επίσης να γίνει κατά τον χρόνο που η αίτηση εξετάζεται και είναι εκκρεμής μέχρι και το διοικητικό εφετείο.

Επί του άρθρου 15

Το άρθρο 15 επιτρέπει στον δικαιούχο μιας αίτησης ή ενός καταχωρημένου σήματος να διασπάσει (διαιρέσει) την αίτηση ή το σήμα σε δύο ή περισσότερες αυτοτελείς αιτήσεις ή σήματα. Η δυνατότητα αυτή έχει μεγάλη πρακτική σημασία ιδίως στην περίπτωση που η αίτηση του σήματος γίνεται δεκτή για ορισμένα προϊόντα, αλλά απορρίπτεται για άλλα. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο δικαιούχος μπορεί με τη διαίρεση να προκαλέσει την οριστική καταχώριση της αίτησης για όσα προϊόντα έχει γίνει δεκτή, και παράλληλα να αποσπάσει τα προϊόντα που απορρίφθηκαν σε ιδιαίτερη αίτηση, για την οποία μπορεί να ασκήσει προσφυγή.

Επί του άρθρου 16

Τόσο η αίτηση του σήματος όσο και το καταχωρημένο σήμα μπορούν να μεταβιβαστούν εν όλω ή εν μέρει και ανεξάρτητα από τη μεταβίβαση της οικείας επιχείρησης.

Η παράγραφος 6 του άρθρου 16 ρυθμίζει την περίπτωση όπου ένα προγενέστερο σήμα, το οποίο κωλύει την καταχώριση μιας μεταγενέστερης δήλωσης σήματος, μεταβιβάζεται στον δικαιούχο της εν λόγω μεταγενέστερης δήλωσης καθ' όν χρόνο αυτή είναι ακόμα εκκρεμής. Για παράδειγμα, συμβαίνει πολύ συχνά στην πράξη το εξής: Μια δήλωση σήματος μπορεί να απορριφθεί, επειδή υπάρχει ένα προγενέστερο όμοιο ή παρόμοιο σήμα άλλου δικαιούχου. Ο καταθέτης της κρινόμενης δήλωσης σήματος που απορρίφθηκε ασκεί προσφυγή κατά της

απόφασης που την απέρριψε. Μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής, ο καταθέτης της κρινόμενης δήλωσης έχει αποκτήσει δια μεταβίβασης το προγενέστερο σήμα που αποτελούσε εμπόδιο στην καταχώριση της κρινόμενης δήλωσης. Αν συμβεί αυτό, τότε το προγενέστερο σήμα δεν αποτελεί πλέον πραγματικό και ουσιαστικό κώλυμα για την καταχώριση της κρινόμενης δήλωσης. Τούτο διότι ανήκουν πλέον και τα δύο στον ίδιο δικαιούχο και ως εκ τούτου δεν συντρέχει πλέον κίνδυνος σύγχυσης. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 προβλέπει ότι το διοικητικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται της προσφυγής οφείλει να λάβει υπόψη τη μεταβίβαση του σήματος που μεσολάβησε μετά την άσκηση της προσφυγής και να την κάνει δεκτή επειδή πλέον εξέλιπε ο κίνδυνος σύγχυσης. Έτσι, κρίσιμος χρόνος για την εκτίμηση της προσφυγής (και της κρινόμενης δήλωσης σήματος στην οποία αυτή αφορά) δεν είναι ο χρόνος κατάθεσης της κρινόμενης δήλωσης, αλλά λαμβάνεται υπόψη και η μεταβίβαση του προγενέστερου σήματος που μεσολάβησε αργότερα. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση όπου το προγενέστερο σήμα που εμπόδιζε την καταχώριση της κρινόμενης δήλωσης έπαυσε να ισχύει, επειδή παρήλθε η δεκαετής προστασία του, χωρίς να ανανεωθεί. Και στην περίπτωση αυτή, το διοικητικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται της προσφυγής λαμβάνει υποχρεωτικά υπόψη την παύση της ισχύος του σήματος που επέρχεται αυτοδικαίως με την πάροδο της δεκαετούς προστασίας του, χωρίς να υποβληθεί αίτηση ανανέωσης. Η λήξη της ισχύος του προγενέστερου σήματος λαμβάνεται υπόψη, μολοντί έγινε σε χρόνο μεταγενέστερο από την κατάθεση της κρινόμενης δήλωσης σήματος.

Επί του άρθρου 17

Τόσο η αίτηση του σήματος όσο και το καταχωρημένο σήμα μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο παραχώρησης άδειας χρήσης, σε αποκλειστική ή μη βάση, και για το σύνολο ή για ορισμένα μόνο προϊόντα και για ορισμένο ή αόριστο χρόνο και για το σύνολο ή μέρος της Ελληνικής επικράτειας. Όταν έχει χορηγηθεί αποκλειστική άδεια χρήσης, και εφόσον συντρέχουν οι όροι της παραγράφου 4, ο αδειούχος μπορεί να ασκήσει τις αξιώσεις για την προσβολή του σήματος, ως μη δικαιούχος διάδικος.

Επί του άρθρου 18

Επί της αίτησης του σήματος, καθώς και επί του καταχωρημένου σήματος μπορεί να συσταθεί οποιοδήποτε περιορισμένο εμπράγματο δικαίωμα ή να επιβληθεί κατάσχεση. Επίσης, η αίτηση του σήματος και το καταχωρημένο σήμα περιλαμβάνονται στην πτωχευτική περιουσία.

Επί του άρθρου 19

Η μεταβίβαση, η παραχώρηση άδειας χρήσης, και η σύσταση ενεχύρου ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος παράγουν αποτελέσματα έναντι τρίτων από την εγγραφή τους στο μητρώο, αλλά και πριν από την εγγραφή τους, έναντι των προσώπων, οι οποίοι απέκτησαν μεν δικαιώματα επί του σήματος μετά την ημερομηνία της συγκεκριμένης δικαιοπραξίας, ήταν όμως εν γνώσει αυτής κατά την ημερομηνία κτήσης των δικαιωμάτων τους. Το άρθρο 19 δεν εφαρμόζεται, ούτε αναλόγως, σε σχέση με την κατάσχεση και την πτώχευση.

Επί των άρθρων 20-22

Τα άρθρα 20-22 καθορίζουν το περιεχόμενο που πρέπει να έχει η αίτηση για την καταχώριση του σήματος (δήλωση σήματος). Το άρθρο 21 περιλαμβάνει τα στοιχεία που είναι απολύτως αναγκαία, για να υπάρχει υποστατή δήλωση σήματος (π.χ. να έχει το όνομα καταθέτη και πλήρη στοιχεία ταυτότητας και επικοινωνίας, συγκεκριμένη απεικόνιση του σήματος, προϊόντα). Αν ελλείπουν αυτά τα στοιχεία και χρειάζεται συμπλήρωση, δεν μπορεί να θεωρηθεί υποστατή η δήλωση του σήματος και δεν χορηγείται ημερομηνία κατάθεσης. Τα στοιχεία επικοινωνίας του καταθέτη είναι ζωτικής σημασίας, γιατί χωρίς αυτά δεν μπορεί ούτε η Διεύθυνση Σημάτων, ούτε οι τρίτοι να κάνουν κοινοποιήσεις στον καταθέτη για την άσκηση των δικαιωμάτων τους. Αντίθετα, τα στοιχεία του άρθρου 22 είναι δευτερεύοντα και μπορούν να συμπληρωθούν αργότερα.

Επί του άρθρου 23

Ο νόμος, σε συμμόρφωση με την Οδηγία, προβλέπει νέες προδιαγραφές για την περιγραφή των προϊόντων ή/και υπηρεσιών που προορίζεται να διακρίνει το σήμα. Εφεξής, η περιγραφή των προϊόντων πρέπει να είναι ειδική και συγκεκριμένη. Επίσης, δεν είναι πλέον ενδεδειγμένος τρόπος περιγραφής των προϊόντων η χρήση αυτούσιας της επικεφαλίδας της οικείας κλάσης της Διεθνούς Σύμβασης της Νίκαιας, καθώς στην περίπτωση αυτή θα εννοούνται μόνο εκείνα τα προϊόντα ή υπηρεσίες που εμπίπτουν στο κυριολεκτικό νόημα της επικεφαλίδας. Η ρύθμιση αυτή συμπληρώνει τις άλλες διατάξεις του νόμου που συνδέουν την προστασία του σήματος μόνο με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες το σήμα πραγματικά χρησιμοποιείται στην αγορά. Τα μνημονεύμενα στο άρθρο 23 θα ισχύουν για νέες δηλώσεις που θα κατατεθούν μετά την ισχύ του νόμου. Όμως, ακόμα και τα σήματα που κατατέθηκαν πριν την ισχύ του νόμου και περιλαμβάνουν ολόκληρη την επικεφαλίδα μιας κλάσης καταλαμβάνονται από τη νέα ρύθμιση. Διαφορετικά, ο σκοπός του άρθρου 23 δεν θα μπορούσε να εκπληρωθεί και θα εισαγόταν μια αδικαιολόγητη διάκριση ανάμεσα στα παλιά και τα νέα σήματα. Σημειώνεται ότι το ΔΕΕ έχει νομολογήσει (στο πλαίσιο, όμως, του άρθρου 28 του Κανονισμού 2015/2424) ότι τα παλαιά σήματα της ΕΕ θα συνεχίσουν να ισχύουν για όλα τα προϊόντα που περιλαμβάνει η οικεία κλάση, δηλαδή ακόμα και αυτά που δεν εμπίπτουν στο κυριολεκτικό νόημα της επικεφαλίδας της αναγραφόμενης κλάσης (Βλ. αποφάσεις ΔΕΕ, C-501/15, 11.10.17, Cactus και C-577/14, 16.2.17, Brandconcern).

Επί του άρθρου 24

Ο νέος νόμος εισάγει διαφορετική μορφή διοικητικής προστασίας για τα προγενέστερα σήματα. Συγκεκριμένα, όταν κατατίθεται μια νέα δήλωση σήματος, αν ο έλεγχος της Διεύθυνσης Σημάτων εντοπίσει κάποιο όμοιο ή παρόμοιο προγενέστερο σήμα, η νεότερη δήλωση σήματος δεν απορρίπτεται αυτεπάγγελα. Αντίθετα, ενημερώνεται ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος, για να ασκήσει ανακοπή. Αν δεν ασκηθεί ανακοπή η νεότερη δήλωση σήματος μπορεί να γίνει δεκτή και να καταχωρηθεί. Έτσι, οι λόγοι για τους οποίους η Διεύθυνση Σημάτων απορρίπτει μια δήλωση σήματος είναι μόνο οι λόγοι που ανάγονται στα απόλυτα απαράδεκτα του άρθρου 4. Αντίθετα, τα σχετικά απαράδεκτα του άρθρου 5 προβάλλονται μόνο με ανακοπή. Η νέα αυτή πρακτική ισχύει στις περισσότερες χώρες της ΕΕ και του κόσμου και είναι και η πρακτική του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της ΕΕ (EUIPO). Οι λόγοι που δικαιολογούν τη νομοθετική αυτή μεταβολή είναι πολλοί: Σύμφωνα με το νόμο, ως προγενέστερα σήματα λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο τα εθνικά σήματα, αλλά και

τα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τα διεθνή σήματα που έχουν κατατεθεί στο μητρώο του WIPO και υποδεικνύουν ως χώρα ισχύος τους και την Ελλάδα. Έτσι, ο αριθμός των προγενέστερων σημάτων είναι πλέον πολύ μεγάλος και γίνεται εξαιρετικά δύσκολη η απόκτηση νέων σημάτων. Υπάρχουν και άλλοι λόγοι που δικαιολογούν την κατάργηση του αυτεπάγγελτου προελέγχου από τη Διεύθυνση Σημάτων, όπως: (α) Είναι αντιφατικό να γίνεται υπηρεσιακός προέλεγχος για σχετικά απαράδεκτα από τη Διεύθυνση, όταν ακόμα και οι ίδιοι οι δικαιούχοι προγενέστερων σημάτων δεν μπορούν να τα αντιτάξουν, αν δεν έχουν κάνει χρήση. Στο πλαίσιο του νόμου που ισχύει ήδη από το 2012, ο δικαιούχος ενός προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να αντιταχθεί σε μεταγενέστερη αίτηση σήματος, αν το προγενέστερο σήμα δεν χρησιμοποιείται πράγματι στην αγορά. Η άσκηση αξιώσεων από το σήμα είναι συνδεδεμένη με τη χρήση του. Έτσι, ανακοπές που ασκούνται με βάση σήματα που δεν χρησιμοποιούνται, απορρίπτονται. (β) Η προστασία που παρέχει στα προγενέστερα σήματα ο αυτεπάγγελτος προέλεγχος της Διεύθυνσης είναι ευρύτερη και περισσότερη από αυτή που πραγματικά χρειάζεται. Αυτό που είναι αναγκαίο είναι η Διεύθυνση να ειδοποιεί τους δικαιούχους των προγενέστερων σημάτων, για να ασκούν αυτοί τα δικαιώματά τους, αν το κρίνουν οι ίδιοι αναγκαίο. Όμως, αν οι ίδιοι δεν ασκούν ανακοπές, μολονότι ειδοποιούνται, τότε είναι περιττό η Διεύθυνση να ασκεί η ίδια τα δικαιώματα αυτά, αντί των δικαιούχων, με τη μορφή του υπηρεσιακού προελέγχου για προγενέστερα σήματα. (γ) Τέλος, όπως ειπώθηκε, με δεδομένο ότι προγενέστερα θεωρούνται όχι μόνο τα εθνικά σήματα, αλλά και τα σήματα της ΕΕ και τα διεθνή, ο αυτεπάγγελτος προέλεγχος ουσιαστικά καθιστά δυσχερέστατη έως αδύνατη την απόκτηση σήματος. Αυτό είναι σε βάρος των νέων επιχειρήσεων που θέλουν να εισέλθουν στην αγορά και περιορίζει τον δυναμικό ανταγωνισμό. Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο ο αυτεπάγγελτος προέλεγχος δεν καταργείται ολοσχερώς. Αντίθετα, δεν οδηγεί σε απόρριψη της νεότερης αίτησης για σήμα, αλλά μόνο σε ειδοποίηση του δικαιούχου του προγενέστερου σήματος, ώστε αυτός, αν θέλει, να ασκήσει ανακοπή και να αποτρέψει την καταχώριση του νεότερου σήματος. Έτσι, η Διεύθυνση εξακολουθεί να επιτελεί τον ρόλο της για την προστασία των δικαιούχων προγενέστερων σημάτων, χωρίς, όμως, να εμποδίζει αδικαιολόγητα την καταχώριση και νεότερων αιτήσεων για σήματα. Έτσι, ενισχύεται ο πραγματικός ανταγωνισμός, χωρίς να τίθενται σε διακινδύνευση τα προγενέστερα δικαιώματα.

Επί των άρθρων 25-27

Με τα άρθρα 25-27 ρυθμίζεται η ανακοπή κατά δήλωσης σήματος που έγινε κατ' αρχήν δεκτή από τη Διεύθυνση Σημάτων. Σημειώνεται ότι για την ανακοπή που στηρίζεται σε απόλυτους λόγους του άρθρου 4 δεν απαιτείται η συνδρομή εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του ανακόπτοντος. Αυτό είναι σύμφωνο με το άρθρο 40 της Οδηγίας. Αντίθετα, έννομο συμφέρον απαιτείται μόνο στην περίπτωση που η ανακοπή στηρίζεται σε σχετικούς λόγους του άρθρου 5, δηλαδή σε προγενέστερα δικαιώματα.

Επί του άρθρου 28

Το άρθρο 28 πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με τα άρθρα 40 και 54. Οι διατάξεις αυτές εισάγουν την ένσταση απόδειξης της χρήσης του σήματος. Η προστασία που παρέχει ο νόμος στο καταχωρημένο σήμα συνδέεται στενά με τη χρήση του για συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες. Το σήμα προστατεύεται μόνο στην έκταση που χρησιμοποιείται. Συνεπώς, κάθε φορά που ο σηματούχος ασκεί, με βάση το σήμα, ανακοπή κατά της καταχώρισης

μεταγενέστερης δήλωσης σήματος, ο καθ' ού η ανακοπή μπορεί, κατ' ένσταση, να ζητήσει από τον ανακόπτοντα να αποδείξει ότι χρησιμοποιεί το σήμα και για ποια προϊόντα ή υπηρεσίες το χρησιμοποιεί. Ομοίως και σε περίπτωση που ο σηματούχος ασκεί αίτηση ακυρότητας σήματος, ο καθ' ού η αίτηση μπορεί να προβάλει την ίδια ένσταση απόδειξης χρήσης. Το προτεινόμενο νομοσχέδιο, με το άρθρο 40, εισάγει την ένσταση απόδειξης της χρήσης και στις αγωγές στα πολιτικά δικαστήρια για την αστική προστασία του σήματος. Ο εναγόμενος μπορεί κατ' ένσταση να ζητήσει από τον ενάγοντα σηματούχο να αποδείξει, αν πράγματι χρησιμοποιεί το σήμα και για ποια προϊόντα ή υπηρεσίες. Έτσι, κατά τον σκοπό του νόμου, τα σήματα εκπληρώνουν τον σκοπό τους, που συνίσταται στη διάκριση των προϊόντων ή των υπηρεσιών και στην παροχή στους καταναλωτές της δυνατότητας να κάνουν συνειδητές επιλογές, μόνον εάν όντως χρησιμοποιούνται στην αγορά. Η απαίτηση χρήσης είναι επίσης αναγκαία, προκειμένου να περιοριστεί ο συνολικός αριθμός των καταχωρισμένων και προστατευόμενων σημάτων και, κατ' επέκταση, ο αριθμός των συγκρούσεων, οι οποίες αναφύονται μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, είναι ουσιώδους σημασίας να απαιτείται η ουσιαστική χρησιμοποίηση των καταχωρισμένων σημάτων για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, για τα οποία ή τις οποίες είναι καταχωρισμένα, επί ποινή εκπτώσεως αν δεν χρησιμοποιηθούν για αυτά τα προϊόντα ή για αυτές τις υπηρεσίες εντός διαστήματος πέντε ετών από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της διαδικασίας καταχώρισης. Εξάλλου, ένα σήμα δεν μπορεί να προβληθεί εγκύρως σε αστική δίκη προσβολής, εάν ο ενάγων δεν μπορεί να αποδείξει ότι το χρησιμοποιεί, ή αν ο εναγόμενος μπορεί να αποδείξει ότι ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να εκπέσει των δικαιωμάτων του ή, όταν η αγωγή ασκείται κατά μεταγενέστερου δικαιώματος, θα μπορούσε να είχε εκπέσει των δικαιωμάτων του κατά τον χρόνο που αποκτήθηκε το μεταγενέστερο δικαίωμα. Η απόδειξη χρήσης πολύ συχνά θέτει εξαιρετικές αποδεικτικές δυσκολίες στους διαδίκους και είναι ζήτημα κομβικής και ουσιαστικής σημασίας. Η εξέταση της χρήσης του σήματος δεν είναι τυπικό ζήτημα που μπορεί να ξεπεραστεί με έναν επιφανειακό έλεγχο. Αντίθετα, είναι κεντρικό ζήτημα στην εκδίκαση των υποθέσεων των σημάτων και έχει κομβική σημασία για τον ελεύθερο ανταγωνισμό, δεδομένου ότι κατά το νόμο τα σήματα που δεν χρησιμοποιούνται δεν προστατεύονται. Το βάρος απόδειξης για τη χρήση του σήματος το φέρει ο σηματούχος. Προκειμένου για σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ρυθμιζόμενο από τον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ, η χρήση σε οποιοδήποτε κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ισοδυναμεί με χρήση του σήματος. Έτσι, το σήμα της ΕΕ δε χρειάζεται να χρησιμοποιείται οπωσδήποτε και στην Ελλάδα, για να τύχει προστασίας. Η ερμηνεία αυτή επιβάλλεται από τον «ενιαίο» χαρακτήρα του Σήματος της ΕΕ.

Επί των άρθρων 29-30

Τα άρθρα 29 και 30 προβλέπουν τη δυνατότητα προσφυγής στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων κατά πράξεων της Διεύθυνσης Σημάτων, τη συγκρότηση και λειτουργία της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και τη διαδικασία που εφαρμόζεται.

Ειδικά στο άρθρο 30 έχουν προβλεφθεί διατάξεις που αποσκοπούν στην ενίσχυση της Διεύθυνσης Σημάτων και της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων με υψηλού επιστημονικού επιπέδου έμπυχο δυναμικό. Τούτο είναι αναγκαίο, γιατί η Διεύθυνση Σημάτων και η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων ασκούν έργο που απαιτεί επιστημονική εξειδίκευση και ευχέρεια παρακολούθησης της ταχέως εξελισσόμενης νομολογίας του Δικαστηρίου της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας. Ακόμα, τα στελέχη της Διεύθυνσης Σημάτων εκπροσωπούν τη χώρα τόσο στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της ΕΕ, όσο και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας. Ειδικότερα, οι συνιστώμενες στην παράγραφο 13 του άρθρου 30 θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού θα πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 του π.δ. 50/2001.

Επί του άρθρου 31

Το άρθρο 31 παρέχει τη δυνατότητα για προαιρετική και οικειοθελή διαμεσολάβηση σε υποθέσεις ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μεταξύ ιδιωτών. Σημειώνεται ότι και ο EUIPO παρέχει τέτοια δυνατότητα διαμεσολάβησης.

Επί του άρθρου 32

Το άρθρο 32 προβλέπει τη δυνατότητα προσφυγής ουσίας κατά των αποφάσεων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων στα διοικητικά δικαστήρια.

Επί του άρθρου 33

Το άρθρο 33 προβλέπει τις προϋποθέσεις με τις οποίες το σήμα καταχωρείται στο μητρώο, καθώς και τις πράξεις που εγγράφονται στο μητρώο.

Επί του άρθρου 34

Το άρθρο 34 ρυθμίζεται θέματα προστασίας προσωπικών δεδομένων που υποβάλλονται στη Διεύθυνση Σημάτων και στο μητρώο.

Επί του άρθρου 35

Το άρθρο 35 ρυθμίζει τα σχετικά με τα έγγραφα που αρχειοθετεί η Διεύθυνση Σημάτων και τους φακέλους που τηρεί, πέραν του μητρώου.

Επί του άρθρου 36

Το άρθρο 36 ρυθμίζει τη διάρκεια και την ανανέωση της προστασίας του σήματος. Το σήμα έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια προστασίας για μια δεκαετία από την κατάθεσή του. Μπορεί να ανανεωθεί με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος. Αν δεν ανανεωθεί, το σήμα παύει αυτοδικαίως να ισχύει στη λήξη της δεκαετίας, χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε διαπιστωτική ή βεβαιωτική πράξη εκ μέρους του μητρώου ή της Διεύθυνσης Σημάτων. Η αυτοδίκαιη λήξη του σήματος μετά την πάροδο της δεκαετίας, αν δε μεσολάβησε ανανέωση, επιβάλλεται από λόγους προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού. Η ύπαρξη σημάτων που δεν ανανεώνονται περιορίζει τον ελεύθερο ανταγωνισμό χωρίς επαρκή λόγο. Εξάλλου, κατά παγία αρχή του δικαίου της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η διατήρηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων που απορρέουν από δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καταβολή δημοσίων τελών. Χωρίς την καταβολή τέλους κανένα αποκλειστικό δικαίωμα δεν απονέμεται, ούτε διατηρείται, από την έννομη τάξη.

Επί του άρθρου 37

Το άρθρο 37 ρυθμίζει τον εξαιρετικό θεσμό της επαναφοράς στην προτέρα κατάσταση σε περίπτωση απώλειας προθεσμίας.

Επί των άρθρων 38-44

Τα άρθρα 38-44 ρυθμίζουν την αστική προστασία του σήματος. Η αστική προστασία περιλαμβάνει τις αξιώσεις για άρση της προσβολής και παράλειψή της στο μέλλον, ως και την αξίωση για αποζημίωση. Η αποζημίωση προϋποθέτει υπαιτιότητα.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 38 το ανώτατο ποσό της χρηματικής ποινής για έμμεση εκτέλεση αναπροσαρμόστηκε στο ποσό των 100.000 €, σύμφωνα με τις νέες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που ισχύουν μετά την 1.1.2016.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 38 αναφέρεται στον ενδιάμεσο, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή του σήματος.

«Ενδιάμεσος» κατά την έννοια της παραγράφου 4 είναι πρόσωπο, το οποίο δεν χρησιμοποιεί το σημείο στις δικές του συναλλαγές. Πρόκειται για «έμμεση» προσβολή του δικαιώματος στο σήμα (βλ. Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Maciej Szpunar της 08.02.2017, στην υπόθεση C-610/15, Stichting Brein II, σκέψη 65). Ο «ενδιάμεσος» δεν χρησιμοποιεί ο ίδιος στις συναλλαγές του τα σήματα τρίτων, αλλά επιτρέπει στους πελάτες των υπηρεσιών του να χρησιμοποιούν σημεία πανομοιότυπα ή παρόμοια με καταχωρημένα σήματα τρίτων στο πλαίσιο της δικής τους εμπορικής επικοινωνίας (βλ. ΔΕΕ, 23.03.2010, C-236-38/08, Google France, σκέψεις 56, 104). Για να χαρακτηριστεί ένας οικονομικός φορέας ως «ενδιάμεσος» υπό την έννοια της παραγράφου 4, πρέπει να αποδειχθεί ότι παρέχει υπηρεσία, η οποία δύναται να χρησιμοποιηθεί από ένα ή περισσότερα πρόσωπα προς προσβολή ενός ή περισσότερων σημάτων, χωρίς να είναι αναγκαίο ο εν λόγω οικονομικός φορέας να διατηρεί ιδιαίτερη σχέση με το εν λόγω πρόσωπο ή τα εν λόγω πρόσωπα (βλ. Tommy Hilfiger σκέψη 23, απόφαση ΔΕΕ της 27ης Μαρτίου 2014, και UPC Telekabel Wien, C-314/12, σκέψεις 32 και 35).

Οι παράγραφοι 12 ως 16 του άρθρου 38 δίνουν τη δυνατότητα στον εναγόμενο να ασκήσει ανταγωγή για την έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα ή για την ακυρότητά του. Όπως προκύπτει και από τα άρθρα 47, 50 και 52, η δικαιοδοσία για τη διαγραφή του σήματος, λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας, μεταφέρεται από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά, σύμφωνα με τις δυνατότητες που δίνει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 94 του Συντάγματος. Η ρύθμιση αυτή δικαιολογείται για το ενιαίο της κρίσεως επί διαφορών σημάτων και για την αποτροπή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων σε υποθέσεις σημάτων ανάμεσα στα πολιτικά και τα διοικητικά δικαστήρια. Οι σχετικές ρυθμίσεις επιτυγχάνουν εναρμόνιση και με το σύστημα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Κανονισμός 2017/1001 προβλέπει ρητά τη δυνατότητα των πολιτικών δικαστηρίων να δικάζουν ανταγωγές για την έκπτωση ή ακυρότητα σήματος. Ήδη τα εθνικά μας πολιτικά δικαστήρια, κατ' εφαρμογή του Κανονισμού 2017/1001 μπορούν και ακυρώνουν σήματα της ΕΕ. Θα ήταν αντιφατικό τα πολιτικά μας δικαστήρια να μην μπορούν να δικάσουν, ομοίως, ανταγωγές για την έκπτωση ή την ακυρότητα εθνικού σήματος. Θα μπορούσε να ανακύψει η περίπτωση αγωγής που στηρίζεται τόσο σε σήματα της ΕΕ όσο και σε εθνικά σήματα, όπου το δικάζον πολιτικό δικαστήριο θα μπορούσε, με βάση τον Κανονισμό 2017/1001, να ακυρώσει τα σήματα της ΕΕ, αλλά δεν θα μπορούσε να κάνει το ίδιο για τα εθνικά σήματα. Με τις σκέψεις αυτές, προκρίθηκε η λύση της μεταφοράς της δικαιοδοσίας για την έκπτωση και την ακυρότητα του σήματος στα πολιτικά δικαστήρια, τηρουμένων των όρων του άρθρου 94 παρ. 3 του Συντάγματος.

Στις διατάξεις των άρθρων 38-44 περιλαμβάνονται και αυτές με τις οποίες ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο των σημάτων η Οδηγία 2004/48 ΕΚ. Οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνουν ορισμένα, εξαιρετικού χαρακτήρα, πολύ δραστικά μέτρα, τα οποία προορίζονται κυρίως για την περίπτωση της καταπολέμησης των «πειρατικών προϊόντων», δηλαδή προϊόντων που αποτελούν πιστή αντιγραφή γνησίων και αυθεντικών προϊόντων και οι οποίες ενέχουν το στοιχείο της συνειδητής εξαπάτησης των καταναλωτών. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, η εφαρμογή των ειδικών και εξαιρετικών μέτρων που προβλέπει η πιο πάνω Οδηγία κατά κανόνα δεν θα δικαιολογείται. Για αυτό, η εφαρμογή των διατάξεων αυτών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη διακριτική ευχέρεια του δικάζοντος δικαστηρίου, αλλά και από την αρχή της αναλογικότητας, στην οποία γίνεται ρητή μνεία στο άρθρο 44.

Επί του άρθρου 39

Το άρθρο 39 ρυθμίζει το δικαίωμα ενημέρωσης. Από το ΔΕΕ έχει νομολογηθεί ότι η αξίωση για το δικαίωμα ενημέρωσης μπορεί να ασκηθεί και με αυτοτελή αγωγή και δεν απαιτείται να σωρευτεί με την αξίωση για άρση της προσβολής ή παράλειψή της στο μέλλον. Η παράγραφος 4 του άρθρου 39 κάνει πλέον και ρητή μνεία στη δυνατότητα άσκησης αυτοτελούς αγωγής.

Επί του άρθρου 40

Το άρθρο 40 εισάγει και στην πολιτική δίκη την πολύ σημαντική για την προστασία του ανταγωνισμού ένσταση απόδειξης χρήσης. Η εισαγωγή της ένστασης απόδειξης χρήσης στην πολιτική δίκη ως άμυνα κατά της αγωγής για προσβολή του σήματος επιβάλλεται από το άρθρο 17 της Οδηγίας. Σχετική μνεία για την έννοια και τη σημασία της ένστασης απόδειξης χρήσης έγινε παραπάνω υπό το άρθρο 28. Συνοπτικά υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 17 της Οδηγίας θεσπίζει τον κανόνα ότι δεν προστατεύονται σήματα που δεν χρησιμοποιούνται, παρά το ότι έχουν καταχωρηθεί. Έτσι, στη φιλοσοφία του νομοθέτη, δεν προστατεύεται αυτή καθαυτή η καταχώρηση του σήματος, αλλά η χρήση του στις συναλλαγές. Ακόμα, η ένσταση απόδειξης χρήσης πολύ συχνά γεννά δυσασπόμενα ζητήματα που απαιτούν τη σχολαστική αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού από τα δικαστήρια, αλλά και εξαιρετικά επιμελημένη εργασία εκ μέρους των διαδίκων σε σχέση με το αποδεικτικό υλικό που υποβάλλουν για την απόδειξη της χρήσης του σήματος. Για παράδειγμα, πρέπει να αποδειχθεί ότι το σήμα χρησιμοποιείται όχι γενικά και αφηρημένα, αλλά για τα συγκεκριμένα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωρηθεί και ισχύει. Μπορεί να χρησιμοποιείται για ορισμένα μόνο προϊόντα, αλλά όχι για άλλα. Ακόμα, το σήμα μπορεί να μην χρησιμοποιείται με τη μορφή που έχει καταχωρηθεί, αλλά με άλλη παραλλαγμένη μορφή, η οποία μπορεί, κατά περίπτωση, να μεταβάλει ή να μη μεταβάλει τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος (βλ. άρθ. 7 παρ. 2 εδαφ. α' του προτεινόμενου νομοσχεδίου). Συνεπώς, αν στο πλαίσιο αστικής δίκης για την προσβολή του σήματος, ασκηθεί από τον εναγόμενο η ένσταση απόδειξης χρήσης, πρέπει να προηγηθεί ένα προστάδιο για την απόδειξη της χρήσης του σήματος που αποτελεί τη νομική βάση της αγωγής, και μόνο αν αποδειχθεί χρήση του σήματος, το δικαστήριο προχωρά στην εξέταση της συνδρομής του κινδύνου συγχύσεως ή της προσβολής της φήμης.

Για την ομαλή ένταξη της ένστασης απόδειξης χρήσης στο σύστημα της πολιτικής δίκης χρειάστηκε να θεσπιστούν μικρές αποκλίσεις από τη ρύθμιση του ΚΠολΔ για τη διαδικασία συζήτησης της αγωγής. Για παράδειγμα, αν δεν γινόταν καμία απόκλιση από το ισχύον

σύστημα του ΚΠολΔ, τότε η ένσταση απόδειξης χρήσης θα έπρεπε να προβληθεί με τις προτάσεις και ο ενάγων θα είχε μόνο δεκαπέντε ημέρες, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή της προσθήκης, για να προσκομίσει αποδεικτικό υλικό για την απόδειξη της χρήσης του σήματος. Ο εναγόμενος δεν θα είχε καμία δυνατότητα να ελέγξει, να αξιολογήσει και να σχολιάσει το αποδεικτικό αυτό υλικό, το οποίο θα προσκόμιζε ο ενάγων για πρώτη φορά με την προσθήκη του. Αλλά και για τον ενάγοντα οι δεκαπέντε ημέρες θα ήταν ανεπαρκές χρονικό διάστημα για τη συλλογή και προσκόμιση αποδεικτικού υλικού χρήσης, γιατί πολύ συχνά επί αλλοδαπών διαδίκων τα σχετικά έγγραφα θα έπρεπε να μεταφραστούν, ενώ πολύ συχνά η απόδειξη χρήσης του σήματος απαιτεί τη σύνταξη ειδικών εκθέσεων από ορκωτούς ελεγκτές που βεβαιώνουν το ύψος των πωλήσεων ενός προϊόντος σε μια αγορά, κλπ. Έτσι, η εισαγωγή της ένστασης απόδειξης χρήσης, χωρίς τροποποίηση των διατάξεων του ΚΠολΔ, θα οδηγούσε σε μη ορθή και μη αποτελεσματική μεταφορά του άρθρου 17 της Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Ήταν αναγκαίο να εισαχθούν μικρές αποκλίσεις από τη διαδικασία συζήτησης της αγωγής που θεσπίζει ο ΚΠολΔ προς τον σκοπό της ουσιαστικής, ορθής και αποτελεσματικής μεταφοράς του άρθρου 17 της Οδηγίας, έτσι ώστε να μην φαλκιδεύονται τα δικαιώματα ούτε του εναγόμενου, αλλά ούτε και του ενάγοντα σε σχέση με την ένσταση απόδειξης χρήσης, ιδίως εν όψει της σοβαρότητας και της μεγάλης σημασίας του νέου αυτού θεσμού, ο οποίος αποσκοπεί στην προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού και στον περιορισμό της προστασίας του σήματος στην έκταση που πραγματικά χρησιμοποιείται.

Από την άλλη πλευρά, θα ήταν δυνατό, όταν υποβάλλεται η ένσταση απόδειξης χρήσης, το δικάζον δικαστήριο να εκδίδει αρχικά μη οριστική απόφαση για να τάξει αποδείξεις ειδικά σε σχέση με τη χρήση του σήματος και αφού προσκομιστούν οι αποδείξεις αυτές, να ακολουθεί η κατάθεση προτάσεων και προσθήκης για τη νομική βάση της αγωγής, δηλαδή για τη συνδρομή κινδύνου σύγχυσης ή προσβολής της φήμης. Όμως, το μειονέκτημα μιας τέτοιας λύσης είναι ότι θα προκαλούσε πολύ μεγάλη χρονική καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης για την προστασία του σήματος. Για παράδειγμα, επί πολυμελών δικαστηρίων θα έπρεπε να οριστεί εισηγητής και να εκδοθεί μη οριστική απόφαση. Η χρονική αυτή καθυστέρηση θα ενθάρρυνε τις προσβολές του σήματος, γιατί θα μεσολαβούσε μακρός χρόνος μέχρι την έκδοση απόφασης, κατά τον οποίο ο προσβολέας θα αποκόμιζε τα οφέλη της προσβολής. Γενικότερα, στο δίκαιο των σημάτων είναι πολύ εντονότερη η ανάγκη για την ταχεία δικαστική εκκαθάριση των υποθέσεων, γιατί η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης οδηγεί και σε παραπλάνηση των καταναλωτών, αλλά και σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και πολύ συχνά οι συνέπειες αυτές δεν αποκαθίστανται αποζημιωτικά.

Με αυτό το σκεπτικό, το προτεινόμενο νομοσχέδιο μεριμνά, με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 40, ώστε η ένσταση απόδειξης χρήσης να ασκείται μέσα στην προθεσμία των εκατό ημερών που προβλέπει ο ΚΠολΔ για την κατάθεση των προτάσεων. Η ρύθμιση αυτή έχει το πλεονέκτημα ότι δεν προκαλεί καθυστέρηση στην έκδοση της οριστικής απόφασης και στην απονομή της δικαιοσύνης γενικότερα. Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης ότι ο εναγόμενος υποβάλλει την ένσταση μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από τότε που του κοινοποιείται η αγωγή. Η προθεσμία αυτή αφήνει επαρκή χρόνο για τον εναγόμενο να ασκήσει το σχετικό δικαίωμα για την υποβολή της ένστασης. Επίσης, η ρύθμιση αυτή αφήνει χρονικό περιθώριο τουλάχιστον σαράντα ημερών στον ενάγοντα, για να συλλέξει και να υποβάλει το

αποδεικτικό υλικό που αποδεικνύει τη χρήση του σήματός του. Υπενθυμίζεται ότι κατά τον ΚΠολΔ η αγωγή πρέπει να κοινοποιείται στον εναγόμενο μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεσή της και οι διάδικοι καταθέτουν τις προτάσεις τους μέσα σε εκατό ημέρες από την άσκηση της αγωγής. Ο εναγόμενος θα έχει τριάντα επιπλέον ημέρες για να υποβάλει την ένσταση απόδειξης χρήσης. Με αυτά τα δεδομένα, ο ενάγων θα έχει τουλάχιστον σαράντα ημέρες για να υποβάλει με τις προτάσεις του το αποδεικτικό υλικό για την απόδειξη χρήσης του σήματος. Ακολουθεί η προθεσμία των δεκαπέντε ημερών, μέσα στην οποία ο εναγόμενος μπορεί να ελέγξει, να αξιολογήσει και να σχολιάσει το αποδεικτικό υλικό για την απόδειξη χρήσης του σήματος που υπέβαλε ο ενάγων. Οι προθεσμίες αυτές επιμηκύνονται περισσότερο, όταν ο εναγόμενος είναι αλλοδαπός, οπότε, κατά τον ΚΠολΔ, οι προτάσεις κατατίθενται μέσα σε εκατόν τριάντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Οι προθεσμίες αυτές κρίνονται επαρκείς για την άσκηση των δικαιωμάτων των διαδίκων που συνδέονται με την ένσταση απόδειξης χρήσης. Επιφέρουν τη μικρότερη δυνατή απόκλιση από τις ρυθμίσεις του ΚΠολΔ. Διατηρούν τη βασική ρύθμιση του ΚΠολΔ για την κατάθεση αποδείξεων και προτάσεων μέσα σε εκατό ημέρες και για τη συζήτηση της αγωγής ιδανικά σε μια και μόνη δικάσιμο, χωρίς χρονικές καθυστερήσεις. Για μείζονα προστασία του ενάγοντα, προβλέφθηκε ότι η ένσταση απόδειξης της χρήσης δεν αρκεί να κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, αλλά πρέπει να κοινοποιείται στον ενάγοντα. Όμως, προβλέφθηκε, επίσης, ότι η ένσταση απόδειξης της χρήσης δεν ασκείται με δικόγραφο, αλλά απλώς «υποβάλλεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η αγωγή». Πρόκειται, δηλαδή, για απλή κατάθεση εγγράφου στη δικογραφία που έχει σχηματιστεί ήδη με την κατάθεση της αγωγής, το οποίο παραλαμβάνει η γραμματεία και βεβαιώνει την υποβολή του. Δεν θα μπορούσε να προβλεφθεί ότι η ένσταση απόδειξης χρήσης ασκείται με ιδιαίτερο δικόγραφο, γιατί το μηχανογραφικό σύστημα που λειτουργεί στις γραμματείες των δικαστηρίων δεν επιτρέπει τεχνικά την κατάθεση ενός τέτοιου δικογράφου. Θα έπρεπε να ανασχεδιαστεί το μηχανογραφικό σύστημα στις γραμματείες των δικαστηρίων και οι πρακτικές δυσκολίες θα ήταν μεγάλες. Εξάλλου, θα ήταν νομικά παράδοξο ο εναγόμενος να ασκεί την ένστασή του με δικόγραφο, καθώς το δικόγραφο είναι εισαγωγικό έγγραφο ενδίκου βοηθήματος και όχι μέσο προβολής ενστάσεων.

Επί του άρθρου 41

Το άρθρο 41 επιτρέπει υπό προϋποθέσεις στο δικαστήριο να επιδικάσει δικαστική δαπάνη σε έκταση μεγαλύτερη από αυτή που προβλέπουν τα άρθρα 173 επ. ΚΠολΔ.

Επί του άρθρου 42

Το άρθρο 42 αναφέρεται στην προσωρινή δικαστική προστασία του δικαιώματος στο σήμα με τη μορφή ασφαλιστικών μέτρων. Εύλογο είναι ότι στην περίπτωση των σημάτων, στις περισσότερες περιπτώσεις, συντρέχει και είναι προφανής η «επείγουσα περίπτωση», η οποία είναι η βασική προϋπόθεση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά τον ΚΠολΔ. Τούτο οφείλεται στο ότι η καθημερινή προσβολή του σήματος διαμορφώνει τις αντιλήψεις του κοινού και η αποκατάσταση της ζημίας αυτής δεν μπορεί να συντελεστεί ικανοποιητικά μέσα από τον θεσμό της αποζημίωσης.

Επί του άρθρου 43

Το άρθρο 43 προέρχεται από την Οδηγία 2004/48. Δίνει δικαστικές δυνατότητες για τη διασφάλιση των αποδεικτικών μέσων σε διαφορές για εμπορικά σήματα. Η διάταξη έχει εφαρμογή ιδίως στις περιπτώσεις των «πειρατικών προϊόντων».

Επί του άρθρου 44

Το άρθρο 44 θεσπίζει την αρχή της αναλογικότητας στην εφαρμογή των άρθρων 39-43. Η εφαρμογή της αρχής αυτής είναι κρίσιμη, γιατί πολλές από τις διατάξεις αυτές αποσκοπούν στην καταπολέμηση των «πειρατικών προϊόντων» και δεν είναι πρόσφορες να εφαρμοστούν σε άλλες προσβολές του σήματος.

Επί του άρθρου 45

Το άρθρο 45 ρυθμίζει την ποινική προστασία του σήματος. Αυτή αρμόζει κυρίως στα «πειρατικά προϊόντα», για τα οποία έγινε λόγος και παραπάνω. Αντίθετα, προσεκτική πρέπει να είναι η εφαρμογή της ποινικής διάταξης του παρόντος άρθρου σε άλλες μορφές προσβολής σήματος που έχουν κατά βάση τα χαρακτηριστικά αμιγώς εμπορικών διαφορών και δεν εγκυμονούν τον κίνδυνο της συνειδητής εξαπάτησης των καταναλωτών.

Επί του άρθρου 46

Το άρθρο 46 αναφέρεται στη δυνατότητα δημοσίευσης αστικών και ποινικών αποφάσεων. Σκοπός της δημοσίευσης αυτής είναι η πληρέστερη προστασία του δικαιούχου του σήματος, μέσα από την ενημέρωση του κοινού σχετικά με προσβολές σημάτων.

Επί του άρθρου 47

Το άρθρο 47 ρυθμίζει τη δικαιοδοσία των διοικητικών και των πολιτικών δικαστηρίων στις υποθέσεις σημάτων. Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 158 του ν. 4072/2012, σύμφωνα με την οποία τα πολιτικά δικαστήρια δεσμεύονταν από τις τελεσίδικες αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και των διοικητικών δικαστηρίων. Εφεξής, τα πολιτικά δικαστήρια, σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 12 επ., μπορούν να εξετάζουν ανταγωγές για την έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα ή την ακυρότητα σήματος. Η ρύθμιση αυτή δικαιολογείται από τους εξής λόγους: (α) Το εθνικά αστικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία από τον Κανονισμό 2017/1001 να κρίνουν το κύρος καταχωρημένου σήματος της ΕΕ και προβλέπεται ρητά η δυνατότητα άσκησης ανταγωγής για την ακύρωση του σήματος της ΕΕ από τα αστικά δικαστήρια. Θα ήταν μεγάλη και μάλλον αδικαιολόγητη απόκλιση από το σύστημα του σήματος της ΕΕ, αν, προκειμένου για εθνικά σήματα, τα αστικά δικαστήρια δεσμεύονταν από την καταχώριση του σήματος και δεν μπορούσαν να ελέγξουν το κύρος του. Η ύπαρξη δύο τόσο διαφορετικών συστημάτων στο πλαίσιο της ίδιας έννομης τάξης θα ήταν παράγοντας σύγχυσης και άνισης μεταχείρισης. (β) Ήδη το ΔΕΕ έχει νομολογήσει, προκειμένου για εθνικά σήματα, ότι, όταν συγκρούεται σήμα προγενέστερο με μεταγενέστερο, η καταχώριση του μεταγενέστερου σήματος στο μητρώο δεν εμποδίζει τα αστικά δικαστήρια να διατάξουν την απαγόρευση της χρήσης του (βλ. ΔΕΕ, C-491/14, 10.3.15, Rosa del Vents, και C-561/11, 21.2.13, Federation Cynologique). Συνεπώς, έχει κριθεί ότι η καταχώριση του σήματος δε δεσμεύει τα αστικά δικαστήρια και δεν ανατρέπει την αρχή της χρονικής προτεραιότητας, η οποία υπερισχύει. (γ) Ακόμα και υπό τον

ν. 4072/2012, τα ελληνικά δικαστήρια έχουν ήδη επισημάνει ότι το άρθρο 158 παρ. 2 ν. 4072/2012 έρχεται εν μέρει σε αντίθεση με το άρθρο 127 του ίδιου νόμου (απώλεια δικαιώματος λόγω ανοχής) και δίνουν προτεραιότητα στην εφαρμογή του άρθρου 127 έναντι του άρθρου 158 παρ. 2. (δ) Το άρθρο 158 παρ. 2 έρχεται εν μέρει σε αντίθεση και με το άρθρο 18 της Οδηγίας 2015/2436.

Οι ίδιοι πιο πάνω λόγοι οδήγησαν στη μεταφορά της δικαιοδοσίας για την έκπτωση ή την ακυρότητα σήματος στα πολιτικά δικαστήρια, σύμφωνα με το άρθρο 94 παρ. 3 του Συντάγματος. Το ζήτημα αναλύεται και υπό το άρθρο 38. Έτσι, εφεξής η έκπτωση από το σήμα και η κήρυξη της ακυρότητας του σήματος θα ζητείται με ανακοπή του άρθρου 583 ΚΠολΔ από τα πολιτικά δικαστήρια. Το δικόγραφο κοινοποιείται και στο Ελληνικό Δημόσιο για την άσκηση παρέμβασης, αν το Ελληνικό Δημόσιο το κρίνει σκόπιμο. Προβλέπεται όμως ότι όρος του παραδεκτού μιας τέτοιας ανακοπής του άρθρου 583 ΚΠολΔ είναι να έχει προηγηθεί σχετική αίτηση για έκπτωση ή ακυρότητα του σήματος στη Διεύθυνση Σημάτων, η οποία εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Έτσι, θεσπίζεται μια προδικασία που εκπληρώνει την απαίτηση της Οδηγίας 2015/2436, οι υποθέσεις έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος να εξετάζονται και από διοικητικές επιτροπές, για την ταχύτερη επίλυσή τους. Με την ανακοπή του άρθρου 583 θα ασκείται πλήρης έλεγχος νομιμότητας και ουσίας στην απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα έχει προηγηθεί. Η δικαιοδοσία για την παραδοχή ή την απόρριψη των δηλώσεων σημάτων, καθώς και για την παραδοχή ή την απόρριψη ανακοπών κατά δηλώσεων σημάτων παραμένει στα διοικητικά δικαστήρια, γιατί κατά την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών δεν υπάρχει ακόμα δικαίωμα επί σήματος, αλλά μόνο αίτηση για την απονομή δικαιώματος στο σήμα, η οποία εξετάζεται. Όσο δεν υπάρχει καταχωρημένο σήμα, δεν μπορεί να ασκηθεί αγωγή με νομική βάση το σήμα. Έτσι, δεν υπάρχει ενδεχόμενο σύγκρουσης δικαιοδοσιών, αν δεν ολοκληρωθεί η διαδικασία για την καταχώριση του σήματος.

Επί του άρθρου 48

Τα άρθρα 48 και 53 ερμηνεύονται ενιαία. Σημαντική καινοτομία της Οδηγίας 2015/2436 ΕΕ είναι η υιοθέτηση διατάξεων (βλ. άρθρα 8 και 18 της Οδηγίας) για την προστασία των λεγόμενων «ενδιάμεσων δικαιωμάτων» (intervening rights). Τα άρθρα 48 και 53 μεταφέρουν τις διατάξεις αυτές της Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Όταν προγενέστερο καταχωρημένο σήμα στρέφεται κατά μεταγενέστερου καταχωρημένου σήματος, ενδέχεται, μετά την κατάθεση του μεταγενέστερου σήματος, να μεσολάβησαν τα εξής: (α) το προγενέστερο σήμα να απέκτησε φήμη, ή (β) το προγενέστερο σήμα να απέκτησε εντονότερο επίκτητο διακριτικό χαρακτήρα, εξαιτίας του οποίου θεμελιώνεται κίνδυνος συγχύσεως, ή (γ) το προγενέστερο σήμα να απέκτησε επίκτητο διακριτικό χαρακτήρα που αρχικά δεν είχε κατά την κατάθεσή του. Όπως σημειώνουν και οι αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας, προκειμένου να κατοχυρωθεί η ασφάλεια δικαίου και να διασφαλιστούν τα δικαιώματα επί σήματος που έχουν αποκτηθεί νομίμως, είναι σκόπιμο και αναγκαίο να προβλεφθεί, χωρίς να θίγεται η αρχή ότι το μεταγενέστερο σήμα δεν μπορεί να προβληθεί έναντι του προγενέστερου σήματος, ότι οι δικαιούχοι προγενέστερων σημάτων δεν θα πρέπει να δικαιούνται να πετύχουν την απόρριψη ή την ακυρότητα, ούτε να αντιταχθούν στη χρήση ενός μεταγενέστερου σήματος εάν το μεταγενέστερο σήμα αποκτήθηκε σε χρόνο που το προγενέστερο σήμα ήταν δυνατόν να κηρυχθεί άκυρο ή ο δικαιούχος αυτού να εκπέσει των δικαιωμάτων του, για παράδειγμα επειδή το σήμα δεν είχε ακόμη αποκτήσει διακριτικό

χαρακτήρα μέσω της χρήσης, ή εάν το προγενέστερο σήμα δεν μπορούσε να προβληθεί έναντι του μεταγενέστερου διότι δεν συνέτρεχαν οι αναγκαίες προϋποθέσεις.

Επί του άρθρου 49

Το άρθρο 49 ρυθμίζει την παραίτηση από το δικαίωμα στο σήμα.

Επί του άρθρου 50

Το άρθρο 50 ρυθμίζει την έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα.

Όπως ειπώθηκε, με βάση το άρθρο 94 παρ. 3 του Συντάγματος η δικαιοδοσία για διαφορές σχετικές με την έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα μεταφέρθηκε από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά. Η έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα μπορεί να ασκηθεί με ανακοπή του άρθρου 583 ΚΠολΔ από τα πολιτικά δικαστήρια, ή με ανταγωγή έκπτωσης στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του σήματος. Όταν η έκπτωση ζητείται με ανακοπή του άρθρου 983, πρέπει να τηρηθεί η προδικασία της προηγούμενης υποβολής αιτήματος για την έκπτωση στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Τα ζητήματα αυτά αναλύονται και υπό τα άρθρα 38 και 47.

Η έκπτωση επέρχεται, είτε λόγω μη χρήσης του σήματος, είτε επειδή το σήμα έχει καταστεί κοινόχρηστο, είτε επειδή χρησιμοποιείται με τρόπο που ενδέχεται να παραπλανήσει το κοινό. Τα αποτελέσματα της έκπτωσης επέρχονται όταν η σχετική απόφαση καταστεί τελεσίδικη. Όμως, ανάλογα με τον λόγο της έκπτωσης, το δικαστήριο μπορεί, κατ' αίτηση του ενδιαφερόμενου διαδίκου, να ορίσει ότι τα αποτελέσματα της έκπτωσης επέρχονται αναδρομικά, από προγενέστερη ημερομηνία που καθορίζει στην απόφασή του.

Επί του άρθρου 51

Το άρθρο 51 ρυθμίζει τη διαδικασία για την εκδίκαση της αίτησης έκπτωσης από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων.

Επί του άρθρου 52

Το άρθρο 52 ρυθμίζει την ακυρότητα του σήματος.

Όπως και στην έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα, έτσι και στην ακυρότητα, η σχετική δικαιοδοσία μεταφέρθηκε από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά (βλ. υπό τα άρθρα 38, 47 και 50).

Η καταχώριση του σήματος είναι άκυρη, αν έγινε κατά παράβαση του άρθρου 4 (απόλυτα απαράδεκτα) ή του άρθρου 5 (σχετικά απαράδεκτα). Για τους λόγους ακυρότητας που στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 4 δεν απαιτείται έννομο συμφέρον, όπως ακριβώς δεν απαιτείται έννομο συμφέρον και για την ανακοπή που στηρίζεται σε λόγους του άρθρου 4. Αντίθετα, έννομο συμφέρον απαιτείται για τους λόγους ακυρότητας που στηρίζονται σε προγενέστερα δικαιώματα του άρθρου 5. Τα αποτελέσματα της ακυρότητας επέρχονται πάντα αναδρομικά από τότε που το σήμα καταχωρήθηκε και θεωρείται ότι το σήμα που κηρύχθηκε άκυρο ουδέποτε παρήγαγε αποτελέσματα.

Επί του άρθρου 53

Το άρθρο 53 ερμηνεύεται ενιαία με το άρθρο 48.

Επί του άρθρου 54

Το άρθρο 54 ερμηνεύεται ενιαία με τα άρθρα 28 και 40.

Επί του άρθρου 55

Το άρθρο 55 ρυθμίζει ένα ειδικό ζήτημα έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος το οποίο αποτελεί τη βάση για αρχαιότητα σήματος της ΕΕ. Έτσι, ακόμα και αν ένα εθνικό σήμα δεν υφίσταται πλέον, π.χ. γιατί έχει λήξει (δεν έχει ανανεωθεί), ή γιατί έχει υποβληθεί παραίτηση από αυτό, μπορεί να ζητηθεί η ακυρότητα ή η έκπτωση του εν λόγω εθνικού σήματος, αν το σήμα αυτό στηρίζει αρχαιότητα σήματος της ΕΕ.

Επί των άρθρων 56-63

Με τα άρθρα 56-63 εισάγεται ο νέος θεσμός των «σημάτων πιστοποίησης», τα οποία καλούνται και «σήματα εγγύησης» της ποιότητας. Τα σήματα αυτά δεν επιτελούν λειτουργία προέλευσης, αλλά λειτουργία εγγύησης της ποιότητας. Τα σήματα πιστοποίησης διαφέρουν από τα συλλογικά σήματα, κατά το ότι τα τελευταία δηλώνουν μόνο ότι όποιος τα χρησιμοποιεί είναι μέλος του νομικού προσώπου που είναι φορέας συλλογικού σήματος. Έτσι, στο συλλογικό σήμα το ζητούμενο είναι αν αυτός που το χρησιμοποιεί είναι μέλος του νομικού προσώπου που είναι δικαιούχος του συλλογικού σήματος. Αντίθετα, στα σήματα πιστοποίησης το ζητούμενο είναι αν το προϊόν που φέρει το σήμα πιστοποίησης έχει τις προδιαγραφές που έχει θέσει ο φορέας του σήματος πιστοποίησης. Πάντως, αντανακλαστικά και τα συλλογικά σήματα μπορούν, ανάλογα με τις περιστάσεις, να επιτελούν και λειτουργία εγγύησης της ποιότητας. Γεωγραφικός όρος δεν επιτρέπεται να αποτελέσει σήμα πιστοποίησης. Τούτο, διότι έτσι θα μπορούσαν να καταστρατηγηθούν οι διατάξεις για τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις. Αντίθετα, γεωγραφικός όρος μπορεί να αποτελέσει συλλογικό σήμα. Δεν μπορεί όμως να αποτελέσει συλλογικό σήμα γεωγραφικός όρος που έχει καταχωρηθεί ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης, ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

Επί των άρθρων 64-70

Τα άρθρα 64-70 ρυθμίζουν τα «συλλογικά σήματα», τα οποία πάντα αναγνωρίζονταν από την ελληνική νομοθεσία των εμπορικών σημάτων.

Επί των άρθρων 71-82

Οι διατάξεις των άρθρων 71-82 ρυθμίζουν τα διεθνή σήματα σε συμμόρφωση με το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης που έχει κυρωθεί με το ν. 2783/2000 (Α' 1). Το Πρωτόκολλο επιτρέπει τόσο σε ημεδαπούς να αποκτούν σήματα σε χώρες του εξωτερικού μέσω της λεγόμενης Διεθνούς Καταχώρησης στον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO), όσο και σε αλλοδαπούς να αποκτούν εθνικά σήματα στην Ελλάδα με την ίδια διαδικασία, δηλαδή μέσω WIPO. Κάποιες από τις διατάξεις της ενότητας αυτής επαναλαμβάνουν συνοπτικά διατάξεις του πιο πάνω Διεθνούς Πρωτοκόλλου. Αυτό γίνεται για να γίνει πιο κατανοητή και εύληπτη η νομοθετική ρύθμιση, καθώς το εν λόγω Διεθνές Πρωτόκολλο είναι δυσνόητο νομικό κείμενο. Η επανάληψη αυτή, ωστόσο, δεν αποστερεί τις διατάξεις του Διεθνούς Πρωτοκόλλου από τον υπερεθνικό τους χαρακτήρα και δεν τις καθιστά διατάξεις εθνικού δικαίου, ούτε είναι αναγκαία για την ισχύ των διατάξεων αυτών στην Ελλάδα, αφού το Διεθνές Πρωτόκολλο έχει ήδη κυρωθεί με νόμο από το 2000.

Επί των άρθρων 83-84

Τα άρθρα 83 και 84 ρυθμίζουν ζητήματα για την προστασία σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ρυθμίζονται από τον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ. Η προστασία των Σημάτων της ΕΕ δεν υστερεί από την προστασία των εθνικών σημάτων. Ρυθμίζονται επίσης ζητήματα σχετικά με την αρχαιότητα και τη μετατροπή σήματος της ΕΕ. Οι ρυθμίσεις αυτές συνάδουν με τις αντίστοιχες του Κανονισμού 2017/1001.

Επί του άρθρου 85

Το άρθρο 85 περιέχει ειδικές διατάξεις που ισχύουν για τους αλλοδαπούς καταθέτες. Ο νόμος εφαρμόζεται ισότιμα σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς. Για τους αλλοδαπούς δεν απαιτείται ούτε η τήρηση, ούτε η απόδειξη αμοιβαιότητας. Υπέρ των αλλοδαπών προβλέπονται μακρότερες προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων.

Επί του άρθρου 86

Το άρθρο 86 προβλέπει ζητήματα σχετικά με τις δημοσιεύσεις στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Επί του άρθρου 87

Το άρθρο 87 ρυθμίζει τα τέλη που συνδέονται με πράξεις επί σημάτων. Από έρευνα της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής σε χώρες με πληθυσμό και οικονομικά μεγέθη αντίστοιχα της Ελλάδας (π.χ. Πορτογαλία, Ουγγαρία, Δανία, Τσεχία, Ιρλανδία, Νορβηγία) διαπιστώθηκε ότι τα τέλη για την κατάθεση και την ανανέωση σήματος στην Ελλάδα είναι τα χαμηλότερα. Ωστόσο, η νομοπαρασκευαστική επιτροπή έκρινε ότι πρέπει να καταργηθούν ολοσχερώς τα τέλη για εγγραφή αλλαγής επωνυμίας, έδρας, διεύθυνσης και νομικού τύπου. Τούτο, διότι η ενημέρωση του μητρώου με τα επικαιροποιημένα στοιχεία των καταθετών είναι ζήτημα που ενδιαφέρει το δημόσιο συμφέρον, την πληροφόρηση των τρίτων και την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και για αυτό πρέπει να μην έχει κόστος. Σε αντιστάθμισμα αυξήθηκαν περιορισμένα τα τέλη για κατάθεση και ανανέωση σήματος. Όμως, δόθηκε η δυνατότητα καταβολής αισθητά μειωμένων τελών, όταν η κατάθεση ή η ανανέωση γίνεται ηλεκτρονικά.

Σημειώνεται ότι τα τέλη που καταβάλλονται για πράξεις που καταχωρούνται ή εγγράφονται στο μητρώο σημάτων είναι ανταποδοτικά και δεν συνιστούν φόρο. Πρόκειται για ανταποδοτικά τέλη, γιατί από τη φύση των πραγμάτων καταβάλλονται μόνο από όσους υποβάλλουν πράξεις προς καταχώριση ή εγγραφή στο μητρώο και δεν βαρύνουν το σύνολο των φορολογουμένων. Σκοπός των τελών αυτών είναι η χρηματοδότηση της λειτουργίας του μητρώου σημάτων. Η λειτουργία του μητρώου εξυπηρετεί πρωτίστως όσους υποβάλλουν σε αυτό πράξεις προς καταχώριση ή εγγραφή, αφού η δημοσιότητα αυτή οδηγεί στην παροχή νομικής προστασίας. Επειδή πρόκειται για ανταποδοτικά τέλη, είναι επιτρεπτή η αναπροσαρμογή τους με υπουργική απόφαση, χωρίς να απαιτείται νομοθετική ρύθμιση, όπως θα συνέβαινε αν ήταν φόρος. Όμως, το ότι πρόκειται για ανταποδοτικά τέλη δεν εμποδίζει την είσπραξή τους από το ίδιο το Δημόσιο.

Επί του άρθρου 88

Το άρθρο 88 εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη συγκρότηση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, την τήρηση ηλεκτρονικού μητρώο, την μορφή με την οποία θα κατατίθενται νέες μορφές «μη παραδοσιακών» σημάτων (π.χ. DVD, MP3) και άλλα τεχνικής φύσης θέματα.

Επί του άρθρου 89

Το νομοσχέδιο διαλαμβάνει τις συνήθεις μεταβατικές διατάξεις. Δεδομένου ότι η Οδηγία 2015/2436 ΕΕ έπρεπε να έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο από τις 14.01.2019, ορισμένες από τις διατάξεις του νόμου πρέπει να έχουν αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία αυτή. Ουσιαστικά, ο νόμος έχει αναδρομική ισχύ για τις δηλώσεις κατάθεσης σημάτων, τις ανακοπές και τις αιτήσεις έκπτωσης ή ακυρότητας που κατατέθηκαν από 14.01.2019 και εξής.

Αθήνα, 6 Φεβρουαρίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας

Σπ. -'Αδ. Γεωργιάδης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κων. Τσιάρας

Παν. Θεοδωρικάκος

Κυρ. Πιερρακάκης

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ**

«Εμπορικά σήματα - ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και άλλες διατάξεις» τροποποιούνται και καταργούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

A. ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Δεν υπάρχουν τροποποιούμενες διατάξεις.

B. ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με το άρθρο 89 καταργούνται τα άρθρα 121 έως 182 του ν. 4072/2012 (Α' 86), εκτός από την παρ. 2 του άρθρου 145 και το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 145 του ν. 4072/2012, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 του ν. 4155/2013, τα οποία καταργούνται ένα (1) έτος μετά την έναρξη ισχύος του νέου νόμου. Τα καταργούμενα άρθρα 121 ως 182 του ν. 4072/12 έχουν ως εξής:

«Άρθρο 121

Σημεία από τα οποία είναι δυνατόν να συνίσταται ένα σήμα

Σήμα μπορεί να αποτελέσει κάθε σημείο επιδεικτικό γραφικής παράστασης ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από εκείνα άλλων επιχειρήσεων. Μπορούν να αποτελέσουν σήμα ιδίως λέξεις, ονόματα, επωνυμίες, ψευδώνυμα, απεικονίσεις, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, χρώματα, ήχοι, συμπεριλαμβανομένων των μουσικών φράσεων, το σχήμα του προϊόντος ή της συσκευασίας του και τα διαφημιστικά συνθήματα (slogans).

Άρθρο 122

Κτήση δικαιώματος

Το δικαίωμα για αποκλειστική χρήση του σήματος αποκτάται με την καταχώριση του.

Άρθρο 123

Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου

1. Δεν καταχωρίζονται ως σήματα σημεία τα οποία:

α. δεν μπορούν να αποτελέσουν σήμα σύμφωνα με το άρθρο 121,

β. στερούνται διακριτικού χαρακτήρα,

γ. συνίστανται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στο εμπόριο για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, των ιδιοτήτων, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας,

δ. συνίστανται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις, τα οποία έχουν καταστεί συνήθη στην καθημερινή γλώσσα ή στη θεμιτή και πάγια πρακτική του εμπορίου,

ε. συνίστανται αποκλειστικά από το σχήμα που επιβάλλεται από τη φύση του προϊόντος ή είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος ή προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν,

στ. αντίκεινται στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη,

ζ. μπορούν να παραπλανήσουν το κοινό, για παράδειγμα, ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας.

2. Ομοίως, δεν καταχωρίζονται ως σήματα σημεία τα οποία:

α) προορίζονται να διακρίνουν κρασιά ή οινοπνευματώδη που εμπεριέχουν ή αποτελούνται από προστατευόμενη από τη νομοθεσία της Ε.Ε., γεωγραφική ένδειξη υποδηλούσα κρασιά ή οινοπνευματώδη, εφόσον τα εν λόγω κρασιά ή οινοπνευματώδη δεν έχουν τη συγκεκριμένη προέλευση,

β) εμπεριέχουν ή αποτελούνται από ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη γεωργικών προϊόντων και τροφίμων που έχουν ήδη καταχωρισθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ε.Ε. και αφορούν τον ίδιο τύπο προϊόντος, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση καταχώρισης του εν λόγω σήματος υποβάλλεται μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων.

3. Δεν καταχωρίζονται ως σήματα:

α. τα ονόματα κρατών, η σημαία, τα εμβλήματα, τα σύμβολα, οι θυρεοί, τα σημεία και τα επισήματα του Ελληνικού Κράτους και των λοιπών κρατών, που αναφέρονται στο άρθρο 6 τρις της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (ν. 213/1975, Α` 258) και με τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, καθώς και τα σημεία μεγάλης συμβολικής σημασίας και ιδιαίτερου δημοσίου συμφέροντος και ιδίως θρησκευτικά σύμβολα, παραστάσεις και λέξεις,

β. τα σημεία των οποίων η κατάθεση αντίκειται στην καλή πίστη ή έγινε κακόπιστα.

4. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των περιπτώσεων β`, γ` και δ` της παραγράφου 1, σημείο γίνεται δεκτό για καταχώριση, εφόσον μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης του.

Άρθρο 124

Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου

1. Σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

α. εάν ταυτίζεται με προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες, για τα οποία το σήμα έχει δηλωθεί, ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα,

β. εάν λόγω της ταυτότητας με το προγενέστερο σήμα και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ταυτότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού, ο οποίος περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης του με το προγενέστερο σήμα,

γ. εάν ταυτίζεται ή ομοιάζει με προγενέστερο σήμα που έχει αποκτήσει φήμη και η χρησιμοποίησή του μεταγενέστερου σήματος θα προσπόριζε σε αυτό, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα

έβλαπτε το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη αυτού, ανεξάρτητα αν το μεταγενέστερο σήμα προορίζεται να διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες που ομοιάζουν με τα προϊόντα ή υπηρεσίες του προγενέστερου σήματος.

2. Ως προγενέστερα σήματα κατά τον παρόντα νόμο νοούνται:

α. τα σήματα, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών με ισχύ στην Ελλάδα και των κοινοτικών, τα οποία έχουν καταχωρισθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος, αφού ληφθούν υπόψη τα δικαιώματα προτεραιότητας ή αρχαιότητας αυτών που προβλήθηκαν,

β. οι προγενέστερες δηλώσεις σημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ανωτέρω διεθνών και κοινοτικών, με την επιφύλαξη της καταχώρισης της,

γ. τα σήματα τα οποία, κατά την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος ή ενδεχομένως κατά την ημερομηνία προτεραιότητας που προβάλλεται της υποστήριξης της, είναι παγκοίως γνωστά κατά την έννοια του άρθρου 6 δις της Σύμβασης των Παρισίων.

3. Σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

α. εάν προσκρούει σε δικαίωμα μη καταχωρισμένου σήματος ή άλλου διακριτικού σημείου ή γνωρίσματος που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, το οποίο παρέχει στο δικαιούχο το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση μεταγενέστερου σήματος, με την προϋπόθεση ότι τα δικαιώματα αυτά έχουν αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης του εν λόγω σημείου, αφού ληφθούν υπόψη τα τυχόν προβαλλόμενα δικαιώματα προτεραιότητας,

β. εάν προσκρούει σε προγενέστερο δικαίωμα της προσωπικότητας τρίτου ή σε προγενέστερο δικαίωμα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας πέραν αυτών που ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο,

γ. εάν ενδέχεται να δημιουργήσει σύγχυση με σήμα που έχει καταχωρισθεί και χρησιμοποιείται στην αλλοδαπή κατά τη στιγμή της κατάθεσης της δήλωσης, αν αυτή έγινε κακόπιστα από τον αιτούντα.

4. Έγγραφο συναίνεση, με ή χωρίς όρους, του δικαιούχου προγενέστερου σήματος υποβληθείσα σε οποιοδήποτε στάδιο εξέτασης του σήματος από την Υπηρεσία Σημάτων, τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων ή τα Διοικητικά Δικαστήρια αίρει το κατά το άρθρο 124 παράγραφος 1 του παρόντος νόμου κώλυμα καταχώρισης αυτού.

Άρθρο 125

Περιεχόμενο του δικαιώματος

1. Η καταχώριση του σήματος παρέχει στο δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ιδίως παρέχει το δικαίωμα της χρήσης αυτού, το δικαίωμα να επιθέτει αυτό στα προϊόντα, τα οποία προορίζεται να διακρίνει, να χαρακτηρίζει της παρεχόμενες υπηρεσίες, να επιθέτει αυτό στα περικαλύμματα και τις συσκευασίες των εμπορευμάτων, στο χαρτί αλληλογραφίας, στα τιμολόγια, τους τιμοκαταλόγους, τις αγγελίες, τις κάθε είδους διαφημίσεις, ως και σε άλλο έντυπο υλικό και να το χρησιμοποιεί σε ηλεκτρονικά ή οπτικοακουστικά μέσα.

2. Ως χρήση του σήματος θεωρείται επίσης:

α. η χρήση του σήματος που γίνεται υπό μορφή που διαφέρει ως προς τα στοιχεία του, τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν το διακριτικό χαρακτήρα αυτού,

β. η επίθεση του σήματος σε προϊόντα ή στη συσκευασία της στην Ελλάδα με προορισμό αποκλειστικά την εξαγωγή,

γ. η χρήση του σήματος με τη συγκατάθεση του δικαιούχου, καθώς και η χρήση συλλογικού σήματος από δικαιούμενα προς τούτο πρόσωπα.

3. Ο δικαιούχος του σήματος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές χωρίς την άδεια του :

α. σημείο ταυτόσημο με το σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωρισθεί,

β. σημείο για το οποίο, λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας του με το σήμα και της ταυτότητας ή ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης, περιλαμβανομένου και του κινδύνου συσχέτισης,

γ. σημείο ταυτόσημο ή παρόμοιο με το σήμα που έχει αποκτήσει φήμη και η χρησιμοποίηση του σημείου θα προσπόριζε σε αυτό, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα έβλαπτε το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη αυτού, ανεξάρτητα αν το σημείο προορίζεται να διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες που ομοιάζουν με τα προϊόντα ή υπηρεσίες του προγενέστερου σήματος.

4. Ο δικαιούχος του σήματος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο:

α. την απλή διέλευση παραποιημένων ή απομιμητικών προϊόντων μέσα από την Ελληνική Επικράτεια με προορισμό άλλη χώρα ή την εισαγωγή με σκοπό την επανεξαγωγή,

β. την επίθεση του σήματος σε γνήσια προϊόντα παραγωγής του που προορίζε να κυκλοφορήσει ως ανώνυμα,

γ. την αφαίρεση του σήματος από γνήσια προϊόντα και τη διάθεση τους στην αγορά ως ανώνυμων ή με άλλο σήμα.

Άρθρο 126

Περιορισμός προστασίας

1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα στο δικαιούχο δεν παρεμποδίζει τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές:

α) το όνομα, το επώνυμο, την επωνυμία και τη διεύθυνση τους,

β) ενδείξεις σχετικές με το είδος, την ποιότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλα χαρακτηριστικά της,

γ) το ίδιο το σήμα, αν τούτο είναι αναγκαίο προκειμένου να δηλωθεί ο προορισμός προϊόντος ή υπηρεσίας, ιδίως δε όταν πρόκειται για εξαρτήματα ή ανταλλακτικά, εφόσον η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή στο εμπόριο.

2. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν παρεμποδίζει τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές ένα προγενέστερο δικαίωμα τοπικής ισχύος αν το δικαίωμα αυτό ασκείται στα εδαφικά όρια στα οποία αναγνωρίζεται.

Άρθρο 127

Απώλεια δικαιώματος λόγω ανοχής

1. Ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος κατά την έννοια των παραγράφων 2 και 3 αντίστοιχα του άρθρου 124 δεν έχει το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, για τις οποίες αυτό χρησιμοποιήθηκε, εφόσον ανέχτηκε εν γνώσει του τη χρήση του σήματος αυτού για περίοδο πέντε συνεχών ετών εκτός αν η κατάθεση του μεταγενέστερου σήματος έγινε με κακή πίστη.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, ο δικαιούχος του μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος δεν μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση του προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος.

Άρθρο 128

Ανάλωση του δικαιώματος

1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στο δικαιούχο του να απαγορεύει τη χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί με το σήμα αυτό μέσα στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο από τον ίδιο το δικαιούχο ή με τη συγκατάθεση του.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται αν ο δικαιούχος έχει εύλογη αιτία να αντιταχθεί στη μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων, ιδίως όταν η κατάσταση των προϊόντων μεταβάλλεται ή αλλοιώνεται μετά τη διάθεση της στο εμπόριο.

Άρθρο 129

Δήλωση μη διεκδίκησης και δήλωση περιορισμού

Ο καταθέτης μπορεί οποτεδήποτε και ανεξαρτήτως εκκρεμοδικίας:

- α. να προβεί σε δήλωση μη διεκδίκησης δικαιωμάτων σε ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία του δηλωθέντος σήματος,
- β. να προβεί σε δήλωση περιορισμού προϊόντων ή υπηρεσιών που αναφέρονται στη δήλωση κατάθεσης.

Άρθρο 130

Διαίρεση της δήλωσης κατάθεσης ή της καταχώρισης σήματος

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος σήματος μπορεί να διαιρέσει τη δήλωση κατάθεσης ή την καταχώριση σήματος αντίστοιχα, δηλώνοντας ότι ένα τμήμα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην αρχική δήλωση ή καταχώριση θα αποτελέσουν αντικείμενο μιας ή περισσότερων τμηματικών δηλώσεων ή καταχωρίσεων. Τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες της δήλωσης διαίρεσης δεν επιτρέπεται να αλληλεπικαλύπτονται με εκείνα που παραμένουν στην αρχική ή τμηματική δήλωση κατάθεσης ή καταχώριση.

2. Η χρονική προτεραιότητα κάθε τμηματικής δήλωσης κατάθεσης ή καταχώρισης ανατρέχει στο χρόνο κατάθεσης της αρχικής δήλωσης.

3. Αν έχει ασκηθεί ανακοπή κατά της δήλωσης κατάθεσης ή αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας κατά της καταχώρισης και η σχετική απόφαση δεν έχει καταστεί τελεσίδικη ή η διαδικασία δεν έχει περαιωθεί κατ' άλλον τρόπο, είναι απαράδεκτη δήλωση διαίρεσης που έχει ως αποτέλεσμα τη διαίρεση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της ανακοπής ή της αίτησης έκπτωσης ή ακυρότητας της καταχώρισης.

Άρθρο 131

Μεταβίβαση

1. Το δικαίωμα στο σήμα ή στην αίτηση κατάθεσης (δήλωση) μπορεί να μεταβιβασθεί, εν ζωή ή αιτία θανάτου, για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει κατατεθεί ή καταχωρισθεί, ανεξάρτητα από τη μεταβίβαση της επιχείρησης.

2. Η μεταβίβαση της επιχείρησης στο σύνολο της συνεπάγεται και τη μεταβίβαση του σήματος εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία ή αυτό προκύπτει σαφώς από τις περιστάσεις.

3. Η συμφωνία για τη μεταβίβαση είναι έγγραφη. Έχει ισχύ έναντι των τρίτων μόνο μετά την καταχώριση της στο μητρώο σημάτων.

4. Όταν μεταβιβάζεται σήμα κατά το χρονικό διάστημα που η υπόθεση είναι εκκρεμής ενώπιον της Υπηρεσίας Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο ειδικός ή ο καθολικός διάδοχος δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση.

5. Μέχρι και την ενώπιον του διοικητικού εφετείου συζήτηση ο καταθέτης μπορεί να αποκτήσει εκ μεταβίβασης προγενέστερο σήμα που κωλύει την καταχώριση της κρινόμενης δήλωσης του, οπότε η καταχώριση της μεταβίβασης στο μητρώο σημάτων αίρει αυτοδικαίως το λόγο που κώλυε την καταχώριση. Το διοικητικό δικαστήριο δεσμεύεται να λάβει υπόψη την ως άνω μεταβίβαση με μόνη την προσκόμιση αντιγράφου της μερίδας του σήματος όπου σημειώνεται η μεταβίβαση.

Άρθρο 132

Άδεια χρήσης

1. Επιτρέπεται η παραχώρηση αποκλειστικής ή μη χρήσης του εθνικού ή διεθνούς με ισχύ στην Ελλάδα σήματος για μέρος ή το σύνολο των καλυπτόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών και για το σύνολο ή τμήμα της Ελληνικής Επικράτειας. Η συμφωνία για την παραχώρηση άδειας χρήσης σήματος είναι έγγραφη. Είτε ο δικαιούχος, με δήλωση του είτε ο αδειούχος, με εξουσιοδότηση του δικαιούχου, ζητούν την καταχώριση της παραχώρησης στο μητρώο σημάτων.

2. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα κατά του αδειούχου που παραβιάζει διατάξεις της σύμβασης για την παραχώρηση άδειας χρήσης σχετικά με:

α) τη διάρκεια της άδειας,

β) τη μορφή, με την οποία μπορεί, σύμφωνα με την καταχώριση, να χρησιμοποιηθεί το σήμα,

γ) το είδος των προϊόντων ή των υπηρεσιών, για τις οποίες έχει παραχωρηθεί η άδεια,

δ) την περιοχή, μέσα στην οποία επιτρέπεται η χρήση του σήματος,

ε) την ποιότητα των προϊόντων που κατασκευάζει ή των υπηρεσιών που παρέχει ο αδειούχος.

3. Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο αδειούχος χρήσης σήματος δικαιούται να παραχωρεί περαιτέρω άδειες χρήσης αυτού με τη διαδικασία και τους όρους της παραγράφου 1.

4. Τις αξιώσεις επί προσβολής του σήματος ασκεί αυτοτελώς και ο αδειούχος χρήσης σήματος, εφόσον συναινεί ο δικαιούχος. Εφόσον δεν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά, ο αποκλειστικός αδειούχος μπορεί, και χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου, να ασκήσει αυτοτελώς τις αξιώσεις επί προσβολής σήματος όταν ο τελευταίος, μολοντί ειδοποιήθηκε για την προσβολή του σήματος, δεν ασκεί τις αξιώσεις του σε εύλογο χρονικό διάστημα.

5. Όταν ο δικαιούχος ασκεί αγωγή, ο αδειούχος μπορεί να ασκήσει παρέμβαση και να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που ο ίδιος υπέστη.

6. Όταν λύεται ή τροποποιείται η συμφωνία παραχώρησης άδειας χρήσης, το βιβλίο σημάτων ενημερώνεται σχετικά.

7. Δήλωση του σηματούχου περί λήξεως της παραχώρησης χρήσεως επιφέρει αυτοδικαίως τη διαγραφή της άδειας που έχει καταχωρισθεί στο μητρώο.

Άρθρο 133

Εμπράγματα δικαιώματα - Αναγκαστική εκτέλεση - Πτωχευτική διαδικασία

1. Επί του σήματος μπορεί να συσταθεί ενέχυρο ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα.
2. Το σήμα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης.
3. Το σήμα ανήκει στην πτωχευτική περιουσία.
4. Οι πράξεις της προηγούμενης παραγράφου επί του σήματος εγγράφονται στο μητρώο σημάτων, σε περίπτωση δε πτώχευσης, και ύστερα από αίτηση του συνδίκου.

Άρθρο 134

Δήλωση κατάθεσης σήματος

Για την καταχώριση εθνικού σήματος κατατίθεται δήλωση (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V) στη Διεύθυνση Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Υπηρεσία Σημάτων) του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Άρθρο 135

Προϋποθέσεις για χορήγηση ημερομηνίας κατάθεσης

1. Η δήλωση κατάθεσης σήματος συνοδεύεται από έγγραφο που αποδεικνύει την καταβολή του τέλους κατάθεσης και πρέπει να περιέχει:
 - α. αίτημα για καταχώριση σήματος,
 - β. αποτύπωση του σήματος,
 - γ. ονοματεπώνυμο, κατοικία, τηλέφωνο επικοινωνίας και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του καταθέτη. Επί νομικών προσώπων, αντί του ονοματεπώνυμου και της κατοικίας, αναγράφεται η επωνυμία και η έδρα αυτών. Επί περισσότερων καταθετών διορίζεται κοινός εκπρόσωπος,
 - δ. κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών τα οποία το σήμα πρόκειται να διακρίνει, ταξινομημένα κατά κλάση με αναγραφή της οικείας κλάσεως κατά ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών.
2. Ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης είναι η ημερομηνία υποβολής των εγγράφων της παραγράφου 1.

Άρθρο 136

Λοιπές τυπικές προϋποθέσεις της δήλωσης κατάθεσης

1. Εκτός από τα στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 135, η δήλωση κατάθεσης σήματος πρέπει να περιέχει:
 - α) την υπογραφή του καταθέτη ή κατά περίπτωση του πληρεξουσίου του δικηγόρου,
 - β) αν διεκδικείται προτεραιότητα, την ημερομηνία της προγενέστερης κατάθεσης, καθώς και τη χώρα όπου αυτή ισχύει,
 - γ) αν ο καταθέτης εκπροσωπείται από πληρεξούσιο δικηγόρο, το όνομα, τη διεύθυνση και το τηλέφωνο αυτού, καθώς και τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου,
 - δ) αν η κατάθεση γίνεται από δικηγόρο, έγγραφη εξουσιοδότηση. Η υπογραφή του καταθέτη στην εν λόγω εξουσιοδότηση είναι αρκετή, χωρίς θεώρηση του γνησίου αυτής.

ε) διορισμό αντικλήτου, διεύθυνση, τηλέφωνο επικοινωνίας και ηλεκτρονική διεύθυνση αυτού,

στ) αν το σήμα είναι ηχητικό, έγχρωμο, τρισδιάστατο ή συλλογικό, τη μνεία των χαρακτηριστικών αυτών,

ζ) αν το σήμα είναι γραμμένο με χαρακτήρες άλλους από αυτούς του ελληνικού και λατινικού αλφαβήτου, την απόδοση, σε προσάρτημα, των χαρακτήρων αυτών στο ελληνικό ή λατινικό αλφάβητο.

2. Η δήλωση, καθώς και η αποτύπωση του σήματος, κατατίθενται υποχρεωτικά και σε ηλεκτρονική μορφή με την προσκομιδή στην αρμόδια Υπηρεσία ψηφιακού δίσκου ή άλλου πρόσφορου ηλεκτρονικού αποθηκευτικού μέσου.

3. Η δήλωση κατάθεσης συνοδευόμενη από την αποτύπωση του σήματος μπορεί να υποβάλλεται και εξ αποστάσεως με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρει ημερομηνία και υπογραφή κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α`125). Η δήλωση κατάθεσης και η αποτύπωση του σήματος που έχουν κατατεθεί ηλεκτρονικά θεωρείται ότι κατατέθηκαν, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα από την Υπηρεσία του άρθρου 134, ηλεκτρονική απόδειξη που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την παραπάνω έννοια και περιέχει τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 135.

Μέχρι την εγκατάσταση της τεχνικής δυνατότητας για χρήση προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής, η δήλωση κατάθεσης μπορεί να υποβάλλεται και εξ αποστάσεως με τη χρήση ηλεκτρονικής υπογραφής, κατά την έννοια και σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 2 και τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4 του π.δ. 150/2001 (Α`125), οπότε η δήλωση κατάθεσης και η αποτύπωση του σήματος θεωρείται ότι κατατέθηκαν εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα από την υπηρεσία του άρθρου 134 ηλεκτρονική απόδειξη που φέρει ηλεκτρονική υπογραφή κατά την παραπάνω έννοια και περιέχει τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 135.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, καθώς και οι τεχνικές προδιαγραφές, η τεχνική διαχείριση και κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή της παραγράφου 3.

Άρθρο 137

Εξέταση της δήλωσης

1. Η δήλωση λαμβάνει αριθμό, ημερομηνία και ώρα κατάθεσης. Καταχωρίζεται στο μητρώο σημάτων και αναρτάται στο διαδικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου.

2. Για κάθε δήλωση κατάθεσης δημιουργείται ηλεκτρονική καρτέλα, το περιεχόμενο της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και η οποία κατ' ελάχιστο περιέχει τα εξής στοιχεία: αριθμό δήλωσης, ημερομηνία και ώρα κατάθεσης της δήλωσης, αποτύπωση του σήματος, ονοματεπώνυμο του καταθέτη και επί νομικών προσώπων την επωνυμία αυτών, καθώς και αναφορά, με χρονολογική σειρά, στις αποφάσεις που εκδίδονται επί της δήλωσης κατάθεσης, τις ανακοπές, προσφυγές, αιτήσεις έκπτωσης και ακυρότητας που κατατίθενται και τις αποφάσεις που εκδίδονται επ' αυτών, καθώς και αναφορά στις πράξεις που εγγράφονται επί του σήματος, των οποίων η ανάρτηση στο διαδικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου προβλέπεται από τις επί μέρους διατάξεις.

Άρθρο 138

Εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων

1. Η Υπηρεσία Σημάτων εξετάζει:

α) αν η δήλωση κατάθεσης πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης ημερομηνίας κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 135,

β) αν η δήλωση κατάθεσης πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 136.

2. Αν η δήλωση δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 135 και 136, η Υπηρεσία Σημάτων καλεί τον καταθέτη να διορθώσει ή συμπληρώσει τις διαπιστωθείσες παρατυπίες ή ελλείψεις μέσα σε προθεσμία ενός μήνα από την κλήση.

3. Σχετικά με τις παρατυπίες ή ελλείψεις που αφορούν στοιχεία του άρθρου 135, αν ο καταθέτης συμμορφωθεί προς την πρόσκληση της Υπηρεσίας, μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, αυτή χορηγεί ως ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης την ημερομηνία, κατά την οποία διορθώθηκαν ή συμπληρώθηκαν όλες οι διαπιστωθείσες πάρατυπίες ή ελλείψεις.

Σε αντίθετη περίπτωση, η εξέταση της δήλωσης δεν ολοκληρώνεται και με πράξη της Υπηρεσίας τίθεται στο αρχείο.

4. Αν οι παρατυπίες ή ελλείψεις που αφορούν στοιχεία του άρθρου 136 δεν διορθωθούν ή συμπληρωθούν μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, η Υπηρεσία απορρίπτει τη δήλωση κατάθεσης σήματος και κοινοποιεί τη σχετική απόφαση στον καταθέτη.

Άρθρο 139

Εξέταση των λόγων απαραδέκτου

1. Εάν δεν συντρέχει κάποιος λόγος απαραδέκτου κατά το άρθρο 123 ή τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 124, η δήλωση γίνεται δεκτή, κοινοποιείται η σχετική απόφαση στον καταθέτη ή τον αντίκλητο αυτού κατά περίπτωση, με μέριμνα της Υπηρεσίας Σημάτων, με κάθε πρόσφορο μέσο, κατά προτίμηση δε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή με τηλεομοιοτυπία, ενώ παράλληλα δημοσιεύεται η σχετική απόφαση στο δικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου (ΓΓΕ) μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την ημερομηνία κατάθεσης.

2. Εάν από την έρευνα που πραγματοποιεί η Υπηρεσία Σημάτων, προκύπτει ότι η καταχώριση του σήματος είναι απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 123 ή τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 124, για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών της δήλωσης κατάθεσης, ο καταθέτης καλείται μέσα σε ένα μήνα από την κλήση, είτε να ανακαλέσει τη δήλωση είτε να περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματος σε βαθμό που να καθίσταται αυτό παραδεκτό ή να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

3. Εάν ο καταθέτης περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματος σε βαθμό που να καθίσταται αυτό παραδεκτό ή εάν οι παρατηρήσεις του κριθούν βάσιμες, η δήλωση γίνεται δεκτή με απόφαση που δημοσιεύεται στο δικτυακό τόπο της ΓΓΕ μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή του περιορισμού ή των παρατηρήσεων του καταθέτη.

4. Εάν ο καταθέτης δεν απαντήσει μέσα στην ταχθείσα προθεσμία ή εάν δεν ανακαλέσει τη δήλωση του ή εάν δεν περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματος του σε βαθμό που να καθίσταται αυτό παραδεκτό ή, τέλος, εάν οι παρατηρήσεις του δεν κριθούν παραδεκτές και βάσιμες, η Υπηρεσία Σημάτων απορρίπτει τη δήλωση.

Η απόφαση απόρριψης κοινοποιείται στον καταθέτη ή τον αντίκλητο αυτού, κατά περίπτωση, με μέριμνα της Υπηρεσίας Σημάτων, με κάθε πρόσφορο μέσο, κατά προτίμηση δε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή με τηλεομοιοτυπία, ενώ παράλληλα δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο της ΓΓΕ.

5. Αρμόδιος για τη διαδικασία της εξέτασης των λόγων απαραδέκτου και τη λήψη απόφασης σχετικά με την παραδοχή ή απόρριψη της δήλωσης είναι ο εξεταστής, υπάλληλος της Υπηρεσίας Σημάτων.

Άρθρο 140

Ανακοπή

1. Κατά της απόφασης του εξεταστή που έκανε δεκτή τη δήλωση κατάθεσης μπορεί να ασκηθεί ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από τη δημοσίευση της στο δικτυακό τόπο της ΓΓΕ σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 139, για το λόγο ότι η καταχώριση προσκρούει σε έναν ή περισσότερους λόγους του άρθρου 123 και των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 124 του παρόντος νόμου.

2. Αν συντρέχουν οι λόγοι απαραδέκτου του άρθρου 123, η ανακοπή ασκείται από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Έννομο συμφέρον έχουν και τα επιμελητήρια ως και οι ενώσεις καταναλωτών του ν. 2251/1994.

3. Αν συντρέχουν οι λόγοι απαραδέκτου των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 124, η ανακοπή ασκείται από τους δικαιούχους των προγενέστερων σημάτων ή δικαιωμάτων, καθώς και από τους εξουσιοδοτημένους προς τούτο κατόχους αδειών χρήσης των σημάτων αυτών, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 132.

4. Η ανακοπή ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται ενώπιον της Υπηρεσίας Σημάτων και εκδικάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων.

Άρθρο 141

Στοιχεία της ανακοπής

Η ανακοπή συνοδεύεται από έγγραφο που πιστοποιεί την καταβολή του τέλους ανακοπής και πρέπει να περιέχει:

- α) τον αριθμό της δήλωσης κατά της οποίας στρέφεται και τα στοιχεία του δικαιούχου της,
- β) τους λόγους στους οποίους στηρίζεται με ειδική μνεία του προγενέστερου σήματος ή δικαιώματος ως και των προϊόντων και υπηρεσιών, στα οποία βασίζεται η ανακοπή,
- γ) σαφή προσδιορισμό των προϊόντων ή υπηρεσιών της δήλωσης κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή.

Άρθρο 142

Εξέταση της ανακοπής

1. Η Υπηρεσία Σημάτων ενημερώνει άμεσα τον ανακόπτοντα για την εμπρόθεσμη λήψη της ανακοπής, τον αριθμό πρωτοκόλλου που δόθηκε σε αυτήν και την ημερομηνία συνεδρίασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει.

Επικυρωμένο αντίγραφο της ανακοπής, με πράξη ορισμού συζήτησης και κλήση σε αυτή, κοινοποιείται κατά περίπτωση στον καταθέτη ή τον αντίκλητο αυτού, με δικαστικό

επιμελητή, δέκα (10) πλήρεις ημέρες πριν τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, με επιμέλεια του ανακόπτοντος.

2. Πρόσθετοι λόγοι επί της ανακοπής μπορούν να υποβληθούν δεκαπέντε ημέρες πριν τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει.

Με επιμέλεια του ανακόπτοντος, επικυρωμένο αντίγραφο των πρόσθετων λόγων κοινοποιείται κατά περίπτωση στον καταθέτη ή τον αντίκλητο αυτού, με δικαστικό επιμελητή, πέντε (5) ημέρες πριν τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων.

3. Για την εξέταση της ανακοπής εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 145.

4. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων αποφασίζει επί της ανακοπής με βάση το αποδεικτικό υλικό που έχει στη διάθεση της.

5. Εάν, από την εξέταση της ανακοπής, προκύψει ότι η καταχώριση του σήματος δεν μπορεί να γίνει δεκτή για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών που αυτό διακρίνει, η δήλωση απορρίπτεται είτε στο σύνολο της ή εν μέρει για συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες. Σε αντίθετη περίπτωση η ανακοπή απορρίπτεται και η δήλωση κατάθεσης γίνεται δεκτή.

Άρθρο 143

Απόδειξη χρήσης

1. Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων, δικαιούχος προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 124, οφείλει να αποδείξει είτε ότι κατά τη διάρκεια πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της δήλωσης του σήματος είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και στα οποία βασίζεται η ανακοπή είτε ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν καταχωρισμένο τουλάχιστον για πέντε έτη.

2. Η αίτηση για απόδειξη ουσιαστικής χρήσης υποβάλλεται, επί ποινή απαραδέκτου, κατά την εξέταση της ανακοπής ενώπιον της Δ.Ε.Σ. Στην περίπτωση αυτή, ο Πρόεδρος της Επιτροπής χορηγεί προθεσμία τουλάχιστον είκοσι ημερών από τη ημέρα συζήτησης στον ανακόπτοντα προκειμένου αυτός να παράσχει αποδεικτικό υλικό για την αιτούμενη χρήση. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής, ο καταθέτης του σήματος ενημερώνεται για το αποδεικτικό υλικό προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών. Η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν και των ισχυρισμών που προβλήθηκαν από τα μέρη.

3. Εάν το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνον των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνον για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

4. Εάν ο ανακόπτων δεν αποδείξει την ουσιαστική χρήση του σήματος του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση αυτού, η ανακοπή απορρίπτεται χωρίς να εξετάζεται η ουσία της υπόθεσης.

Άρθρο 144

Προσφυγή ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων

1. Οι αποφάσεις της Υπηρεσίας Σημάτων που απορρίπτουν ολικά ή εν μέρει τη δήλωση κατάθεσης υπόκεινται σε προσφυγή μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την ημέρα κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης.
2. Η προσφυγή ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται στην Υπηρεσία Σημάτων και εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων.
3. Η Υπηρεσία Σημάτων ενημερώνει άμεσα τον προσφεύγοντα για την εμπρόθεσμη λήψη της προσφυγής, τον αριθμό πρωτοκόλλου που δόθηκε σε αυτήν και την ημερομηνία συνεδρίασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει.
4. Πρόσθετοι λόγοι επί της προσφυγής μπορούν να υποβληθούν δεκαπέντε (15) ημέρες πριν τη συνεδρίαση της Δ.Ε.Σ. που θα την εξετάσει.
5. Για την εξέταση της προσφυγής εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 145.

Άρθρο 145

Διοικητική Επιτροπή Σημάτων

1. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων εδρεύει στην Αθήνα, συνεδριάζει στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και σε γραφείο που ορίζεται με πράξη του αρμόδιου προϊστάμενου της Διεύθυνσης Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας.

Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων είναι αρμόδια για την αποδοχή ή απόρριψη της ανακοπής, της προσφυγής κατά το άρθρο 144 του παρόντος νόμου, της αίτησης διαγραφής λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας, της παρέμβασης, καθώς και για κάθε διαφορά που ανακύπτει μεταξύ της Υπηρεσίας Σημάτων και των καταθετών ή δικαιούχων σήματος κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

2. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων λειτουργεί σε τριμελή τμήματα, τα οποία συγκροτούνται από έναν πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως πρόεδρο, έναν υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου κατηγορίας ΠΕ, κατά προτίμηση πτυχιούχο νομικής ή κατηγορίας ΤΕ, με προηγούμενη απασχόληση στον κλάδο των σημάτων, καθώς και ένα τρίτο μέλος, υπάλληλο του δημόσιου τομέα κατά την έννοια του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 πλην της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου, κατηγορίας ΠΕ πτυχιούχο νομικής. Με πράξη του προέδρου τους καθορίζονται οι εισηγητές στις υποθέσεις που εισάγονται προς εξέταση στα τμήματα της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων.

Η κατανομή των υποθέσεων στα τμήματα της Επιτροπής καθορίζεται από τον αρχαιότερο πρόεδρο.

3. Οι συνεδριάσεις της Επιτροπής είναι δημόσιες και τηρούνται πρακτικά. Η Επιτροπή συνεδριάζει σε ημέρες και ώρες οι οποίες ορίζονται από τον αρχαιότερο πρόεδρο στην αρχή κάθε έτους και γνωστοποιούνται με τοιχοκόλληση στο γραφείο της αρμόδιας Υπηρεσίας, καθώς και με ανάρτηση στο διαδικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου. Η συζήτηση γίνεται με βάση το έκθεμα που καταρτίζει ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας. Το έκθεμα τοιχοκολλάται οκτώ ημέρες πριν από την ημέρα της συνεδρίασης στο γραφείο της αρμόδιας Υπηρεσίας.

4. Η θητεία των μελών της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων είναι διετής και ανανεώνεται άπαξ.

Ο πρόεδρος και τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων είναι ανεξάρτητοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και μπορούν να παυθούν με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για σοβαρούς λόγους που άπτονται της

εκτέλεσης των καθηκόντων τους και ιδίως για παράβαση της αρχής της αμεροληψίας, αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων τους και άρνηση ή παρέλκυση εκτέλεσης υπηρεσίας.

5. Τα μέλη της Δ.Ε.Σ. δεν επιτρέπεται να έχουν συμμετάσχει στη λήψη αποφάσεων της Υπηρεσίας Σημάτων σχετικά με την παραδοχή ή απόρριψη δήλωσης σήματος.

6. Οι διάδικοι παρίστανται με δικηγόρο, μπορούν δε να αναπτύξουν τους ισχυρισμούς τους εγγράφως ενώπιον της Επιτροπής και να υποβάλουν κάθε χρήσιμο για την υποστήριξη της υποθέσεως τους στοιχείο ή έγγραφο. Από την απουσία των διαδίκων δεν τεκμαίρεται ομολογία. Η Επιτροπή δικάζει ως να ήταν παρόντες οι διάδικοι. Ενώπιον της Επιτροπής γίνονται δεκτά τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται από της διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α` 97). Γίνονται δεκτές ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου με κλήτευση του αντιδίκου προ σαράντα οκτώ ωρών. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει την εξέταση μαρτύρων ενώπιον της.

7. Οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες.

8. Περιλήψεις των αποφάσεων που δέχονται το σήμα δημοσιεύονται στο διαδικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου. Οι απορριπτικές αποφάσεις κοινοποιούνται με επιμέλεια της Υπηρεσίας προς τους διαδίκους ή τους αντικλήτους αυτών.

9. Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να παρέμβει ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Η παρέμβαση ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται στην Υπηρεσία Σημάτων και κοινοποιείται με επιμέλεια του παρεμβαίνοντος στους διαδίκους, με δικαστικό επιμελητή, πέντε (5) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Άρθρο 146

Προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων

1. Οι αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κοινοποίηση των εν λόγω αποφάσεων.

2. Η προσφυγή έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

3. Κατά τη συζήτηση ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων καλούνται από τον προσφεύγοντα, με ποινή απαραδέκτου της συζήτησης, για άσκηση παρέμβασης αυτοί που έχουν καταστεί διάδικοι ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Οι νομίμως κλητευθέντες κατά τα ανωτέρω για άσκηση παρέμβασης στερούνται του δικαιώματος ανακοπής εκτός αν συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας.

Άρθρο 147

Καταχώριση - Μητρώο Σημάτων

1. Οι αποφάσεις του εξεταστή, της διοικητικής επιτροπής σημάτων και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και τα στοιχεία των αιτήσεων ενώπιον του εξεταστή, της διοικητικής επιτροπής σημάτων και τα στοιχεία των ενδίκων βοηθημάτων σημειώνονται στο μητρώο σημάτων και όλες οι παραπάνω αποφάσεις αναρτώνται στο διαδικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου. Όταν το σήμα γίνει δεκτό με απρόσβλητη απόφαση του εξεταστή και της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή με τελεσίδικη απόφαση των τακτικών

δικαστηρίων, σημειώνεται στο μητρώο σημάτων η λέξη «καταχωρίσθηκε» με τις τυχόν μεταβολές ως προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες στα οποία αναφέρεται το σήμα.

Δικόγραφα που αφορούν πάσης φύσεως αμφισβήτηση καταχωρισμένου σήματος εγγράφονται στο βιβλίο σημάτων ή στο μητρώο με επιμέλεια των διαδίκων.

2. Το σήμα που έγινε δεκτό θεωρείται ότι καταχωρίσθηκε από την ημέρα υποβολής της δήλωσης. Στο μητρώο σημάτων σημειώνονται όλες οι νομικές μεταβολές του σήματος και του δικαιώματος επί του σήματος.

3. Το μητρώο σημάτων είναι δημόσιο. Αντίγραφα ή αποσπάσματα των εγγραφών παρέχονται σε κάθε αιτούντα.

4. Το μητρώο σημάτων μπορεί να έχει ηλεκτρονική μορφή (Ηλεκτρονικό Μητρώο Σημάτων). Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία καταχώρισης, οι τεχνικές προδιαγραφές, η τεχνική διαχείριση και κάθε θέμα σχετικό με τη δημιουργία και την τήρηση του Ηλεκτρονικού Μητρώου Σημάτων. Με την ίδια απόφαση διαπιστώνεται η έναρξη λειτουργίας του Ηλεκτρονικού Μητρώου Σημάτων και καταργείται το μητρώο σημάτων.

Άρθρο 148

Διάρκεια της προστασίας - Ανανέωση

1. Η προστασία του σήματος διαρκεί για μια δεκαετία που αρχίζει από την επομένη της ημερομηνίας κατάθεσης.

2. Η προστασία του σήματος μπορεί να παρατείνεται ανά δεκαετία με αίτηση του δικαιούχου και με την εμπρόθεσμη καταβολή του τέλους ανανέωσης.

3. Η καταβολή του τέλους ανανέωσης γίνεται μέσα στο τελευταίο έτος της προστασίας. Μπορεί να γίνει μέσα σε πρόσθετη προθεσμία έξι μηνών μετά τη λήξη της δεκαετίας, υπό τον όρο της καταβολής του τέλους ανανέωσης αυξημένου κατά το ήμισυ.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 2 των άρθρων 171 και 175 αντίστοιχα, το σήμα διαγράφεται αν μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στη παράγραφο 3 δεν καταβληθεί το κατά το νόμο τέλος ανανέωσης.

5. Κάθε αμφισβήτηση σχετικά με την παράταση της προστασίας ως και κάθε αντίρρηση ως προς την κατά την παράγραφο 4 διαγραφή λύεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων με αίτηση του ενδιαφερομένου.

Άρθρο 149

Επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος σήματος ή οποιοσδήποτε διάδικος σε διαδικασία ενώπιον της Υπηρεσίας Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, ο οποίος, παρότι επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι της Υπηρεσίας Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων λόγω ανωτέρας βίας, τυχηρού ή άλλου σπουδαίου λόγου που εκφεύγει της ευθύνης του, μπορεί να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση και την αποκατάσταση στα δικαιώματά του, εάν το κώλυμα είχε ως άμεση συνέπεια την απώλεια δικαιώματος ή ενδίκου βοηθήματος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις προθεσμίες άσκησης ανακοπής, καθώς και στην προθεσμία διεκδίκησης προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 177 παράγραφος 2.
3. Η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση υποβάλλεται κατά περίπτωση ενώπιον της Υπηρεσίας Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την παύση του κωλύματος και σε κάθε περίπτωση το αργότερο μέσα σε ένα έτος από τη λήξη της προθεσμίας που δεν τηρήθηκε.
4. Η αίτηση υπόκειται στην καταβολή τέλους.
5. Ο αιτών που πέτυχε την αποκατάσταση των δικαιωμάτων του, μετά από αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση, δεν μπορεί να τα επικαλεσθεί έναντι τρίτων που τυχόν απέκτησαν καλόπιστα δικαίωμα κατά το διάστημα που μεσολάβησε από τη λήξη της προθεσμίας που δεν τηρήθηκε μέχρι την έκδοση απόφασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων για την επαναφορά.
6. Σε περίπτωση απώλειας της προθεσμίας ανανέωσης σήματος, η εξάμηνη περίοδος χάριτος, κατά τις διατάξεις του άρθρου 148 παράγραφος 3, δεν προσμετράται στην προθεσμία του έτους κατά την παράγραφο 3.

Άρθρο 150

Αξιώσεις επί προσβολής

1. Όποιος κατά παράβαση του άρθρου 125 χρησιμοποιεί ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο προσβάλλει σήμα που ανήκει σε άλλον, μπορεί να εναχθεί για άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον, καθώς και να υποχρεωθεί σε αποζημίωση.
2. Με την αξίωση για την άρση της προσβολής ο δικαιούχος μπορεί να ζητήσει μεταξύ άλλων: α) την απόσυρση από το εμπόριο των εμπορευμάτων που κρίθηκε ότι προσβάλλουν δικαίωμα του σήματος και, εφόσον απαιτείται, των υλικών που κυρίως χρησίμευσαν στην προσβολή, β) την αφαίρεση του προσβάλλοντος σήματος ή του διακριτικού γνωρίσματος ή, εφόσον τούτο δεν είναι δυνατόν, την οριστική απομάκρυνση των εμπορευμάτων που φέρουν το προσβάλλον σημείο από το εμπόριο και γ) την καταστροφή αυτών. Το δικαστήριο διατάσσει εκτέλεση των μέτρων αυτών με έξοδα του προσβάλλοντος το σήμα, εκτός αν συνηγορούν ειδικοί λόγοι για το αντίθετο.
3. Εφόσον το δικαστήριο καταδικάσει σε παράλειψη πράξης, απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή 3.000 έως 10.000 ευρώ υπέρ του δικαιούχου, καθώς και προσωπική κράτηση μέχρι ένα έτος. Το ίδιο ισχύει και όταν η καταδίκη γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Κατά τα λοιπά ισχύει το άρθρο 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
4. Τα δικαιώματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 έχει ο δικαιούχος και κατά ενδιάμεσου, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή δικαιωμάτων.
5. Όποιος υπαιτίως προσβάλλει ξένο σήμα, υποχρεούται σε αποζημίωση και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.
6. Η αποζημίωση μπορεί να υπολογισθεί και με βάση το ποσό το οποίο θα είχε καταβάλει ο προσβάλλων για δικαιώματα ή λοιπές αμοιβές, αν είχε ζητήσει την άδεια χρήσης από τον δικαιούχο.

7. Το δικαστήριο κατά τον προσδιορισμό της αποζημίωσης λαμβάνει υπόψη του, μεταξύ άλλων, τις αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις, καθώς και την απώλεια κερδών που υφίσταται ο δικαιούχος και τα τυχόν οφέλη που αποκόμισε ο προσβάλλον το σήμα.

8. Αν δεν υπάρχει υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δικαιούχος μπορεί να αξιώσει είτε το ποσό, κατά το οποίο ο υπόχρεος ωφελήθηκε από την εκμετάλλευση του σήματος χωρίς τη συγκατάθεση του, είτε την απόδοση του κέρδους που ο υπόχρεος απεκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή.

9. Η αγωγή εγείρεται ενώπιον του αρμόδιου μονομελούς πρωτοδικείου, ανεξαρτήτως ποσού και δικάζεται κατά την τακτική διαδικασία. Η αξίωση για αποζημίωση παραγράφεται μετά πενταετία από το τέλος του έτους κατά το οποίο έγινε το πρώτον η προσβολή.

Επί διακοπής της παραγραφής νέα παραγραφή αρχίζει από τη λήξη του έτους στο οποίο συνέπεσε το πέρας της διακοπής.

10. Οι αξιώσεις της παραγράφου 1 μπορεί να εισαχθούν και στο αρμόδιο πολυμελές πρωτοδικείο, εφόσον ασκούνται και άλλες αξιώσεις.

11. Προκειμένου για ταυτόσημο σήμα για ταυτόσημα προϊόντα ή υπηρεσίες, καθώς και για σήμα που διαφέρει ως προς τα στοιχεία που δεν μεταβάλλουν το διακριτικό του χαρακτήρα, για την πλήρη απόδειξη προσβολής αρκεί η προσκόμιση του πιστοποιητικού καταχώρισης του προσβαλλόμενου σήματος.

Άρθρο 151

Απόδειξη

1. Όταν κάποιος διάδικος έχει προσκομίσει ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία και επαρκή προς στήριξη των ισχυρισμών του περί προσβολής του σήματος, παράλληλα δε επικαλείται αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου, ο δικαστής, ύστερα από αίτηση του διαδίκου, μπορεί να διατάξει την προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων από τον αντίδικο. Η ύπαρξη ικανής ποσότητας προϊόντων με το προσβάλλον σήμα θεωρείται βάσιμο αποδεικτικό στοιχείο.

2. Αν συντρέχει προσβολή του σήματος σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί επίσης, ύστερα από αίτηση διαδίκου, να διατάξει την κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου.

3. Το δικαστήριο, σε κάθε περίπτωση κατ' αίτηση του υπόχρεου προς παροχή πληροφοριών, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να διασφαλίσει την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.

4. Επί προσβολής σήματος, το Δικαστήριο ύστερα από αιτιολογημένο αίτημα του διαδίκου που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς στο πλαίσιο δίκης ασφαλιστικών μέτρων, μπορεί και πριν από την ορισμένη δικάσιμο, να διατάσσει την παροχή από τον αντίδικο πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή της παροχής των υπηρεσιών που προσβάλλουν το σήμα. Το ίδιο μπορεί να διατάσσεται και κατά οποιουδήποτε άλλου προσώπου, το οποίο: α) βρέθηκε να κατέχει παράνομα τα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα, β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα, γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή σήματος ή δ) ευλόγως υποδείχθηκε από πρόσωπο των τριών προηγούμενων περιπτώσεων ως ενεργά εμπλεκόμενο στην παραγωγή,

κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών που παράγονται ή προσφέρονται σε εμπορική κλίμακα.

5. Οι πληροφορίες της παραγράφου 4 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται: α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής, β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που αφορά στα εν λόγω εμπορεύματα ή υπηρεσίες.

6. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 401 και 402 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δικαιούνται να αρνηθούν να παράσχουν τις αιτούμενες ως άνω πληροφορίες.

7. Οι παράγραφοι 3 και 4 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων, οι οποίες: α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης, β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται βάσει των παραγράφων 3 και 4, γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης ή δ) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.

8. Αν ο διάδικος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία κατά τις παραγράφους 1 και 2, οι αντίστοιχοι προς απόδειξη ισχυρισμοί του διαδίκου που ζήτησε την προσκόμιση ή την κοινοποίηση των αποδεικτικών στοιχείων θεωρούνται ομολογημένοι. Όποιος αδικαιολόγητα παραβεί διαταγή του δικαστηρίου κατά τις παραγράφους 1 έως 3, καταδικάζεται, εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή ύψους πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ.

9. Εφόσον ο υπόχρεος προς πληροφόρηση παράσχει ανακριβείς πληροφορίες από δόλο ή από βαρεία αμέλεια, ευθύνεται για τη ζημία που εκ του λόγου τούτου προξένησε.

10. Οι πληροφορίες που ελήφθησαν σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για την ποινική δίωξη του υπόχρεου προς πληροφόρηση.

Άρθρο 152

Δικαστικά έξοδα

Στις υποθέσεις του παρόντος νόμου τα εν γένει δικαστικά έξοδα και τέλη περιλαμβάνουν υποχρεωτικά και κάθε άλλη συναφή δαπάνη, όπως τα έξοδα των μαρτύρων, τις αμοιβές των πληρεξούσιων δικηγόρων, τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων και τεχνικών συμβούλων των διαδίκων και τις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολέων, στις οποίες ευλόγως υποβλήθηκε ο νικήσας διάδικος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 173 έως 193 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 153

Ασφαλιστικά μέτρα

1. Όποιος έχει αξίωση για άρση και παράλειψη λόγω προσβολής του σήματος μπορεί να ζητήσει και τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

2. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ζητήσει τη συντηρητική κατάσχεση ή την προσωρινή απόδοση των εμπορευμάτων με το προσβάλλον διακριτικό γνώρισμα προκειμένου να εμποδιστεί η είσοδος ή η κυκλοφορία τους στο δίκτυο εμπορικής διανομής.

3. Σε περίπτωση προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα και εφόσον ο δικαιούχος του σήματος αποδεικνύει την ύπαρξη περιστάσεων που είναι δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο την καταβολή της αποζημίωσης που έχει ζητήσει με τακτική αγωγή και προσκομίζει ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία, ότι το σήμα του προσβάλλεται ή επίκειται προσβολή του, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του καθού, καθώς και τη δέσμευση των τραπεζικών λογαριασμών του. Για το σκοπό αυτόν ζητεί από τον προσβολέα την κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ή την προσήκουσα πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες με τον όρο ότι διασφαλίζεται η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.

4. Τα ασφαλιστικά μέτρα των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να διαταχθούν και χωρίς προηγούμενη ακρόαση του καθού, ιδίως όταν τυχόν καθυστέρηση θα προκαλούσε ανεπανόρθωτη ζημία στον δικαιούχο του σήματος.

5. Προκειμένου το αρμόδιο δικαστήριο να λάβει τα ανωτέρω μέτρα μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα να προσκομίσει κάθε ευλόγως διαθέσιμο αποδεικτικό στοιχείο για να σχηματίσει την πεποίθηση ότι το δικαίωμα του προσβάλλεται ή ότι επίκειται προσβολή του. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται εν προκειμένω οι παράγραφοι 4 έως 7 του άρθρου 154.

6. Η δήλωση καταθέσεως σήματος από το πρόσωπο, κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, δεν κωλύει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατ' αυτού.

7. Αρμόδιο για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων είναι το μονομελές πρωτοδικείο τόσο της περιφέρειας, στην οποία ευρίσκονται τα προϊόντα ή παρέχονται οι υπηρεσίες, όσο και της περιφέρειας που εδρεύει η επιχείρηση, της οποίας τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες φέρουν το προσβαλλόμενο σήμα.

8. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των ενδιαμέσων, οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή του σήματος του.

Άρθρο 154

Μέτρα προστασίας των αποδεικτικών στοιχείων

1. Εφόσον επαρκώς πιθανολογείται με ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία προσβολή ή επικείμενη προσβολή του σήματος και κάθε καθυστέρηση μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στον δικαιούχο του σήματος ή υπάρχει αποδεδειγμένος κίνδυνος καταστροφής των αποδεικτικών στοιχείων, το μονομελές πρωτοδικείο μπορεί να διατάσσει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των παράνομων προϊόντων που κατέχονται από τον καθού και, εφόσον ενδείκνυται, των υλικών και των εργαλείων που αποτελούν μέσο τέλεσης ή προϊόν ή απόδειξη της προσβολής. Αντί για συντηρητική κατάσχεση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναλυτική απογραφή των αντικειμένων αυτών, καθώς και τη φωτογράφησή τους, τη λήψη δειγμάτων των ανωτέρω προϊόντων, καθώς και σχετικών εγγράφων. Στις παραπάνω περιπτώσεις το δικαστήριο μπορεί να συζητήσει την αίτηση χωρίς να κλητεύσει εκείνον κατά του οποίου απευθύνεται προσωρινή διαταγή κατά το άρθρο 691 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

2. Εφόσον τα μέτρα αυτά είναι πρόσφορα για να θεμελιώσει ο αιτών τις αξιώσεις, λόγω προσβολής του σήματος, το δικαστήριο διατάσσει τα ως άνω μέτρα διασφαλίζοντας την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.
3. Η αίτηση του δικαιούχου του σήματος δεν απαιτεί λεπτομερή προσδιορισμό των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά αρκεί ο προσδιορισμός τους κατά κατηγορία.
4. Σε περίπτωση που ληφθούν τα ανωτέρω μέτρα χωρίς να ακουστεί ο καθού, τούτος λαμβάνει γνώση με κοινοποίηση το αργότερο μέχρι και την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την εκτέλεση της προσωρινής διαταγής, διαφορετικά οι διαδικαστικές πράξεις που συνιστούν αυτή καθίστανται άκυρες.
5. Το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τα ανωτέρω μέτρα υπό τον όρο να δοθεί εγγύηση από τον αιτούντα που καθορίζεται με την απόφαση του ή με την προσωρινή διαταγή, προκειμένου να διασφαλισθεί η αποκατάσταση της ζημίας που ενδέχεται να υποστεί ο καθού εξ αυτών των μέτρων.
6. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 το δικαστήριο τάσσει υποχρεωτικής προθεσμίας για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία, αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο.
7. Αν τα ανωτέρω ασφαλιστικά μέτρα ανακληθούν ή παύσουν να ισχύουν εξαιτίας οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης του αιτούντος ή αν διαπιστωθεί εκ των υστέρων, ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής των δικαιωμάτων του δικαιούχου του σήματος, το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τον αιτούντα, ύστερα από αίτηση του καθού, να καταβάλει σε αυτόν πλήρη αποζημίωση για κάθε ζημία.

Άρθρο 155

Αναλογικότητα

Οι ρυθμίσεις, οι κυρώσεις και τα μέτρα των άρθρων 150 έως 154 τελούν υπό την αρχή της αναλογικότητας.

Άρθρο 156

Ποινικές διατάξεις

1. Διώκεται κατ' έγκληση και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον έξι χιλιάδων ευρώ: α) όποιος εν γνώσει χρησιμοποιεί σήμα κατά παράβαση του άρθρου 125 παράγραφος 3 περίπτωση α' ή β', β) όποιος χρησιμοποιεί σήμα φήμης, κατά παράβαση του άρθρου 125 παράγραφος 3 περίπτωση γ' με πρόθεση να εκμεταλλευτεί ή να βλάψει τη φήμη του, γ) όποιος εν γνώσει θέτει σε κυκλοφορία, κατέχει, εισάγει ή εξάγει προϊόντα που φέρουν αλλότριο σήμα ή προσφέρει υπηρεσίες με αλλότριο σήμα και δ) όποιος εν γνώσει τελεί μία από τις πράξεις του άρθρου 125 παράγραφος 4 περιπτώσεις α', β' και γ'.
2. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις της παραγράφου 1 είναι ιδιαίτερα μεγάλη και συντρέχει εκμετάλλευση σε εμπορική κλίμακα ή ο υπόχρεος τελεί τις πράξεις αυτές κατ' επάγγελμα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 6.000 έως 30.000 ευρώ. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνον επί προσβολής σήματος με ίδιο διακριτικό γνώρισμα και ταυτότητα ή ομοιότητα προϊόντων.

3. Όποιος χρησιμοποιεί τα σύμβολα και σημεία που αναφέρονται στην περίπτωση α` της παραγράφου 3 του άρθρου 123 διώκεται αυτεπαγγέλτως και τιμωρείται με χρηματική ποινή μέχρι 2.000 ευρώ.

Άρθρο 157

Δημοσίευση αποφάσεων

1. Αποφάσεις αστικών δικαστηρίων ή τελεσίδικες αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων που αφορούν σε δικαιώματα που προβλέπονται στο Τρίτο Μέρος του παρόντος νόμου μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενάγοντος και με δαπάνες του προσβάλλοντος το σήμα, να διατάσσουν τα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με την απόφαση, καθώς και την ανάρτηση της απόφασης, την πλήρη ή μερική δημοσίευση της στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή στο διαδίκτυο. Το δικαστήριο αποφασίζει τον προσήκοντα τρόπο πληροφόρησης, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας.
2. Η αξίωση αυτή αποσβέννυται αν τα μέτρα δημοσιοποίησης της απόφασης δεν εκτελεστούν μέσα σε έξι μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης.

Άρθρο 158

Αρμοδιότητα πολιτικών δικαστηρίων

1. Τα πολιτικά δικαστήρια ουδεμία έχουν αρμοδιότητα, όπου καθίστανται κατά τον παρόντα νόμο αρμόδια η Υπηρεσία Σημάτων, η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων και τα Διοικητικά Δικαστήρια.
2. Οι αποφάσεις της Υπηρεσίας Σημάτων και της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, κατά των οποίων δεν χωρεί προσφυγή και οι τελεσίδικες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων, που εκδίδονται κατά τον παρόντα νόμο, είναι υποχρεωτικές για τα πολιτικά δικαστήρια και κάθε άλλη αρχή.

Άρθρο 159

Παραίτηση από το δικαίωμα

1. Το δικαίωμα στο σήμα αποσβέννυται με δήλωση παραίτησης του δικαιούχου για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί.
2. Η παραίτηση δηλώνεται εγγράφως στην Υπηρεσία Σημάτων από τον δικαιούχο του σήματος. Παράγει αποτελέσματα μόνο μετά την καταχώριση της στα οικεία βιβλία.
3. Αν έχουν παραχωρηθεί άδειες χρήσης, η υποβολή δήλωσης παραίτησης γίνεται δεκτή, μόνον αν ο δικαιούχος του σήματος αποδεικνύει ότι οι κάτοχοι αδειών χρήσης έχουν ενημερωθεί σχετικά με την πρόθεση του να παραιτηθεί από τα δικαιώματά του στο σήμα.

Άρθρο 160

Έκπτωση από το δικαίωμα

1. Ο δικαιούχος εκπίπτει του δικαιώματός του ολικά ή μερικά:

- α. εάν, μέσα σε χρονικό διάστημα πέντε ετών από την καταχώριση του σήματος, ο δικαιούχος δεν κάνει ουσιαστική χρήση αυτού για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί ή αν διακόψει τη χρήση του σήματος για πέντε συνεχή έτη,
- β. εάν, συνεπεία της συμπεριφοράς ή αδράνειας του δικαιούχου, το σήμα έχει καταστεί κοινόχρηστο ή συνήθης εμπορική ονομασία του προϊόντος ή της υπηρεσίας για το οποίο έχει καταχωρισθεί,
- γ. εάν, λόγω της χρήσης του σήματος από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεση αυτού για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία τούτο έχει καταχωρισθεί, ενδέχεται να παραπλανηθεί το κοινό, ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών.
2. Αν ο λόγος έκπτωσης αφορά μέρος μόνον των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί, ο δικαιούχος κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του μόνο για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.
3. Δεν επέρχεται έκπτωση του δικαιώματος:
- α. εάν ο δικαιούχος του σήματος αποδείξει ότι η μη χρήση αυτού οφείλεται σε εύλογη αιτία,
- β. εάν ο δικαιούχος του σήματος, στο διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της λήξης της πενταετίας μη χρήσης του και της υποβολής της αίτησης έκπτωσης, προέβη σε έναρξη ή επανάληψη της ουσιαστικής χρήσης του. Πάντως, η έναρξη ή επανάληψη της χρήσης μέσα σε περίοδο τριών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης έκπτωσης, η οποία δεν αρχίζει να τρέχει νωρίτερα από τη συμπλήρωση της συνεχούς πενταετίας μη χρήσης, δεν λαμβάνεται υπόψη, εάν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες για την έναρξη ή την επανάληψη της χρήσης έλαβαν χώρα, αφού ο δικαιούχος έλαβε γνώση του γεγονότος ότι είναι πιθανή η υποβολή αίτησης έκπτωσης.
4. Τα αποτελέσματα της απόφασης διαγραφής του σήματος λόγω εκπτώσεως αρχίζουν από την ημερομηνία που η απόφαση κατέστη τελεσίδικη.
5. Η τελεσίδικη απόφαση περί διαγραφής του σήματος λόγω έκπτωσης εγγράφεται στο μητρώο σημάτων και το σήμα διαγράφεται από αυτό.

Άρθρο 161

Ακυρότητα σήματος

1. Το σήμα κηρύσσεται άκυρο και διαγράφεται εάν καταχωρίσθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 123 και 124.
2. Αν ο λόγος ακυρότητας αφορά μέρος μόνον των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί, το σήμα κηρύσσεται άκυρο μόνον για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.
3. Το σήμα δεν κηρύσσεται άκυρο εάν ο λόγος απαραδέκτου που προβλέπεται στο άρθρο 123 παράγραφος 1 περιπτώσεις β', γ' και δ' δεν υφίσταται κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης διαγραφής λόγω του ότι το σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης του.
4. Σε ακυρότητα υπόκειται και εθνικό σήμα για το οποίο έχει γίνει δεκτή από το Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά αίτηση αρχαιότητας σύμφωνα με τα άρθρα 34 και 35

του Κανονισμού 207/2009/ΕΚ του Συμβουλίου (L 78), ακόμη και αν έχει προηγηθεί παραίτηση από το προγενέστερο αυτό εθνικό σήμα ή μη ανανέωση της προστασίας του.

5. Τα αποτελέσματα της απόφασης διαγραφής του σήματος λόγω ακυρότητας της απόφασης αρχίζουν από την ημερομηνία που αυτή κατέστη τελεσίδικη.

6. Η τελεσίδικη απόφαση περί διαγραφής του σήματος λόγω ακυρότητας εγγράφεται στο μητρώο σημάτων και το σήμα διαγράφεται από αυτό.

Άρθρο 162

Διαδικασία διαγραφής λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας

1. Η αίτηση για διαγραφή λόγω έκπτωσης ή λόγω ακυρότητας υποβάλλεται με έγγραφο που κατατίθεται στην Υπηρεσία Σημάτων από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον και εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων.

2. Η Υπηρεσία Σημάτων ενημερώνει αμέσως τον αιτούντα για τη λήψη της αίτησης διαγραφής, τον αριθμό πρωτοκόλλου, που δόθηκε σε αυτή και την ημερομηνία συνεδρίασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει.

3. Δεν νομιμοποιείται να ζητήσει διαγραφή λόγω ακυρότητας για τους λόγους του άρθρου 124 εκείνος, ο οποίος τους είχε προβάλει κατά τη διαδικασία καταχώρισης, εφόσον αυτοί κρίθηκαν κατ' αντιδικία με τον δικαιούχο του σήματος από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων ή τα διοικητικά δικαστήρια.

4. Τα επιμελητήρια και οι ενώσεις καταναλωτών ή μέλη τους μπορούν να υποβάλλουν αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας μόνο στις περιπτώσεις των άρθρων 123 και 160 παράγραφος 1 εδάφιο γ'.

5. Για την εξέταση της αίτησης διαγραφής λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 145.

6. Μετά από αίτημα του δικαιούχου του σήματος του οποίου ζητείται η διαγραφή λόγω ακυρότητας, ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος που αιτείται τη διαγραφή οφείλει να αποδείξει ότι κατά τη διάρκεια των πέντε (5) ετών που προηγήθηκαν της ημερομηνίας κατάθεσης της αίτησης διαγραφής λόγω ακυρότητας, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία είχε καταχωρισθεί και τα οποία επικαλείται προς δικαιολόγηση της αίτησης διαγραφής ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση αυτού, εφόσον κατά την ημερομηνία αυτή το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρισμένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω η αίτηση διαγραφής λόγω ακυρότητας απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της αίτησης διαγραφής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο γι' αυτό το μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών. Ως προς τη διαδικασία υποβολής του αιτήματος της απόδειξης χρήσης του προγενέστερου σήματος και τις προθεσμίες που τάσσονται από τον Πρόεδρο της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων εφαρμόζεται αναλογικά η παράγραφος 2 του άρθρου 143 του παρόντος νόμου. Αίτηση διαγραφής ένεκα κατάθεσης που έγινε αντίθετα στην καλή πίστη ή κατάθεσης που έγινε κακόπιστα, ασκείται καθ' όλη τη διάρκεια της προστασίας του σήματος.

Άρθρο 163

Προϋποθέσεις προστασίας

1. Συνεταιρισμοί, ενώσεις κατασκευαστών, παραγωγών, παρεχόντων υπηρεσιών ή εμπόρων, οι οποίες κατά το δίκαιο που τις διέπει έχουν ικανότητα δικαίου, καθώς επίσης νομικά πρόσωπα που διέπονται από κανόνες δημοσίου δικαίου, μπορούν να καταθέτουν σήματα για να διακρίνουν την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών των μελών τους ή τη γεωγραφική τους προέλευση ή το είδος ή την ποιότητα ή και τις ιδιότητες τους.
2. Εφόσον το συλλογικό σήμα αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη, πρέπει να προβλέπεται στο καταστατικό του νομικού προσώπου ότι κάθε πρόσωπο, του οποίου τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια γεωγραφική περιοχή και πληροί τις προϋποθέσεις χρήσης του συλλογικού σήματος, μπορεί να γίνει μέλος του νομικού προσώπου και να κάνει χρήση του συλλογικού σήματος.
3. Συλλογικό σήμα που αποτελείται από γεωγραφικές ενδείξεις, δεν δίνει στον δικαιούχο το δικαίωμα να απαγορεύει σε τρίτους τη χρήση τέτοιων σημείων ή ενδείξεων, ιδίως δε σε τρίτους που επιτρέπεται να χρησιμοποιούν γεωγραφική ονομασία, με την προϋπόθεση ότι οι τρίτοι αυτοί τα χρησιμοποιούν σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη.
4. Η δήλωση κατάθεσης συλλογικού σήματος πρέπει να συνοδεύεται από κανονισμό χρήσης, ο οποίος περιέχει τον τίτλο, την έδρα, το σκοπό, το ονοματεπώνυμο των νόμιμων εκπροσώπων, ονομαστικό κατάλογο των μελών που δικαιούνται τη χρήση, καθώς και τους όρους και κανονισμούς που αφορούν τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των μελών για τη χρήση του σήματος από αυτά. Κανονισμός χρήσης απαιτείται επίσης και για κάθε τυχόν μεταβολή των στοιχείων αυτών.
5. Η άσκηση των αξιώσεων που απορρέουν από την καταχώριση του συλλογικού σήματος ανήκει, αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό ή στον κανονισμό χρήσης, στο δικαιούχο νομικό πρόσωπο.
6. Για τα συλλογικά σήματα τηρείται ειδικό μητρώο σημάτων, τα δε δικαιώματα κατάθεσης και παράτασης της διάρκειας αυτών ορίζονται στο πενταπλάσιο των δικαιωμάτων που ισχύουν κάθε φορά για τα υπόλοιπα σήματα.
7. Η χρήση του συλλογικού σήματος γίνεται απαραίτητα με την ένδειξη «συλλογικό σήμα».
8. Στα συλλογικά σήματα ισχύουν όλες οι διατάξεις του παρόντος, εφόσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου αυτού.

Άρθρο 164

Κύρωση Πρωτοκόλλου Μαδρίτης

1. Τα διεθνή σήματα που κατατέθηκαν σύμφωνα με το Πρωτόκολλο σχετικά με τη Συμφωνία της Μαδρίτης που αφορά στη διεθνή καταχώριση σημάτων προστατεύονται κατά τις διατάξεις του ν. 2783/2000 (Α` 1).
2. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τα εθνικά σήματα ισχύουν και για τα διεθνή σήματα εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο παρόν κεφάλαιο.

Άρθρο 165

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου επί διεθνών σημάτων νοούνται ως:

- α. «Αίτηση Μετατροπής», η αίτηση του άρθρου 173 του παρόντος.

β. «Βασική Καταχώριση» και «Βασική Αίτηση», η καταχώριση και η αίτηση όπως αυτές αναφέρονται στο άρθρο 166 παρ. 1 στοιχείο β` του παρόντος νόμου.

γ. «Γραφείο Προέλευσης», το Γραφείο ενός Συμβαλλόμενου στο Πρωτόκολλο της Μαδρίτης Μέρους που είναι επιφορτισμένο με την καταχώριση των σημάτων για λογαριασμό του.

δ. «Διεθνής Αίτηση», η αίτηση προς το Διεθνές Γραφείο για καταχώριση ενός σήματος στο Διεθνές Μητρώο.

ε. «Διεθνές Γραφείο», το Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας.

στ. «Διεθνές Μητρώο», το Μητρώο των σημάτων που τηρείται από το Διεθνές Γραφείο για τους σκοπούς του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης.

ζ. «Διεθνής Καταχώριση», η εγγραφή ενός σήματος στο Διεθνές Μητρώο.

η. «Διεθνής Καταχώριση με την οποία ζητείται η προστασία σήματος στην Ελληνική Επικράτεια», η διεθνής καταχώριση με την οποία ζητείται η επέκταση της προστασίας στην Ελληνική Επικράτεια βάσει του άρθρου 3 τρις (1) ή (2) του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης.

θ. «Εκτελεστικός Κανονισμός», ο Κοινός Κανονισμός που υιοθετήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 10 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, όπως κυρώθηκε με το ν. 2783/ 2000 (Α1).

ι. «Βιβλίο Διεθνών Σημάτων», το βιβλίο που αναφέρεται στο άρθρο 171 παρ. 2 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 166

Κατάθεση αίτησης

1. Επί διεθνούς καταχώρισης ελληνικών σημάτων η Ελλάδα θεωρείται ως χώρα προέλευσης της διεθνούς καταχώρισης, όταν συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α. ο καταθέτης έχει πραγματική και μόνιμη βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση ή κατοικία στην Ελλάδα ή είναι Έλληνας υπήκοος.

β. Έχει κατατεθειμένο ή καταχωρισμένο σήμα στην Ελλάδα.

2. Η αίτηση για διεθνή καταχώριση κατατίθεται στη Γαλλική ή Αγγλική.

Άρθρο 167

Έγγραφα της αίτησης

Η αίτηση για διεθνή καταχώριση κατατίθεται σε δύο αντίγραφα (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI) και πρέπει να παρουσιάζεται επί του εντύπου που προβλέπεται από τον Εκτελεστικό Κανονισμό. Υπογράφεται από τον καταθέτη ή τον πληρεξούσιο δικηγόρο του σύμφωνα με τις έγγραφες οδηγίες που το συνοδεύουν και περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 9 του Εκτελεστικού Κανονισμού. Επίσης κατατίθεται υποχρεωτικά και σε ηλεκτρονική μορφή με την προσκομιδή στην αρμόδια Υπηρεσία ψηφιακού δίσκου ή άλλου πρόσφορου ηλεκτρονικού αποθηκευτικού μέσου.

Άρθρο 168

Εξέταση τυπικών προϋποθέσεων - Διαβίβαση της αίτησης

1. Η αίτηση για διεθνή καταχώριση κατατίθεται στην Υπηρεσία Σημάτων, η οποία ελέγχει αν υφίστανται οι προϋποθέσεις του άρθρου 166, δίνει σε αυτήν αριθμό πρωτοκόλλου και

αναγράφει επ' αυτής την ημερομηνία παραλαβής, καθώς και τον αριθμό των συνοδευτικών εγγράφων.

2. Η αίτηση για διεθνή καταχώριση με τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα διαβιβάζεται στο Διεθνές Γραφείο, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την παραλαβή.

Άρθρο 169

Ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης

Η καταχώριση της διεθνούς αίτησης πραγματοποιείται από το Διεθνές Γραφείο. Ως ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης θεωρείται η ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη η διεθνής αίτηση από την Υπηρεσία Σημάτων, υπό τον όρο ότι εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής το Διεθνές Γραφείο την παρέλαβε σε κανονική και πλήρη μορφή. Εάν η αίτηση για διεθνή καταχώριση δεν παραληφθεί εντός της προθεσμίας αυτής, η διεθνής καταχώριση θα φέρει ως ημερομηνία καταχώρισης την ημερομηνία κατά την οποία η αίτηση παρελήφθη από το Διεθνές Γραφείο.

Άρθρο 170

Πληρωμή τελών

Τα οφειλόμενα τέλη για τη διεθνή καταχώριση ή την ανανέωση της, καθώς και για κάθε μεταβολή επ' αυτής καταβάλλονται απευθείας στο Διεθνές Γραφείο

Άρθρο 171

Διαδικασία προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ελληνική Επικράτεια

1. Για την παροχή προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ελληνική Επικράτεια, αρμόδια να αποφασίσει είναι η Υπηρεσία Σημάτων.
2. Η διεθνής καταχώριση ως και η δήλωση επέκτασης διεθνούς καταχώρισης στην Ελληνική Επικράτεια εγγράφονται σε ειδικό έντυπο και αναρτώνται στο διαδικτυακό τόπο της ΓΓΕ.
3. Σε περίπτωση αντικατάστασης εθνικού σήματος από διεθνή καταχώριση με ισχύ στην Ελλάδα, τα ουσιαστικά δικαιώματα που απορρέουν από το διεθνές σήμα ανατρέχουν στο χρόνο καταχώρισης του εθνικού σήματος.

Άρθρο 172

Ένδικα βοηθήματα

1. Στις διαδικασίες προσφυγής ενώπιον της ΔΕΣ, σύμφωνα με το άρθρο 144, ανακοπής, σύμφωνα με το άρθρο 140, και έκπτωσης ή ακυρότητας, σύμφωνα με το άρθρο 162, ο δικαιούχος διεθνούς καταχώρισης, ως αιτών ή καθού η αίτηση των παραπάνω ενδίκων βοηθημάτων, πρέπει να ορίσει πληρεξούσιο και αντίκλητο δικηγόρο εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια, στον οποίο γίνονται και όλες οι κοινοποιήσεις. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που ο εξεταστής καλέσει τον καταθέτη να υποβάλει τις παρατηρήσεις του κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 139, κοινοποιώντας σε αυτόν προσωρινή άρνηση, σύμφωνα με τον Κανόνα 17.1 του Εκτελεστικού Κανονισμού του Πρωτοκόλλου. Επί

διεθνών σημάτων, η προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 του άρθρου 139 προθεσμία ορίζεται σε τρεις μήνες.

2. Αν ο αιτών διεθνή καταχώριση ή ο δικαιούχος διεθνούς καταχώρισης δεν εκπροσωπηθούν στις διαδικασίες της παραγράφου 1 από πληρεξούσιο δικηγόρο, δεν τεκμαίρεται ομολογία και η ΔΕΣ δικάζει ως να ήταν παρόντες οι διάδικοι.

3. Αν ασκηθεί ανακοπή κατά αίτησης διεθνούς καταχώρισης, η Υπηρεσία Σημάτων κοινοποιεί στοιχεία της ανακοπής ως προσωρινή άρνηση στο Διεθνές Γραφείο σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης και τον κανόνα 17 του Εκτελεστικού Κανονισμού.

4. Αν η αίτηση διεθνούς καταχώρισης απορριφθεί, η Υπηρεσία Σημάτων κοινοποιεί την απορριπτική απόφαση στο Διεθνές Γραφείο σύμφωνα με τον Κανόνα 17.1 και 17.3 του Εκτελεστικού Κανονισμού του Πρωτοκόλλου. Η κοινοποίηση συνοδεύεται με μετάφραση στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα των οικείων διατάξεων του ελληνικού νόμου που προβλέπουν την άσκηση προσφυγής. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα ημερών που αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της προσωρινής άρνησης στο Διεθνές Γραφείο.

Άρθρο 173

Διαδικασία μετατροπής διεθνούς σήματος σε εθνικό

1. Αν είτε η βασική αίτηση είτε η βασική καταχώριση, στην οποία στηρίζεται δήλωση διεθνούς σήματος με επέκταση στην Ελλάδα, παύσει να ισχύει στη χώρα προέλευσης μέσα σε μία πενταετία από την ημερομηνία της διεθνούς καταχώρισης, ο δικαιούχος της διεθνούς καταχώρισης δικαιούται, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία που ενεγράφη η παύση ισχύος της στο μητρώο σημάτων του Διεθνούς Γραφείου, να ζητήσει τη μετατροπή της σε εθνική αίτηση (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII).

2. Η διάταξη της παραγράφου 1 εφαρμόζεται και εάν η παύση ισχύος επέλθει μετά την πάροδο της ως άνω πενταετούς προθεσμίας, με την προϋπόθεση ότι το ένδικο βοήθημα υποβλήθηκε στη χώρα προέλευσης μέσα στην πενταετία.

3. Σε περίπτωση μετατροπής διεθνούς καταχώρισης σε εθνική αίτηση, ο καταθέτης υποβάλλει δήλωση μετατροπής στην Υπηρεσία Σημάτων που συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά της παραγράφου 1 των άρθρων 135 και 136, καθώς και από βεβαίωση του Διεθνούς Γραφείου, από την οποία να προκύπτουν το σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες είχε ζητηθεί η προστασία του διεθνούς σήματος στην Ελλάδα, πριν από τη διαγραφή του από το διεθνές μητρώο και η ημερομηνία διαγραφής του από το διεθνές μητρώο.

4. Η δήλωση συντάσσεται σε ειδικό έντυπο, εφαρμοζομένων αναλογικά των άρθρων 135 και 136 και καταχωρίζεται στο οικείο μητρώο σημάτων.

5. Το σήμα εκ μετατροπής καταχωρίζεται χωρίς προέλεγχο, εφόσον έχει παρέλθει η προθεσμία του άρθρου 5 παρ. 2γ του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης και δεν έχει ασκηθεί ένδικο βοήθημα. Εάν η εν λόγω προθεσμία δεν έχει παρέλθει ή εάν έχει ήδη κοινοποιηθεί προσωρινή απόρριψη, η δήλωση μετατροπής εξετάζεται από την Υπηρεσία Σημάτων, εφαρμοζομένων αναλογικά των άρθρων 138 και 139. Αν η αίτηση για αρχική ή επιγενόμενη επέκταση προστασίας του διεθνούς σήματος στην Ελλάδα εκκρεμεί ενώπιον της Υπηρεσίας

Σημάτων, της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή των αρμόδιων δικαστηρίων, η σχετική διαδικασία παύει ή η δίκη καταργείται μετά την υποβολή της αίτησης μετατροπής.

6. Μετά την υποβολή της δήλωσης μετατροπής η διεθνής καταχώριση διαγράφεται με πράξη της Υπηρεσίας Σημάτων από τα βιβλία διεθνών σημάτων.

7. Η προστασία σήματος που προέρχεται από μετατροπή διεθνούς καταχώρισης σε αίτηση εθνικού σήματος διαρκεί για μια δεκαετία, που αρχίζει είτε από την ημερομηνία της διεθνούς καταχώρισης είτε, σε περίπτωση μεταγενέστερης επέκτασης διεθνούς σήματος στην Ελλάδα, από την ημερομηνία εγγραφής στο Διεθνές Μητρώο της αίτησης επέκτασης για την προστασία του διεθνούς σήματος στην Ελλάδα. Για την ανανέωση των σημάτων αυτών κρίσιμη είναι η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης στην Υπηρεσία Σημάτων.

Άρθρο 174

Διαδικασία διαγραφής διεθνούς σήματος

1. Το δικαίωμα που παρέχει η διεθνής καταχώριση αποσβέννεται με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων για τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 160 και 161. Όταν η απόφαση καταστεί τελεσίδικη, η Υπηρεσία Σημάτων ενημερώνει το Διεθνές Γραφείο με δήλωση, στην οποία αναφέρεται το όνομα του δικαιούχου, ο αριθμός της διεθνούς εγγραφής, η δικαστική αρχή και η διαδικασία απώλειας του δικαιώματος, η τελεσιδικία της απόφασης, η έναρξη ισχύος της και τα καλυπτόμενα προϊόντα ή υπηρεσίες κατά τον Κανόνα 19 του Εκτελεστικού Κανονισμού.

2. Το δικόγραφο της αίτησης έκπτωσης ή ακυρότητας κατά διεθνούς σήματος κοινοποιείται με επιμέλεια του αιτούντος στον διεθνή καταθέτη ή τον αντιπρόσωπο του, όπως εμφανίζεται στο Διεθνές Μητρώο, με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένης της τηλεομοιοτυπίας και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τριάντα ημέρες πριν από την ορισθείσα πρώτη συζήτηση, μεταφρασμένο από το Υπουργείο Εξωτερικών ή από τον επισπεύδοντα διάδικο στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα. Εάν έχει ορισθεί πληρεξούσιος δικηγόρος ή αντίκλητος στη Ελλάδα, η κοινοποίηση του δικογράφου γίνεται υποχρεωτικά μόνο σε αυτόν, με δικαστικό επιμελητή, χωρίς μετάφραση. Πρόσθετοι λόγοι κοινοποιούνται δέκα ημέρες πριν από την ορισθείσα πρώτη συζήτηση με τον ίδιο τρόπο που ασκείται η αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας κατά διεθνούς σήματος. Το αυτό ισχύει και για κοινοποίηση κλήτευσης ένορκης βεβαίωσης ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου.

Άρθρο 175

Προστασία

1. Η προστασία που παρέχεται στο κοινοτικό σήμα δεν μπορεί να υστερεί από την προστασία που παρέχεται στο εθνικό σήμα.

2. Σε περίπτωση που στηρίχθηκε η αρχαιότητα κοινοτικού σήματος σε καταχωρισμένο εθνικό σήμα, τα ουσιαστικά δικαιώματα που απορρέουν από το καταχωρισμένο και σε ισχύ κοινοτικό σήμα ανατρέχουν στο χρόνο καταχώρισης του εθνικού σήματος.

Άρθρο 176

Μετατροπή κοινοτικού σήματος σε εθνικό

1. Σε περίπτωση μετατροπής αίτησης κοινοτικού σήματος ή κοινοτικού σήματος σε εθνική αίτηση ο καταθέτης υποβάλλει δήλωση μετατροπής στην Υπηρεσία Σημάτων που συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά της παρ. 1 του άρθρου 135 και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 136, καθώς και από μετάφραση της αίτησης μετατροπής και των συνημμένων εγγράφων στην ελληνική γλώσσα, από πρόσωπο ή αρχή που έχει το δικαίωμα μετάφρασης σύμφωνα με το νόμο.
2. Η προθεσμία υποβολής των ανωτέρω δικαιολογητικών είναι δύο μήνες και αρχίζει από την ειδοποίηση του καταθέτη ή του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος ή του πληρεξουσίου του δικηγόρου στην Ελλάδα που αναφέρεται στην αίτηση μετατροπής, από την Υπηρεσία Σημάτων με έγγραφο επί αποδείξει παραλαβής.
3. Η δήλωση συντάσσεται σε ειδικό έντυπο, η μορφή και το περιεχόμενο του οποίου καθορίζεται στο συνημμένο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII με τίτλο ΔΗΛΩΣΗ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ του παρόντος νόμου. Η δήλωση καταχωρείται στο οικείο μητρώο σημάτων, εφαρμοζομένων αναλογικά των άρθρων 137,138 και 139.
4. Η προστασία σήματος που προέρχεται από μετατροπή αίτησης κοινοτικού σήματος ή από μετατροπή κοινοτικού σήματος σε εθνική αίτηση ανατρέχει στην ημερομηνία κατάθεσης του κοινοτικού σήματος ή στην ημερομηνία προτεραιότητας της αίτησης ή του κοινοτικού σήματος και ενδεχομένως στην αρχαιότητα εθνικού σήματος που μπορεί να έχει διεκδικηθεί. Για την ανανέωση των σημάτων αυτών κρίσιμη είναι η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης μετατροπής στο Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά.

Άρθρο 177

Προστασία

1. Οι δικαιούχοι σημάτων που έχουν την επαγγελματική τους εγκατάσταση εκτός της Ελλάδας, προστατεύονται κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου.
2. Επί σημάτων που κατατίθενται με διεκδίκηση προτεραιότητας σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων (ν. 213/1975), η απόδειξη κατάθεσης του σήματος στην αλλοδαπή πολιτεία μπορεί να υποβάλλεται το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή της δήλωσης κατάθεσης του σήματος στην ημεδαπή.
3. Για την προστασία στην Ελλάδα απαιτείται, επιπλέον, κατάθεση σύμφωνη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.
4. Η προθεσμία προσφυγής των αλλοδαπών καταθετών ή δικαιούχων σημάτων κατά των αποφάσεων της Υπηρεσίας Σημάτων ή της ΔΕΣ παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες. Η παράταση αυτή ισχύει και για τις προθεσμίες που τίθενται σε αυτούς, σύμφωνα με τα άρθρα 138,139,143 παράγραφος 2 και 162 παράγραφος 8 του παρόντος νόμου.
5. Για την κατάθεση αρκεί η προβλεπόμενη στην περίπτωση Δ` της παραγράφου 1 του άρθρου 136 έγγραφη εξουσιοδότηση που περιέχει και δήλωση για υπαγωγή στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων της Αθήνας. Η δήλωση αυτή μπορεί να αναπληρωθεί και με έγγραφη δήλωση του πληρεξουσίου του αιτούντος στην Υπηρεσία Σημάτων.
6. Τα ξενόγλωσσα έγγραφα που προσκομίζονται κατά την κατάθεση σήματος πρέπει να συνοδεύονται και με ελληνική μετάφραση που έχει γίνει από πρόσωπο ή αρχή που έχει το δικαίωμα μετάφρασης σύμφωνα με το νόμο.

Άρθρο 178
Δημοσιεύσεις

Οι δημοσιεύσεις, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, γίνονται στο διαδικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Άρθρο 179
Τέλη

1. Τα υπέρ του Δημοσίου τέλη για τα σήματα καθορίζονται ως ακολούθως:
 - α. Κατάθεση σήματος 110 €
 - β. Για κάθε επιπλέον κλάση και μέχρι τη δεκάτη 20 €
 - γ. Κατάθεση σήματος από μετατροπή κοινοτικού ή διεθνούς ή από διαίρεση 110 €
 - δ. Για κάθε επιπλέον κλάση και μέχρι τη δεκάτη 20 €
 - ε. Παράταση προστασίας σήματος 90 €
 - στ. Για κάθε επιπλέον κλάση και μέχρι τη δεκάτη 20 €
 - ζ. Αλλαγή επωνυμίας ή νομικής μορφής ή κατοικίας ή έδρας 50 €
 - η. Περιορισμός προϊόντων ή υπηρεσιών 20 €
 - θ. Μεταβίβαση σήματος 90 €
 - ι. Παραχώρηση άδειας χρήσης 90 €
 - ια. Εγγραφή περιορισμών του δικαιώματος κατ' άρθρο 129, εμπραγμάτων δικαιωμάτων κατ' άρθρο 133 παράγραφος 1 και εγγραφής δικογράφων κατ' άρθρο 147 παράγραφος 1 εδάφιο β', 40 ευρώ.
 - ιβ. Διαβίβαση αίτησης κοινοτικού σήματος 15 €
 - ιγ. Έλεγχος και διαβίβαση Διεθνούς Αίτησης 15 €
 - ιδ. Αντικατάσταση εθνικού σήματος από διεθνές 110 €
 - ιε. Κατάθεση ενδίκων μέσων παρεμβάσεων και αιτήσεων ενώπιον της διοικητικής επιτροπής σημάτων 70 €
 - ιστ. Παράβολο συζήτησης ενδίκων μέσων, παρεμβάσεων και αιτήσεων ενώπιον της διοικητικής επιτροπής σημάτων, 40 ευρώ.
 - ιζ. Επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση 110 €
 - ιη. Έκδοση αντιγράφου σήματος 1 €
2. Η μη καταβολή των κατά περίπτωση τελών της προηγούμενης παραγράφου συνιστά λόγο απαραδέκτου.
3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας μπορεί να αναπροσαρμόζονται εκάστοτε τα υπέρ του Δημοσίου τέλη, που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 180
Ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών

Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες, για τα οποία κατατίθενται τα σήματα, ταξινομούνται σύμφωνα με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών της Συμφωνίας της Νίκαιας, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2505/1997 (Α' 118). Η κατά την έναρξη ισχύος

του παρόντος νόμου εφαρμοστέα ταξινόμηση εμφανίζεται στο συνημμένο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ «ΚΛΑΣΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ».

Άρθρο 181

Εξουσιοδοτική διάταξη

Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας καθορίζονται τα εξής θέματα του Τρίτου Μέρους του παρόντος νόμου: α) ο αριθμός των τμημάτων της ΔΕΣ, β) τα κριτήρια επιλογής και τα προσόντα των υπαλλήλων της Υπηρεσίας Σημάτων που εκτελούν χρέη εξεταστή, γ) ο διορισμός των μελών των τμημάτων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, καθώς και των αναπληρωτών της, δ) οι όροι τήρησης του ηλεκτρονικού μητρώου σημάτων, το οποίο μετά την ολοκλήρωση του θα αντικαταστήσει το έντυπο μητρώο σημάτων, ε) ο τρόπος κατάθεσης και ελέγχου των ηχητικών και τρισδιάστατων σημάτων και στ) κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Άρθρο 182

Μεταβατικές διατάξεις

1. Εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος των Κεφαλαίων Δ', Η' και Θ' του Γ' Μέρους του παρόντος νόμου, υποθέσεις ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και των Διοικητικών Δικαστηρίων διέπονται από τις διατάξεις του προϊσχύοντος νόμου.
2. Οι αποφάσεις που δημοσιεύονται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και για έξι (6) μήνες υπόκεινται σε άσκηση προσφυγής, παρέμβασης και τριτανακοπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του προϊσχύοντος νόμου. Οι αποφάσεις των Δ.Ε.Σ. που δημοσιεύονται μετά την πάροδο των έξι (6) μηνών και απορρίπτονται ολικά ή εν μέρει δηλώσεις κατάθεσης σήματος, κατά τη συζήτηση των οποίων ο καταθέτης παρέστη και υποστήριξε με γραπτό υπόμνημα την αποδοχή της δήλωσης του, δεν υπόκεινται σε προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 144 του παρόντος νόμου.»
3. Ως προς την αφετηρία των προθεσμιών εφαρμόζονται οι διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο, κατά τον οποίο συντελέστηκε το γεγονός που τις κίνησε.
4. Η διάρκεια των προθεσμιών που είχαν αρχίσει πριν από την έναρξη ισχύος των Κεφαλαίων Δ', Η' και Θ' του Γ' Μέρους του παρόντος νόμου, υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του, μόνο αν η διάρκεια που προβλέπεται από αυτές είναι μεγαλύτερη από εκείνη που προβλεπόταν από τις προϊσχύουσες διατάξεις.
5. Σήματα που δεν έχουν γίνει αμετακλήτως δεκτά κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κρίνονται ως προς τις προϋποθέσεις παραδεκτού, σύμφωνα με το προϊσχύον δίκαιο.
6. Η δυνατότητα επαναφοράς των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση, σύμφωνα με το άρθρο 149, ισχύει μόνο στις περιπτώσεις που το κώλυμα που είχε ως συνέπεια την απώλεια δικαιώματος ή προθεσμίας ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη, επήλθε μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.
7. Η δυνατότητα διαίρεσης ισχύει και για τα σήματα που είχαν δηλωθεί ή καταχωρισθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου.
8. Η δυνατότητα υποβολής έγγραφης συναίνεσης ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 124 παράγραφος 4 καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διαφορές.

9. Σήματα που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχουν δηλωθεί ή καταχωρισθεί ως παράλληλη κατάθεση ή καταχώριση άλλου, πρότερου σήματος, ισχύουν και προστατεύονται σύμφωνα με το νόμο αυτόν. Το κύρος παράλληλης κατάθεσης ή παράλληλης καταχώρισης σήματος δεν θίγεται, εάν παύσει λόγω μη ανανέωσης να ισχύει το πρότερο σήμα, του οποίου αποτελεί παράλληλη κατάθεση ή παράλληλη καταχώριση, εκτός εάν το πρότερο σήμα διαγράφηκε τελεσίδικα για λόγους των άρθρων 123 και 124.»

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Εμπορικά σήματα - ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών - μελών περί σημάτων και της Οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και άλλες διατάξεις

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ**

Άρθρο 1

(Άρθρα 1, 2 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Πεδίο εφαρμογής – ορισμοί - σημεία συστατικά του σήματος

1. Με τον παρόντα νόμο ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2015/2436/ΕΕ «για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων» και ενσωματώνεται εκ νέου η Οδηγία 2004/48/ΕΚ «σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας».

2. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται στα εθνικά σήματα. Εφαρμόζεται, επίσης, στις διεθνείς καταχωρίσεις σημάτων που έχουν κατατεθεί, σύμφωνα με το Διεθνές Πρωτόκολλο της Μαδρίτης (1989) που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2783/2000 (Α΄ 1), στο Διεθνές Μητρώο που τηρείται από το Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO), εφόσον η προστασία τους έχει επεκταθεί και στην Ελλάδα, όπως προβλέπει το πιο πάνω Πρωτόκολλο.

3. Για τις ανάγκες του παρόντος νόμου οι πιο κάτω όροι έχουν τη σημασία που παρατίθεται δίπλα σε κάθε έναν από αυτούς:

α) Εθνικό σήμα, ή απλώς σήμα: το δικαίωμα που απονέμεται από τη Διεύθυνση Σημάτων ή τα Διοικητικά Δικαστήρια, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, ρυθμίζεται από αυτόν και παράγει αποτελέσματα στην Ελληνική Επικράτεια.

β) Σήμα της ΕΕ: το δικαίωμα που απονέμεται από το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) σύμφωνα με τον Κανονισμό 2017/1001/ΕΕ, ρυθμίζεται από αυτόν και παράγει αποτελέσματα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση έχοντας ενιαίο χαρακτήρα σε όλα τα κράτη μέλη.

γ) Διεθνές σήμα ή εγκεκριμένη διεθνής καταχώριση: το δικαίωμα που στηρίζεται σε Διεθνή Καταχώριση στο διεθνές μητρώο σημάτων που τηρεί ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO) σύμφωνα με το Διεθνές Πρωτόκολλο της Μαδρίτης (1989), το οποίο απονέμεται από τη Διεύθυνση Σημάτων ή τα Διοικητικά Δικαστήρια σύμφωνα με το πιο πάνω Πρωτόκολλο και τον παρόντα νόμο, μετά από αίτηση επέκτασης της προστασίας του στην Ελληνική Επικράτεια και προστατεύεται όπως το εθνικό σήμα.

δ) Διεθνής Καταχώριση: εγγραφή στο Διεθνές Μητρώο που τηρείται από το Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO) σύμφωνα με το πιο πάνω Πρωτόκολλο.

ε) Διεθνές Μητρώο: το μητρώο διεθνών καταχωρίσεων που τηρεί ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO) σύμφωνα με το πιο πάνω Πρωτόκολλο.

στ) Διεύθυνση Σημάτων: η διεύθυνση σημάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων που είναι κατά τον παρόντα νόμο αρμόδια για την τήρηση του μητρώου σημάτων και έχει τη δικαιοδοσία που προβλέπει η παράγραφος 1 του άρθρου 47.

ζ) Ελεγκτές: υπάλληλοι της Διεύθυνσης Σημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 και ελέγχουν τις δηλώσεις κατάθεσης σημάτων ως προς την πληρότητα του περιεχομένου τους, την αναπαράσταση του σήματος, την περιγραφή των προϊόντων και των υπηρεσιών, τα τέλη και τα τυχόν άλλα στοιχεία ή έγγραφα που τις συνοδεύουν.

η) Ερευνητές: υπάλληλοι της Διεύθυνσης Σημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 και πραγματοποιούν έρευνα για προγενέστερα σήματα κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5.

θ) Εξεταστές: υπάλληλοι της Διεύθυνσης Σημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 και εξετάζουν τη συνδρομή απόλυτων λόγων απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 4.

ι) Καταχωρητές: υπάλληλοι της Διεύθυνσης Σημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 και καταχωρούν σήματα στο μητρώο, αφού ελέγξουν ότι δεν ασκήθηκαν ανακοπές ή ότι αυτές απορρίφθηκαν με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων για την οποία παρήλθε άπρακτη η προθεσμία προσφυγής στο Διοικητικό Πρωτοδικείο ή ότι απορρίφθηκαν με απόφαση των Διοικητικών Δικαστηρίων που είναι ή έχει καταστεί τελεσίδικη.

ια) Διοικητική Επιτροπή Σημάτων: η επιτροπή του άρθρου 30 που έχει τη δικαιοδοσία που προβλέπει η παράγραφος 2 του άρθρου 47.

ιβ) Μητρώο Σημάτων ή, απλώς, μητρώο: το μητρώο του άρθρου 33 το οποίο περιλαμβάνει εθνικά σήματα, εθνικά συλλογικά σήματα, εθνικά σήματα πιστοποίησης, διεθνή σήματα, καθώς και τις σχετικές δηλώσεις (αιτήσεις) που εκκρεμούν για εξέταση.

ιγ) Δήλωση κατάθεσης σήματος ή, απλώς, δήλωση: αίτηση για την απονομή δικαιώματος σε εθνικό σήμα που εξετάζεται με βάση τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις του παρόντος.

ιδ) Καταχώριση: η οριστική εγγραφή της δήλωσης κατάθεσης σήματος στο Μητρώο Σημάτων μετά την εξέταση των τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεων του παρόντος με την οποία γεννάται το δικαίωμα στο εθνικό σήμα.

ιε) Διεκδίκηση διεθνούς προτεραιότητας ή διεκδίκηση προτεραιότητας ή δικαιώματα προτεραιότητας: η πλασματική χρονική προτεραιότητα που απολαύει στην Ελλάδα μια δήλωση κατάθεσης εθνικού σήματος σύμφωνα με το άρθρο 4 της Διεθνούς Σύμβασης Παρισίων 1883 (ν. 213/1975, Α' 258) ή μια διεθνής καταχώριση σύμφωνα με τα άρθρα 3, 3 τρις και 4 του Διεθνούς Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης του 1989.

Άρθρο 2

(Άρθρο 3 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Σημεία συστατικά του σήματος - αναπαράσταση του σήματος

1. Το εθνικό σήμα μπορεί να αποτελείται από οποιαδήποτε σημεία, ιδίως από λέξεις, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος προσώπων, ή από σχέδια, γράμματα, αριθμούς, χρώματα, το σχήμα του προϊόντος ή τη συσκευασία του προϊόντος, ή από ήχους, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά:

α) είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων και

β) μπορούν να αναπαρίστανται στο μητρώο, κατά τρόπο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές και στο κοινό να προσδιορίζουν με σαφήνεια και ακρίβεια το αντικείμενο της προστασίας που παρέχεται στο δικαιούχο του.

2. Για το σκοπό της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, η αναπαράσταση του σήματος πρέπει να υποβάλλεται στο μητρώο σε οποιαδήποτε κατάλληλη μορφή, με τη χρήση ευρέως διαθέσιμης τεχνολογίας, που καθιστά δυνατή την αναπαράστασή του κατά τρόπο σαφή, ακριβή, αυτοτελή, ευπρόσιτο, κατανοητό, διαρκή και αντικειμενικό.

3. Η αναπαράσταση του σήματος καθορίζει το αντικείμενο της καταχώρισης. Αν η αναπαράσταση συνοδεύεται από περιγραφή σύμφωνα με τις περ. δ', ε', στ' υποπερ. ββ' και η' της παραγράφου 4 ή την παράγραφο 5, η εν λόγω περιγραφή πρέπει να συνάδει με την αναπαράσταση και να μη διευρύνει το πεδίο της. Σε περίπτωση απόκλισης της περιγραφής από την αναπαράσταση υπερισχύει η τελευταία.

4. Αν η δήλωση αφορά οποιοδήποτε είδος σήματος από τα αναφερόμενα στις κατωτέρω περ. α' έως ι', περιλαμβάνει σχετική μνεία για το είδος του σήματος. Το είδος του σήματος και η αναπαράστασή του πρέπει να συνάδουν μεταξύ τους και να πληρούνται κατά τα λοιπά και οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 έως 3. Για τον σκοπό αυτό, η αναπαράσταση του σήματος πρέπει να γίνεται ως εξής:

α) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται αποκλειστικά από λέξεις, γράμματα, αριθμούς, άλλους κοινούς τυπογραφικούς χαρακτήρες ή συνδυασμό των παραπάνω (λεκτικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται με τυποποιημένη γραμματοσειρά και διάταξη, χωρίς κάποιο γραφιστικό χαρακτηριστικό ή χρώμα,

β) σε περίπτωση σήματος όπου χρησιμοποιούνται μη τυποποιημένοι χαρακτήρες, τρόπος απεικόνισης ή διάταξη ή κάποιο γραφιστικό χαρακτηριστικό ή χρώμα (απεικονιστικό σήμα), συμπεριλαμβανομένων των σημάτων που συνίστανται αποκλειστικά από απεικονιστικά στοιχεία ή από συνδυασμό λεκτικών και απεικονιστικών στοιχείων, το σήμα αναπαρίσταται με απεικόνιση στην οποία παρουσιάζονται όλα τα στοιχεία του και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα χρώματά του,

γ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται σε ή περιλαμβάνει τρισδιάστατο σχήμα, συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών, της συσκευασίας και του προϊόντος αυτού καθαυτού ή της όψης τους (σήμα τρισδιάστατου σχήματος), το σήμα αναπαρίσταται είτε με γραφική απεικόνιση του σχήματος, μεταξύ άλλων, μέσω εικόνων που έχουν παραχθεί από υπολογιστή, είτε με φωτογραφική απεικόνιση. Η γραφική ή φωτογραφική απεικόνιση μπορεί να περιέχει περισσότερες προοπτικές. Αν η αναπαράσταση δεν υποβάλλεται ηλεκτρονικά, μπορεί να περιέχει έως έξι (6) διαφορετικές προοπτικές,

δ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται στον συγκεκριμένο τρόπο τοποθέτησης ή επίθεσης του σήματος στο προϊόν (σήμα θέσης), το σήμα αναπαρίσταται με απεικόνιση με την οποία προσδιορίζονται καταλλήλως η θέση του σήματος και το μέγεθος ή η αναλογία του προς τα σχετικά προϊόντα. Τα στοιχεία που δεν αποτελούν μέρος του αντικειμένου της καταχώρισης διαφοροποιούνται οπτικά, κατά προτίμηση με διακεκομμένες ή διάστικτες γραμμές. Η αναπαράσταση μπορεί να συνοδεύεται από αναλυτική περιγραφή του τρόπου επίθεσης του σήματος στα προϊόντα,

ε) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται αποκλειστικά σε ένα σύνολο στοιχείων τα οποία επαναλαμβάνονται κατά τακτό τρόπο (σήμα μοτίβου), το σήμα αναπαρίσταται με απεικόνιση

στην οποία παρουσιάζεται το επαναλαμβανόμενο μοτίβο. Η αναπαράσταση μπορεί να συνοδεύεται από αναλυτική περιγραφή του τακτού τρόπου με τον οποίο επαναλαμβάνονται τα στοιχεία του,

στ) σε περίπτωση σήματος συνιστάμενου σε χρώμα:

(αα) αν το σήμα συνίσταται αποκλειστικά σε μεμονωμένο χρώμα χωρίς περιγράμματα, το σήμα αναπαρίσταται με απεικόνιση του χρώματος συνοδευόμενη από μνεία του εν λόγω χρώματος μέσω της παραπομπής σε γενικά αναγνωρισμένο χρωματικό κωδικό,

(ββ) αν το σήμα συνίσταται αποκλειστικά σε συνδυασμό χρωμάτων χωρίς περιγράμματα, το σήμα αναπαρίσταται με απεικόνιση που παρουσιάζει τη συστηματική διάταξη του συνδυασμού χρωμάτων, κατά ομοιόμορφο και προκαθορισμένο τρόπο, συνοδευόμενη από μνεία των εν λόγω χρωμάτων μέσω της παραπομπής σε γενικά αναγνωρισμένο χρωματικό κωδικό. Μπορεί επίσης να παρέχεται αναλυτική περιγραφή της συστηματικής διάταξης των χρωμάτων,

ζ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται αποκλειστικά σε έναν ήχο ή συνδυασμό ήχων (ηχητικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω αρχείου ήχου στο οποίο αναπαράγεται ο ήχος ή μέσω της ακριβούς αναπαράστασης του ήχου με μουσική σημειογραφία,

η) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται σε ή περιλαμβάνει μία κίνηση ή μεταβολή της θέσης των στοιχείων του σήματος (σήμα κίνησης), το σήμα αναπαρίσταται μέσω αρχείου βίντεο ή μέσω σειράς διαδοχικών σταθερών εικόνων που αναπαριστούν την κίνηση ή τη μεταβολή της θέσης. Σε περίπτωση χρήσης σταθερών εικόνων, αυτές μπορεί να είναι αριθμημένες ή να συνοδεύονται από επεξηγηματική περιγραφή της διαδοχής,

θ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται σε ή περιλαμβάνει συνδυασμό εικόνας και ήχου (οπτικοακουστικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω οπτικοακουστικού αρχείου το οποίο περιέχει τον συνδυασμό εικόνας και ήχου,

ι) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται σε στοιχεία με ολογραφικά χαρακτηριστικά (ολογραφικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω αρχείου βίντεο ή γραφικής ή φωτογραφικής απεικόνισης που περιέχει τις προοπτικές, οι οποίες απαιτούνται για τον επαρκή προσδιορισμό του ολογραφικού αποτελέσματος στο σύνολό του.

5. Αν το σήμα δεν ανήκει στα είδη που παρατίθενται στην παράγραφο 4, η αναπαράστασή του πρέπει να είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 και μπορεί να συνοδεύεται από περιγραφή.

6. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται ο τύπος, το μέγεθος και κάθε άλλη τεχνική λεπτομέρεια του ηλεκτρονικού ή και έγχαρτου αρχείου απεικόνισης του προς κατάθεση σήματος.

Άρθρο 3

(Άρθρο 10 παρ. 1 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Κτήση δικαιώματος

Το δικαίωμα στο σήμα αποκτάται με την καταχώρισή του στο μητρώο.

Άρθρο 4
(Άρθρο 4 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου

1. Δεν καταχωρίζονται ως σήματα, ή εάν έχουν καταχωριστεί είναι δυνατόν να κηρυχθούν άκυρα, σημεία τα οποία:

- α) δεν μπορεί να αποτελέσουν σήμα σύμφωνα με την παράγραφο 1 το άρθρου 2,
- β) στερούνται διακριτικού χαρακτήρα,
- γ) συνίστανται αποκλειστικά σε σημεία ή ενδείξεις που μπορεί να χρησιμεύσουν στο εμπόριο για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας,
- δ) συνίστανται αποκλειστικά σε σημεία ή ενδείξεις, τα οποία έχουν καταστεί συνήθη στην καθημερινή γλώσσα ή στη θεμιτή και πάγια πρακτική του εμπορίου,
- ε) συνίστανται αποκλειστικά:

(αα) στο σχήμα ή άλλο χαρακτηριστικό που επιβάλλεται από την ίδια τη φύση του προϊόντος ή

(ββ) στο σχήμα ή άλλο χαρακτηριστικό των προϊόντων που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος ή

(γγ) στο σχήμα ή άλλο χαρακτηριστικό του προϊόντος που προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν,

στ) αντίκεινται στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη,

ζ) θα μπορούσαν να παραπλανήσουν το κοινό, ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας,

η) η κατάθεσή τους, αν ελλείπει η άδεια των αρμόδιων αρχών, είναι αντίθετη στο άρθρο 6 τρις της Διεθνούς Σύμβασης των Παρισίων (1883), που κυρώθηκε με το ν. 213/1975 (Α' 258),

θ) επιπροσθέτως αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 6 τρις της Διεθνούς Σύμβασης των Παρισίων (1883), συνίστανται σε ή περιλαμβάνουν διακριτικά σύμβολα, εμβλήματα ή θυρεούς, που παρουσιάζουν δημόσιο ενδιαφέρον και δεν έχει επιτραπεί η καταχώρισή τους από τις αρμόδιες αρχές,

ι) η καταχώρισή τους αποκλείεται από την ελληνική ή την ενωσιακή νομοθεσία ή τις διεθνείς συμφωνίες στις οποίες η Ένωση ή η Ελλάδα είναι συμβαλλόμενο μέρος, όπου προβλέπεται η προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων,

ια) η καταχώρισή τους αποκλείεται από την ενωσιακή ή την ελληνική νομοθεσία ή τις διεθνείς συμφωνίες στις οποίες η Ένωση ή η Ελλάδα είναι συμβαλλόμενο μέρος, όπου προβλέπεται η προστασία των παραδοσιακών ενδείξεων των οίνων,

ιβ) η καταχώρισή τους αποκλείεται από την ενωσιακή νομοθεσία ή τις διεθνείς συμφωνίες στις οποίες η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος, όπου προβλέπεται η προστασία των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων,

ιγ) συνίστανται σε ή αναπαράγουν στα βασικά τους στοιχεία προγενέστερη ονομασία φυτικής ποικιλίας που έχει καταχωριστεί σύμφωνα με την ελληνική ή ενωσιακή νομοθεσία ή τις διεθνείς συμφωνίες στις οποίες η Ένωση ή η Ελλάδα είναι συμβαλλόμενο μέρος, όπου προβλέπεται η προστασία των δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών και τα οποία σχετίζονται με φυτικές ποικιλίες του ίδιου είδους ή πολύ συγγενικών ειδών,

ιδ) κατατίθενται αντίθετα στην καλή πίστη,

ιε) έχουν μεγάλη συμβολική σημασία, ιδίως θρησκευτικά σύμβολα, παραστάσεις και λέξεις.
 2. Κατά παρέκκλιση των περιπτώσεων β', γ' και δ' της παραγράφου 1, σημείο γίνεται δεκτό για καταχώριση, εφόσον, μέχρι την ημερομηνία κατάθεσής του, απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης του. Ένα σήμα που καταχωρίστηκε δεν κηρύσσεται άκυρο για τους ίδιους λόγους, εφόσον, πριν από την ημερομηνία της αίτησης κήρυξης της ακυρότητας, λόγω της χρήσης του, απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα.

Άρθρο 5
(Άρθρο 5 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου

1. Κατόπιν άσκησης ανακοπής του άρθρου 25 από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος, σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση ή, αν έχει καταχωριστεί, ακυρώνεται μετά την άσκηση αίτησης ακυρότητας του άρθρου 52 ή μετά την άσκηση ανταγωγής ακυρότητας στο πλαίσιο αγωγής προσβολής σήματος κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38:

α) αν ταυτίζεται με προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα για τα οποία ή οι υπηρεσίες για τις οποίες το σήμα ζητείται ή έχει καταχωριστεί ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα,

β) αν λόγω του ταυτόσημου ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτόσημου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που τα δύο σήματα προσδιορίζουν, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισής του με το προγενέστερο σήμα,

γ) αν ταυτίζεται ή είναι παρόμοιο με προγενέστερο σήμα, ανεξαρτήτως του αν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες κατατέθηκε ή καταχωρίστηκε ταυτίζονται ή είναι παρόμοια ή δεν είναι παρόμοια με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον το προγενέστερο σήμα έχει φήμη στην Ελλάδα ή, σε περίπτωση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει φήμη στην Ένωση και η χρησιμοποίησή του μεταγενέστερου σήματος, χωρίς εύλογη αιτία (*without due cause, sans juste motif, ohne rechtfertigenden Grund*), θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

2. Ως προγενέστερα σήματα κατά τον παρόντα νοούνται:

α) τα σήματα, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών σημάτων με ισχύ στην Ελλάδα και των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος, αφού ληφθούν υπόψη τα δικαιώματα προτεραιότητας ή αρχαιότητας αυτών που προβλήθηκαν,

β) οι προγενέστερες δηλώσεις σημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ανωτέρω διεθνών σημάτων και σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την επιφύλαξη της καταχώρισής τους,

γ) τα σήματα τα οποία, κατά την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος ή ενδεχομένως κατά την ημερομηνία προτεραιότητας που προβάλλεται προς υποστήριξη αυτής, είναι παγκοίως γνωστά κατά την έννοια του άρθρου 6 δις της Διεθνούς Σύμβασης των Παρισίων (1883).

3. Κατόπιν άσκησης ανακοπής του άρθρου 25 από τον δικαιούχο προγενέστερου δικαιώματος, σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση ή, αν έχει καταχωριστεί, ακυρώνεται

μετά την άσκηση αίτησης ακυρότητας του άρθρου 52 ή μετά την άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής προσβολής σήματος κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38, αν:

α) προσκρούει σε δικαίωμα προγενέστερου διακριτικού γνωρίσματος που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, το οποίο παρέχει στον δικαιούχο το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση μεταγενέστερου σήματος, με την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα αυτό έχει αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης του εν λόγω σημείου, αφού ληφθούν υπόψη τα προβαλλόμενα δικαιώματα προτεραιότητας,

β) προσκρούει σε προγενέστερο δικαίωμα της προσωπικότητας τρίτου ή σε προγενέστερο δικαίωμα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας πέραν αυτών που ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο,

γ) ενδέχεται να δημιουργήσει σύγχυση με σήμα που έχει καταχωριστεί και χρησιμοποιείται στην αλλοδαπή κατά τη στιγμή της κατάθεσης της δήλωσης, αν αυτή έγινε κακόπιστα από τον αιτούντα,

δ) πληρεξούσιος ή αντιπρόσωπος κατέθεσε στο όνομά του σημείο στο οποίο υπήρχε δικαίωμα του αντιπροσωπευμένου, χωρίς την άδεια του τελευταίου, εκτός αν ο εν λόγω πληρεξούσιος ή αντιπρόσωπος μπορεί να δικαιολογήσει την πράξη του,

ε) προσκρούει σε προγενέστερη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, που προστατεύεται από το ενωσιακό ή ελληνικό δίκαιο, ή σε προγενέστερη αίτηση για καταχώριση ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης, με την επιφύλαξη της καταχώρισής της και εφόσον η εν λόγω ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη παρέχει στο πρόσωπο που νομιμοποιείται να ασκεί τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση μεταγενέστερου σήματος.

4. Έγγραφη συναίνεση του δικαιούχου προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος της παραγράφου 3, που υποβάλλεται σε οποιοδήποτε στάδιο εξέτασης του σήματος έως την έκδοση τελεσίδικης απόφασης, αίρει το σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 3 κώλυμα καταχώρισης αυτού.

5. Κατά την εξέταση της δήλωσης κατάθεσης σήματος, ο Ερευνητής της Διεύθυνσης Σημάτων εντοπίζει τα κατά την κρίση του προγενέστερα σήματα, καθώς και τις προγενέστερες δηλώσεις σημάτων, συμπεριλαμβανομένων και των διεθνών καταχωρίσεων με χώρα προσδιορισμού την Ελλάδα, κατά την έννοια της παραγράφου 1, και ενημερώνει, με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο, περιλαμβανομένου του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τους δικαιούχους, προκειμένου αυτοί να ασκήσουν, αν το επιθυμούν, ανακοπή. Σε κάθε περίπτωση, οι τρίτοι οφείλουν να ενημερώνονται για την άσκηση ανακοπής από τον ιστότοπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, όπου αναρτάται η απόφαση του Εξεταστή που δέχεται τη δήλωση.

Άρθρο 6

(Άρθρο 7 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Λόγοι απόρριψης που αφορούν μέρος μόνον των προϊόντων ή των υπηρεσιών

Αν οι λόγοι απόρριψης ενός σήματος αφορούν μέρος μόνον των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ή τις οποίες το εν λόγω σήμα έχει κατατεθεί, η απόρριψη καλύπτει μόνο τα συγκεκριμένα αυτά προϊόντα ή τις συγκεκριμένες αυτές υπηρεσίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ – ΕΚΤΑΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 7
(Άρθρο 10, 16 παρ. 5, 28 παρ. 5 και 32 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Περιεχόμενο του δικαιώματος

1. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των δικαιούχων που έχουν αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ή την ημερομηνία προτεραιότητας του καταχωρισμένου σήματος, η καταχώριση του σήματος παρέχει στον δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ιδίως παρέχει το δικαίωμα της χρήσης του, το δικαίωμα να επιθέτει αυτό στα προϊόντα τα οποία προορίζεται να διακρίνει, να χαρακτηρίζει τις παρεχόμενες υπηρεσίες, να επιθέτει αυτό στα περικαλύμματα και τις συσκευασίες των εμπορευμάτων, στο χαρτί αλληλογραφίας, στα τιμολόγια, τους τιμοκαταλόγους, τις αγγελίες, τις κάθε είδους διαφημίσεις, καθώς και σε άλλο έντυπο υλικό, και να το χρησιμοποιεί σε ηλεκτρονικά ή οπτικοακουστικά μέσα ή μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

2. Ως χρήση του σήματος θεωρείται επίσης:

α) η χρήση του σήματος με μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή, ανεξαρτήτως αν το σήμα στη μορφή που χρησιμοποιείται είναι επίσης καταχωρισμένο επ' ονόματι του δικαιούχου ή όχι,

β) η επίθεση του σήματος σε προϊόντα ή στη συσκευασία αποκλειστικά με προορισμό την εξαγωγή,

γ) η χρήση του σήματος με τη συγκατάθεση του δικαιούχου, καθώς και η χρήση συλλογικού σήματος ή σήματος πιστοποίησης από δικαιούμενα προς τούτο πρόσωπα θεωρείται ως χρήση από τον ίδιο το δικαιούχο του σήματος.

3. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των δικαιούχων που έχουν αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ή την ημερομηνία προτεραιότητας του καταχωρισμένου σήματος, ο δικαιούχος του εν λόγω καταχωρισμένου σήματος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεσή του, σημείο για προϊόντα ή υπηρεσίες, όταν:

α) το σημείο είναι ταυτόσημο με το σήμα και χρησιμοποιείται για προϊόντα ή υπηρεσίες ταυτόσημα με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα,

β) το σημείο είναι ταυτόσημο ή παρόμοιο με το σήμα και χρησιμοποιείται για προϊόντα ή υπηρεσίες που είναι ταυτόσημα ή παρόμοια με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα, αν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει τον κίνδυνο συσχέτισης του σημείου με το σήμα,

γ) το σημείο είναι ταυτόσημο ή παρόμοιο με το σήμα, ανεξαρτήτως του αν χρησιμοποιείται για προϊόντα ή υπηρεσίες ταυτόσημα, παρόμοια ή μη παρόμοια με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα, αν αυτό χείρει φήμης εντός της Ελλάδος και η χρησιμοποίηση του σημείου, χωρίς εύλογη αιτία (without due cause, sans juste motif, ohne rechtfertigenden Grund), θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

4. Αν πληρούνται οι όροι της παραγράφου 3, μπορεί ιδίως να απαγορεύεται:

- α) η επίθεση του σημείου επί των προϊόντων ή της συσκευασίας τους,
- β) η επίθεση του σήματος σε γνήσια προϊόντα παραγωγής του σηματούχου, που προόριζε να τα κυκλοφορήσει ως ανώνυμα ή με άλλο σήμα,
- γ) η αφαίρεση του σήματος από γνήσια προϊόντα του σηματούχου και η διάθεσή τους στην αγορά ως ανώνυμων ή με άλλο σήμα,
- δ) η προσφορά ή εμπορία των προϊόντων ή η κατοχή τους προς εμπορία ή η προσφορά ή παροχή των υπηρεσιών με τη χρήση του σημείου,
- ε) η εισαγωγή ή η εξαγωγή των προϊόντων με τη χρήση του σημείου,
- στ) η χρησιμοποίηση του σημείου ως εμπορικής ή εταιρικής επωνυμίας ή ως μέρους εμπορικής ή εταιρικής επωνυμίας,
- ζ) η χρησιμοποίηση του σημείου σε επαγγελματικό έντυπο υλικό και στη διαφήμιση, συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης,
- η) η χρησιμοποίηση του σημείου σε συγκριτική διαφήμιση, κατά τρόπο που αντίκειται στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 του ν. 2251/1994 (Α' 191).

5. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των δικαιούχων που έχουν αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης ή την ημερομηνία προτεραιότητας του εν λόγω καταχωρισμένου σήματος, ο δικαιούχος καταχωρισμένου σήματος, που προστατεύεται στην Ελλάδα, δικαιούται επίσης να εμποδίζει όλους τους τρίτους να φέρνουν στην Ελλάδα, στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών, προϊόντα, χωρίς τα προϊόντα αυτά να έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ελληνική Επικράτεια, όταν τα προϊόντα αυτά, συμπεριλαμβανομένης της συσκευασίας, προέρχονται από τρίτες χώρες και φέρουν, χωρίς άδεια, σήμα το οποίο είναι ταυτόσημο με το καταχωρισμένο σήμα για τα εν λόγω προϊόντα ή το οποίο δεν μπορεί να διακριθεί κατά τα ουσιώδη σημεία του από το εν λόγω καταχωρισμένο σήμα. Η απαγόρευση αυτή ισχύει για οποιοδήποτε τελωνειακό καθεστώς και αν υπαχθούν τα ως άνω προϊόντα, συμπεριλαμβανομένης της διαμετακόμισης, μεταφόρτωσης, τελωνειακής αποταμίευσης, προσωρινής εναπόθεσης, της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ή της προσωρινής εισαγωγής, ακόμα και αν τα προϊόντα δεν προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της Ελλάδος. Το δικαίωμα του δικαιούχου του σήματος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο παύει να υφίσταται αν, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κινείται σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 608/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 181), προκειμένου να διαπιστωθεί αν το καταχωρισμένο σήμα έχει προσβληθεί, ο διασαφιστής ή ο κάτοχος των προϊόντων παράσχει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο δικαιούχος του καταχωρισμένου σήματος δεν δικαιούται να απαγορεύει τη διάθεση των προϊόντων στην αγορά της χώρας τελικού προορισμού.

Άρθρο 8

(Άρθρο 11 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Δικαίωμα απαγόρευσης προπαρασκευαστικών πράξεων σε συνάρτηση με τη χρήση συσκευασίας ή άλλων μέσων

Όταν υπάρχει κίνδυνος να χρησιμοποιηθούν η συσκευασία, οι ετικέτες, οι πινακίδες, τα χαρακτηριστικά ασφαλείας, οι διατάξεις γνησιότητας ή οποιαδήποτε άλλα μέσα επί των οποίων μπορεί να τοποθετηθεί το σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες, η εν λόγω χρήση θα

συνιστούσε δε παραβίαση των δικαιωμάτων του δικαιούχου του σήματος βάσει των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 7, ο δικαιούχος έχει το δικαίωμα να απαγορεύει τις ακόλουθες πράξεις, αν διενεργούνται στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών: α) επίθεση σημείου ταυτόσημου ή παρόμοιου με το σήμα στη συσκευασία, τις ετικέτες, τις πινακίδες, τα χαρακτηριστικά ασφαλείας, τις διατάξεις γνησιότητας ή οποιαδήποτε άλλα μέσα επί των οποίων μπορεί να τοποθετηθεί το σήμα, β) προσφορά ή εμπορία ή κατοχή προς εμπορία ή εισαγωγή ή εξαγωγή συσκευασίας, ετικετών, πινακίδων, χαρακτηριστικών ασφαλείας, διατάξεων γνησιότητας ή οποιωνδήποτε άλλων μέσων επί των οποίων τοποθετείται το σήμα.

Άρθρο 9

(Άρθρο 12 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Ανατύπωση του σήματος σε λεξικά

Αν η ανατύπωση του σήματος σε λεξικό, εγκυκλοπαίδεια, ή παρόμοιο έργο αναφοράς, σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, δημιουργεί την εντύπωση ότι αποτελεί την κοινή ονομασία των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ή τις οποίες έχει καταχωριστεί το σήμα, ο εκδότης, ύστερα από αίτηση του δικαιούχου του σήματος, μεριμνά, ώστε η ανατύπωση του σήματος να συνοδεύεται, χωρίς καθυστέρηση, και, στην περίπτωση έργου σε έντυπη μορφή, κατά την επόμενη έκδοση του έργου το αργότερο, από ένδειξη ότι πρόκειται για καταχωρισμένο σήμα.

Άρθρο 10

(Άρθρο 13 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Απαγόρευση της χρήσης του σήματος το οποίο έχει καταχωριστεί επ' ονόματι πληρεξουσίου ή αντιπροσώπου

1. Αν ένα σήμα έχει καταχωριστεί επ' ονόματι του πληρεξουσίου ή του αντιπροσώπου του δικαιούχου του σήματος αυτού, χωρίς την άδειά του, ο δικαιούχος δικαιούται σωρευτικά ή διαζευκτικά:
 - α) να αντιταχθεί στη χρήση του σήματός του από τον πληρεξούσιο ή τον αντιπρόσωπό του, εφαρμοζομένων των διατάξεων του κεφαλαίου Ε' (άρθρα 38-48),
 - β) να απαιτήσει την εκχώρηση του σήματος σ' αυτόν με αγωγή που ασκείται στα πολιτικά δικαστήρια.
2. Αντί για την εκχώρηση του σήματος κατά την περίπτωση β', ο δικαιούχος μπορεί να ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητάς του κατά το άρθρο 52 ή να ασκήσει ανταγωγή ακυρότητας κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο πληρεξούσιος ή ο αντιπρόσωπος δικαιολογήσει την πράξη του.

Άρθρο 11

(Άρθρο 14 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Περιορισμός των αποτελεσμάτων του σήματος

1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει στους τρίτους να χρησιμοποιούν στις εμπορικές συναλλαγές:

α) το επώνυμο ή τη διεύθυνση του τρίτου προσώπου, όταν το τρίτο πρόσωπο είναι φυσικό πρόσωπο,

β) σημεία ή ενδείξεις που δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα ή που αφορούν το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, τον χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας, ή άλλα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών,

γ) το σήμα για τον προσδιορισμό ή την αναφορά σε προϊόντα ή υπηρεσίες, όπως εκείνα του δικαιούχου του εν λόγω σήματος, ιδίως αν η χρήση του σήματος είναι αναγκαία, προκειμένου να δηλωθεί ο προορισμός προϊόντος ή υπηρεσίας και ιδίως όταν πρόκειται για εξαρτήματα ή ανταλλακτικά.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνον εφόσον η χρήση από τους τρίτους γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο.

3. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο να απαγορεύει στους τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές προγενέστερο δικαίωμα τοπικής ισχύος, αν η χρήση του δικαιώματος αυτού γίνεται μέσα στα εδαφικά όρια στα οποία αναγνωρίζεται.

Άρθρο 12

(Άρθρο 9 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Απώλεια δικαιώματος λόγω ανοχής

1. Ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος, κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 5, ή άλλου προγενέστερου δικαιώματος, κατά την έννοια των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 5, δεν έχει το δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση ή να απαγορεύσει τη χρήση μεταγενέστερου καταχωρισμένου στην Ελλάδα σήματος για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες αυτό χρησιμοποιήθηκε, εφόσον ανέχτηκε εν γνώσει του τη χρήση του σήματος αυτού για περίοδο πέντε (5) συνεχών ετών, εκτός αν η κατάθεση του μεταγενέστερου σήματος έγινε με κακή πίστη.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, ο δικαιούχος του μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος δεν μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση του προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος.

Άρθρο 13

(Άρθρο 15 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Ανάλωση του δικαιώματος

1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει τη χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί με το σήμα αυτό στο εμπόριο μέσα στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο από τον ίδιο τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται αν ο δικαιούχος έχει εύλογη αιτία (legitimate reasons, motif légitimes, berechtigte Gründe) να αντιταχθεί στη μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων, ιδίως όταν η κατάσταση των προϊόντων μεταβάλλεται ή αλλοιώνεται μετά τη διάθεσή τους στο εμπόριο.

Άρθρο 14**Δήλωση περιορισμού**

Ο καταθέτης μπορεί οποτεδήποτε να προβεί σε δήλωση περιορισμού προϊόντων ή υπηρεσιών που αναφέρονται στη δήλωση κατάθεσης.

Άρθρο 15**(Άρθρο 41 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)****Διαίρεση της δήλωσης κατάθεσης ή της καταχώρισης σήματος**

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος σήματος μπορεί να διαιρέσει τη δήλωση κατάθεσης ή την καταχώριση σήματος αντίστοιχα, δηλώνοντας ότι ένα τμήμα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην αρχική δήλωση ή καταχώριση θα αποτελέσουν αντικείμενο μιας ή περισσότερων τμηματικών δηλώσεων ή καταχωρίσεων. Τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες της δήλωσης διαίρεσης δεν επιτρέπεται να αλληλεπικαλύπτονται με εκείνα που παραμένουν στην αρχική ή τμηματική δήλωση κατάθεσης ή στην καταχώριση.
2. Η χρονική προτεραιότητα κάθε τμηματικής δήλωσης κατάθεσης ή καταχώρισης ανατρέχει στον χρόνο κατάθεσης της αρχικής δήλωσης.
3. Αν έχει ασκηθεί ανακοπή του άρθρου 25 κατά της δήλωσης κατάθεσης ή αίτηση ή ανταγωγή έκπτωσης ή ακυρότητας κατά της καταχώρισης και η σχετική απόφαση δεν έχει καταστεί τελεσίδικη ή η διαδικασία δεν έχει περαιωθεί κατ' άλλον τρόπο, είναι απαράδεκτη δήλωση διαίρεσης που έχει ως αποτέλεσμα τη διαίρεση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της ανακοπής ή της αίτησης ή της ανταγωγής έκπτωσης ή ακυρότητας της καταχώρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'**ΤΟ ΣΗΜΑ ΩΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΑΓΑΘΟ****Άρθρο 16****(Άρθρο 22 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)****Μεταβίβαση**

1. Το δικαίωμα στο σήμα μπορεί να μεταβιβαστεί, εν ζωή ή αιτία θανάτου, για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωριστεί, ανεξάρτητα από τη μεταβίβαση της επιχείρησης.
2. Η δια συμβάσεως μεταβίβαση της επιχείρησης στο σύνολό της συνεπάγεται και τη μεταβίβαση του σήματος, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία ή αυτό προκύπτει σαφώς από τις περιστάσεις.
3. Η συμφωνία για τη μεταβίβαση είναι έγγραφη. Είτε ο μεταβιβάζων, είτε ο αποκτών ζητεί την εγγραφή της μεταβίβασης στο μητρώο σημάτων.
4. Προκειμένου για δήλωση κατάθεσης σήματος που η εξέτασή της εκκρεμεί, επιτρέπεται η μεταβολή του προσώπου του αιτούντος την κατάθεση με έγγραφη συμφωνία. Οι παράγραφοι 1 έως 3 εφαρμόζονται αναλόγως.

5. Όταν μεταβιβάζεται δήλωση κατάθεσης σήματος κατά το χρονικό διάστημα που η υπόθεση είναι εκκρεμής ενώπιον της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή των Διοικητικών Δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο ειδικός ή ο καθολικός διάδοχος δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση. Η άσκηση παρέμβασης καθιστά αυτόν κύριο διάδικο που μπορεί να ασκήσει όλα τα δικαιώματα του δικαιοπαρόχου του, ο οποίος αποβάλλεται από τη δίκη.

6. Μέχρι και την ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου συζήτηση, ο καταθέτης μπορεί να αποκτήσει εκ μεταβίβασης προγενέστερο σήμα που κωλύει την καταχώριση της κρινόμενης δήλωσής του, οπότε η καταχώριση της μεταβίβασης στο μητρώο σημάτων αίρει αυτοδικαίως τον λόγο που κώλυε την καταχώριση. Το διοικητικό δικαστήριο λαμβάνει υπόψη την ανωτέρω μεταβίβαση με μόνη την προσκόμιση στη δικάσιμο αντιγράφου της μερίδας του σήματος όπου σημειώνεται η μεταβίβαση, χωρίς να χρειάζεται η επίκληση της μεταβίβασης με πρόσθετους λόγους. Τα ίδια ισχύουν και αν το προγενέστερο σήμα που κωλύει την καταχώριση της κρινόμενης δήλωσης έπαυσε να ισχύει.

Άρθρο 17
(Άρθρο 25 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Άδεια χρήσης

1. Επιτρέπεται η παραχώρηση, αποκλειστικής ή μη, άδειας χρήσης του εθνικού ή διεθνούς με ισχύ στην Ελλάδα σήματος ή της δήλωσης κατάθεσης σήματος, για μέρος ή το σύνολο των καλυπτόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών και για το σύνολο ή τμήμα της ελληνικής Επικράτειας. Η συμφωνία για την παραχώρηση άδειας χρήσης σήματος είναι έγγραφη. Είτε ο δικαιούχος, με δήλωσή του, είτε ο αδειούχος, με εξουσιοδότηση του δικαιούχου, ζητεί την εγγραφή της παραχώρησης στο μητρώο σημάτων.

2. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα κατά του αδειούχου που παραβιάζει διατάξεις της σύμβασης για την παραχώρηση άδειας χρήσης σχετικά με:

- α) τη διάρκεια της άδειας,
- β) τη μορφή με την οποία μπορεί, σύμφωνα με την καταχώριση, να χρησιμοποιηθεί το σήμα,
- γ) το είδος των προϊόντων ή των υπηρεσιών, για τα οποία ή για τις οποίες έχει παραχωρηθεί η άδεια,
- δ) την περιοχή μέσα στην οποία επιτρέπεται η χρήση του σήματος,
- ε) την ποιότητα των προϊόντων που κατασκευάζει ή των υπηρεσιών που παρέχει ο αδειούχος.

3. Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο αδειούχος χρήσης σήματος δικαιούται να παραχωρεί περαιτέρω άδειες χρήσης αυτού με τη διαδικασία και τους όρους των παραγράφων 1 και 2.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της σύμβασης για την παραχώρηση άδειας χρήσης, τις αξιώσεις για την προσβολή του σήματος ασκεί αυτοτελώς και ο αδειούχος χρήσης σήματος, εφόσον συναινεί ο δικαιούχος. Εφόσον δεν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά, ο αποκλειστικός αδειούχος μπορεί, και χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου, να ασκήσει αυτοτελώς τις αξιώσεις για την προσβολή του σήματος, όταν ο τελευταίος, μολονότι οχλήθηκε για την προσβολή του σήματος, δεν ασκεί τις αξιώσεις του σε εύλογο χρονικό διάστημα.

5. Όταν ο δικαιούχος ασκεί αγωγή, ο αδειούχος μπορεί να ασκήσει παρέμβαση και να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που ο ίδιος υπέστη.

6. Όταν λύεται ή τροποποιείται η συμφωνία παραχώρησης άδειας χρήσης, το μητρώο σημάτων ενημερώνεται σχετικά από τον δικαιούχο του σήματος.
7. Δήλωση του σηματούχου ότι έληξε με οποιοδήποτε τρόπο η παραχώρηση άδειας χρήσης επιφέρει αυτοδικαίως τη διαγραφή της άδειας που έχει καταχωριστεί στο μητρώο.

Άρθρο 18

(Άρθρα 23, 24 και 26 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Εμπράγματα δικαιώματα – αναγκαστική εκτέλεση - πτωχευτική διαδικασία

1. Επί του σήματος μπορεί να συσταθεί ενέχυρο ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα με την εγγραφή της σχετικής σύμβασης στο μητρώο σημάτων.
2. Το σήμα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συντηρητικής ή αναγκαστικής κατάσχεσης και αναγκαστικής εκτέλεσης. Οι εν λόγω πράξεις εγγράφονται στο μητρώο σημάτων.
3. Το σήμα ανήκει στην πτωχευτική περιουσία. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση εγγράφεται στο μητρώο σημάτων.
4. Οι παράγραφοι 1 έως 3 εφαρμόζονται και επί δηλώσεων κατάθεσης σήματος.

Άρθρο 19

Αποτελέσματα έναντι τρίτων

Οι δικαιοπραξίες που αφορούν σήμα, στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 16, 17 και η παράγραφος 1 του άρθρου 18, παράγουν αποτελέσματα έναντι τρίτων μόνο μετά την εγγραφή τους στο μητρώο. Κατ' εξαίρεση, παράγουν αποτελέσματα και πριν από την εγγραφή τους έναντι των προσώπων τα οποία απέκτησαν μεν δικαιώματα επί του σήματος μετά την ημερομηνία της συγκεκριμένης δικαιοπραξίας, ήταν όμως εν γνώσει αυτής κατά την ημερομηνία κτήσης των δικαιωμάτων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ

Άρθρο 20

Δήλωση κατάθεσης σήματος

1. Για την καταχώριση εθνικού σήματος κατατίθεται δήλωση κατάθεσης σήματος στη Διεύθυνση Σημάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων. Η μορφή και το περιεχόμενο της δήλωσης κατάθεσης σήματος καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων.
2. Η δήλωση κατάθεσης σήματος λαμβάνει αριθμό, ημερομηνία και ώρα κατάθεσης, εγγράφεται στο μητρώο σημάτων και τα στοιχεία της αναρτώνται σε κοινές ή συνδεδεμένες βάσεις δεδομένων και διαδικτυακών πυλών περί σημάτων που προβλέπει η ελληνική ή ενωσιακή νομοθεσία.
3. Η δήλωση κατάθεσης σήματος ελέγχεται ως προς την πληρότητα του περιεχομένου της, την αναπαράσταση του σήματος, την περιγραφή των προϊόντων και των υπηρεσιών, τα τέλη και τα τυχόν άλλα στοιχεία ή έγγραφα που τη συνοδεύουν από Ελεγκτή. Στη συνέχεια γίνεται έρευνα για προγενέστερα σήματα κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5

από Ερευνητή. Η συνδρομή απόλυτων λόγων απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 4 εξετάζεται από Εξεταστή. Αν δεν συντρέχουν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου, ο Εξεταστής είναι αρμόδιος να κάνει δεκτή τη δήλωση κατάθεσης σήματος. Στην περίπτωση αυτή, ο Εξεταστής δίνει εντολή για τη δημοσίευση της απόφασής του που κάνει δεκτή τη δήλωση κατάθεσης σήματος με την ανάρτησή της στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, προκειμένου να ενημερωθούν οι τυχόν τρίτοι που θα ήθελαν να ασκήσουν ανακοπές σύμφωνα με το άρθρο 25. Αν δεν ασκηθούν ανακοπές ή αυτές απορριφθούν με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων για την οποία παρήλθε άπρακτη η προθεσμία προσφυγής στο Διοικητικό Πρωτοδικείο ή απορριφθούν με απόφαση των Διοικητικών Δικαστηρίων που είναι ή έχει καταστεί τελεσίδικη, τότε το σήμα καταχωρείται στο μητρώο σημάτων με πράξη του Καταχωρητή που είναι αρμόδιος για τον έλεγχο των προϋποθέσεων αυτών. Οι υπάλληλοι που ασκούν καθήκοντα «Ελεγκτών», «Ερευνητών», «Εξεταστών» και «Καταχωρητών» καθορίζονται με απόφαση του Διευθυντή της Διεύθυνσης Σημάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που πρέπει να πληρούν οι υπάλληλοι αυτοί, για να διασφαλίζεται ότι έχουν επαρκή επαγγελματική εμπειρία και ότι το έργο τους θα είναι υψηλής ποιότητας.

Άρθρο 21

(Άρθρα 37, 38, 42 και 50 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Προϋποθέσεις για χορήγηση ημερομηνίας κατάθεσης

1. Η δήλωση κατάθεσης σήματος συνοδεύεται από απόδειξη καταβολής τέλους κατάθεσης και πρέπει να περιέχει:
 - α) αίτημα για καταχώριση σήματος,
 - β) αναπαράσταση του σήματος,
 - γ) ονοματεπώνυμο, κατοικία, τηλέφωνο επικοινωνίας και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του καταθέτη. Για νομικά πρόσωπα, αναγράφεται η επωνυμία, η έδρα, η διεύθυνση των γραφείων τους, τηλέφωνο επικοινωνίας και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ο καταθέτης υποχρεούται να γνωστοποιεί στη Διεύθυνση Σημάτων κάθε αλλαγή των ανωτέρω στοιχείων. Η εκάστοτε ταχυδρομική ή ηλεκτρονική διεύθυνση που δηλώθηκε τελευταία θεωρείται νόμιμη διεύθυνση του καταθέτη, στην οποία νόμιμα κοινοποιούνται έγγραφα ή αποστέλλονται ηλεκτρονικά μηνύματα που αφορούν τη σχετική δήλωση σήματος,
 - δ) κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών τα οποία το σήμα πρόκειται να διακρίνει, ταξινομημένα κατά κλάσεις με αναγραφή της οικείας κλάσεως κατά ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών, σύμφωνα με το άρθρο 23.
2. Ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης είναι η ημερομηνία υποβολής της στη Διεύθυνση Σημάτων.
3. Αν η δήλωση κατάθεσης δεν πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, ο Ελεγκτής της Διεύθυνσης Σημάτων προσκαλεί τον καταθέτη ή τον αντίκλητό του να διορθώσει ή να συμπληρώσει τις διαπιστωθείσες παρατυπίες ή ελλείψεις μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την επομένη της κοινοποίησης της πρόσκλησης. Η κοινοποίηση της πρόσκλησης γίνεται με απόδειξη στην ταχυδρομική ή ηλεκτρονική διεύθυνση του καταθέτη ή του αντικλήτου. Αν υπάρχει απόδειξη της κοινοποίησης, θεωρείται ότι ο ενδιαφερόμενος έλαβε

γνώση αυτής κατά την ημερομηνία που αναφέρει η κοινοποίηση. Αν ο καταθέτης συμμορφωθεί προς την πρόσκληση του Ελεγκτή μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, αυτή χορηγεί ως ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης την ημερομηνία κατά την οποία διορθώθηκαν ή συμπληρώθηκαν όλες οι διαπιστωθείσες παρατυπίες ή ελλείψεις, με την επιφύλαξη όμως των ειδικότερων διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 22, καθώς και της παραγράφου 7 του άρθρου 23. Σε αντίθετη περίπτωση, η εξέταση της δήλωσης δεν ολοκληρώνεται και με πράξη του Ελεγκτή της Διεύθυνσης Σημάτων τίθεται στο αρχείο. Η πράξη αυτή κοινοποιείται στον καταθέτη ή τον αντίκλητό του και προσβάλλεται ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επομένη της κοινοποίησής της. Για την κοινοποίηση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως το δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

Άρθρο 22

Λοιπές τυπικές προϋποθέσεις της δήλωσης κατάθεσης

1. Εκτός από τα στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 21, η δήλωση κατάθεσης σήματος πρέπει να περιέχει:

- α) την υπογραφή του καταθέτη ή, κατά περίπτωση, του πληρεξούσιου δικηγόρου του,
- β) αν διεκδικείται διεθνής προτεραιότητα, την ημερομηνία της προγενέστερης κατάθεσης, καθώς και τη χώρα όπου αυτή ισχύει,
- γ) αν ο καταθέτης εκπροσωπείται από πληρεξούσιο δικηγόρο, το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση, το τηλέφωνο και τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του. Αν οι καταθέτες για την ίδια δήλωση είναι περισσότεροι, διορίζεται κοινός πληρεξούσιος δικηγόρος,
- δ) διορισμό αντικλήτου, διεύθυνση, τηλέφωνο επικοινωνίας και ηλεκτρονική διεύθυνσή του. Αν οι καταθέτες για την ίδια δήλωση είναι περισσότεροι, διορίζεται κοινός αντίκλητος. Ο καταθέτης υποχρεούται να γνωστοποιεί στη Διεύθυνση Σημάτων κάθε αλλαγή των ανωτέρω στοιχείων. Η εκάστοτε ταχυδρομική ή ηλεκτρονική διεύθυνση του αντικλήτου που δηλώθηκε τελευταία θεωρείται νόμιμη διεύθυνση αυτού, στην οποία νομίμως κοινοποιούνται έγγραφα ή αποστέλλονται ηλεκτρονικά μηνύματα που αφορούν τη σχετική δήλωση σήματος,
- ε) μνεία για το είδος του σήματος, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 ή την παράγραφο 1 του άρθρου 56 ή την παράγραφο 1 του άρθρου 64,
- στ) αν το σήμα είναι γραμμένο με χαρακτήρες άλλους από αυτούς του ελληνικού και λατινικού αλφαβήτου, την απόδοση των χαρακτήρων αυτών στο ελληνικό ή λατινικό αλφάβητο.

2. Αν η δήλωση δεν πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, ο Ελεγκτής της Διεύθυνσης Σημάτων προσκαλεί τον καταθέτη ή τον αντίκλητο να διορθώσει ή να συμπληρώσει τις διαπιστωθείσες παρατυπίες ή ελλείψεις μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την επομένη της κοινοποίησης σχετικής πρόσκλησης. Αν ο καταθέτης συμμορφωθεί προς την πρόσκληση της Διεύθυνσης μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, ισχύει η αρχική ημερομηνία κατάθεσης. Διαφορετικά, ο Ελεγκτής της Διεύθυνσης Σημάτων την απορρίπτει και κοινοποιεί τη σχετική απόφαση στον καταθέτη ή τον αντίκλητο. Για τις κοινοποιήσεις εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 3 του άρθρου 21. Η απορριπτική απόφαση προβάλλεται ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επομένη της κοινοποίησής της.

3. Η δήλωση, καθώς και η αναπαράσταση του σήματος κατατίθενται υποχρεωτικά και σε ηλεκτρονική μορφή με την προσκόμιση στη Διεύθυνση Σημάτων ψηφιακού δίσκου ή άλλου πρόσφορου ηλεκτρονικού αποθηκευτικού μέσου.

4. Η δήλωση κατάθεσης, συνοδευόμενη από την αναπαράσταση του σήματος, μπορεί να υποβάλλεται και εξ αποστάσεως με ηλεκτρονικά μέσα. Στην περίπτωση αυτή η δήλωση κατάθεσης και η αναπαράσταση του σήματος υποβάλλονται ηλεκτρονικά.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Εσωτερικών καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, οι τεχνικές προδιαγραφές, η τεχνική διαχείριση και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την ηλεκτρονική υποβολή της δήλωσης κατάθεσης και της αναπαράστασης του σήματος και την εφαρμογή της παραγράφου 3. Η δήλωση κατάθεσης υπογράφεται με την εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή του καταθέτη φυσικού προσώπου ή, κατά περίπτωση, του πληρεξούσιου δικηγόρου του ή την εγκεκριμένη ηλεκτρονική σφραγίδα του καταθέτη νομικού προσώπου, ή η ταυτοποίηση γίνεται με οποιοδήποτε σύστημα ηλεκτρονικής ταυτοποίησης κατά την έννοια του Κανονισμού (ΕΕ) 910/2014.

Άρθρο 23

(Άρθρο 39 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Προσδιορισμός και ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών

1. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητείται καταχώριση σήματος ταξινομούνται σύμφωνα με το σύστημα ταξινόμησης το οποίο καθιερώθηκε με τη διεθνή συμφωνία της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15^{ης} Ιουνίου 1957 («ταξινόμηση της Νίκαιας», που κυρώθηκε με το ν. 2505/1997, Α' 118). Στον διαδικτυακό χώρο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων αναρτάται στην ελληνική γλώσσα η εκάστοτε ισχύουσα διεθνής ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών.

2. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ή για τις οποίες ζητείται η προστασία ταυτοποιούνται από τον καταθέτη με επαρκή σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να μπορούν οι αρμόδιες αρχές και οι οικονομικοί φορείς, αποκλειστικά σε αυτή τη βάση, να προσδιορίσουν την έκταση της επιδιωκόμενης προστασίας.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, μπορούν να χρησιμοποιούνται οι γενικές ενδείξεις που περιλαμβάνονται στους τίτλους των κλάσεων της ταξινόμησης της Νίκαιας ή άλλοι γενικοί όροι, εφόσον ανταποκρίνονται στα απαιτούμενα πρότυπα σαφήνειας και ακρίβειας που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

4. Η χρήση γενικών όρων, όπου συμπεριλαμβάνονται οι γενικές ενδείξεις των τίτλων των κλάσεων της ταξινόμησης της Νίκαιας, θεωρείται ότι περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτονται σαφώς από την κυριολεκτική έννοια της ένδειξης ή του όρου. Η χρήση αυτών των όρων ή ενδείξεων δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν μπορούν να νοηθούν κατά την ανωτέρω έννοια.

5. Όταν ο καταθέτης ζητεί καταχώριση για περισσότερες από μία κλάσεις, ομαδοποιεί τα προϊόντα και τις υπηρεσίες σύμφωνα με τις κλάσεις της ταξινόμησης της Νίκαιας, κάθε δε ομάδα προηγείται ο αριθμός της κλάσης στην οποία ανήκει αυτή η ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών και κάθε ομάδα παρατίθεται με τη σειρά των κλάσεων.

6. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες δεν θεωρούνται παρόμοια μεταξύ τους επειδή εμφανίζονται στην ίδια κλάση στην ταξινόμηση της Νίκαιας. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες δεν θεωρούνται διαφορετικά μεταξύ τους επειδή εμφανίζονται σε διαφορετικές κλάσεις στην ταξινόμηση της Νίκαιας.

7. Ο Ελεγκτής της Διεύθυνσης Σημάτων απορρίπτει τη δήλωση κατάθεσης σήματος, λόγω ενδείξεων ή όρων που είναι ασαφείς ή ανακριβείς ή ταξινομημένοι σε λανθασμένη κλάση, όταν ο καταθέτης δεν προτείνει αποδεκτή διατύπωση ή ταξινόμηση μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την επομένη της κοινοποίησης σχετικής πρόσκλησης από τον Ελεγκτή στον καταθέτη ή τον αντίκλητο. Αν ο καταθέτης προτείνει αποδεκτή διατύπωση ή ταξινόμηση μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, ισχύει η ημερομηνία κατάθεσης της αρχικής δήλωσης. Αν ο καταθέτης δεν προτείνει αποδεκτή διατύπωση ή ταξινόμηση, ο Ελεγκτής της Διεύθυνσης Σημάτων απορρίπτει τη δήλωση κατάθεσης σήματος και κοινοποιεί τη σχετική απόφαση στον καταθέτη ή τον αντίκλητο. Για τις κοινοποιήσεις εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 3 του άρθρου 21. Η απορριπτική απόφαση προσβάλλεται ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επομένη της κοινοποίησής της.

Άρθρο 24

Εξέταση των λόγων απαραδέκτου

1. Αρμόδιος για την εξέταση των λόγων απαραδέκτου του άρθρου 4 και τη λήψη απόφασης σχετικά με την παραδοχή ή την απόρριψη της δήλωσης κατάθεσης σήματος είναι ο Εξεταστής της Διεύθυνσης Σημάτων.

2. Αν δεν συντρέχει κάποιος λόγος απαραδέκτου σύμφωνα με το άρθρο 4, η δήλωση κατάθεσης σήματος γίνεται δεκτή από τον Εξεταστή της Διεύθυνσης Σημάτων και δημοσιεύεται η σχετική απόφαση στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων μέσα σε προθεσμία πενήντα (50) ημερών από την επομένη της ημερομηνίας κατάθεσης.

3. Αν από την έρευνα που πραγματοποιεί ο Εξεταστής της Διεύθυνσης Σημάτων προκύπτει ότι η δήλωση κατάθεσης του σήματος είναι απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 4 για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών της δήλωσης κατάθεσης, ο καταθέτης ή ο αντίκλητος καλείται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την επομένη της κοινοποίησης της σχετικής πρόσκλησης είτε να ανακαλέσει τη δήλωση είτε να περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματος σε βαθμό που να καθίσταται αυτό παραδεκτό είτε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. Για την κοινοποίηση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 21.

4. Αν ο καταθέτης περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματος σε βαθμό που να καθίσταται αυτό παραδεκτό ή αν οι παρατηρήσεις του κριθούν βάσιμες, η δήλωση γίνεται δεκτή με απόφαση του Εξεταστή της Διεύθυνσης Σημάτων που δημοσιεύεται στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την επομένη της υποβολής του περιορισμού ή των παρατηρήσεων του καταθέτη.

5. Αν ο καταθέτης δεν απαντήσει μέσα στην ταχθείσα προθεσμία ή δεν ανακαλέσει τη δήλωσή του ή δεν περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματός του σε βαθμό που να καθίσταται αυτό παραδεκτό ή, τέλος, οι παρατηρήσεις του δεν κριθούν παραδεκτές και

βάσιμες, ο Εξεταστής της Διεύθυνσης Σημάτων απορρίπτει τη δήλωση, είτε στο σύνολό της είτε κατά το μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών για το οποίο προβλήθηκαν αντιρρήσεις.

6. Η απόφαση απόρριψης εν όλω της δήλωσης σήματος κοινοποιείται στον καταθέτη ή τον αντίκλητό του, κατά περίπτωση, με μέριμνα της Διεύθυνσης Σημάτων, με κάθε πρόσφορο μέσο, κατά προτίμηση με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή με τηλεομοιοτυπία, παράλληλα δε δημοσιεύεται στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, χωρίς η δημοσίευση αυτή να κινεί την προθεσμία ανακοπής του άρθρου 25. Για την κοινοποίηση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 21. Αν στη συνέχεια η ως άνω απόφαση του εξεταστή ανατραπεί, μετά από προσφυγή κατ' άρθρο 29 ή 32, με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, που δεν προσβάλλεται με ένδικα βοηθήματα ή μέσα, ή με τελεσίδικη απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων αντίστοιχα, δημοσιεύεται η ως άνω δεκτή απόφαση στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων για τους σκοπούς του άρθρου 25.

7. Η απόφαση του εξεταστή που δέχεται εν μέρει τη δήλωση σήματος κοινοποιείται στον καταθέτη, ή τον αντίκλητό του, κατά περίπτωση, με μέριμνα της Διεύθυνσης Σημάτων, με κάθε πρόσφορο μέσο, κατά προτίμηση με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή με τηλεομοιοτυπία, παράλληλα δε δημοσιεύεται στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, χωρίς η δημοσίευση αυτή να κινεί την προθεσμία ανακοπής του άρθρου 25. Αν ο καταθέτης επιθυμεί να επισπεύσει την έναρξη της προθεσμίας ανακοπής του άρθρου 25 και την καταχώριση του σήματος μπορεί είτε να υποβάλει αίτηση διαίρεσης, είτε να παραιτηθεί από την άσκηση προσφυγής κατά το σκέλος της απόφασης που απέρριψε τη δήλωση κατάθεσης του σήματος, είτε να αφήσει την προθεσμία αυτή να παρέλθει άπρακτη. Στις περιπτώσεις αυτές ακολουθεί νέα δημοσίευση στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων για τον σκοπό έναρξης της προθεσμίας ανακοπής του άρθρου 25. Σε περίπτωση που ασκηθεί προσφυγή, η δημοσίευση της απόφασης για τους σκοπούς του άρθρου 25 αναστέλλεται, μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της ως άνω προσφυγής που δεν θα υπόκειται πλέον σε ένδικα μέσα ή βοηθήματα.

Άρθρο 25

(Άρθρο 43 παρ. 1 & 2 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Ανακοπή

1. Κατά της απόφασης του Εξεταστή της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή της τελεσίδικης απόφασης των διοικητικών δικαστηρίων που έκαναν κατά περίπτωση δεκτή τη δήλωση κατάθεσης σήματος μπορεί να ασκηθεί ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών που αρχίζει από την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, για τον λόγο ότι η καταχώριση προσκρούει σε έναν ή περισσότερους λόγους του άρθρου 4 ή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5.

2. Αν πρόκειται για λόγους του άρθρου 4, η ανακοπή ασκείται από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε ένωση, ομάδα ή φορέα εκπροσώπησης κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών, εξηγώντας για ποιους λόγους η δήλωση πρέπει να απορριφθεί.

3. Αν πρόκειται για λόγους των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5, η ανακοπή ασκείται από τους δικαιούχους των προγενέστερων σημάτων ή δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις

παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 5, καθώς και από τους εξουσιοδοτημένους προς τούτο κατόχους αδειών χρήσης των σημάτων αυτών, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 17 που εφαρμόζεται αναλόγως

4. Η ανακοπή ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται πάντα στη Διεύθυνση Σημάτων και διαβιβάζεται προς εξέταση στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, ακόμα κι αν η δήλωση σήματος έγινε δεκτή με τελεσίδικη απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρο 26 **Στοιχεία της ανακοπής**

Η ανακοπή συνοδεύεται από απόδειξη καταβολής τέλους και πρέπει να περιέχει:

α) τον αριθμό της δήλωσης κατάθεσης σήματος κατά της οποίας στρέφεται και τα στοιχεία του δικαιούχου της,

β) τους λόγους στους οποίους στηρίζεται. Αν η ανακοπή στηρίζεται σε προγενέστερα κατατεθειμένα ή καταχωρισμένα σήματα, ή άλλα προγενέστερα δικαιώματα, πρέπει να τα μνημονεύει ειδικά. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να μνημονεύει ειδικά και αν στηρίζεται στο σύνολο ή σε μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ή για τις οποίες ισχύει κάθε προγενέστερο κατατεθειμένο ή καταχωρισμένο σήμα ή άλλο προγενέστερο δικαίωμα.

Αν η ανακοπή στηρίζεται σε περισσότερα προγενέστερα κατατεθειμένα ή καταχωρισμένα σήματα, ή άλλα προγενέστερα δικαιώματα, αυτά πρέπει να ανήκουν όλα στον ίδιο δικαιούχο.

γ) σαφή προσδιορισμό των προϊόντων ή των υπηρεσιών της δήλωσης κατάθεσης σήματος κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή.

Άρθρο 27 **(Άρθρο 43 παρ. 3 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)** **Εξέταση της ανακοπής**

1. Η Διεύθυνση Σημάτων χορηγεί αμέσως στον ανακόπτοντα αριθμό πρωτοκόλλου με την ημερομηνία κατάθεσης και ημερομηνία συνεδρίασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα εξετάσει την ανακοπή. Με επιμέλεια του ανακόπτοντος, επικυρωμένο αντίγραφο της ανακοπής, με πράξη ορισμού συζήτησης και κλήση σ' αυτή, κοινοποιείται κατά περίπτωση στον καταθέτη ή τον αντίκλητό του, με δικαστικό επιμελητή, τριάντα (30) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Αν δεν τηρηθεί η προθεσμία αυτή η ανακοπή είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται.

2. Πρόσθετοι λόγοι επί της ανακοπής κατατίθενται είκοσι (20) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει. Με επιμέλεια του ανακόπτοντος, επικυρωμένο αντίγραφο των πρόσθετων λόγων κοινοποιείται κατά περίπτωση στον καταθέτη ή τον αντίκλητό του, με δικαστικό επιμελητή, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Αν δεν τηρηθούν οι προθεσμίες αυτές, οι πρόσθετοι λόγοι είναι απαράδεκτοι και δεν λαμβάνονται υπόψη.

3. Αν ο καθ' ου είναι κάτοικος ή έχει έδρα στην αλλοδαπή, οι προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 παρατείνονται κατά τριάντα (30) πλήρεις ημέρες.

4. Για την εξέταση της ανακοπής εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 30. Κατά τη δικάσιμο ο πρόεδρος της Επιτροπής χορηγεί στον ανακόπτοντα και τον καταθέτη της δήλωσης

σήματος, μόνο ύστερα από κοινό αίτημά τους, διάστημα δύο (2) τουλάχιστον μηνών, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, προκειμένου να επιτραπεί η δυνατότητα φιλικού διακανονισμού μεταξύ τους, ακόμα και χωρίς την υποβολή τους σε διαδικασία διαμεσολάβησης του άρθρου 31.

5. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων αποφασίζει επί της ανακοπής, κατά το συζητητικό σύστημα, με βάση το αποδεικτικό υλικό που έχει τεθεί στη διάθεσή της από τα μέρη. Δεν εμποδίζεται όμως να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη πραγματικά γεγονότα που είναι τόσο πασιδήλα, ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά.

6. Αν από την εξέταση της ανακοπής προκύπτει ότι η καταχώριση της δήλωσης κατάθεσης του σήματος δεν μπορεί να γίνει δεκτή για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών που αυτή διακρίνει, η δήλωση απορρίπτεται είτε στο σύνολό της ή εν μέρει για συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες. Σε αντίθετη περίπτωση η ανακοπή απορρίπτεται και η δήλωση κατάθεσης γίνεται δεκτή.

Άρθρο 28

(Άρθρο 44 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Απόδειξη χρήσης

1. Ύστερα από αίτηση αυτού που κατέθεσε τη δήλωση σήματος, κατά της οποίας στρέφεται η ανακοπή, ο ανακόπτων, δικαιούχος προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 5, οφείλει να αποδείξει είτε ότι μέσα στην περίοδο των πέντε (5) ετών που προηγήθηκε της ημερομηνίας κατάθεσης της ανακοπτόμενης δήλωσης ή της ημερομηνίας της προτεραιότητάς της είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και στα οποία βασίζεται η ανακοπή είτε ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον κατά την ημερομηνία κατάθεσης της ανακοπτόμενης δήλωσης ή την ημερομηνία της προτεραιότητάς της το προγενέστερο σήμα ήταν καταχωρισμένο για πέντε (5) τουλάχιστον έτη. Όταν η ανακοπή βασίζεται σε προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ουσιαστική του χρήση προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14^{ης} Ιουνίου 2017 (L 154).

2. Η αίτηση για απόδειξη ουσιαστικής χρήσης υποβάλλεται, επί ποινή απαραδέκτου, κατά την εξέταση της ανακοπής ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Στην περίπτωση αυτή ο πρόεδρος της Επιτροπής χορηγεί στον ανακόπτοντα προθεσμία τριάντα (30) τουλάχιστον πλήρων ημερών από την ημέρα συζήτησης, προκειμένου αυτός να υποβάλει υπόμνημα και να παράσχει το αποδεικτικό υλικό για την αιτούμενη χρήση και τους ισχυρισμούς του επί της ανακοπής. Ο πρόεδρος της Επιτροπής χορηγεί, επίσης, στον καταθέτη της δήλωσης κατάθεσης σήματος, κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή, προθεσμία εικοσιπέντε (25) τουλάχιστον πλήρων ημερών, που αρχίζει μετά την παρέλευση της προηγούμενης προθεσμίας που τάχθηκε στον ανακόπτοντα, για να λάβει γνώση του αποδεικτικού υλικού και των ισχυρισμών του ανακόπτοντος και για να υποβάλει το δικό του υπόμνημα και αποδεικτικό υλικό. Μέσα σε τρεις (3) πλήρεις ημέρες μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, τα μέρη υποβάλλουν προσθήκη-αντίκρουση. Η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν και των ισχυρισμών που προβλήθηκαν από τους διαδίκους. Δεν εμποδίζεται όμως να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη

πραγματικά γεγονότα που είναι τόσο πασίγνωστα, ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αν ο ανακόπτων δεν αποδείξει την ουσιαστική χρήση του σήματός του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση του, η ανακοπή απορρίπτεται χωρίς να εξετάζεται η ουσία της υπόθεσης.

4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αν το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή των υπηρεσιών.

Άρθρο 29

Προσφυγή ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων

1. Οι αποφάσεις των Εξεταστών της Διεύθυνσης Σημάτων που απορρίπτουν εν όλω ή εν μέρει τη δήλωση κατάθεσης σήματος υπόκεινται σε προσφυγή μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) πλήρων ημερών που αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 24.

2. Η προσφυγή ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται στη Διεύθυνση Σημάτων και εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων κατά το νόμο και την ουσία.

3. Η Διεύθυνση Σημάτων χορηγεί αμέσως στον προσφεύγοντα αντίγραφο της προσφυγής, στο οποίο σημειώνει τον αριθμό πρωτοκόλλου που δόθηκε σ' αυτήν με την ημερομηνία κατάθεσης και την ημερομηνία συνεδρίασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει.

4. Πρόσθετοι λόγοι επί της προσφυγής υποβάλλονται δεκαπέντε (15) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει.

5. Για την εξέταση της προσφυγής εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 30.

Άρθρο 30

(Άρθρο 45 παρ. 1 Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Διοικητική Επιτροπή Σημάτων

1. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων εδρεύει στην Αθήνα και συνεδριάζει στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, σε γραφείο που ορίζεται με πράξη του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Σημάτων.

2. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων είναι αρμόδια για την αποδοχή ή την απόρριψη των ακόλουθων αιτήσεων:

α) της ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 25,

β) της προσφυγής κατά αποφάσεων των Εξεταστών σύμφωνα με το άρθρο 29,

γ) της αίτησης για έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα σύμφωνα με το άρθρο 50,

δ) της αίτησης ακυρότητας σήματος σύμφωνα με το άρθρο 52,

ε) της παρέμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 13 σε οποιαδήποτε διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιόν της, καθώς και

στ) για την επίλυση κάθε διαφοράς που ανακύπτει μεταξύ της Διεύθυνσης Σημάτων και των καταθετών ή δικαιούχων σημάτων ή τρίτων κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

3. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων και λειτουργεί σε τριμελή τμήματα. Κάθε τμήμα της αποτελείται από:

α) έναν πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του,

β) έναν υπάλληλο του δημόσιου τομέα όπως αυτός ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 σε συνδυασμό με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 κατηγορίας ΠΕ ή ΕΕΠ, πτυχιούχο νομικής, που υπηρετεί στη Διεύθυνση Σημάτων της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή, ως μέλος, με τον αναπληρωτή του,

γ) έναν υπάλληλο του δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 σε συνδυασμό με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 κατηγορίας ΠΕ ή ΕΕΠ ή ΤΕ της ίδιας Διεύθυνσης με αποδεδειγμένη εμπειρία στο αντικείμενο των σημάτων, ως μέλος, με τον αναπληρωτή του.

4. Οι εισηγητές στις υποθέσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ορίζονται με πράξη του προέδρου του τμήματος στο οποίο εισάγονται προς εξέταση. Η κατανομή των υποθέσεων στα τμήματα της Επιτροπής καθορίζεται σύμφωνα με τη χρονική σειρά κατάθεσης των σχετικών αιτήσεων της παραγράφου 2.

5. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων συνεδριάζει σε ημέρες και ώρες οι οποίες ορίζονται από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Σημάτων στην αρχή κάθε έτους και γνωστοποιούνται με τοιχοκόλληση στο γραφείο της αρμόδιας Διεύθυνσης, καθώς και με ανάρτηση στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων. Η συζήτηση σε κάθε τμήμα της Επιτροπής γίνεται με βάση το έκθεμα που καταρτίζει ο πρόεδρός του. Το έκθεμα τοιχοκολλάται στη Διεύθυνση Σημάτων και αναρτάται στον ανωτέρω διαδικτυακό τόπο οκτώ (8) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα συνεδρίασης της Επιτροπής.

6. Οι συνεδριάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων είναι δημόσιες και τηρούνται πρακτικά από τον γραμματέα κάθε τμήματος, που ορίζεται με απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Σημάτων. Η γραμματειακή και διοικητική υποστήριξη της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων παρέχεται από υπαλλήλους κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ της Διεύθυνσης Σημάτων της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή.

7. Τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων δεν επιτρέπεται να έχουν συμμετάσχει στη λήψη αποφάσεων της Διεύθυνσης Σημάτων σχετικά με την παραδοχή ή την απόρριψη της αμφισβητούμενης δήλωσης σήματος.

8. Η θητεία των μελών της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων είναι τριετής, με δυνατότητα ανανέωσης για ίσο χρόνο. Ο πρόεδρος και τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων είναι ανεξάρτητοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και μπορούν να παυθούν με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων για σοβαρούς λόγους σχετικούς με την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ιδίως για παράβαση της αρχής της αμεροληψίας, αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων τους και άρνηση ή παρέλκυση εκτέλεσης υπηρεσίας. Τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, πλην του προέδρου της, είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

9. Η Διεύθυνση Σημάτων και η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων υποστηρίζονται με υπαλλήλους που υπηρετούν στη Διεύθυνση Σημάτων της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή, καθώς και με αποσπάσεις ή μετατάξεις στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων (Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή) προσωπικού σύμφωνα με το ν. 4440/2016 (Α' 224).

10. Όσοι υποβάλλουν στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων αιτήσεις της παραγράφου 2, καθώς και αυτοί κατά των οποίων στρέφονται οι αιτήσεις αυτές παρίστανται σε αυτήν μετά ή δια δικηγόρου και μπορούν να αναπτύσσουν τους ισχυρισμούς τους εγγράφως και να υποβάλουν κάθε χρήσιμο για την υποστήριξη της υπόθεσής τους στοιχείο ή έγγραφο. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι είναι ταυτόχρονα και αντίκλητοι των μερών που εκπροσωπούν. Για τη νόμιμη παράστασή τους οφείλουν να δηλώνουν ταχυδρομική διεύθυνση, καθώς και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις οποίες μπορούν να γίνονται κοινοποιήσεις. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι μπορούν να παρίστανται και με δήλωση που κατατίθεται στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο την παραμονή της συζήτησης και σημειώνεται αμέσως στο έκθεμα. Στην περίπτωση αυτή οφείλουν να ενημερώνονται με δική τους πρωτοβουλία από τη γραμματεία της Επιτροπής για την τυχόν υποβολή αιτήματος απόδειξης χρήσης και γενικά για την πορεία της υπόθεσης. Από την απουσία των ενδιαφερομένων μερών δεν τεκμαίρεται ομολογία και η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων λαμβάνει απόφαση ως να ήταν παρόντα όλα τα μέρη. Ενώπιον της Επιτροπής για υποθέσεις επί ανακοπών, προσφυγών, και αιτήσεων επίλυσης διαφοράς γίνονται δεκτά τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και για υποθέσεις επί αιτήσεων έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος γίνονται δεκτά τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Σε κάθε περίπτωση, γίνονται δεκτές ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου με κλήτευση του αντιδίκου προ δύο τουλάχιστον εργασίμων ημερών. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει την εξέταση μαρτύρων ενώπιον της.

11. Οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Οι απορριπτικές αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων κοινοποιούνται με επιμέλεια της Διεύθυνσης Σημάτων στα ενδιαφερόμενα μέρη ή στους αντικλήτους τους με κάθε πρόσφορο μέσο, ιδίως με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή με τηλεομοιοτυπία. Για τις κοινοποιήσεις εφαρμόζονται αναλόγως το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 21.

12. Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να παρέμβει ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Η παρέμβαση ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται στη Διεύθυνση Σημάτων και κοινοποιείται με επιμέλεια του παρεμβαίνοντος στα άλλα μέρη που συμμετέχουν στη διαδικασία με δικαστικό επιμελητή, πέντε (5) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση. Αν δεν τηρηθεί αυτή η προθεσμία, η παρέμβαση είναι απαράδεκτη.

13. Για τις ανάγκες σε προσωπικό της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων συνιστώνται στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων οκτώ (8) οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού, πτυχιούχοι νομικής, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Άρθρο 31

(Άρθρο 43 παρ. 3 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Διαμεσολάβηση

1. Σε περίπτωση διαφορών μεταξύ ιδιωτών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, μπορεί να υποβληθεί από τα μέρη κοινή αίτηση διαμεσολάβησης οποτεδήποτε μετά την κατάθεση ανακοπής, αίτησης έκπτωσης ή ακυρότητας και παρέμβασης. Η αίτηση κατατίθεται στη Διεύθυνση Σημάτων και διαβιβάζεται στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Αν υποβληθεί κοινή αίτηση διαμεσολάβησης, η διαδικασία ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων αναστέλλεται.

2. Από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης διαμεσολάβησης οι προθεσμίες αναστέλλονται και συνεχίζουν να τρέχουν από την ημέρα επανάληψης της διαδικασίας. Η διαμεσολάβηση ολοκληρώνεται μέσα σε ένα εξάμηνο που αρχίζει από την επομένη της υποβολής του αιτήματος. Τα μέρη μπορούν να συμφωνούν εγγράφως παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για χρονικό διάστημα έως τρεις (3) μήνες. Η σχετική συμφωνία παράτασης κατατίθεται στη Διεύθυνση Σημάτων και διαβιβάζεται στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης ορίζοντας νέα συζήτηση μετά την πάροδο του εξαμήνου ή του τριμήνου, κατά περίπτωση.
3. Τα μέρη ορίζουν από κοινού διαμεσολαβητή νόμιμα διαπιστευμένο στην Ελλάδα σύμφωνα με το άρθρο 202 του ν. 4512/2018 ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Τα μέρη συμφωνούν από κοινού με τον διαμεσολαβητή τις ειδικές λεπτομέρειες για τη διαμεσολάβηση.
5. Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης τα μέρη παρίστανται μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου τους. Η πληρεξουσιότητα για την παράσταση των μερών διά πληρεξούσιου δικηγόρου ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων καλύπτει και τη συμφωνία περί υπαγωγής στη διαμεσολάβηση.
6. Αν δεν είναι δυνατή η φυσική παρουσία των μερών και του διαμεσολαβητή στον ίδιο τόπο και χρόνο, η διαμεσολάβηση μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη διαδικασία της τηλεδιάσκεψης, μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλου συστήματος τηλεδιάσκεψης στο οποίο έχουν πρόσβαση τα μέρη.
7. Μετά το πέρας της διαδικασίας της διαμεσολάβησης υπογράφεται πρακτικό διαμεσολάβησης, το οποίο συντάσσεται από τον διαμεσολαβητή και υπογράφεται από τον ίδιο, τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Το πρακτικό περιλαμβάνει τα στοιχεία του διαμεσολαβητή, των μερών και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, καθώς και άλλων προσώπων που συμμετείχαν στη διαμεσολάβηση, τον τόπο και το χρόνο της διαμεσολάβησης, καθώς και τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν τα μέρη ή τη διαπίστωση της αποτυχίας της διαμεσολάβησης. Σε περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης το πρακτικό μπορεί να υπογράφεται μόνο από τον διαμεσολαβητή, ο οποίος οφείλει να μνημονεύσει ότι τα μέρη δεν κατέληξαν σε συμφωνία. Το πρακτικό υποβάλλεται στη Διεύθυνση Σημάτων από τον διαμεσολαβητή ή οποιοδήποτε μέρος και διαβιβάζεται στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων.
8. Οι συζητήσεις και οι διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, ο οποίος δεσμεύει όλα τα συμμετέχοντα πρόσωπα, ιδίως τον διαμεσολαβητή, τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους τους.
9. Οι διαμεσολαβητές πρέπει να απολαμβάνουν ανεξαρτησίας και ουδετερότητας, καθώς και να είναι αμερόληπτοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
10. Η Διεύθυνση Σημάτων μπορεί να συνεργάζεται με άλλους αναγνωρισμένους ελληνικούς, ευρωπαϊκούς ή διεθνείς οργανισμούς που ασκούν δραστηριότητες διαμεσολάβησης.

Άρθρο 32

Προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων

1. Οι αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που κρίνουν επί αποφάσεων των Εξεταστών της Διεύθυνσης Σημάτων, επί ανακοπών, ή επί αιτήσεων επίλυσης διαφοράς

υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών που αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης των εν λόγω αποφάσεων.

2. Η προσφυγή έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

3. Κατά τη συζήτηση ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων καλούνται κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας για άσκηση παρέμβασης αυτοί που έχουν συμμετάσχει στη διαδικασία ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Όσοι έχουν νομίμως κλητευθεί κατά τα ανωτέρω για άσκηση παρέμβασης δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν ανακοπή του άρθρου 25. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Άρθρο 33

Καταχώριση – μητρώο σημάτων

1. Η Διεύθυνση Σημάτων τηρεί μητρώο σημάτων και το ενημερώνει.

2. Το μητρώο περιέχει τις εξής εγγραφές:

α) τα στοιχεία των δηλώσεων κατάθεσης σήματος,

β) τις αποφάσεις των Εξεταστών, της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, των διοικητικών δικαστηρίων και του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων επί ανακοπών του άρθρου 583 ΚΠολΔ με αντικείμενο την έκπτωση ή την ακυρότητα σήματος,

γ) τα στοιχεία των αιτήσεων ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 30,

δ) τα στοιχεία των ένδικων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων και του Συμβουλίου της Επικρατείας,

ε) τις μεταβολές και τις πράξεις επί δηλώσεων ή καταχωρίσεων σήματος,

στ) τα στοιχεία των ανταγωγών για έκπτωση ή ακυρότητα σήματος, καθώς και των επ' αυτών εκδιδόμενων αποφάσεων και ένδικων μέσων.

Δικόγραφα ή αιτήσεις που αφορούν πάσης φύσεως αμφισβήτηση καταχωρισμένου σήματος εγγράφονται στο μητρώο σημάτων με επιμέλεια των ενδιαφερομένων μερών ή της Διεύθυνσης Σημάτων.

3. Η δήλωση κατάθεσης σήματος καταχωρίζεται στο μητρώο όταν συντρέξουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) όταν η δήλωση δημοσιευτεί με ανάρτηση στον διαδικτυακό ιστότοπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων και παρέλθει άπρακτη η προθεσμία άσκησης ανακοπής του άρθρου 25, ή

β) όταν, μετά από άσκηση ανακοπής του άρθρου 25, η δήλωση γίνει δεκτή με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και παρέλθει άπρακτη η προθεσμία προσφυγής κατά της απόφασης αυτής στα διοικητικά δικαστήρια, ή

γ) όταν, μετά από άσκηση προσφυγής στα διοικητικά δικαστήρια, η δήλωση γίνει δεκτή με απόφασή τους που έχει καταστεί τελεσίδικη.

Στις περιπτώσεις αυτές σημειώνεται στο μητρώο στη μερίδα του σήματος η λέξη «καταχωρίστηκε» με τις τυχόν μεταβολές ως προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες στα οποία ή στις οποίες αναφέρεται το σήμα.

4. Το σήμα που έγινε δεκτό θεωρείται ότι καταχωρίστηκε από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης, ή, αν συντρέχει περίπτωση, από την ημερομηνία της παραγράφου 3 του άρθρου 21.

5. Το μητρώο σημάτων είναι δημόσιο. Αντίγραφα ή αποσπάσματα των εγγραφών παρέχονται άμεσα σε κάθε αιτούντα.

6. Το μητρώο σημάτων μπορεί να έχει ηλεκτρονική μορφή. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία των ηλεκτρονικών εγγραφών, οι τεχνικές προδιαγραφές, η τεχνική διαχείριση και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη δημιουργία και την τήρηση του ηλεκτρονικού μητρώου σημάτων.

Άρθρο 34

(Άρθρο 53 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Βάση δεδομένων - προστασία δεδομένων

1. Η Διεύθυνση Σημάτων τηρεί το μητρώο σημάτων σύμφωνα με το άρθρο 33, συλλέγει και αποθηκεύει σε φυσική ή και ηλεκτρονική βάση δεδομένων όλα τα στοιχεία που παρέχουν οι καταθέτες ή άλλα μέρη της διαδικασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Η φυσική (έγχαρτη) ή και ηλεκτρονική βάση δεδομένων μπορεί να περιλαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, επιπλέον αυτών που περιέχονται στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 33, στο βαθμό που τα εν λόγω στοιχεία απαιτούνται από τον παρόντα νόμο.

3. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τη Διεύθυνση Σημάτων υπόκειται στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 (L 119) και στον ν. 4624/2019 (Α' 137).

4. Η επεξεργασία των δεδομένων διενεργείται για τους εξής σκοπούς:

α) επεξεργασία των δηλώσεων ή και των καταχωρίσεων σημάτων, όπως περιγράφονται στον παρόντα νόμο,

β) τήρηση δημόσιου μητρώου προς επιθεώρηση από τις δημόσιες αρχές και τους ιδιώτες και προς πληροφόρησή τους, ώστε να είναι σε θέση να ασκούν τα δικαιώματα που τους παρέχει ο παρών νόμος και να ενημερώνονται για την ύπαρξη προγενέστερων δικαιωμάτων τρίτων,

γ) πρόσβαση στην απαιτούμενη πληροφόρηση για την ευκολότερη και αποτελεσματικότερη διεξαγωγή των σχετικών διαδικασιών,

δ) επικοινωνία με τους καταθέτες και τα άλλα μέρη της διαδικασίας,

ε) εκπόνηση εκθέσεων και στατιστικών που αποσκοπούν στη βελτιστοποίηση του έργου της Διεύθυνσης Σημάτων και τη βελτίωση της λειτουργίας του συστήματος.

5. Η Διεύθυνση Σημάτων συλλέγει, οργανώνει, δημοσιεύει και αποθηκεύει τα δεδομένα που αναφέρονται στον παρόντα, για τους σκοπούς της παραγράφου 4.

6. Όλα τα δεδομένα σχετικά με τις εγγραφές που αναφέρονται στον παρόντα νόμο θεωρούνται ότι εξυπηρετούν σκοπούς δημόσιου συμφέροντος και είναι προσιτά σε οποιονδήποτε τρίτο. Οι εγγραφές στο μητρώο διατηρούνται επ' αόριστον.

7. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που δεν σχετίζονται με τις εγγραφές στο μητρώο φυλάσσονται επίσης στη Διεύθυνση Σημάτων επ' αόριστον. Ωστόσο, το ενδιαφερόμενο μέρος – υποκείμενο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να ζητήσει τη διαγραφή των ανωτέρω προσωπικών δεδομένων του από τη βάση δεδομένων μετά την πάροδο δεκαοκτώ (18) μηνών από τη λήξη ισχύος του σήματος ή την έκδοση τελεσίδικης απόφασης για την έκπτωση από αυτό ή για την ακυρότητά του.

8. Οι αποφάσεις των Εξεταστών, της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και των διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και των πολιτικών δικαστηρίων επί ανακοπών του άρθρου 583 ΚΠολΔ

για την έκπτωση ή ακυρότητα σήματος ή ανταγωνίων έκπτωσης ή ακυρότητας μπορεί να καθίστανται δημόσια προσβάσιμες μέσω του διαδικτύου στο κοινό, ώστε να έχει το ευρύ κοινό δυνατότητα πρόσβασης σε αυτές και ενημέρωσης για λόγους εμπορικής πληροφόρησης, διαφάνειας και προβλεψιμότητας. Κάθε μέρος της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση μπορεί να ζητήσει τη διαγραφή από το κείμενο που αναρτάται στο διαδίκτυο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που περιλαμβάνονται στην απόφαση η οποία αναρτάται στο διαδίκτυο. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται οποτεδήποτε στην αρχή που εξέδωσε ή πρόκειται να εκδώσει την απόφαση και γίνεται δεκτή εφόσον δεν περιορίζει ουσιαστικά το συμφέρον του κοινού για πληροφόρηση, διαφάνεια και προβλεψιμότητα.

Άρθρο 35 **Τήρηση φακέλων**

1. Η Διεύθυνση Σημάτων τηρεί τους φακέλους κάθε διαδικασίας που αφορά δήλωση ή καταχώριση σήματος.
2. Αν οι φάκελοι τηρούνται σε ηλεκτρονική μορφή, τα σχετικά αρχεία και οι ηλεκτρονικοί φάκελοι ή τα εφεδρικά αντίγραφα τους τηρούνται επ' αόριστον. Τα πρωτότυπα έγγραφα που κατατίθενται από τα μέρη της διαδικασίας και αποτελούν τη βάση των ηλεκτρονικών φακέλων παύουν να τηρούνται, αφού παρέλθει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα μετά την παραλαβή τους από τη Διεύθυνση Σημάτων και πολτοποιούνται, κατά τα προβλεπόμενα στον ν. 3979/2011 (Α' 138).
3. Αν οι φάκελοι ή τμήματα των φακέλων τηρούνται υπό μη ηλεκτρονική μορφή, τα έγγραφα ή τα αποδεικτικά στοιχεία που συνιστούν τμήμα αυτών των φακέλων τηρούνται για μία πενταετία τουλάχιστον από τη λήξη του έτους κατά το οποίο η αίτηση απορρίφθηκε με απόφαση για την οποία παρήλθε άπρακτη η προθεσμία προσβολής της με προσφυγή ή άλλο ένδικο βοήθημα ή ένδικο μέσο, ή η αίτηση αποσύρθηκε ή η καταχώριση του σήματος έληξε οριστικά ή η ολική παραίτηση από το σήμα εγγράφηκε ή το σήμα διεγράφη πλήρως από το μητρώο σημάτων. Μετά την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος διατάσσεται η πολτοποίησή τους.
4. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 2 και 3 και ιδίως ο τρόπος και η διαδικασία τήρησης των φακέλων σε ηλεκτρονική μορφή, ο τρόπος και η διαδικασία τήρησης των φακέλων σε μη ηλεκτρονική μορφή, η διαδικασία και τα όργανα για την πολτοποίηση μη διατηρουμένων στοιχείων ή φακέλων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με την ίδια απόφαση μπορεί να εξουσιοδοτείται ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Σημάτων να ρυθμίζει με απόφασή του όλες ή ορισμένες από τις πιο πάνω λεπτομέρειες.

Άρθρο 36**(Άρθρα 48 και 49 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)****Διάρκεια και ανανέωση της καταχώρισης**

1. Η καταχώριση του σήματος διαρκεί για μια δεκαετία που αρχίζει από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης ή, κατά περίπτωση, την ημερομηνία της παραγράφου 3 του άρθρου 21 και λήγει την αντίστοιχη ημερομηνία μετά την πάροδο των δέκα (10) ετών.
2. Η καταχώριση μπορεί να ανανεώνεται ανά δεκαετία με αίτηση του δικαιούχου και με την εμπρόθεσμη καταβολή του τέλους ανανέωσης. Η Διεύθυνση Σημάτων ενημερώνει τον δικαιούχο του σήματος σχετικά με τη λήξη ισχύος της καταχώρισης έξι (6) τουλάχιστον μήνες πριν από την επέλευσή της. Η Διεύθυνση Σημάτων δεν ευθύνεται αν παραλείψει να προβεί σε αυτή την ενημέρωση.
3. Η καταβολή του τέλους ανανέωσης γίνεται μέσα στο τελευταίο εξάμηνο της προστασίας. Μπορεί να γίνει μέσα σε πρόσθετη προθεσμία έξι (6) μηνών μετά τη λήξη της καταχώρισης, υπό τον όρο της καταβολής του τέλους ανανέωσης αυξημένου κατά το ήμισυ και χωρίς να ανατρέπονται δικαιώματα τρίτων που αποκτήθηκαν στο μεταξύ. Αν η αίτηση υποβληθεί ή τα τέλη καταβληθούν για μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωριστεί το σήμα, η καταχώριση ανανεώνεται μόνο για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή τις συγκεκριμένες υπηρεσίες.
4. Η ανανέωση ισχύει από την επομένη της ημερομηνίας λήξης ισχύος της καταχώρισης και η ημερομηνία λήξης της συμπίπτει με την ημερομηνία λήξης της καταχώρισης σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η ανανέωση εγγράφεται στο μητρώο.
5. Σε περίπτωση μη ανανέωσης, παύει αυτοδικαίως η προστασία του σήματος.
6. Κάθε αμφισβήτηση σχετικά με την παράταση της προστασίας λύεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων με αίτηση του ενδιαφερομένου.

Άρθρο 37**Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση**

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος σήματος ή οποιοδήποτε μέρος σε διαδικασία ενώπιον της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που, μολονότι επέδειξε την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει προβλεπόμενη στον παρόντα προθεσμία έναντι της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων λόγω ανωτέρας βίας, τυχηρού ή άλλου σπουδαίου λόγου για τον οποίο δεν έχει ευθύνη μπορεί να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και την αποκατάσταση στα δικαιώματά του, αν το κώλυμα είχε ως άμεση συνέπεια την απώλεια δικαιώματος ή ένδικου βοηθήματος.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις προθεσμίες άσκησης ανακοπής του άρθρου 25, καθώς και στην προθεσμία διεκδίκησης προτεραιότητας σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 85.
3. Η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση υποβάλλεται κατά περίπτωση ενώπιον της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την παύση του κωλύματος και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο μέσα σε ένα (1) έτος από τη λήξη της προθεσμίας που δεν τηρήθηκε. Σε περίπτωση απώλειας της προθεσμίας ανανέωσης σήματος, η πρόσθετη περίοδος έξι (6) μηνών της

παραγράφου 3 του άρθρου 36 δεν προσμετράται στην πιο πάνω προθεσμία του ενός (1) έτους.

4. Η αίτηση υπόκειται στην καταβολή τέλους.

5. Ο αιτών που πέτυχε την αποκατάσταση των δικαιωμάτων του, ύστερα από αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, δεν μπορεί να τα επικαλεστεί έναντι τρίτων που απέκτησαν καλοπίστως δικαίωμα κατά το διάστημα που μεσολάβησε από τη λήξη της προθεσμίας που δεν τηρήθηκε μέχρι την έκδοση απόφασης της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων για την επαναφορά ή που έθεσε καλόπιστα προϊόντα στο εμπόριο ή που παρέσχε καλόπιστα υπηρεσίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΣΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 38 (Άρθρα 10 και 13 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ) Αξιώσεις επί προσβολής

1. Όποιος, κατά παράβαση των άρθρων 7, 8 ή 10, χρησιμοποιεί ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο προσβάλλει σήμα που ανήκει σε άλλον μπορεί να εναχθεί για άρση της προσβολής και παράλειψή της στο μέλλον.

2. Με την αξίωση για την άρση της προσβολής ο δικαιούχος μπορεί να ζητήσει ιδίως:

α) την απόσυρση από το εμπόριο ή την κατάσχεση των εμπορευμάτων που κρίθηκε ότι προσβάλλουν το δικαίωμα επί του σήματος και, εφόσον απαιτείται, των υλικών που κυρίως χρησίμευσαν στη δημιουργία ή την κατασκευή των εν λόγω εμπορευμάτων,

β) την αφαίρεση του προσβάλλοντος σημείου ή, εφόσον τούτο δεν είναι δυνατόν, την οριστική απομάκρυνση από το εμπόριο των εμπορευμάτων που φέρουν το προσβάλλον σημείο και

γ) την καταστροφή τους.

Το δικαστήριο διατάσσει την εκτέλεση των μέτρων αυτών με έξοδα του προσβάλλοντος το σήμα, εκτός αν συνηγορούν ειδικοί λόγοι για το αντίθετο.

3. Αν το δικαστήριο υποχρεώσει σε παράλειψη πράξης, απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή ύψους έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ υπέρ του δικαιούχου, καθώς και προσωπική κράτηση μέχρι ένα (1) έτος. Το ίδιο ισχύει και όταν η καταδίκη γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Κατά τα λοιπά ισχύει το άρθρο 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

4. Τα δικαιώματα των παραγράφων 1 και 2 έχει ο δικαιούχος και κατά ενδιάμεσου, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή δικαιωμάτων.

5. Όποιος από δόλο ή βαρεία αμέλεια προσβάλλει ξένο σήμα υποχρεούται σε αποζημίωση και, αναλόγως με το είδος της προσβολής, μπορεί να εναχθεί και για τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του δικαιούχου αυτής.

6. Η αποζημίωση μπορεί να υπολογιστεί ως κατ' αποκοπή ποσό το οποίο θα είχε καταβάλει ο προσβάλλον για δικαιώματα ή λοιπές αμοιβές, αν είχε ζητήσει την άδεια χρήσης από τον δικαιούχο.

7. Το δικαστήριο κατά τον προσδιορισμό της αποζημίωσης λαμβάνει υπόψη του ιδίως τις αρνητικές οικονομικές συνέπειες, καθώς και την απώλεια κερδών που υφίσταται ο δικαιούχος και τα οφέλη που αποκόμισε ο προσβάλλον το σήμα.
8. Αν δεν υπάρχει δόλος ή βαρεία αμέλεια του υπόχρεου, ο δικαιούχος μπορεί να αξιώσει είτε το ποσό, το οποίο ο υπόχρεος ωφελήθηκε από την εκμετάλλευση του σήματος χωρίς τη συγκατάθεσή του, είτε την απόδοση του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή.
9. Στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου υπάγονται οι διαφορές των παραγράφων 1 έως 8 ανεξάρτητα από τη αξία του αντικειμένου τους και δικάζονται κατά την τακτική διαδικασία. Η αξίωση για αποζημίωση παραγράφεται μετά πενταετία από το τέλος του έτους κατά το οποίο άρχισε η προσβολή.
10. Οι αξιώσεις των παραγράφων 1 έως 8 εισάγονται στο πολυμελές πρωτοδικείο, εφόσον σωρεύονται με άλλες αξιώσεις, ιδίως αξιώσεις για αθέμιτο ανταγωνισμό ή προσβολή διακριτικών γνωρισμάτων (άρθρα 1 και 13 του ν. 146/1914).
11. Επί ταυτόσημου των σημάτων και των διακρινόμενων από αυτά προϊόντων ή υπηρεσιών ή επί σημάτων που διαφέρουν ως προς τα στοιχεία που δεν επηρεάζουν το διακριτικό τους χαρακτήρα, αρκεί η προσκόμιση του πιστοποιητικού καταχώρισης του προσβαλλόμενου σήματος για την πλήρη απόδειξη της προσβολής.
12. Ο εναγόμενος για προσβολή σήματος μπορεί να ασκήσει ανταγωγή με αίτημα την έκπτωση ή την ακυρότητα του σήματος στο οποίο στηρίζεται η αγωγή. Η ανταγωγή ασκείται με ιδιαίτερο δικόγραφο και βασίζεται μόνο στους λόγους έκπτωσης ή ακυρότητας που προβλέπει ο παρών. Τα πολιτικά δικαστήρια θεωρούν το σήμα ισχυρό, εκτός αν ο εναγόμενος αμφισβητήσει την ισχύ με ανταγωγή έκπτωσης ή ακυρότητας. Η έκπτωση ή η ακυρότητα σήματος δεν μπορεί να προβληθεί με αυτοτελή αναγνωριστική αγωγή. Με την επιφύλαξη της ένστασης απόδειξης χρήσης, η έκπτωση ή η ακυρότητα σήματος δεν μπορεί να προβληθεί κατ' ένσταση. Οι διατάξεις για την ένσταση απόδειξης χρήσης εφαρμόζονται αναλόγως και επί ανταγωγής για την ακυρότητα σήματος. Αν η ανταγωγή ασκείται σε δίκη όπου ο δικαιούχος του σήματος δεν είναι διάδικος, ο αντενάγων υποχρεούται σε κοινοποίηση του δικογράφου στον δικαιούχο του σήματος, προκειμένου ο τελευταίος να παρέμβει στην ανοιχθείσα δίκη.
13. Η ανταγωγή έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος είναι απαράδεκτη, αν ο αντενάγων δεν κοινοποιήσει αντίγραφο της ανταγωγής στο Μητρώο Σημάτων προς εγγραφή το αργότερο μέχρι την ημερομηνία συζήτησης της διαφοράς.
14. Όταν η απόφαση επί της ανταγωγής καταστεί τελεσίδικη, εγγράφεται στο Μητρώο Σημάτων. Το πολιτικό δικαστήριο που αποφαινεται επί ανταγωγής για έκπτωση ή ακυρότητα σήματος διατάσσει την κοινοποίηση της απόφασης στο Μητρώο Σημάτων με έξοδα του ηττηθέντος διαδίκου. Η κοινοποίηση της απόφασης μπορεί να γίνει με επιμέλεια οποιουδήποτε διαδίκου.
15. Ο εναγόμενος, μετά την επίδοση από τον ενάγοντα της αγωγής προσβολής του σήματος, δικαιούται να προβάλει την έκπτωση ή την ακυρότητα του σήματος μόνο με ανταγωγή.
16. Αν έχει υποβληθεί αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας στη Διεύθυνση Σημάτων πριν από την επίδοση της αγωγής, το δικαστήριο, εφόσον δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι συνέχισης της δίκης, μπορεί να διατάξει την αναστολή της συζήτησης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων ή τελεσίδικης απόφασης από το δικαστήριο για την έκπτωση

ή την ακυρότητα. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να διατάσσει τα κατά την κρίση του ασφαλιστικά μέτρα για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.

Άρθρο 39

(Άρθρα 6 και 8 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ)

Αποδεικτικά στοιχεία – δικαίωμα ενημέρωσης

1. Όταν κάποιος διάδικος έχει προσκομίσει ευλόγως διαθέσιμα και επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών του περί προσβολής του σήματος, παράλληλα δε επικαλείται αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου, ο δικαστής, ύστερα από αίτηση του διαδίκου, μπορεί να διατάξει την προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων από τον αντίδικο. Η ύπαρξη ικανής ποσότητας προϊόντων με το προσβάλλον σημείο θεωρείται βάσιμο αποδεικτικό στοιχείο.
2. Αν συντρέχει προσβολή του σήματος σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί επίσης, ύστερα από αίτηση διαδίκου, να διατάξει την κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου.
3. Το δικαστήριο, σε κάθε περίπτωση κατ' αίτηση του υπόχρεου προς παροχή πληροφοριών, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να διασφαλίσει την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.
4. Επί προσβολής σήματος το δικαστήριο, ύστερα από αιτιολογημένο αίτημα του διαδίκου που υποβάλλεται με την αγωγή ή στο πλαίσιο δίκης ασφαλιστικών μέτρων, μπορεί και πριν από τη δικάσιμο της υπόθεσης να διατάσσει την παροχή από τον αντίδικο πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών που προσβάλλουν το σήμα (δικαίωμα ενημέρωσης). Το ίδιο μπορεί να διατάσσεται και κατά οποιουδήποτε άλλου προσώπου το οποίο: α) βρέθηκε να κατέχει παράνομα τα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα, β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα, γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή σήματος, ή δ) υποδείχθηκε από πρόσωπο των περιπτώσεων α' έως γ' ως εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών που παράγονται ή προσφέρονται σε εμπορική κλίμακα. Το δικαίωμα ενημέρωσης μπορεί να ασκηθεί και με αυτοτελή αγωγή, ανεξάρτητα από την αγωγή για την άρση και παράλειψη της προσβολής ή για αποζημίωση.
5. Οι πληροφορίες της παραγράφου 4 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται: α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής, β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που εισπράχθηκε για τα εμπορεύματα ή τις υπηρεσίες.
6. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 401 και 402 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δικαιούνται να αρνηθούν να παράσχουν τις ανωτέρω ζητούμενες πληροφορίες.
7. Οι παράγραφοι 4 και 5 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων οι οποίες: α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης, β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του

δικαιώματος ενημέρωσης ή δ) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.

8. Αν ο διάδικος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, το δικαστήριο αξιολογεί ελεύθερα την άρνηση αυτή. Όποιος αδικαιολόγητα παραβεί διαταγή του δικαστηρίου σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3, καταδικάζεται, εκτός από τα δικαστικά έξοδα, και σε χρηματική ποινή ύψους έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

9. Αν ο υπόχρεος προς πληροφόρηση παράσχει ανακριβείς πληροφορίες από δόλο ή από βαρειά αμέλεια, ευθύνεται για τη ζημία που εκ του λόγου τούτου προξένησε.

10. Οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν σύμφωνα με το παρόν δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για την ποινική δίωξη του υπόχρεου προς πληροφόρηση.

Άρθρο 40

(Άρθρο 17 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Μη χρήση ως μέσο άμυνας σε διαδικασία προσβολής σήματος

1. Ο δικαιούχος ενός σήματος δεν δικαιούται να απαγορεύσει τη χρήση σημείου, παρά μόνο στο βαθμό που δεν είναι δυνατόν να κηρυχθεί έκπτωτος των δικαιωμάτων του, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 2 και την παράγραφο 4 του άρθρου 50, κατά το χρόνο που ασκείται η αγωγή για προσβολή. Ύστερα από αίτημα του εναγομένου, ο ενάγων, δικαιούχος του σήματος, οφείλει να αποδείξει ότι μέσα στην περίοδο των πέντε (5) ετών που προηγήθηκε της ημερομηνίας κατάθεσης της αγωγής είχε γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 7 για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και στα οποία βασίζεται η αγωγή ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αγωγής το προγενέστερο σήμα ήταν καταχωρισμένο για πέντε (5) τουλάχιστον έτη.

2. Με ποινή απαραδέκτου, το αίτημα για απόδειξη ουσιαστικής χρήσης υποβάλλεται από τον εναγόμενο εγγράφως στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η αγωγή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την επίδοση σ' αυτόν της αγωγής. Στο αίτημα πρέπει να αναφέρονται με σαφήνεια τα σήματα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η απόδειξη χρήσης. Η γραμματεία του δικαστηρίου χορηγεί αμέσως στον εναγόμενο αντίγραφο του αιτήματος που κατέθεσε για απόδειξη της χρήσης από τον ενάγοντα με βεβαίωση της ημερομηνίας κατάθεσης του αιτήματος. Ο εναγόμενος υποχρεούται, μέσα στην ίδια προθεσμία, να κοινοποιήσει, με ποινή απαραδέκτου, με εξώδικη δήλωση το αίτημα απόδειξης χρήσης στον ενάγοντα. Η κοινοποίηση αυτή μπορεί να γίνει και προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή ως αντίκλητο. Αν ο ενάγων είναι αλλοδαπός, δεν απαιτείται μετάφραση του αιτήματος, ούτε μεταβάλλεται η πιο πάνω προθεσμία.

3. Αν υποβληθεί αίτημα απόδειξης χρήσης, ο ενάγων προσκομίζει αποδεικτικό υλικό για την αιτούμενη χρήση με τις προτάσεις του. Οι διάδικοι με τις προσθήκες τους υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους.

4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αν ο ενάγων δεν αποδείξει την ουσιαστική χρήση του σήματός του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση του, η αγωγή απορρίπτεται, χωρίς να εξετάζεται η ουσία της υπόθεσης. Αν το σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των

υπηρεσιών ή των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε και για τα οποία ασκήθηκε η αγωγή, θεωρείται καταχωρισμένο μόνον για το μέρος αυτό των υπηρεσιών ή των προϊόντων.

Άρθρο 41
(Άρθρο 14 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ)
Δικαστικά έξοδα

Στις υποθέσεις του παρόντος νόμου τα εν γένει δικαστικά έξοδα και τέλη περιλαμβάνουν κάθε συναφή δαπάνη, όπως τα έξοδα των μαρτύρων, μεταφραστών, τις αμοιβές των πληρεξούσιων δικηγόρων, τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων και των τεχνικών συμβούλων των διαδίκων, καθώς και τις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολών στις οποίες εύλογα υποβλήθηκε ο διάδικος που νίκησε, εκτός αν λόγοι επιείκειας επιβάλλουν διαφορετικά. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται τα άρθρα 173 έως 193 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 42
(Άρθρα 9 και 11 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ)
Ασφαλιστικά μέτρα

1. Όποιος έχει αξίωση για άρση και παράλειψη λόγω προσβολής του καταχωρισμένου από τον ίδιο σήματος μπορεί να ζητήσει και τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Το άρθρο 40 εφαρμόζεται αναλόγως και στα ασφαλιστικά μέτρα, όπου το αίτημα για απόδειξη της χρήσης υποβάλλεται προφορικά κατά τη συζήτηση.
2. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ζητήσει τη συντηρητική κατάσχεση ή την προσωρινή απόδοση των εμπορευμάτων που φέρουν το προσβάλλον του σήματός του σημείο, προκειμένου να εμποδιστεί η είσοδος ή η κυκλοφορία τους στο δίκτυο εμπορικής διανομής.
3. Σε περίπτωση προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα και εφόσον πιθανολογείται η ύπαρξη περιστάσεων που είναι δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο την καταβολή της αποζημίωσης, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του καθού, καθώς και τη δέσμευση των τραπεζικών του λογαριασμών. Για τον σκοπό αυτό το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τον προσβολέα την κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ή την προσήκουσα πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες με τον όρο ότι διασφαλίζεται η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.
4. Τα ασφαλιστικά μέτρα των παραγράφων 1 έως 3 μπορεί να διαταχθούν και χωρίς προηγούμενη ακρόαση του καθ' ου, ιδίως όταν η καθυστέρηση μπορούσε να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στο δικαιούχο του σήματος.
5. Προκειμένου το αρμόδιο δικαστήριο να λάβει τα ανωτέρω μέτρα, μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα να προσκομίσει κάθε διαθέσιμο αποδεικτικό στοιχείο για να σχηματίσει την πεποίθηση ότι το δικαίωμά του προσβάλλεται ή ότι επίκειται προσβολή του. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται οι παράγραφοι 4 έως 7 του άρθρου 43.
6. Η δήλωση κατάθεσης σήματος από το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή η αγωγή προσβολής σήματος δεν κωλύει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατ' αυτού ούτε την εκδίκαση της τακτικής αγωγής.
7. Αρμόδιο για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων είναι το μονομελές πρωτοδικείο τόσο της περιφέρειας στην οποία βρίσκονται τα προϊόντα ή παρέχονται οι υπηρεσίες, όσο και της

περιφέρειας όπου εδρεύει η επιχείρηση της οποίας τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες φέρουν το προσβαλλόμενο σήμα.

8. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των ενδιαμέσων οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή του σήματός του.

9. Όταν ασκείται αίτηση ασφαλιστικών μέτρων για την προσωρινή δικαστική προστασία σήματος, ο καθ' ου μπορεί να ασκήσει με ιδιαίτερο δικόγραφο ανταίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας από το σήμα. Οι διατάξεις για την ανταγωγή έκπτωσης ή ακυρότητας εφαρμόζονται αναλόγως, δεν απαιτείται όμως κοινοποίηση της ανταίτησης στο μητρώο.

Άρθρο 43

(Άρθρα 7 και 9 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ)

Μέτρα προστασίας των αποδεικτικών στοιχείων

1. Με αίτηση του ενάγοντος ή του αιτούντος τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων το Δικαστήριο, εφόσον από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία πιθανολογείται προσβολή ή επικείμενη προσβολή του σήματος και ότι κάθε καθυστέρηση μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στο δικαιούχο του σήματος, ή υπάρχει αποδεδειγμένος κίνδυνος καταστροφής των αποδεικτικών στοιχείων, μπορεί να εκδώσει προσωρινή διαταγή διατάσσοντας ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των παράνομων προϊόντων που κατέχονται από τον καθ' ου και, εφόσον ενδείκνυται, των υλικών και των εργαλείων που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή ή και τη διανομή των εμπορευμάτων αυτών καθώς και των σχετικών εγγράφων. Αντί για συντηρητική κατάσχεση, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναλυτική απογραφή των αντικειμένων αυτών, τη φωτογράφησή τους, καθώς και τη λήψη δειγμάτων των ανωτέρω προϊόντων και σχετικών εγγράφων. Στις παραπάνω περιπτώσεις το δικαστήριο μπορεί να συζητήσει την αίτηση για έκδοση προσωρινής διαταγής χωρίς να κλητεύσει εκείνον κατά του οποίου απευθύνεται η αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 691Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

2. Εφόσον πιθανολογείται ότι τα μέτρα αυτά είναι πρόσφορα για να θεμελιώσει ο αιτών τις αξιώσεις λόγω προσβολής του σήματος, το δικαστήριο διατάσσει τα μέτρα της παραγράφου 1 διασφαλίζοντας την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.

3. Η αίτηση του δικαιούχου του σήματος δεν απαιτεί λεπτομερή προσδιορισμό των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά αρκεί ο προσδιορισμός τους κατά κατηγορία.

4. Αν χορηγηθεί προσωρινή διαταγή επί αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων χωρίς να ακουστεί ο καθ' ου, ο τελευταίος πρέπει να λάβει γνώση, με κοινοποίηση σε αυτόν της προσωρινής διαταγής το αργότερο μέχρι τις τρεις (3) επόμενες εργάσιμες ημέρες μετά την εκτέλεση της προσωρινής διαταγής, διαφορετικά οι διαδικαστικές πράξεις που συνιστούν την εκτέλεση καθίστανται άκυρες.

5. Το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τα ανωτέρω μέτρα με τον όρο να δοθεί εγγύηση από τον αιτούντα που καθορίζεται με την απόφασή του ή με την προσωρινή διαταγή, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποκατάσταση της ζημίας που ενδέχεται να υποστεί ο καθ' ου.

6. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 το δικαστήριο τάσσει υποχρεωτικά προθεσμία για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες. Αν περάσει άπρακτη η ανωτέρω προθεσμία, αίρεται αυτοδίκαια το ασφαλιστικό μέτρο.

7. Αν τα ασφαλιστικά μέτρα ανακληθούν ή παύσουν να ισχύουν εξαιτίας οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης του αιτούντος, ή αν διαπιστωθεί ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής των δικαιωμάτων του δικαιούχου του σήματος, το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τον αιτούντα, ύστερα από αίτηση του καθ' ου, να καταβάλει σ' αυτόν πλήρη αποζημίωση για κάθε ζημία.

Άρθρο 44
(Άρθρο 3 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ)
Αναλογικότητα

Οι ρυθμίσεις, οι κυρώσεις και τα μέτρα των άρθρων 38 έως 43 πρέπει να είναι θεμιτά και δίκαια και να συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας.

Άρθρο 45
Ποινικές διατάξεις

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ τιμωρείται όποιος εν γνώσει: α) χρησιμοποιεί σήμα κατά παράβαση των περιπτώσεων α' ή β' της παραγράφου 3 του άρθρου 7, ή β) θέτει σε κυκλοφορία, κατέχει, εισάγει ή εξάγει προϊόντα που φέρουν αλλότριο σήμα, ή προσφέρει υπηρεσίες με αλλότριο σήμα, ή γ) τελεί μία από τις πράξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 7. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος με πρόθεση χρησιμοποιεί σήμα φήμης, κατά παράβαση της περίπτωσης γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 7, για να εκμεταλλευτεί ή να βλάψει τη φήμη του.

2. Επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή ύψους έξι χιλιάδων (6.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ επί προσβολής σήματος με σημείο που ταυτίζεται με το σήμα και συντρέχει επίσης ταυτότητα ή ομοιότητα προϊόντων ή υπηρεσιών: α) αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις της παραγράφου 1 είναι ιδιαίτερα μεγάλη και συντρέχει εκμετάλλευση σε εμπορική κλίμακα, ή β) αν ο υπόχρεος τελεί τις πράξεις της παραγράφου 1 κατ' επάγγελμα.

3. Όποιος με πρόθεση χρησιμοποιεί τα σύμβολα και τα σημεία που αναφέρονται στις περ. η', θ' και ιε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 τιμωρείται με χρηματική ποινή μέχρι δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2 η ποινική δίωξη ασκείται κατ' έγκληση, ενώ στην περίπτωση της παραγράφου 3 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπάγγελτα.

Άρθρο 46
(Άρθρο 15 της Οδηγίας 2004/48/ΕΕ)
Δημοσίευση αποφάσεων

1. Τα αστικά δικαστήρια ή τα ποινικά δικαστήρια με τις αποφάσεις τους για προσβολή σήματος μπορούν, ύστερα από αίτηση του ενάγοντος ή του πολιτικώς ενάγοντος, αντίστοιχα, και με δαπάνες του προσβάλλοντος το σήμα, να διατάσσουν τα ενδεδειγμένα μέτρα για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με την απόφαση, καθώς και την ανάρτηση της απόφασης στο διαδίκτυο και την πλήρη ή μερική δημοσίευσή της στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το δικαστήριο αποφασίζει τον προσηκόντα τρόπο δημοσίευσης.
2. Η αξίωση της παραγράφου 1 αποσβένεται, αν η δημοσίευση δεν γίνει μέσα σε ένα έτος από την επίδοση της τελεσίδικης απόφασης στον ενάγοντα ή στον πολιτικώς ενάγοντα.

Άρθρο 47
Δικαιοδοσία

1. Η Διεύθυνση Σημάτων έχει δικαιοδοσία για την αποδοχή ή την απόρριψη δηλώσεων σημάτων.
2. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων έχει δικαιοδοσία για την αποδοχή ή απόρριψη των αιτήσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 30.
3. Τα Διοικητικά Δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την αποδοχή ή απόρριψη προσφυγών κατά αποφάσεων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων επί αιτήσεων των περιπτώσεων α', β' και στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 30.
4. Τα πολιτικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία:
 - α) για διαφορές σχετικές με την προσβολή σήματος,
 - β) για ανακοπές του άρθρου 583 ΚΠολΔ κατά αποφάσεων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων επί αιτήσεων των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 30 για την έκπτωση ή την ακυρότητα σήματος,
 - γ) για ανταγωγές και αναιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων για την έκπτωση ή την ακυρότητα σήματος,
 - δ) για αγωγές για εκχώρηση του σήματος κατά την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 10,
 - ε) για αγωγές για το δικαίωμα ενημέρωσης της παραγράφου 4 του άρθρου 39.
5. Τα ποινικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την επιβολή των ποινών του άρθρου 45.
6. Στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων δημοσιεύονται περιλήψεις των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων σε υποθέσεις της παραγράφου 3. Στον ίδιο διαδικτυακό τόπο δημοσιεύονται περιλήψεις των αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων σε υποθέσεις των περιπτώσεων β', γ', και δ' της παραγράφου 4.

Άρθρο 48**(Άρθρο 18 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)****Προστασία του δικαιούχου μεταγενέστερα καταχωρισμένου σήματος σε διαδικασίες προσβολής**

1. Στο πλαίσιο διαδικασίας προσβολής, ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 δεν δικαιούται να απαγορεύσει τη χρήση μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος, εφόσον το μεταγενέστερο καταχωρισμένο σήμα δεν θα κηρυσσόταν άκυρο, σύμφωνα με τα άρθρα 12 ή 53 ή 54. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στην περίπτωση δικαιούχου άλλου προγενέστερου δικαιώματος σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 5, εφόσον το μεταγενέστερο καταχωρισμένο σήμα δεν θα κηρυσσόταν άκυρο, σύμφωνα με το άρθρο 12.
2. Στο πλαίσιο διαδικασίας προσβολής, ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος δεν δικαιούται να απαγορεύσει τη χρήση μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος της ΕΕ, εφόσον το εν λόγω μεταγενέστερο σήμα που ασκείται στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του, δεν θα κηρυσσόταν άκυρο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 3 ή 4 του άρθρου 60 ή τις παραγράφους 1 ή 2 του άρθρου 61 ή της παραγράφου 2 του άρθρου 64 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2017/1001. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στην περίπτωση δικαιούχου προγενέστερου δικαιώματος, εφόσον το εν λόγω μεταγενέστερο σήμα δεν θα κηρυσσόταν άκυρο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 3 ή 4 του άρθρου 60 ή τις παραγράφους 1 ή 2 του άρθρου 61 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2017/1001.
3. Όταν ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος δεν δικαιούται να απαγορεύσει τη χρήση μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, ο δικαιούχος του μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος δεν δικαιούται να απαγορεύσει τη χρήση του προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος στο πλαίσιο διαδικασίας προσβολής, μολονότι δεν είναι πλέον δυνατόν να γίνει επίκληση αυτού του προγενέστερου δικαιώματος κατά του μεταγενέστερου σήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'**ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, ΕΚΠΤΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ****Άρθρο 49****Παραίτηση από το δικαίωμα στο σήμα**

1. Το δικαίωμα στο σήμα αποσβένεται με δήλωση παραίτησης του δικαιούχου για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωριστεί.
2. Η παραίτηση δηλώνεται εγγράφως στη Διεύθυνση Σημάτων από το δικαιούχο του σήματος. Παράγει αποτελέσματα μόνο μετά την εγγραφή της στο μητρώο σημάτων.
3. Σε περίπτωση παραχώρησης άδειας χρήσης του σήματος, η παραίτηση εγγράφεται στο μητρώο μόνο αν ο δικαιούχος του σήματος αποδείξει ότι έχει γνωστοποιήσει στον αδειούχο την πρόθεσή του να παραιτηθεί από το σήμα.

Άρθρο 50**(Άρθρα 16 παρ. 1, 19, 20, 21, 45 και 47 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)****Έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα**

1. Με αίτηση κατά του δικαιούχου του σήματος που υποβάλλεται στη Διεύθυνση Σημάτων και εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων μπορεί να ζητηθεί η έκπτωσή του από το δικαίωμα στο σήμα για τους λόγους της παραγράφου 2. Η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων προσβάλλεται στα πολιτικά δικαστήρια με ανακοπή του άρθρου 583 ΚΠολΔ για έλεγχο νόμου και ουσίας. Η ανακοπή δικάζεται κατά την τακτική διαδικασία από το μονομελές πρωτοδικείο. Τοπική αρμοδιότητα έχουν τα δικαστήρια της Αθήνας, όπου τηρείται το μητρώο. Δικαίωμα ανακοπής κατά της απόφασης έχουν ο δικαιούχος του σήματος και ο αιτών την έκπτωση, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει. Το δικόγραφο της ανακοπής απευθύνεται κατά του διαδίκου που νίκησε στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Η ανακοπή δεν στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, ούτε κοινοποιείται σε αυτό. Η προθεσμία της ανακοπής είναι εξήντα (60) ημέρες από την επίδοση της απόφασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Αν δεν επιδοθεί η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, η προθεσμία της ανακοπής είναι δύο (2) έτη που αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν παρέλθουν άπρακτες οι ανωτέρω προθεσμίες, η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων καθίσταται απρόσβλητη. Η άσκηση της ανακοπής έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Ο ανακόπτων οφείλει μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κατάθεση της ανακοπής να υποβάλει αντίγραφο της στη Διεύθυνση Σημάτων για εγγραφή στο Μητρώο, διαφορετικά κηρύσσεται अपαράδεκτη η συζήτηση της ανακοπής. Κατά τη συζήτηση της ανακοπής στο μονομελές πρωτοδικείο οι διάδικοι οφείλουν να υποβάλουν τα υπομνήματα και το αποδεικτικό υλικό που υπέβαλαν στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, καθώς και την απόφασή της. Για τον σκοπό αυτό η Διεύθυνση Σημάτων τους παραδίδει αντίγραφα. Στη δίκη της ανακοπής οι διάδικοι μπορεί να επικαλεστούν νέους ισχυρισμούς και νέα αποδεικτικά μέσα. Δεν επιτρέπεται, όμως, η προβολή νέων λόγων έκπτωσης που δεν προβλήθηκαν στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Δεν απαιτείται η προδικασία της υποβολής αίτησης έκπτωσης στη Διεύθυνση Σημάτων, όταν ασκείται ανταγωγή έκπτωσης από το σήμα στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του.

2. Ο δικαιούχος εκπίπτει από το δικαίωμά του ολικά ή μερικά αν:

α) μέσα σε χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών από την καταχώριση του σήματος δεν κάνει ουσιαστική χρήση του για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί ή αν διακόψει τη χρήση του σήματος για πέντε (5) συνεχή έτη,

β) συνεπεία της συμπεριφοράς ή αδράνειας του δικαιούχου, το σήμα έχει καταστεί κοινόχρηστο ή συνήθης εμπορική ονομασία του προϊόντος ή της υπηρεσίας για το οποίο έχει καταχωριστεί,

γ) λόγω της χρήσης του σήματος από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ή για τις οποίες τούτο έχει καταχωριστεί ενδέχεται να παραπλανηθεί το κοινό, ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών.

3. Αν ο λόγος έκπτωσης αφορά μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ή για τις οποίες έχει καταχωριστεί το εν λόγω σήμα, ο δικαιούχος κηρύσσεται έκπτωτος από τα δικαιώματά του μόνο για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.

4. Δεν επέρχεται έκπτωση του δικαιώματος αν ο δικαιούχος του σήματος:

α) αποδείξει ότι η μη χρήση του οφείλεται σε εύλογη αιτία,
 β) στο διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της λήξης της πενταετίας μη χρήσης του και της υποβολής της αίτησης ή ανταγωγής έκπτωσης, προέβη σε έναρξη ή επανάληψη της ουσιαστικής χρήσης του. Η έναρξη ή η επανάληψη της χρήσης μέσα σε περίοδο τριών (3) μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης ή της ανταγωγής έκπτωσης, η οποία δεν αρχίζει να τρέχει νωρίτερα από τη συμπλήρωση της συνεχούς πενταετίας μη χρήσης, δεν λαμβάνεται υπόψη, αν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες για την έναρξη ή την επανάληψη της χρήσης έγιναν αφού ο δικαιούχος έλαβε γνώση του γεγονότος ότι είναι πιθανή η υποβολή αίτησης ή ανταγωγής έκπτωσης.

5. Σε περίπτωση αίτησης έκπτωσης ή ανταγωγής έκπτωσης για μη χρήση σήματος, το βάρος απόδειξης αντιστρέφεται και ο δικαιούχος πρέπει να αποδείξει τη χρήση του σήματός του.

6. Η έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα παράγει αποτελέσματα έναντι πάντων και επέρχεται όταν η σχετική απόφαση καταστεί τελεσίδικη. Το καταχωρισμένο σήμα θεωρείται ότι έχει παύσει να παράγει τα αποτελέσματα που προβλέπονται στον παρόντα νόμο από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ή της ανταγωγής έκπτωσης. Κατ' αίτηση ενός διαδίκου μπορεί να καθοριστεί στην ανωτέρω απόφαση προγενέστερη ημερομηνία, εφόσον κατά την ημερομηνία αυτή συνέτρεχε ένας από τους λόγους έκπτωσης.

7. Η τελεσίδικη απόφαση για την έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα, καθώς και η ημερομηνία έναρξης των αποτελεσμάτων της εγγράφεται στο μητρώο σημάτων και το σήμα διαγράφεται από αυτό. Η γνωστοποίηση της τελεσίδικης απόφασης μπορεί να γίνει με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

Άρθρο 51

(Άρθρο 45 παρ. 4 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Κατάθεση και εξέταση της αίτησης έκπτωσης

1. Η αίτηση έκπτωσης που κατατίθεται στη Διεύθυνση Σημάτων εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Η αίτηση απευθύνεται μόνο κατά του δικαιούχου του σήματος. Η αίτηση μπορεί να αφορά μέρος ή το σύνολο των προϊόντων ή των υπηρεσιών σε σχέση με τις οποίες έχει καταχωριστεί το αμφισβητούμενο σήμα. Η Διεύθυνση Σημάτων χορηγεί αμέσως στον αιτούντα αριθμό πρωτοκόλλου της κατατεθείσας αίτησης και ημερομηνία συνεδρίασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων που θα την εξετάσει. Για την κοινοποίηση της αίτησης έκπτωσης στο δικαιούχο και για την άσκηση πρόσθετων λόγων εφαρμόζεται αναλόγως το δεύτερο εδάφιο των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 27.

2. Αίτηση για έκπτωση μπορεί να υποβληθεί από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και από κάθε οργάνωση ή φορέα εκπροσώπησης των συμφερόντων κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών, εφόσον μπορεί να ενάγει και να ενάγεται.

3. Λόγοι έκπτωσης που έχουν προβληθεί με ανταγωγή δεν μπορεί να προβληθούν εκ νέου με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων. Λόγοι έκπτωσης που έχουν προβληθεί με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων δεν επιτρέπεται να προβληθούν εκ νέου με ανταγωγή.

Άρθρο 52
(Άρθρα 7, 45 και 47 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Ακυρότητα σήματος

1. Με αίτηση κατά του δικαιούχου σήματος που υποβάλλεται στη Διεύθυνση Σημάτων και εξετάζεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων μπορεί να ζητηθεί η ακυρότητα του σήματος για τους λόγους των άρθρων 4 και 5. Η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων προσβάλλεται στα πολιτικά δικαστήρια με ανακοπή του άρθρου 583 ΚΠολΔ για έλεγχο νόμου και ουσίας. Η ανακοπή δικάζεται κατά την τακτική διαδικασία από το μονομελές πρωτοδικείο. Τοπική αρμοδιότητα έχουν τα δικαστήρια της Αθήνας, όπου τηρείται το μητρώο. Δικαίωμα ανακοπής του άρθρου 583 ΚΠολΔ κατά της απόφασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων έχουν ο δικαιούχος του σήματος και ο αιτών την ακυρότητα του σήματος εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει. Το δικόγραφο της ανακοπής απευθύνεται κατά του διαδίκου που νίκησε στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Η ανακοπή δεν στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, ούτε κοινοποιείται σε αυτό. Η προθεσμία της ανακοπής είναι εξήντα (60) ημέρες από την επίδοση της απόφασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Αν δεν επιδοθεί η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, η προθεσμία της ανακοπής είναι δύο (2) έτη που αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν παρέλθουν άπρακτες οι ανωτέρω προθεσμίες, η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων καθίσταται απρόσβλητη. Η άσκηση της ανακοπής έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Ο ανακόπτων οφείλει, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κατάθεση της ανακοπής, να υποβάλει αντίγραφο στη Διεύθυνση Σημάτων για εγγραφή στο Μητρώο, διαφορετικά κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση της ανακοπής. Κατά τη συζήτηση της ανακοπής στο μονομελές πρωτοδικείο οι διάδικοι οφείλουν να υποβάλουν τα υπομνήματα και το αποδεικτικό υλικό που υπέβαλαν στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, καθώς και την απόφασή της. Για τον σκοπό αυτό η Διεύθυνση Σημάτων τους παραδίδει αντίγραφα. Στη δίκη της ανακοπής οι διάδικοι μπορούν να επικαλεστούν νέους ισχυρισμούς και νέα αποδεικτικά μέσα. Δεν επιτρέπεται, όμως, η προβολή νέων λόγων ακυρότητας που δεν προβλήθηκαν στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Δεν απαιτείται η προδικασία της υποβολής αίτησης στη Διεύθυνση Σημάτων, όταν ασκείται ανταγωγή ακυρότητας του σήματος στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του.
2. Αν ο λόγος ακυρότητας αφορά μέρος μόνον των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ή για τις οποίες έχει καταχωριστεί το σήμα, τότε αυτό κηρύσσεται άκυρο μόνο για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.
3. Το σήμα δεν κηρύσσεται άκυρο, αν ο λόγος απαραδέκτου που προβλέπεται στις περ. β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 δεν υφίσταται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης ή της ανταγωγής ακυρότητας επειδή το σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης του.
4. Την ακυρότητα σήματος για λόγους που ανάγονται στο άρθρο 4 μπορεί να ζητήσει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε οργάνωση ή φορέας εκπροσώπησης των συμφερόντων κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών.
5. Την ακυρότητα σήματος για λόγους που ανάγονται στο άρθρο 5 μπορεί να ζητήσει ο δικαιούχος οποιουδήποτε προγενέστερου δικαιώματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο αυτό.
6. Μια αίτηση ή ανταγωγή ακυρότητας μπορεί να στηρίζεται σε περισσότερα από ένα προγενέστερα δικαιώματα, αρκεί να ανήκουν όλα στον ίδιο δικαιούχο.

7. Η ακυρότητα του σήματος επέρχεται όταν η σχετική απόφαση καταστεί τελεσίδικη. Το σήμα που κηρύχθηκε άκυρο θεωρείται ότι ποτέ δεν έχει παραγάγει αποτελέσματα.
8. Η τελεσίδικη απόφαση για την ακυρότητα σήματος εγγράφεται στο μητρώο σημάτων και το σήμα διαγράφεται από αυτό. Η γνωστοποίηση της τελεσίδικης απόφασης μπορεί να γίνει με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον.
9. Για την υποβολή αίτησης ακυρότητας, την κοινοποίησή της και την εξέτασή της από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 51.
10. Δεν δικαιούται να ζητήσει την κήρυξη ακυρότητας σήματος για τους λόγους των άρθρων 4 και 5 όποιος τους είχε προβάλει κατά τη διαδικασία καταχώρισης του σήματος, εφόσον αυτοί κρίθηκαν κατ' αντιδικία με τον δικαιούχο του σήματος από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων ή τα διοικητικά δικαστήρια.
11. Λόγοι ακυρότητας που έχουν προβληθεί με ανταγωγή δεν μπορεί να προβληθούν εκ νέου με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων. Λόγοι ακυρότητας που έχουν προβληθεί με αίτηση στη Διεύθυνση Σημάτων δεν επιτρέπεται να προβληθούν εκ νέου με ανταγωγή.

Άρθρο 53

(Άρθρο 8 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα ή φήμης προγενέστερου σήματος που εμποδίζει την κήρυξη ακυρότητας καταχωρισμένου σήματος

Η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας βάσει προγενέστερου εμπορικού σήματος δεν γίνεται δεκτή κατά την ημερομηνία της άσκησής της, αν δεν θα γινόταν δεκτή κατά την ημερομηνία κατάθεσης ή την ημερομηνία προτεραιότητας του μεταγενέστερου σήματος για οποιονδήποτε από τους εξής λόγους:

- α) το προγενέστερο σήμα, που είναι δυνατόν να κηρυχτεί άκυρο σύμφωνα με τις περ. β', γ' ή δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4, δεν είχε ακόμα αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4,
- β) η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας βασίζεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 και το προγενέστερο σήμα δεν είχε ακόμα αποκτήσει επαρκώς διακριτικό χαρακτήρα, ώστε να υποστηριχθεί η περίπτωση πιθανότητας σύγχυσης του κοινού, κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης,
- γ) η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας βασίζεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 και το προγενέστερο σήμα δεν είχε ακόμα αποκτήσει φήμη κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης.

Τα παραπάνω εφαρμόζονται αναλόγως και επί ανταγωγής ακυρότητας σήματος.

Άρθρο 54

(Άρθρο 46 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Μη χρήση ως μέσο άμυνας σε διαδικασία κήρυξης ακυρότητας

1. Ύστερα από αίτημα ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων του δικαιούχου του μεταγενέστερου σήματος του οποίου ζητείται η ακυρότητα, ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος που ζητά την ακυρότητα για λόγους του άρθρου 5 οφείλει να αποδείξει ότι μέσα στην περίοδο των πέντε (5) ετών που προηγήθηκε της ημερομηνίας κατάθεσης της αίτησης ακυρότητας είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα ή τις

υπηρεσίες για τα οποία είχε καταχωριστεί και τα οποία επικαλείται προς δικαιολόγηση της αίτησης ακυρότητας ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση του, εφόσον κατά την ημερομηνία αυτή το προγενέστερο σήμα ήταν καταχωρισμένο για πέντε (5) τουλάχιστον έτη.

2. Αν κατά την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης ή την ημερομηνία προτεραιότητας του μεταγενέστερου σήματος έχει λήξει η περίοδος των πέντε (5) ετών από την καταχώριση του προγενέστερου σήματος μέσα στην οποία θα έπρεπε να είχε γίνει ουσιαστική χρήση αυτού, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος, επιπλέον των αποδεικτικών στοιχείων που απαιτούνται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, οφείλει να αποδείξει ότι έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματός του κατά τη διάρκεια της πενταετούς περιόδου πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης ή την ημερομηνία προτεραιότητας του μεταγενέστερου σήματος ή ότι υπήρχε εύλογη αιτία για τη μη χρήση.

3. Αν δεν αποδειχτούν τα αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2, η αίτηση ακυρότητας απορρίπτεται χωρίς να εξετάζεται στην ουσία της.

4. Αν το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες καταχωρίστηκε για τους σκοπούς της εξέτασης της αίτησης ακυρότητας θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή των υπηρεσιών.

5. Όταν η αίτηση ακυρότητας βασίζεται σε προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ουσιαστική χρήση αυτού προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001.

6. Η παράγραφος 2 του άρθρου 28 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 55

(Άρθρο 6 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Εκ των υστέρων διαπίστωση της ακυρότητας σήματος ή της έκπτωσης του δικαιούχου του σήματος από τα δικαιώματά του

Όταν για σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται επίκληση της αρχαιότητας εθνικού σήματος ή διεθνούς σήματος με ισχύ στην Ελλάδα από το οποίο έχει προηγηθεί παραίτηση ή το οποίο δεν έχει ανανεωθεί, η διαπίστωση της ακυρότητας ή της έκπτωσης από τα δικαιώματα επί του σήματος, το οποίο αποτελεί τη βάση για την επίκληση της αρχαιότητας, μπορεί να γίνει εκ των υστέρων, υπό τον όρο ότι η ακυρότητα ή η έκπτωση από τα δικαιώματα θα μπορούσε να είχε κηρυχτεί κατά τον χρόνο της παραίτησης από το σήμα ή της μη ανανέωσής του. Στην περίπτωση αυτή, η αρχαιότητα παύει να παράγει τα αποτελέσματά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΣΗΜΑΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΑΤΑ

Άρθρο 56

(Άρθρα 27, 28 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Σήματα πιστοποίησης

1. Ως «σήματα πιστοποίησης» νοούνται τα σήματα που προσδιορίζονται ως σήματα πιστοποίησης κατά την κατάθεσή τους και είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που πιστοποιούνται από τον δικαιούχο του σήματος, όσον αφορά στο υλικό, τον

τρόπο παρασκευής των προϊόντων ή παροχής των υπηρεσιών, την ποιότητα, την ακρίβεια ή άλλα χαρακτηριστικά, με εξαίρεση τη γεωγραφική προέλευση, από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που δεν έχουν την ανωτέρω πιστοποίηση.

2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών, αρχών και φορέων δημόσιου δικαίου, κατά την έννοια της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982, μπορεί να υποβάλει αίτηση για σήματα πιστοποίησης υπό την προϋπόθεση ότι δεν ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα που περιλαμβάνει την παροχή του είδους των προϊόντων ή υπηρεσιών που πιστοποιούνται.

Άρθρο 57

Κανονισμός χρήσης του σήματος πιστοποίησης

1. Η δήλωση κατάθεσης σημάτων πιστοποίησης συνοδεύεται από κανονισμό χρήσης, ο οποίος συντάσσεται από τον καταθέτη της δήλωσης.
2. Ο κανονισμός χρήσης αναφέρει τα πρόσωπα που επιτρέπεται να χρησιμοποιούν το σήμα, τα χαρακτηριστικά που πρέπει να πιστοποιεί το σήμα, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο ο φορέας πιστοποίησης εξετάζει τα χαρακτηριστικά αυτά και εποπτεύει τη χρήση του σήματος. Ο εν λόγω κανονισμός αναφέρει επίσης τους όρους χρήσης του σήματος, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών συνεπειών σε περίπτωση παραβίασης των όρων χρήσης.
3. Ο κανονισμός καθώς και οι τροποποιήσεις του υποβάλλονται στη Διεύθυνση Σημάτων και εγγράφονται στο μητρώο, με την προϋπόθεση ότι πληρούν τους όρους της παραγράφου 2 και εφόσον τηρούνται και οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 58.
4. Ο κανονισμός και κάθε τροποποίησή του ισχύουν από την ημερομηνία εγγραφής τους στο μητρώο.

Άρθρο 58

(Άρθρο 28 παρ. 3 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Απόρριψη της δήλωσης κατάθεσης

1. Η δήλωση κατάθεσης σήματος πιστοποίησης απορρίπτεται:
 - α) όταν συντρέχει ένας από τους λόγους απόρριψης δήλωσης σήματος που προβλέπονται στο άρθρο 4, ή
 - β) εφόσον ασκηθεί ανακοπή του άρθρου 25, όταν συντρέχει ένας από τους λόγους απόρριψης δήλωσης σήματος που προβλέπονται στο άρθρο 5, ή
 - γ) όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 56 και 57 ή όταν ο κανονισμός χρήσης αντιβαίνει στη δημόσια τάξη ή στα χρηστά ήθη.
2. Η δήλωση σήματος πιστοποίησης απορρίπτεται επίσης, αν υπάρχει κίνδυνος παραπλάνησης του κοινού όσον αφορά στον χαρακτήρα ή τη σημασία του σήματος, ιδίως αν το σήμα μπορεί να εκληφθεί ως κάτι άλλο και όχι ως σήμα πιστοποίησης.
3. Η δήλωση σήματος πιστοποίησης δεν απορρίπτεται, αν ο καταθέτης, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την απόρριψη της δήλωσης, τροποποιήσει τον κανονισμό χρήσης κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 59
Μεταβίβαση σήματος πιστοποίησης

Το σήμα πιστοποίησης μεταβιβάζεται μόνο σε πρόσωπο που πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56.

Άρθρο 60
Πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ασκούν αγωγή για προσβολή

1. Μόνο ο δικαιούχος του σήματος πιστοποίησης δικαιούται να ασκεί προσφυγές και ένδικα βοηθήματα για να εγείρει τις αξιώσεις προσβολής σύμφωνα με τα άρθρα 38 επ.
2. Ο δικαιούχος σήματος πιστοποίησης νομιμοποιείται να ζητεί αποζημίωση και για λογαριασμό των προσώπων που δικαιούνται να χρησιμοποιούν το σήμα.

Άρθρο 61
(Άρθρο 28 παρ. 3 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Λόγοι έκπτωσης

Εκτός από τους λόγους έκπτωσης του άρθρου 50, ο δικαιούχος σήματος πιστοποίησης κηρύσσεται έκπτωτος από τα δικαιώματά του, ύστερα από αίτηση έκπτωσης του άρθρου 50, ή ύστερα από ανταγωγή έκπτωσης στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38, εφόσον συντρέχει μια από τις εξής προϋποθέσεις:

- α) ο δικαιούχος δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56, ή
- β) ο δικαιούχος δεν λαμβάνει εύλογα μέτρα για να αποτρέψει τη χρήση του σήματος πιστοποίησης κατά τρόπο ασύμβατο με τους όρους του κανονισμού χρήσης, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε τροποποίησής του που έχει εγγραφεί στο μητρώο, ή
- γ) το σήμα πιστοποίησης χρησιμοποιήθηκε από τον δικαιούχο κατά τρόπο που είχε ως συνέπεια τη δυνατότητα παραπλάνησης του κοινού σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 58,
- δ) η τροποποίηση του κανονισμού χρήσης του σήματος πιστοποίησης σημειώθηκε στο μητρώο κατά παράβαση της παραγράφου 3 του άρθρου 57, εκτός αν ο δικαιούχος του σήματος πιστοποίησης, ύστερα από τροποποίηση του κανονισμού χρήσης, που υποβάλλεται στο μητρώο μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης για την έκπτωση, συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 58.

Άρθρο 62
(Άρθρο 28 παρ. 3 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Επιπρόσθετοι λόγοι ακυρότητας

Ένα σήμα πιστοποίησης κηρύσσεται άκυρο ύστερα από αίτηση ακυρότητας του άρθρου 52, ή ύστερα από ανταγωγή ακυρότητας στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38:

- α) αν συντρέχουν λόγοι ακυρότητας του άρθρου 52 σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 ή 5,

β) αν έχει καταχωριστεί κατά παράβαση του άρθρου 58.

Το σήμα πιστοποίησης δεν κηρύσσεται άκυρο, αν ο δικαιούχος, ύστερα από τροποποίηση του κανονισμού χρήσης, που υποβάλλεται στο μητρώο μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης για την ακυρότητα, συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 58.

Άρθρο 63

Λοιπές διατάξεις

1. Για τα σήματα πιστοποίησης τηρείται ειδικό μητρώο, τα δε τέλη κατάθεσης και παράτασης της προστασίας τους ορίζονται στο πενταπλάσιο των τελών που ισχύουν κάθε φορά για τα υπόλοιπα σήματα.
2. Η χρήση του σήματος πιστοποίησης γίνεται απαραίτητα με την ένδειξη «σήμα πιστοποίησης».
3. Στα σήματα πιστοποίησης ισχύουν οι διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον δεν αντίκεινται στα άρθρα 56 ως 63.

Άρθρο 64

(Άρθρα 27 και 29 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Συλλογικά σήματα

1. Ως «συλλογικά σήματα» νοούνται τα σήματα που προσδιορίζονται ως συλλογικά κατά την κατάθεσή τους και είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες των μελών της οργάνωσης που είναι δικαιούχος του σήματος από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων.
2. Συλλογικά σήματα μπορούν να καταθέτουν οι συνεταιρισμοί και οι οργανώσεις κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών ή εμπόρων, οι οποίες έχουν την ικανότητα να είναι ιδίω ονόματι υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, να συμβάλλονται ή να διενεργούν άλλες νομικές πράξεις και να ενάγουν και να ενάγονται, καθώς επίσης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.
3. Κατά παρέκκλιση της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4, συλλογικά σήματα μπορεί να συνίστανται από σημεία ή από ενδείξεις που μπορεί να χρησιμεύσουν στο εμπόριο για τον προσδιορισμό της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων ή των υπηρεσιών. Αυτό το συλλογικό σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει σε τρίτους τη χρήση τέτοιων σημείων ή ενδείξεων στις εμπορικές συναλλαγές, εφόσον οι εν λόγω τρίτοι τα χρησιμοποιούν σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη του εμπορίου και της βιομηχανίας. Το σήμα αυτό δεν μπορεί ιδίως να αντιταχθεί έναντι τρίτου ο οποίος δικαιούται να χρησιμοποιεί γεωγραφική ονομασία.

Άρθρο 65

(Άρθρα 30 και 33 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Κανονισμός χρήσης του συλλογικού σήματος

1. Ο καταθέτης συλλογικού σήματος συντάσσει τον κανονισμό χρήσης του σήματος.

2. Ο κανονισμός χρήσης αναφέρει ιδίως τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται να χρησιμοποιούν το σήμα, τους όρους συμμετοχής στην οργάνωση που είναι δικαιούχος, καθώς και τις προϋποθέσεις χρήσης του σήματος, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών συνεπειών. Αν το συλλογικό σήμα αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη, ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να προβλέπει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από τη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή μπορεί να καθίσταται μέλος της οργάνωσης που είναι δικαιούχος του σήματος, εφόσον πληροί όλους τους άλλους όρους του κανονισμού.

3. Ο κανονισμός και οι τροποποιήσεις του ανωτέρω κανονισμού υποβάλλονται στη Διεύθυνση Σημάτων και εγγράφονται στο μητρώο, με την προϋπόθεση της τήρησης της παραγράφου 2 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 66.

4. Ο κανονισμός και κάθε τροποποίησή του ισχύει από την ημερομηνία εγγραφής της στο μητρώο.

Άρθρο 66

(Άρθρο 31 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Επιπρόσθετοι λόγοι απόρριψης της δήλωσης κατάθεσης

1. Η δήλωση κατάθεσης συλλογικού σήματος απορρίπτεται:

- α) αν συντρέχουν οι λόγοι απόρριψης του άρθρου 4, με εξαίρεση την περίπτωση που το συλλογικό σήμα συνίσταται σε σημεία ή ενδείξεις που μπορεί να χρησιμεύσουν στο εμπόριο για τον προσδιορισμό της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων ή των υπηρεσιών ή
- β) εφόσον ασκηθεί ανακοπή του άρθρου 25, αν συντρέχουν λόγοι του άρθρου 5 ή
- γ) όταν το συλλογικό σήμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 64 και 65 ή όταν ο κανονισμός χρήσης του αντίκειται στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη.

2. Η δήλωση κατάθεσης συλλογικού σήματος απορρίπτεται επίσης όταν υπάρχει κίνδυνος παραπλάνησης του κοινού, όσον αφορά το χαρακτήρα ή τη σημασία του σήματος, ιδίως όταν το σήμα πιθανόν να εκληφθεί ως κάτι άλλο και όχι ως συλλογικό σήμα.

3. Η δήλωση δεν απορρίπτεται, αν ο καταθέτης, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την απόρριψη της δήλωσης, τροποποιήσει τον κανονισμό χρήσης του συλλογικού σήματος, κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2.

Άρθρο 67

(Άρθρο 34 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

Πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ασκούν αγωγή για προσβολή

1. Η έγερση των αξιώσεων που απορρέουν από την καταχώριση του συλλογικού σήματος ανήκει, αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό ή στον κανονισμό χρήσης, στον δικαιούχο.

2. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 17 ισχύουν για κάθε πρόσωπο που δικαιούται να χρησιμοποιεί συλλογικό σήμα.

3. Ο δικαιούχος συλλογικού σήματος μπορεί να αξιώνει, για λογαριασμό των προσώπων που νομιμοποιούνται να χρησιμοποιούν το σήμα, αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν τα πρόσωπα αυτά λόγω της χρήσης του σήματος χωρίς σχετική άδεια.

Άρθρο 68
(Άρθρο 35 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Επιπρόσθετοι λόγοι έκπτωσης

Εκτός από τους λόγους έκπτωσης που προβλέπονται στο άρθρο 50, ο δικαιούχος συλλογικού σήματος κηρύσσεται έκπτωτος από τα δικαιώματά του, ύστερα από αίτηση έκπτωσης του άρθρου 50 ή ύστερα από ανταγωγή έκπτωσης στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38, αν:

- α) δεν λαμβάνει εύλογα μέτρα για να αποτρέψει χρήση του σήματος που δεν συμβιβάζεται με τους όρους χρήσης του συλλογικού σήματος, όπως αυτοί προβλέπονται στον κανονισμό χρήσης του και σε κάθε τροποποίησή του που έχει εγγραφεί στο μητρώο ή
- β) ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε το σήμα από τα νομιμοποιούμενα πρόσωπα είχε ως συνέπεια τη δυνατότητα παραπλάνησης του κοινού,
- γ) η τροποποίηση του κανονισμού χρήσης του σήματος σημειώθηκε στο μητρώο κατά παράβαση της παραγράφου 3 του άρθρου 65, εκτός αν ο δικαιούχος του σήματος, ύστερα από νέα τροποποίηση του κανονισμού χρήσης, συμμορφωθεί, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης για την έκπτωση, με τις απαιτήσεις του άρθρου αυτού.

Άρθρο 69
(Άρθρο 36 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Επιπρόσθετοι λόγοι ακυρότητας

Το συλλογικό σήμα κηρύσσεται άκυρο, εφόσον ασκηθεί αίτηση ακυρότητας του άρθρου 52 ή ανταγωγή ακυρότητας στο πλαίσιο αγωγής για την προσβολή του συλλογικού σήματος κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38:

- α) αν συντρέχουν οι λόγοι ακυρότητας του άρθρου 52 σε συνδυασμό με το άρθρο 4, με εξαίρεση την περίπτωση που το συλλογικό σήμα συνίσταται σε σημεία ή ενδείξεις που μπορεί να χρησιμεύσουν στο εμπόριο, για τον προσδιορισμό της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων ή των υπηρεσιών ή
- β) αν συντρέχουν οι λόγοι ακυρότητας του άρθρου 52 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 ή,
- γ) αν το συλλογικό σήμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 66, εκτός αν ο δικαιούχος, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης για την ακυρότητα, τροποποιήσει τον κανονισμό χρήσης του, κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 66.

Άρθρο 70
Λοιπές διατάξεις
(Άρθρο 32 Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)

1. Για τα συλλογικά σήματα τηρείται ειδικό μητρώο, τα δε τέλη κατάθεσης και παράτασης της προστασίας τους ορίζονται στο πενταπλάσιο των τελών που ισχύουν για τα υπόλοιπα σήματα.

2. Η χρήση του συλλογικού σήματος γίνεται αποκλειστικά με την ένδειξη «συλλογικό σήμα».
3. Στα συλλογικά σήματα ισχύουν οι διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον δεν αντίκεινται στα άρθρα 64 ως 70.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄ ΔΙΕΘΝΗ ΣΗΜΑΤΑ

Άρθρο 71 Αιτήσεις διεθνούς καταχώρισης

Εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο παρόν κεφάλαιο, ο παρών νόμος εφαρμόζεται και στις αιτήσεις διεθνούς καταχώρισης («διεθνείς αιτήσεις») οι οποίες έχουν κατατεθεί σύμφωνα με το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης (1989), που έχει κυρωθεί με το άρθρο πρώτο του ν. 2783/2000 (Α΄ 1) και βασίζονται σε δήλωση κατάθεσης εθνικού σήματος ή σε καταχωρισμένο εθνικό σήμα ή στην καταχώριση σημάτων στο Διεθνές Μητρώο που τηρείται από το Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας («Διεθνής Καταχώριση» και «Διεθνές Γραφείο» αντίστοιχα), η προστασία των οποίων έχει επεκταθεί και στην Ελληνική Επικράτεια.

Άρθρο 72 Διεθνής καταχώριση με βάση δήλωση κατάθεσης εθνικού σήματος ή με βάση καταχωρισμένο εθνικό σήμα

1. Για την κατάθεση διεθνούς αίτησης στο Διεθνές Μητρώο, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, που βασίζεται σε δήλωση κατάθεσης εθνικού σήματος ή σε καταχωρισμένο εθνικό σήμα, πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:
 - α) ο καταθέτης να έχει πραγματική και μόνιμη βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση ή κατοικία στην Ελλάδα ή να έχει την ελληνική ιθαγένεια,
 - β) ο καταθέτης να έχει καταθέσει δήλωση εθνικού σήματος, ή να έχει καταχωρισμένο εθνικό σήμα στην Ελλάδα.
2. Η διεθνής αίτηση κατατίθεται στη Διεύθυνση Σημάτων.

Άρθρο 73 Τύπος και περιεχόμενο της διεθνούς αίτησης

1. Η διεθνής αίτηση συντάσσεται στη γαλλική ή αγγλική γλώσσα, με βάση έντυπο που είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του Διεθνούς Γραφείου και υπογράφεται από τον καταθέτη ή τον πληρεξούσιο δικηγόρο.
2. Η διεθνής αίτηση κατατίθεται υποχρεωτικά και σε ηλεκτρονική μορφή και υπόκειται στην καταβολή του τέλους που προβλέπεται στην περίπτωση ιβ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 87. Αν δεν έχει καταβληθεί το τέλος, η αίτηση θεωρείται ότι δεν κατατέθηκε.
3. Η διεθνής αίτηση λαμβάνει αριθμό πρωτοκόλλου και ημερομηνία παραλαβής και ελέγχεται από τη Διεύθυνση Σημάτων για την πλήρωση των προϋποθέσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 72.

4. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 72, η διεθνής αίτηση διαβιβάζεται στο Διεθνές Γραφείο μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την παραλαβή της. Εφόσον τηρηθεί η ως άνω προθεσμία, ως ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης θεωρείται η ημερομηνία παραλαβής της από τη Διεύθυνση Σημάτων. Σε περίπτωση υπέρβασης της ως άνω προθεσμίας, ως ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης θεωρείται η ημερομηνία παραλαβής της από το Διεθνές Γραφείο.

Άρθρο 74

Αίτηση εδαφικής επέκτασης μεταγενέστερη της διεθνούς καταχώρισης

Κάθε αίτηση εδαφικής επέκτασης που υποβάλλεται μετά τη διεθνή καταχώριση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 τρις του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, κατατίθεται απευθείας στο Διεθνές Γραφείο.

Άρθρο 75

Πληρωμή τελών

Τα τέλη που οφείλονται στο Διεθνές Γραφείο σύμφωνα με το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης καταβάλλονται απευθείας σε αυτό.

Άρθρο 76

Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ελληνική Επικράτεια και αποτελέσματά της

1. Κάθε επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ελληνική Επικράτεια παράγει, από την ημερομηνία καταχώρισης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης ή την ημερομηνία επέκτασης της προστασίας στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 τρις του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, τα ίδια αποτελέσματα με μια δήλωση κατάθεσης εθνικού σήματος.
2. Αν δεν έχει κοινοποιηθεί απόρριψη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης ή αν η απόρριψη έχει ανακληθεί, η διεθνής καταχώριση ενός σήματος του οποίου η προστασία έχει επεκταθεί στην Ελληνική Επικράτεια παράγει από την ημερομηνία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 τα ίδια αποτελέσματα που παράγει η καταχώριση ενός εθνικού σήματος («εγκεκριμένη διεθνής καταχώριση»).

Άρθρο 77

Χρήση σήματος που αποτελεί αντικείμενο διεθνούς καταχώρισης

Για τους σκοπούς των άρθρων 28, 40, 50 και 54, η εγκεκριμένη διεθνής καταχώριση ισχύει ως καταχώριση σήματος στην Ελλάδα από την ημερομηνία που σημειώνει η Διεύθυνση Σημάτων στη μερίδα της σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 76 και το άρθρο 78.

Άρθρο 78

Διαδικασία προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ελληνική Επικράτεια

1. Η Διεύθυνση Σημάτων είναι αρμόδια να αποφασίσει για την παροχή προστασίας στην Ελληνική Επικράτεια σε διεθνή καταχώριση. Στην περίπτωση διεθνών καταχωρίσεων που

αφορούν σήματα πιστοποίησης ή συλλογικά, ο δικαιούχος της διεθνούς καταχώρισης υποβάλλει απευθείας στη Διεύθυνση Σημάτων κανονισμό χρήσης του σήματος σύμφωνα με τα άρθρα 57 ή 65 αντιστοίχως, μέσα σε ένα δίμηνο από την ημερομηνία κατά την οποία το Διεθνές Γραφείο κοινοποιεί τη διεθνή καταχώριση.

2. Η διεθνής καταχώριση εγγράφεται στο έντυπο ή ηλεκτρονικό μητρώο διεθνών σημάτων, που τηρεί η Διεύθυνση Σημάτων. Στο μητρώο αυτό εγγράφονται, κατά περίπτωση, οι αποφάσεις του Εξεταστή, της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, των πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων και του Συμβουλίου της Επικρατείας. Πλήρη και επικαιροποιημένα στοιχεία των διεθνών καταχωρίσεων τηρούνται αποκλειστικά στο Διεθνές Μητρώο. Σε περίπτωση αντίθεσης του Διεθνούς Μητρώου με το μητρώο διεθνών σημάτων της Διεύθυνσης Σημάτων, υπερισχύει το Διεθνές Μητρώο. Οι αποφάσεις που κάνουν δεκτή ή απορρίπτουν στην Ελληνική Επικράτεια τη διεθνή καταχώριση, καθώς και οι αποφάσεις για το κύρος της αναρτώνται στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

3. Αν η ανωτέρω αίτηση διεθνούς καταχώρισης γίνει δεκτή από τον Εξεταστή και δεν έχει ασκηθεί ανακοπή κατ' αυτής, η Διεύθυνση Σημάτων κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο, πριν από τη λήξη της προθεσμίας των δεκαοκτώ (18) μηνών που προβλέπεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, στοιχεία της απόφασης που κάνει δεκτή την αίτηση.

4. Αν κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης που δέχεται τη διεθνή καταχώριση η προθεσμία των δεκαοκτώ (18) μηνών που προβλέπεται στην παράγραφο 3 επίκειται να λήξει, χωρίς να έχει παρέλθει η προθεσμία της ανακοπής που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 25 του παρόντος, η Διεύθυνση Σημάτων κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο στοιχεία της απόφασης που κάνει δεκτή την αίτηση, ενημερώνοντας συγχρόνως αυτό για την έναρξη και τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης. Αν τελικώς ασκηθεί ανακοπή μετά τη λήξη της προθεσμίας των δεκαοκτώ (18) μηνών, η Διεύθυνση Σημάτων κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο στοιχεία της ανακοπής ως προσωρινή άρνηση, εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεση της ως άνω ανακοπής.

5. Αν η προθεσμία άσκησης ανακοπής, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 25, εκπνεύσει μέσα στην ανωτέρω προθεσμία των δεκαοκτώ (18) μηνών και ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή κατά της απόφασης του Εξεταστή που δέχεται τη διεθνή καταχώριση, η Διεύθυνση Σημάτων κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο στοιχεία της ανακοπής ως προσωρινή άρνηση, πριν από τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης.

6. Αν η διεθνής καταχώριση δεν μπορεί να γίνει δεκτή στην Ελληνική Επικράτεια για έναν ή περισσότερους λόγους του άρθρου 4, εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 24 και η Διεύθυνση Σημάτων κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο, μέσα στην ανωτέρω προθεσμία των δεκαοκτώ (18) μηνών, προσωρινή άρνηση. Στην περίπτωση αυτή, η προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 του άρθρου 24 προθεσμία ορίζεται σε τρεις (3) μήνες και αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της προσωρινής άρνησης στο Διεθνές Γραφείο.

7. Κάθε άλλη κοινοποίηση προς το Διεθνές Γραφείο μπορεί να γίνει και μετά την παρέλευση της προθεσμίας των δεκαοκτώ (18) μηνών.

Άρθρο 79

Προσφυγή- ανακοπή – κοινοποιήσεις

1. Στις διαδικασίες προσφυγής και ανακοπής ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, ο δικαιούχος διεθνούς καταχώρισης ορίζει πληρεξούσιο και αντίκλητο δικηγόρο εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια, στον οποίο γίνονται όλες οι κοινοποιήσεις. Το ίδιο ισχύει και αν ο εξεταστής καλέσει τον καταθέτη να υποβάλει τις παρατηρήσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 24 και την παράγραφο 6 του άρθρου 78. Στην περίπτωση άσκησης ανακοπής, η κοινοποίησή της γίνεται με επιμέλεια της Διεύθυνσης Σημάτων σύμφωνα με τις παραγράφους 4 ή 5, κατά περίπτωση, του άρθρου 78.
2. Αν ο δικαιούχος της διεθνούς καταχώρισης δεν εκπροσωπηθεί στις διαδικασίες της παραγράφου 1 από πληρεξούσιο δικηγόρο, δεν τεκμαίρεται αποδοχή των ισχυρισμών της ανακοπής ή της προσφυγής και η υπόθεση εξετάζεται σαν να ήταν παρών.
3. Η προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης του εξεταστή ασκείται ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών που αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης από τη Διεύθυνση Σημάτων στο Διεθνές Γραφείο της οριστικής άρνησης. Η προσφυγή κατά της ανωτέρω απόφασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ασκείται ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων από τον δικαιούχο της διεθνούς καταχώρισης μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών που αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της απόφασης σ' αυτόν.
4. Η προσφυγή κατά της απόφασης επί ανακοπής που απορρίπτει τη διεθνή καταχώριση ασκείται μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες. Αν ο δικαιούχος της διεθνούς καταχώρισης έχει ορίσει πληρεξούσιο δικηγόρο και αντίκλητο στην Ελλάδα, η προθεσμία αυτή αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης από τη Διεύθυνση Σημάτων, με κάθε πρόσφορο μέσον, ιδίως με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή με τηλεομοιοτυπία, σ' αυτόν της απόφασης. Αν ο δικαιούχος της διεθνούς καταχώρισης δεν έχει ορίσει πληρεξούσιο δικηγόρο και αντίκλητο στην Ελλάδα, η προθεσμία αυτή αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης στο Διεθνές Γραφείο της απόφασης αυτής.

Άρθρο 80

Αντικατάσταση εθνικού σήματος από διεθνή καταχώριση

Σε περίπτωση αντικατάστασης εθνικού σήματος από διεθνή καταχώριση με ισχύ στην Ελλάδα, τα ουσιαστικά δικαιώματα που απορρέουν από αυτή ανατρέχουν στον χρόνο καταχώρισης του εθνικού σήματος.

Άρθρο 81

Διαδικασία διαγραφής διεθνούς καταχώρισης

1. Το δικαίωμα που παρέχει η εγκεκριμένη διεθνής καταχώριση αποσβένεται με τελεσίδικη απόφαση για τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 50 και 52. Όταν η απόφαση καταστεί τελεσίδικη, η Διεύθυνση Σημάτων ενημερώνει το Διεθνές Γραφείο με κοινοποίηση, στην οποία αναφέρονται το όνομα του δικαιούχου, ο αριθμός της εγκεκριμένης διεθνούς

καταχώρισης, η δικαστική αρχή και η διαδικασία απώλειας του δικαιώματος, η τελεσιδικία της απόφασης, η έναρξη ισχύος της και τα καλυπτόμενα προϊόντα ή οι υπηρεσίες.

2. Όταν υποβάλλεται αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας κατά εγκεκριμένης διεθνούς καταχώρισης στη Διεύθυνση Σημάτων, αντίγραφο της αίτησης μεταφρασμένης από το Υπουργείο Εξωτερικών ή από δικηγόρο στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα κοινοποιείται με επιμέλεια του αιτούντος στον διεθνή καταθέτη ή τον αντιπρόσωπό του, όπως εμφανίζεται στο Διεθνές Μητρώο, με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένης της τηλεομοιοτυπίας και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Αν έχει οριστεί πληρεξούσιος δικηγόρος ή αντίκλητος στη Ελλάδα, η κοινοποίηση γίνεται υποχρεωτικά μόνο σ' αυτόν, με δικαστικό επιμελητή, χωρίς να απαιτείται μετάφραση. Το ίδιο ισχύει και για κοινοποίηση κλήτευσης ένορκης βεβαίωσης ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου, σύμφωνα με την παράγραφο 11 του άρθρου 30. Αν δεν έχει οριστεί πληρεξούσιος δικηγόρος ή αντίκλητος, η κοινοποίηση της κλήσης γίνεται με κάθε πρόσφορο μέσο συνοδευόμενη από μετάφραση στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα μέσα στην ίδια προθεσμία. Πρόσθετοι λόγοι κοινοποιούνται σαράντα πέντε (45) ημέρες πριν από τη συζήτηση με τον ίδιο τρόπο που κοινοποιείται η αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας κατά διεθνούς καταχώρισης. Οι πιο πάνω διατάξεις ισχύουν και όταν η αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας κατά εγκεκριμένης διεθνούς καταχώρισης ασκείται με ανταγωγή στο πολιτικό δικαστήριο.

Άρθρο 82

Διαδικασία μετατροπής διεθνούς καταχώρισης σε εθνικό σήμα

1. Αν είτε η βασική αίτηση είτε η βασική καταχώριση στην οποία στηρίζεται διεθνής καταχώριση με επέκταση προστασίας στην Ελλάδα παύσει να ισχύει στη χώρα προέλευσης μέσα σε μία πενταετία από την ημερομηνία της διεθνούς καταχώρισης, ο δικαιούχος της διεθνούς καταχώρισης δικαιούται, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την ημερομηνία που έχει εγγραφεί η παύση ισχύος της στο Διεθνές Μητρώο, να ζητήσει τη μετατροπή της σε εθνικό σήμα στην Ελλάδα.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και αν η παύση ισχύος επέλθει μετά την πάροδο της ανωτέρω πενταετούς προθεσμίας, με την προϋπόθεση ότι το ένδικο βοήθημα υποβλήθηκε στη χώρα προέλευσης μέσα στην ανωτέρω πενταετία.

3. Σε περίπτωση μετατροπής διεθνούς καταχώρισης σε εθνικό σήμα στην Ελλάδα, ο καταθέτης υποβάλλει δήλωση μετατροπής στη Διεύθυνση Σημάτων που συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά της παραγράφου 1 των άρθρων 21 και 22, καθώς και από βεβαίωση του Διεθνούς Γραφείου από την οποία πρέπει να προκύπτει η ημερομηνία διαγραφής του από το Διεθνές Μητρώο. Η δήλωση αυτή καταχωρίζεται στο οικείο μητρώο σημάτων σύμφωνα με τα άρθρα 21 και 22 που εφαρμόζονται αναλόγως. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται η μορφή και το περιεχόμενο της δήλωσης μετατροπής.

4. Το σήμα εκ μετατροπής καταχωρίζεται χωρίς προέλεγχο, εφόσον έχει παρέλθει η προθεσμία των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης και δεν έχει ασκηθεί ένδικο βοήθημα. Αν η εν λόγω προθεσμία δεν έχει παρέλθει ή αν έχει ήδη κοινοποιηθεί προσωρινή απόρριψη, η δήλωση μετατροπής εξετάζεται από τη Διεύθυνση Σημάτων, εφαρμοζομένων αναλόγως των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 21, των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 22 και του άρθρου 24. Οι λοιπές διατάξεις του παρόντος για τα εθνικά σήματα εφαρμόζονται και στις εκ μετατροπής διεθνείς καταχωρίσεις.

Αν η αίτηση για αρχική ή επιγενόμενη επέκταση προστασίας της διεθνούς καταχώρισης στην Ελλάδα εκκρεμεί ενώπιον της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, η σχετική διαδικασία παύει με απόφασή τους.

5. Μετά την υποβολή της αίτησης μετατροπής, η διεθνής καταχώριση διαγράφεται με πράξη της Διεύθυνσης Σημάτων από το μητρώο διεθνών σημάτων.

6. Η προστασία του εθνικού σήματος που προέρχεται από μετατροπή διεθνούς καταχώρισης διαρκεί για μια δεκαετία, που αρχίζει είτε από την ημερομηνία της διεθνούς καταχώρισης ή σε περίπτωση επιγενόμενης επέκτασης διεθνούς καταχώρισης στην Ελλάδα, από την ημερομηνία εγγραφής στο Διεθνές Μητρώο της αίτησης επέκτασης για την προστασία της διεθνούς καταχώρισης στην Ελλάδα. Για την ανανέωση της προστασίας του ανωτέρω σήματος ανά δέκα (10) έτη, κρίσιμη είναι η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης μετατροπής στη Διεύθυνση Σημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο 83 Προστασία

1. Η προστασία που παρέχεται στο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να υστερεί από την προστασία που παρέχεται στο εθνικό σήμα.

2. Αν η αρχαιότητα σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στηρίχτηκε σε προγενέστερο καταχωρισμένο εθνικό σήμα και ο δικαιούχος του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραιτηθεί του προγενέστερου αυτού δικαιώματος ή το αφήσει να αποσβεστεί, θεωρείται ότι εξακολουθεί να απολαύει των ίδιων δικαιωμάτων που θα είχε αν το προγενέστερο εθνικό σήμα είχε εξακολουθήσει να είναι καταχωρισμένο.

Άρθρο 84 Μετατροπή σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εθνικό

1. Σε περίπτωση μετατροπής αίτησης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε δήλωση εθνικού σήματος, ο καταθέτης υποβάλλει στη Διεύθυνση Σημάτων δήλωση μετατροπής που συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά της παραγράφου 1 του άρθρου 21 και των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 22, καθώς και από μετάφραση της αίτησης μετατροπής προς το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στην ελληνική γλώσσα από πρόσωπο ή αρχή που έχει το δικαίωμα μετάφρασης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

2. Η προθεσμία υποβολής των ανωτέρω δικαιολογητικών είναι δύο (2) μήνες και αρχίζει από την ειδοποίηση του καταθέτη ή του δικαιούχου του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του πληρεξούσιου δικηγόρου του στην Ελλάδα που αναφέρεται στην αίτηση μετατροπής, από τη Διεύθυνση Σημάτων με έγγραφο επί αποδείξει παραλαβής. Με την ειδοποίηση αυτή η Διεύθυνση Σημάτων ενημερώνει ότι έχει παραλάβει από το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) το αίτημα μετατροπής.

3. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται η μορφή και το περιεχόμενο της δήλωσης μετατροπής. Η δήλωση αυτή καταχωρίζεται στο οικείο μητρώο σημάτων, εφαρμοζομένων αναλόγως των άρθρων 21 και 22, και εξετάζεται από τη Διεύθυνση Σημάτων, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων περί εθνικών σημάτων.

4. Η προστασία σήματος που προέρχεται από μετατροπή αίτησης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από μετατροπή σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε δήλωση εθνικού σήματος ανατρέχει στην ημερομηνία κατάθεσης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στην ημερομηνία προτεραιότητας της αίτησης σήματος ή του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, στην ημερομηνία αρχαιότητας εθνικού σήματος που μπορεί να έχει διεκδικηθεί.

5. Για την ανανέωση της προστασίας του ανωτέρω σήματος ανά δέκα (10) έτη, κρίσιμη είναι η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης μετατροπής στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄ ΣΗΜΑΤΑ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΚΑΤΑΘΕΤΩΝ

Άρθρο 85 Προστασία

1. Οι δικαιούχοι σημάτων που έχουν την επαγγελματική τους εγκατάσταση εκτός της Ελλάδας προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

2. Αν διεκδικείται προτεραιότητα σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων (1883), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 213/1975 (Α΄ 258), αντίγραφο της δήλωσης σήματος στην αλλοδαπή στην οποία στηρίζεται η διεκδίκηση προτεραιότητας κατατίθεται μέσα σε ένα τρίμηνο από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης σήματος στην ημεδαπή.

3. Για την προστασία στην Ελλάδα απαιτείται, επιπλέον, κατάθεση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

4. Η προθεσμία προσφυγής των αλλοδαπών καταθετών ή δικαιούχων σημάτων κατά των αποφάσεων της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες. Η παράταση αυτή ισχύει και για τις προθεσμίες που τίθενται σ' αυτούς σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 21, την παράγραφο 2 του άρθρου 22, την παράγραφο 7 του άρθρου 23, την παράγραφο 3 του άρθρου 24, την παράγραφο 2 του άρθρου 28, την παράγραφο 1 του άρθρου 50, την παράγραφο 1 του άρθρου 52 και την παράγραφο 6 του άρθρου 54.

5. Τα ξενόγλωσσα έγγραφα που προσκομίζονται κατά την κατάθεση σήματος πρέπει να συνοδεύονται και με ελληνική μετάφραση που έχει γίνει από πρόσωπο ή αρχή που έχει το δικαίωμα μετάφρασης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄ ΕΙΔΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86 Δημοσιεύσεις

Οι δημοσιεύσεις που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο γίνονται στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Άρθρο 87
(Άρθρο 42 της Οδηγίας 2015/2436/ΕΕ)
Τέλη

1. Τα καταβαλλόμενα υπέρ του Δημοσίου τέλη για τη λειτουργία του μητρώου σημάτων καθορίζονται ως εξής για:

- α. κατάθεση σήματος, εκατόν πενήντα (150) ευρώ,
- β. κατάθεση σήματος που υποβάλλεται ηλεκτρονικά, εκατόν είκοσι (120) ευρώ,
- γ. για κάθε επιπλέον κλάση, είκοσι (20) ευρώ,
- δ. κατάθεση σήματος από μετατροπή σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διεθνούς καταχώρισης ή από διαίρεση δήλωσης σήματος σε περισσότερα μέρη, εκατόν πενήντα (150) ευρώ,
- ε. κάθε επιπλέον κλάση, είκοσι (20) ευρώ,
- στ. παράταση προστασίας σήματος, εκατόν τριάντα (130) ευρώ,
- ζ. παράταση προστασίας σήματος που υποβάλλεται ηλεκτρονικά, εκατό (100) ευρώ,
- η. κάθε επιπλέον κλάση, είκοσι (20) ευρώ,
- θ. μεταβίβαση σήματος, ενενήντα (90) ευρώ,
- ι. παραχώρηση άδειας χρήσης, ενενήντα (90) ευρώ,
- ια. εγγραφή εμπράγματων δικαιωμάτων, σαράντα (40) ευρώ,
- ιβ. έλεγχος και διαβίβαση διεθνούς αίτησης, δεκαπέντε (15) ευρώ,
- ιγ. αντικατάσταση εθνικού σήματος από διεθνή καταχώριση, εκατό δέκα (110) ευρώ,
- ιδ. κατάθεση προσφυγών, ανακοπών, παρεμβάσεων και αιτήσεων ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, εβδομήντα (70) ευρώ,
- ιε. παράβολο συζήτησης ανακοπών, προσφυγών, παρεμβάσεων και αιτήσεων ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, σαράντα (40) ευρώ,
- ιστ. επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, εκατό δέκα (110) ευρώ,
- ιζ. έκδοση αντιγράφου σήματος, ένα (1) ευρώ.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα υπέρ του Δημοσίου τέλη που ορίζονται στην παράγραφο 1 σε ποσοστό μεγαλύτερο ή μικρότερο κατά 30%. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων ορίζονται ο τρόπος καταβολής τους με τη χρήση πιστωτικής κάρτας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την είσπραξή τους με τον παραπάνω τρόπο.

Άρθρο 88
Εξουσιοδοτική διάταξη

1. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται:

α) ο αριθμός των τμημάτων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, β) τα κριτήρια επιλογής και τα προσόντα των υπαλλήλων της Διεύθυνσης Σημάτων που εκτελούν χρέη εξεταστή, γ) ο ορισμός των μελών των τμημάτων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, καθώς και των αναπληρωτών τους, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 30.

2. Με όμοια απόφαση καθορίζονται: α) οι όροι τήρησης του ηλεκτρονικού μητρώου σημάτων, το οποίο μετά την ολοκλήρωσή του θα αντικαταστήσει το έντυπο μητρώο σημάτων,

β) ο τρόπος κατάθεσης των νέων μορφών σημάτων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα σχετικό με το συγκεκριμένο θέμα.

Άρθρο 89

Καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις

1. Καταργούνται τα άρθρα 121 έως 182 του ν. 4072/2012 (Α' 86), εκτός από την παράγραφο 2 του άρθρου 145 και το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 145 του ν. 4072/2012, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 του ν. 4155/2013, τα οποία καταργούνται ένα (1) έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.
2. Δηλώσεις κατάθεσης σημάτων που δεν έχουν γίνει τελεσιδικώς δεκτές κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κρίνονται ως προς τις προϋποθέσεις παραδεκτού σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο κατάθεσής τους, εκτός αν κατατέθηκαν από 14.01.2019 και εξής, οπότε κρίνονται κατά τις διατάξεις του παρόντος.
3. Ανακοπές του άρθρου 25 και αιτήσεις έκπτωσης ή ακυρότητας που δεν έχουν γίνει τελεσίδικα δεκτές κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο που κατατέθηκαν, εκτός αν κατατέθηκαν από 14.01.2019 και εξής, οπότε κρίνονται κατά τις διατάξεις του παρόντος.
4. Κατά τα λοιπά, εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις ενώπιον της Διεύθυνσης Σημάτων, της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, καθώς και των διοικητικών και πολιτικών δικαστηρίων διέπονται από τις διατάξεις του προϊσχύοντος νόμου.
5. Ως προς την αφετηρία και τη διάρκεια των προθεσμιών εφαρμόζονται οι διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο στον οποίο συντελέστηκε το γεγονός που τις κίνησε.
6. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων ορίζονται η ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας του ηλεκτρονικού μητρώου σημάτων και η κατάργηση του έγχαρτου μητρώου.

Άρθρο 90

Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 2 ως 6, 25 ως 28, 50 παρ. 2 ως 7, 51 παρ. 2, 52 παρ. 2 ως 8 και 53 ως 70 αρχίζει από 14 Ιανουαρίου 2019.
2. Κατά τα λοιπά, η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από την παράγραφο 3 του άρθρου 30 και το πρώτο και τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 30, η ισχύς των οποίων αρχίζει ένα (1) έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Αθήνα, 6 Φεβρουαρίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας

Σπ. – Άδ. Γεωργιάδης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κων. Τσιάρας

Παν. Θεοδωρικάκος

Κυρ. Πιερρακάκης

Αριθμ. 34 / 2 / 2020

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων «Εμπορικά σήματα – ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και άλλες διατάξεις»

Α. Με το προς ψήφιση σχέδιο νόμου ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2015/2436 (ΕΕ) «για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων» και ενσωματώνεται εκ νέου η Οδηγία 2004/48/ΕΚ «σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας». Ειδικότερα, μεταξύ άλλων:

- Προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου (εφαρμόζεται στα εθνικά σήματα καθώς και στις διεθνείς καταχωρήσεις σημάτων) και παρατίθενται οι ορισμοί που είναι αναγκαίοι για την κατανόηση των σχετικών ρυθμίσεων.

- Ορίζονται τα σημεία από τα οποία μπορεί να αποτελείται το εθνικό σήμα (λέξεις, σχέδια, γράμματα, αριθμούς, χρώματα, κ.λπ.), υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά (i) είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων και (ii) μπορούν να αναπαρίστανται στο σχετικό μητρώο κατά τρόπο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές και στο κοινό να προσδιορίζουν με σαφήνεια και ακρίβεια το αντικείμενο της προστασίας που παρέχεται στο δικαιούχο του.

- Επανακαθορίζονται οι απόλυτοι και σχετικοί λόγοι απαραδέκτου που εμποδίζουν την καταχώρηση ενός σημείου ως σήμα.

- Επαναπροσδιορίζεται το περιεχόμενο του δικαιώματος που έχει αποκτηθεί από την καταχώρηση του σήματος. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι, ο δικαιούχος καταχωρισμένου σήματος που προστατεύεται στην Ελλάδα, δικαιούται να εμποδίζει όλους τους τρίτους να φέρνουν στην Ελλάδα, στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών, προϊόντα, τα οποία προέρχονται από τρίτες χώρες και φέρουν, χωρίς άδεια, σήμα το οποίο είναι ταυτόσημο με το καταχωρισμένο σήμα για τα εν λόγω προϊόντα ή το οποίο δεν μπορεί να διακριθεί κατά τα ουσιώδη σημεία του από το εν λόγω καταχωρισμένο σήμα. Η απαγόρευση αυτή ισχύει για οποιοδήποτε τελωνειακό καθεστώς και αν υπαχθούν τα ως άνω προϊόντα, ακόμα και αν τα προϊόντα δεν προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της Ελλάδος.

- Αναφέρονται οι:

(i) προπαρασκευαστικές πράξεις τις οποίες ο δικαιούχος του σήματος έχει δικαίωμα να απαγορεύσει, όταν υπάρχει κίνδυνος να χρησιμοποιηθούν κατά τέτοιο τρόπο που θα συνιστούσε παραβίαση των δικαιωμάτων του,

(ii) λόγοι απαγόρευσης της χρήσης του σήματος το οποίο έχει καταχωρισθεί επ' ονόματι πληρεξουσίου ή αντιπροσώπου.

- Το σήμα μπορεί να αποτελέσει και αντικείμενο συντηρητικής ή αναγκαστικής κατάσχεσης (σήμερα μπορεί να αποτελέσει μόνο αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης).

- Οι δικαιοπραξίες που αφορούν σήμα, παράγουν αποτελέσματα έναντι τρίτων μόνο μετά την εγγραφή τους στο σχετικό μητρώο, υπό την οριζόμενη εξαίρεση.

- Προβλέπεται, η ταυτοποίηση, από τον καταθέτη της αίτησης καταχώρησης σήματος, των προϊόντων και υπηρεσιών, για τα οποία ζητείται η προστασία, ώστε να μπορούν οι αρμόδιες αρχές και οι οικονομικοί φορείς, να προσδιορίσουν την έκταση της επιδιωκόμενης προστασίας.

- Συνιστώνται στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, οκτώ (8) οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, για την κάλυψη αναγκών της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων.

- Παρέχεται η δυνατότητα υποβολής κοινής αίτησης διαμεσολάβησης, σε περίπτωση που υποθέσεις διαφορών μεταξύ ιδιωτών εκκρεμούν ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων.

- Προβλέπονται οι ποινικές κυρώσεις (φυλάκιση ή χρηματική ποινή) για την προστασία της χρήσης του σήματος (ισχύουν και σήμερα).

- Εισάγεται ο θεσμός των σημάτων πιστοποίησης τα οποία καλούνται και σήματα εγγύησης της ποιότητας. Προβλέπεται επίσης: (i) η σύνταξη από τον καταθέτη της δήλωσης κατάθεσης σήματος πιστοποίησης κανονισμού χρήσης τους, (ii) οι λόγοι απόρριψης της δήλωσης κατάθεσης σήματος πιστοποίησης, (iii) οι λόγοι έκπτωσης του δικαιούχου σήματος πιστοποίησης από τα δικαιώματα του κ.λπ.

- Ρυθμίζεται το πλαίσιο που διέπει τα συλλογικά σήματα (σύνταξη κανονισμού χρήσης τους, λόγοι απόρριψης της δήλωσης κατάθεσης αυτών, κ.λπ.).

- Τηρείται για κάθε μία από τις παραπάνω κατηγορίες σημάτων ειδικό μητρώο και ορίζονται, στο πενταπλάσιο των τελών που ισχύουν κάθε φορά για τα υπόλοιπα σήματα, τα τέλη κατάθεσης και παράτασης της προστασίας τους.

- Ρυθμίζονται επίσης, θέματα αναφορικά με τα Διεθνή σήματα σε συμμόρφωση με το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης, το οποίο επιτρέπει, τόσο σε ημεδαπούς να αποκτούν σήματα σε χώρες του εξωτερικού μέσω της λεγόμενης Διεθνούς Καταχώρησης στον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO), όσο και σε αλλοδαπούς να αποκτούν εθνικά σήματα στην Ελλάδα υπό την οριζόμενη διαδικασία. Η διεθνής αίτηση υπόκειται στην καταβολή του προβλεπόμενου τέλους υπέρ του Δημοσίου (ισχύει και σήμερα).

- Παραμένει σε ισχύ η ισότιμη προστασία του κοινοτικού σήματος σε σχέση με το εθνικό.

- Επανακαθορίζεται, για ορισμένα τέλη υπέρ του Δημοσίου, το ύψος καταβολής τους (π.χ. ορίζεται σε 150 ευρώ από 110 ευρώ που ισχύει το τέλος κατάθεσης σήματος), θεσπίζονται νέα, όπως τέλος ύψους 120 ευρώ για κατάθεση σήματος που υποβάλλεται ηλεκτρονικά και καταργούνται υφιστάμενα (π.χ. το τέλος των 50 ευρώ για κάθε αλλαγή επωνυμίας ή νομικής μορφής ή κατοικίας ή έδρας).

(άρθρα 1-90)

B. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται επί του κρατικού προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 155 χιλ. ευρώ περίπου, από τη σύσταση στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, οκτώ (8) οργανικών θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου για την κάλυψη αναγκών της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, η οποία θα υλοποιείται στο βαθμό πλήρωσης των θέσεων. *(άρθρο 30)*

2. Δαπάνη από τη δημιουργία ειδικών μητρώων για την τήρηση των σημάτων πιστοποίησης και των συλλογικών σημάτων. *(άρθρα 63 και 70)*

3. Αύξηση εσόδων από:

i) τη θέσπιση αυξημένων τελών κατάθεσης και παράτασης της προστασίας τους, για τα σήματα πιστοποίησης και τα συλλογικά σήματα, *(άρθρα 63 και 70)*

ii) τον επανακαθορισμό σε μεγαλύτερο ύψος του ποσού υφιστάμενων τελών για τα σήματα *(άρθρο 87)* και

iii) τη θέσπιση νέων τελών για τα σήματα (π.χ. τέλη 120 ευρώ για κατάθεση σήματος με ηλεκτρονικό τρόπο, κ.λπ.). *(άρθρο 87)*

Αθήνα, 6 Φεβρουαρίου 2020

Η Γενική Διευθύντρια
κ.α.α

Γεώργιος Μπούτος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Εμπορικά σήματα – ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και άλλες διατάξεις».

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται, σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 155 χιλ. ευρώ περίπου, από τη σύσταση στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, οκτώ (8) οργανικών θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου για την κάλυψη αναγκών της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, η οποία θα υλοποιείται στο βαθμό πλήρωσης των θέσεων. (άρθρο 30)
2. Δαπάνη από τη δημιουργία ειδικών μητρώων για την τήρηση των σημάτων πιστοποίησης και των συλλογικών σημάτων. (άρθρα 63 και 70)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 6 Φεβρουαρίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας

Σπ. – Άδ. Γεωργιάδης

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΗΜΑΤΩΝ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΕΙΔΙΚΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΩΝ/ΝΟΜΙΚΟΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2103893395

E-MAIL: GEORGOPOULOU@GGE.GR

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Εμπορικά σήματα - ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και άλλες διατάξεις»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Η κύρια ρύθμιση του σχεδίου νόμου είναι η εναρμόνιση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2015/2436 ΕΕ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων.

Οι διατάξεις της Οδηγίας αφορούν περισσότερα ζητήματα του δικαίου των σημάτων. Οι σημαντικότερες ρυθμίσεις της Οδηγίας αναφέρονται στο σημείο 1.1 και είναι συνοπτικά: ο περιορισμός κάποιων νομικών εξουσιών του σήματος προς το σκοπό ενίσχυσης του ανταγωνισμού, η δυνατότητα κατάθεσης νέων μη παραδοσιακών μορφών σημάτων, η σύνδεση της νομικής προστασίας του σήματος με τη χρήση του ώστε να μην προστατεύονται νομικά σήματα που δεν χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές, η περιγραφή των προϊόντων/υπηρεσιών για τις οποίες ισχύει το σήμα με τρόπο ειδικό και συγκεκριμένο ώστε να μην είναι απεριόριστο το εύρος προστασίας του σήματος, η εισαγωγή του θεσμού των σημάτων πιστοποίησης κατ' επιλογή του εθνικού νομοθέτη. Από όλες αυτές τις ρυθμίσεις προκύπτει ότι η Οδηγία κινείται στην κατεύθυνση του περιορισμού της προστασίας του σήματος σε λογικά πλαίσια για να μην περιορίζεται ο ανταγωνισμός.

Στο σχέδιο νόμου, εκτός από τις διατάξεις για τη μεταφορά της Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο υπάρχουν και ορισμένες «άλλες διατάξεις» (άλλες ρυθμίσεις) που, όμως, αφορούν πάντα σε ζητήματα εμπορικών σημάτων και είναι στενά και άρρηκτα συνδεδεμένες με την εναρμόνιση με την Οδηγία. Αυτές οι άλλες ρυθμίσεις αφορούν κυρίως στα εξής: Στο ότι μια δήλωση σήματος δεν απορρίπτεται αυτεπάγγελα από την Υπηρεσία Σημάτων αν προσκρούει σε προγενέστερο σήμα, παρά μόνο αν ασκήσει ανακοπή ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος. Στο ότι δίνεται στον εναγόμενο για προσβολή σήματος η δυνατότητα να αμφισβητήσει το κύρος του σήματος με ανταγωγή και να προβάλει την ακυρότητά του, ή τη συνδρομή λόγου έκπτωσης από αυτό. Στο ότι γίνονται περιορισμένες φραστικές και νομοτεχνικές βελτιώσεις στις διατάξεις με τις οποίες είχε μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο (με το ν. 4072/2012) η Οδηγία 2004/48 ΕΚ για την επιβολή (enforcement) των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Στο ότι εισάγονται διατάξεις που διευκρινίζουν

περισσότερο θέματα πρακτικής εφαρμογής της Διεθνούς Συνθήκης του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης (1989) για το διεθνές σήμα, η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 2783/2000.

Σημειώνεται ότι, επειδή οι «άλλες ρυθμίσεις» είναι στενά και άρρηκτα συνδεδεμένες με τις ρυθμίσεις που αφορούν στη μεταφορά της Οδηγίας αυτής καθαυτής, θα ήταν απρόσφορο η αξιολόγηση των «άλλων ρυθμίσεων» να γίνει ανεξάρτητα από την αξιολόγηση της κύριας ρύθμισης του σχεδίου νόμου που είναι η μεταφορά της ίδιας της Οδηγίας. Οι στόχοι των «άλλων ρυθμίσεων» συμπορεύονται με τους στόχους της Οδηγίας και των διατάξεων που τη μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο.

Όπως έγινε και παλαιότερα, όταν μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό δίκαιο οι Οδηγίες 89/104 (ν. 2239/94) και 2008/95 (ν. 4072/12), διατηρήθηκε η ενότητα του εθνικού νόμου των σημάτων ως ενιαίου νομοθετικού κειμένου.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν ρυθμίζει άλλα ζητήματα πέραν του δικαίου των σημάτων.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ
ΝΟΜΟΥ:

1. Απλοποίηση και επιτάχυνση της διαδικασίας καταχώρισης του σήματος (κυρίως τα άρθρα 20-27 και ιδίως το αρ. 24 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 παρ. 5 του σχεδίου νόμου), ιδίως με το να μην απορρίπτονται αυτεπάγγελτα δηλώσεις σημάτων που προσκρούουν σε προγενέστερα σήματα, όταν οι δικαιούχοι αυτών των προγενέστερων σημάτων δεν επιθυμούν ή δεν δικαιούνται να αντιταχθούν στην καταχώριση του μεταγενέστερου σήματος.
2. Σύγκλιση της νομοθετικής ρύθμισης για το εθνικό σήμα με τη ρύθμιση του Κανονισμού 2017/1001 (ΕΕ) για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κυρίως αρ. 38 παρ. 12-16, και αρ. 47 του σχεδίου νόμου), ιδίως με τη χορήγηση δυνατότητας για υποβολή αίτησης για ακυρότητα σήματος ή για έκπτωση από το σήμα με τη μορφή ανταγωγής σε αγωγή προσβολής σήματος.
3. Περιορισμένες φραστικές διορθώσεις στις διατάξεις για τη μεταφορά της Οδηγίας 2004/48 (ΕΚ) για την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (άρθρα 38-44 σχεδίου νόμου).
4. Περιορισμένες διορθώσεις στις διατάξεις για την εφαρμογή της Διεθνούς Συνθήκης του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης (1989) για το διεθνές σήμα που κυρώθηκε με το ν. 2783/2000 (άρθρα 71-82 σχεδίου νόμου).

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Πρέπει να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο η Οδηγία 2015/2436 (ΕΕ). Η Οδηγία έπρεπε να είχε μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο από 14.01.2019.

Οι πιο βασικοί στόχοι της Οδηγίας είναι:

(α) ο περιορισμός ορισμένων εξουσιών του σήματος ώστε να μην περιορίζεται ο ανταγωνισμός

(β) η δυνατότητα για κατάθεση νέων, μη παραδοσιακών, μορφών σημάτων, όπως π.χ. ηχητικά σήματα, κίνησης, οπτικοακουστικά, ολογραφικά, κλπ.

(γ) η σύνδεση των νομικών εξουσιών του σήματος με τη χρήση του, έτσι ώστε να μην ασκούνται σε βάρος ανταγωνιστών δικαιώματα από σήματα που δεν χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές,

(δ) ο ειδικότερος προσδιορισμός των προϊόντων/υπηρεσιών για τα οποία κατατίθεται το σήμα, έτσι ώστε να είναι σαφής η έκταση προστασίας του,

(ε) η εισαγωγή του θεσμού του σήματος πιστοποίησης, καθώς το απαιτούν οι ανάγκες της αγοράς.

Η Οδηγία περιέχει διατάξεις που υλοποιούν σε νομοθετικό επίπεδο τους πιο πάνω στόχους. Ο γενικότερος προσανατολισμός της Οδηγίας είναι η ενίσχυση του ανταγωνισμού με τη διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές στις νέες επιχειρήσεις.

2. Ο ορθή μεταφορά της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) διευκολύνεται από τη γενικότερη σύγκλιση της νομοθετικής ρύθμισης για το εθνικό σήμα με την αντίστοιχη ρύθμιση του Κανονισμού 2017/1001 (ΕΕ) για το σήμα της ΕΕ. Τόσο το εθνικό σήμα, όσο και το σήμα της ΕΕ, εξυπηρετούν τις ίδιες συναλλακτικές ανάγκες και έχουν την ίδια λειτουργία στην αγορά, οπότε δεν δικαιολογείται η διαφορετική αντιμετώπισή τους από το νομοθέτη.

3. Η σημερινή νομοθετική ρύθμιση του σήματος δημιουργεί ποικιλοτρόπως αυξημένα κόστη για τις επιχειρήσεις, περιορίζει τον ανταγωνισμό και δημιουργεί περιττές δικαστικές αντιδικίες μεταξύ επιχειρήσεων. Αυτό συνδέεται κυρίως με την ισχύουσα διαδικασία καταχώρισης του σήματος, όπου τα προγενέστερα σήματα εμποδίζουν αυτόματα και αναγκαστικά την καταχώριση νεότερων, ακόμα και αν αυτά τα προγενέστερα σήματα δεν χρησιμοποιούνται, ή αν οι δικαιούχοι τους δεν επιθυμούν να εμποδίσουν την καταχώριση νεότερων σημάτων. Συνδέεται, επίσης, με την ισχύουσα σήμερα ρύθμιση ότι το σήμα που καταχωρήθηκε δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια και ότι η διαγραφή του μπορεί να γίνει μόνο από τα διοικητικά δικαστήρια. Η θέσπιση παράλληλων και ανεξάρτητων δικαιοδοσιών που ισχύει σήμερα προκαλεί μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης, επιφέρει αυξημένα κόστη στις επιχειρήσεις, εξαναγκάζει τις επιχειρήσεις να διαθέτουν οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για να παρακολουθούν καθημερινά ποια νέα σήματα κατατίθενται στο μητρώο και να ασκούν πολυάριθμες ανακοπές. Ως αποτέλεσμα αυτών επιβαρύνεται και η διαδικασία για την έγκριση των νέων σημάτων που κατατίθενται. Ο Κανονισμός 2017/1001 (ΕΕ) για το σήμα της ΕΕ, αλλά και οι εθνικές νομοθεσίες της πλειοψηφίας των κ-μ της ΕΕ, αντιμετωπίζουν με εύστοχες ρυθμίσεις τα παραπάνω προβλήματα. Τις ρυθμίσεις του Κανονισμού υιοθετεί και το σχέδιο νόμου.

1.2 Οι στόχοι του σχεδίου νόμου είναι η αντιμετώπιση των προβλημάτων που επισημαίνονται πιο πάνω υπό 1.1. Ειδικότερα:

(α) Ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2015/2436 (ΕΕ) και υλοποιούνται οι στόχοι της.

(β) Απλοποιείται και επιταχύνεται η διαδικασία για την έγκριση του σήματος με το να μην αποτελούν τα προγενέστερα σήματα αυτόματο και αναγκαστικό λόγο απόρριψης νεότερων σημάτων. Ένα προγενέστερο σήμα θα εμποδίζει την καταχώριση ενός νεότερου μόνο αν ο δικαιούχος του ασκήσει ανακοπή κατά του νεότερου σήματος. Αν δεν ασκηθεί ανακοπή η

Διεύθυνση Σημάτων δεν είναι υποχρεωμένη να απορρίψει το νεότερο σήμα. Η ίδια ρύθμιση ισχύει στο σήμα της ΕΕ. Η νέα ρύθμιση περιορίζει τα κόστη που επωμίζονται οι επιχειρήσεις κατά τη διαδικασία καταχώρισης σημάτων και περιορίζει περιττές δικαστικές ενέργειες που προέκυπταν από την αυτεπάγγελτη απόρριψη σημάτων, μολονότι δεν είχε ασκηθεί ανακοπή εναντίον τους.

(γ) Δίνεται η δυνατότητα το αίτημα για την ακυρότητα του σήματος να μην ασκείται υποχρεωτικά αυτοτελώς μέσω της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά να μπορεί να ασκηθεί και με τη μορφή ανταγωγής ακυρότητας σε περίπτωση αγωγής για προσβολή του σήματος. Η ίδια ρύθμιση ισχύει και στο σήμα της ΕΕ. Η ρύθμιση αυτή επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης σε υποθέσεις σημάτων, αλλά και περιορίζει δραστικά τον αριθμό των σχετικών δικαστικών αντιδικιών μεταξύ επιχειρήσεων μειώνοντας το επιχειρηματικό κόστος. Αφού υπάρχει η δυνατότητα η ακυρότητα του σήματος να ζητηθεί με τη μορφή ανταγωγής, δεν χρειάζεται οι επιχειρήσεις να διαθέτουν πόρους για να παρακολουθούν καθημερινά τα νέα σήματα που κατατίθενται, δεν χρειάζεται να ασκούν ανακοπές κατά νέων σημάτων και όταν παραστεί ανάγκη να αιτηθούν την ακυρότητα κάποιου σήματος δεν θα χρειάζεται να το κάνουν αυτοτελώς και μέσω της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά θα μπορούν να το ζητήσουν με τη μορφή ανταγωγής και μόνο αν ανακύψει σχετική αντιδικία για την προσβολή του σήματος. Τα ίδια ισχύουν και για την έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται και ο ανταγωνισμός και αποτρέπονται καταχρήσεις καθώς δεν μπορεί να αποτελέσει το σήμα εργαλείο για την παρεμπόδιση εισόδου νέων επιχειρήσεων στην αγορά.

1.3. Από την εν λόγω νομοθετική ρύθμιση άμεσα επηρεάζονται οι επιχειρήσεις, ιδίως αυτές που απευθύνονται στον καταναλωτή (B2C). Για τις επιχειρήσεις που διαθέτουν καταναλωτικά προϊόντα το σήμα είναι εργαλείο διαφήμισης και επικοινωνίας με το καταναλωτικό κοινό. Η λειτουργία του σήματος στην αγορά επηρεάζει άμεσα την είσοδο νέων επιχειρήσεων και τον ανταγωνισμό. Το σήμα είναι αποκλειστικό δικαίωμα. Έτσι, τυχόν υπέρμετρη προστασία του σήματος οδηγεί σε περιορισμό του ανταγωνισμού. Ομοίως, η υστέρηση στη νομική προστασία του σήματος αποστερεί τις επιχειρήσεις από τα αναγκαία κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας και της καινοτομίας και για τη διεκδίκηση ενός μεγαλύτερου μεριδίου αγοράς μέσα από την ποιότητα, την καινοτομία και τις καλύτερες τιμές. Το ζητούμενο είναι η εύρεση της χρυσής τομής ως προς την έκταση της προστασίας του σήματος. Το σχέδιο νόμου υιοθετεί τους στόχους της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) και τη στάθμιση συμφερόντων του Κανονισμού 2017/1001 (ΕΕ) που αποτελεί τα πιο εκσυγχρονισμένο νομικό σύστημα για τα εμπορικά σήματα. Έτσι, το σχέδιο νόμου επιτυγχάνει τη ζητούμενη χρυσή τομή, αφού στηρίζεται στα δοκιμασμένα διεθνή πρότυπα. Άμεσα επηρεάζεται ο ανταγωνισμός, ο οποίος ενισχύεται.

Έμμεσα επηρεάζονται οι καταναλωτές, καθώς ωφελούνται από την ενίσχυση του ανταγωνισμού.

2. Καταλληλότητα

2.1. Δεν υπάρχουν αντίστοιχες προηγούμενες προσπάθειες στην Ελλάδα.

2.2. Τα προβλήματα αυτά αντιμετώπισε ο Κανονισμός 1001/2017 (ΕΕ) για το σήμα της ΕΕ. Ο προηγούμενος Κανονισμός 40/1994 αναθεωρήθηκε νομοθετικά μετά από μια μακρά διαδικασία αξιολόγησης των συνεπειών του υπάρχοντος νομικού πλαισίου για τα σήματα. Η διαδικασία αυτή άρχισε το 2009. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής εκπονήθηκε με εντολή της ΕΕ μια πολυσέλιδη μελέτη από το Max Planck Institut που ολοκληρώθηκε το 2011. Όλη αυτή η διαδικασία κατέληξε τόσο στο νέο Κανονισμό για το σήμα της ΕΕ όσο και στην Οδηγία 2015/2436 (ΕΕ) για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κ-μ για τα εμπορικά σήματα.

Όπως έχει γίνει γνωστό, τα περισσότερα κ-μ της ΕΕ κατά τη μεταφορά της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) υιοθέτησαν και τις πιο βασικές ρυθμίσεις του Κανονισμού 2017/1001 για το σήμα της ΕΕ, δηλαδή επέλεξαν και αυτές τη μεγαλύτερη σύγκλιση του δικαίου τους για το εθνικό σήμα με τον Κανονισμό 2017/1001 για το σήμα της ΕΕ.

2.3. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου απαιτεί:

Απόφαση Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων για τα τεχνικά χαρακτηριστικά των ψηφιακών αρχείων σημάτων (αρ. 4 παρ. 6 σχεδίου νόμου)

Απόφαση Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων για τα τεχνικά χαρακτηριστικά του ηλεκτρονικού μητρώου σημάτων καθώς και την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του ηλεκτρονικού μητρώου (αρ. 33 παρ. 6 και 89 παρ. 5 του σχεδίου νόμου)

Διάφορες άλλες αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων προβλέπονται στα άρθρα 20 παρ. 1 (η μορφή της δήλωσης για κατάθεση σήματος), 19 παρ. 3 (καθορισμός των προσόντων των υπαλλήλων της Δ/νσης Σημάτων), 30 παρ. 3 (συγκρότηση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων), αρ. 35 παρ. 4 (καθορισμός τρόπου τήρησης του αρχείου της Δ/νσης Σημάτων), αρ. 82 παρ. 3 και 84 παρ. 3 (καθορισμός της μορφής της δήλωσης για τη μετατροπή σήματος). Αυτές, όμως, είτε υπάρχουν ήδη από παλαιότερα, είτε είναι μικρότερης σημασίας.

Για όλα τα παραπάνω υπάρχει και η γενική εξουσιοδοτική διάταξη του αρ. 88 του σχεδίου νόμου.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά όλες τις επιχειρήσεις, αλλά πιο άμεσα αυτές που απευθύνονται στο ευρύ καταναλωτικό κοινό (B2C).

3.2 Η επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς είναι η ακόλουθη:

Ενίσχυση του ανταγωνισμού

Αποτροπή και περιορισμός περιπτώσεων αδικαιολόγητου αποκλεισμού από την αγορά ιδίως νέων επιχειρήσεων

Μείωση του κόστους συναλλαγών (μειώνονται δραστικά κόστη σχετικά με την απόκτηση και διατήρηση σημάτων, αλλά και τη διαχείριση των σημάτων γενικότερα)

Αποτροπή περιπτώσεων δικαστικών αντιδικιών μεταξύ επιχειρήσεων και γενικά μείωση των δικαστικών διαδικασιών που επιβαρύνουν τις επιχειρήσεις.

3.3 Αν και το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις καθαυτό πιθανόν δεν επηρεάζεται σημαντικά, ωστόσο είναι βέβαιο ότι με την αξιολογούμενη ρύθμιση μειώνεται δραστικά το κόστος για τη θέση σε κυκλοφορία νέων προϊόντων στην αγορά.

3.4 Οι νέες ρυθμίσεις παροτρύνουν τις επιχειρήσεις να αποβλέπουν περισσότερο στην πρωτοτυπία των εμπορικών σημάτων που επιλέγουν. Το marketing και η διαφήμιση των επιχειρήσεων θα προσανατολιστεί σε πιο πρωτότυπες και καινοτόμες ιδέες και νέα πρότυπα.

3.5. Το σχέδιο νόμου ενθαρρύνει και ενισχύει την πρωτοτυπία και την καινοτομία. Θα ωφεληθούν περισσότερο οι επιχειρήσεις που θα προσανατολιστούν σε πιο πρωτότυπες και καινοτόμες ιδέες.

Γίνεται πιο εύκολη η πρόσβαση στην αγορά για τις νέες επιχειρήσεις καταργώντας διάφορους περιορισμούς και κόστη που συνδέονταν με την απόκτηση σήματος.

3.6. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, είναι βέβαιο ότι μειώνεται το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων σε σχέση με την απόκτηση και τη διαχείριση σημάτων. Δεν είναι πλέον αναγκαίο οι επιχειρήσεις να παρακολουθούν καθημερινά ποια νέα σήματα κατατίθενται στο μητρώο από ανταγωνιστές και να σπεύδουν να ασκήσουν ανακοπές κατά οποιουδήποτε σήματος εκτιμούν ότι μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στο μέλλον.

3.7 Η μείωση του κόστους απόκτησης, διατήρησης και διαχείρισης σημάτων θα ωφελήσει ιδίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν απεριόριστους οικονομικούς πόρους και θα κάνει πιο ισότιμους τους όρους ανταγωνισμού ανάμεσα σε αυτές και τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις και ιδίως τις πολυεθνικές.

3.8. Δεν προβλέπεται αξιολογή επιρροή στον κρατικό προϋπολογισμό. Αν και καταργούνται κάποια τέλη, όπως π.χ. για την εγγραφή στο μητρώο της αλλαγής επωνυμίας, διεύθυνσης, κλπ. του δικαιούχου σήματος, τούτο εξισορροπείται από μικρή αύξηση των τελών για την κατάθεση και την ανανέωση του σήματος.

Η κατάργηση των τελών για τις ως άνω εγγραφές στο μητρώο, κρίθηκε αναγκαία για να είναι το μητρώο ενημερωμένο και να έχει επικαιροποιημένα στοιχεία προς όφελος της Υπηρεσίας και των χρηστών του συστήματος, καθώς δεν πρέπει μέσω των τελών να αποθαρρύνονται οι επιχειρήσεις να ενημερώνουν το μητρώο για αλλαγές στην επωνυμία τους, τη διεύθυνσή τους κλπ. Η ενημέρωση του μητρώου ενδιαφέρει για την πληροφόρηση των τρίτων.

Η επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό που θα επέλθει με τη δημιουργία στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων οκτώ (8) θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού (πτυχιούχων νομικής), με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, για τη στελέχωση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, αναμένεται να εξισορροπηθεί από την εξειδίκευση που θα αποκτήσει αυτό το συλλογικό όργανο, και τη συνεπαγόμενη προβλεψιμότητα και συνεκτικότητα στις αποφάσεις του ώστε να δημιουργεί εμπιστοσύνη η κρίση του στα διάδικα μέρη και να αποφεύγεται η προσφυγή στα Διοικητικά Δικαστήρια της Αθήνας, όπου έχουν σωρευτεί πληθώρα εκκρεμών δικαστικών υποθέσεων. Εξάλλου την ύπαρξη εξειδικευμένου διοικητικού οργάνου, για την εξέταση αντιδικιών επί σημάτων, κυρίως ακυρώσεων, απαιτεί η ίδια η Οδηγία και επιβάλλει στα κ-μ, που δεν διαθέτουν τέτοια όργανα, να δημιουργήσουν {προοίμιο (38), άρθρο 45 και 54 παρ.1 της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ)}. Η σύνθεση της ΔΕΣ υπό το ισχύον νομικό καθεστώς, με υπαλλήλους χωρίς επαρκή εξειδίκευση και παράλληλη απασχόληση σε άλλα καθήκοντα ή Υπηρεσίες του

Δημοσίου, μόνο πετυχημένο μοντέλο δεν μπορεί να θεωρηθεί και συνεπώς χρήζει βελτίωσης.

3.9 Οι συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία είναι οι εξής:

Ενίσχυση του ανταγωνισμού

Διευκόλυνση της εισόδου νέων επιχειρήσεων στην αγορά

Μείωση κόστους συναλλαγών σε σχέση με τη διαχείριση σημάτων

Προσανατολισμός και ενθάρρυνση των επιχειρήσεων στην πρωτοτυπία και την καινοτομία

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Οι προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά είναι οι ακόλουθες:

Από την ενίσχυση του ανταγωνισμού και τη μείωση του κόστους των επιχειρήσεων αναμένονται οφέλη για τους καταναλωτές, κυρίως με την αύξηση της προσφοράς προϊόντων και με τη βελτίωση των τιμών.

4.2. Δεν υπάρχουν στατιστικά δεδομένα της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας σχετικά με κάθε έναν τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση.

4.3. Δεν αναμένεται να προκύψουν οφέλη για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση. Τα αναμενόμενα οφέλη αφορούν στις επιχειρήσεις, τους καταναλωτές και την εθνική οικονομία.

4.4. Με την προτεινόμενη ρύθμιση δημιουργείται το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο για την πλήρη ψηφιοποίηση του μητρώου σημάτων και την εφεξής λειτουργία του σε ηλεκτρονική αποκλειστικά μορφή. Αυτό θα διευκολύνει την πληροφόρηση των τρίτων.

4.5. Με το παρόν σ/ν απλουστεύονται οι διοικητικές διαδικασίες, ως ακολούθως:

Θεσπίζεται ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο για την πλήρη ψηφιοποίηση του μητρώου σημάτων και τη λειτουργία του αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή (βλ. ιδίως αρ. 33 παρ. 6 και 34 παρ. 2 του σχεδίου νόμου)

Προβλέπονται κοινοποιήσεις εγγράφων με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, οπότε περιορίζεται το κόστος κοινοποιήσεων με δικαστικό επιμελητή (αρ. 21 παρ. 1 γ' και 24 σχεδίου νόμου)

Προβλέπεται η ηλεκτρονική κατάθεση σήματος (αρ. 22 παρ. 4 του σχεδίου νόμου), γεγονός που απαλλάσσει επιχειρηματίες και πληρεξουσίους δικηγόρους αυτών να δαπανούν χρόνο προσερχόμενοι στην Υπηρεσία Σημάτων, με αντίστοιχη αποσυμφόρηση της Υπηρεσίας από το κοινό και την αύξηση της παραγωγικότητας του προσωπικού, αλλά και την αποσυμφόρηση του περιβάλλοντος από ρύπους, με τον περιορισμό των χρονοβόρων μετακινήσεων των συναλλασσομένων.

Όταν η δήλωση του σήματος προσκρούει σε άλλο προγενέστερο σήμα, δεν απορρίπτεται αυτεπάγγελτα από τη Δ/ση Σημάτων, αλλά η Δ/ση Σημάτων ενημερώνει το δικαιούχο του προγενέστερου σήματος για να ασκήσει ανακοπή. Αν αυτός δεν ασκήσει ανακοπή η δήλωση του σήματος γίνεται δεκτή. Η ίδια πρακτική είναι κρατούσα διεθνώς και ισχύει και

για το σήμα της ΕΕ κατά τον Κανονισμό 2017/1001 (ΕΕ), αλλά και στην πλειοψηφία των κ-μ (αρ. 5 παρ. 5 και 24 παρ. 2 του σχεδίου νόμου).

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

Η πλήρης ψηφιοποίηση του μητρώου σημάτων, που επιβάλλεται από τις διατάξεις της Οδηγίας 2015/2336 (ΕΕ) μέσω της εισαγωγής νέων μη παραδοσιακών μορφών σημάτων, αλλά και η πλήρης ηλεκτρονικοποίηση της Υπηρεσίας Σημάτων για την εύρυθμη λειτουργία της, θα την καταστήσουν μια Υπηρεσία που θα καταναλώνει μηδαμινή ποσότητα χαρτιού, με αποτέλεσμα να αποφεύγεται η κατασπατάληση φυσικών πόρων για την παραγωγή του. Επιπλέον η αποφυγή άσκοπων μετακινήσεων, που συνεπάγεται η ηλεκτρονική κατάθεση σήματος (αρ. 22 παρ. 4 του σχεδίου νόμου), εκ μέρους επιχειρηματιών και πληρεξουσίων δικηγόρων αυτών, συμβάλλει στην αποσυμφόρηση του περιβάλλοντος από ρύπους, με τον περιορισμό των χρονοβόρων μετακινήσεων των συναλλασσομένων με την Υπηρεσία.

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Οι αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης είναι οι εξής:

Προβλέπεται η ηλεκτρονική επικοινωνία (μέσω e mail) της Δ/σης Σημάτων με τους χρήστες του μητρώου σημάτων, καθώς και η ηλεκτρονική κοινοποίηση εγγράφων ή υποβολή αιτημάτων. Το γεγονός αυτό αφενός αποσυμφορίζει την Υπηρεσία από την καθημερινή προσέλευση κοινού, που διασπά την προσοχή του προσωπικού από τα καθήκοντά του, αφετέρου συμβάλλει στην παραγωγικότητα των υπαλλήλων.

Με τη δυνατότητα για ηλεκτρονική κατάθεση και ανανέωση του σήματος, θα συντημηθεί επίσης ο χρόνος που απαιτείται για την εξέταση του σήματος από την υποβολή της σχετικής αίτησης και μέχρι την οριστική καταχώριση στο μητρώο. Αυτό κυρίως θα οφείλεται στην αλλαγή της πρακτικής που εφαρμοζόταν μέχρι σήμερα, καθώς πλέον δεν θα απορρίπτονται αυτεπάγγελτα δηλώσεις που προσκρούουν σε προγενέστερα σήματα, ωστόσο θα δίνεται η δυνατότητα στους δικαιούχους προγενεστέρων ταυτόσημων ή παρόμοιων σημάτων να ασκήσουν ανακοπή αν το κρίνουν σκόπιμο.

Προβλέπεται η επάνδρωση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων με εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό (αρ. 30 παρ. 3 και 13 του σχεδίου νόμου).

6.2. Οι αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης είναι οι εξής:

Η δυνατότητα που δίνει το σχέδιο νόμου για την υποβολή αιτήματος για ακυρότητα σήματος ή για έκπτωση από σήμα όχι μόνο μέσω της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά και με τη μορφή ανταγωγής σε αγωγή για προσβολή σήματος (αρ. 38 παρ. 12-16), όχι μόνο επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης, αλλά εξασφαλίζει και πιο δίκαια αποτελέσματα, αφού δίνει τη δυνατότητα να δικαστεί ταυτόχρονα και από το ίδιο δικαστήριο η αγωγή του ενάγοντα για την ισχυριζόμενη προσβολή του σήματός του με το αίτημα του εναγόμενου για την ακυρότητα ή την έκπτωση από το σήμα. Το ίδιο ισχύει στον Κανονισμό 2017/1001 (ΕΕ) για το σήμα της ΕΕ. Επίσης, όπως έχει γίνει γνωστό, την ίδια ρύθμιση υιοθέτησαν και τα περισσότερα κ-μ της ΕΕ κατά την πρόσφατη μεταφορά της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) στο εσωτερικό τους δίκαιο. Σε παρόμοια αποτελέσματα μέσω της ερμηνευτικής οδού φαίνεται να καταλήγει η πιο πρόσφατη νομολογία των δικαστηρίων μας (ΠΠΑ 1086/2018 και ΕφΘεσ 1662/2018), ενώ

παρόμοια ερμηνεία δίνει το ΔΕΕ όταν υπάρχει σύγκρουση προγενέστερου και μεταγενέστερου σήματος (C-491/14, 10.3.15, Rosa del Vents, και C-561/11, 21.2.13, Federation Cynologique).

7. Νομιμότητα

7.1 Η προτεινόμενη ρύθμιση κάνει χρήση του αρ. 94 παρ. 3 Σ. για τη μεταφορά δικαιοδοσίας από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά. Υπάρχουν σχετικές θετικές Γνωμοδοτήσεις των ΑΠ (27/19) και ΣτΕ (11/19) σε Ολομέλειες. Η μεταφορά δικαιοδοσίας αφορά στην εκδίκαση από τα πολιτικά δικαστήρια ανταγωγών για ακυρότητα σήματος ή έκπτωση από το δικαίωμα στο σήμα.

7.2. Σχετική πρόσφατη νομολογία εθνικών δικαστηρίων και του ΔΕΕ είναι η ακόλουθη:
ΠΠΑ 1086/2018 και ΕφΘεσ 1662/2018,
ΔΕΕ, C-491/14, 10.3.15, Rosa del Vents, και C-561/11, 21.2.13, Federation Cynologique.

7.3. Οι σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είναι οι ακόλουθες:

Οδηγία 2015/2436 ΕΕ

Κανονισμός 2017/1001 ΕΕ

Διεθνές Πρωτόκολλο Μαδρίτης 1989 (ν. 2783/2000)

Οδηγία 2004/48 ΕΚ

ΔΕΕ, C-491/14, 10.3.15, Rosa del Vents, και C-561/11, 21.2.13, Federation Cynologique

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Το Δικαστήριο ΕΣΔΑ έχει κρίνει σε σειρά αποφάσεών του ότι, αν και το δικαίωμα σε καταχωρημένο σήμα εμπίπτει στο πεδίο του Αρ. 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ, ωστόσο η επέμβαση του νομοθέτη, ακόμα και με αναδρομικής ισχύος διατάξεις για τη ρύθμιση της έκτασης της νομικής προστασίας που παρέχεται στο σήμα είναι κατά κανόνα ανεκτή. Το Δικαστήριο ΕΣΔΑ έχει κρίνει ότι απλές αιτήσεις για χορήγηση σήματος κατά κανόνα δεν εμπίπτουν στο πιο πάνω Αρ. 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ (βλπτ. ECHR, Grand Chamber, 11.01.2007, No. 73049/01, Case of Anheuser-Busch Inc. κατά Πορτογαλίας).

8. Αρμοδιότητα

8.1. Τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, είναι τα εξής:

Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων ως κατ' εξοχήν αρμόδιο λόγω της ρυθμιζόμενης νομοθετικής ύλης.

Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, λόγω μεταφοράς δικαιοδοσίας από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά για υποθέσεις ακυρότητας σήματος και έκπτωσης από το δικαίωμα στο σήμα.

Υπουργείο Οικονομικών, λόγω της αναθεώρησης των τελών για κατάθεση, ανανέωση σήματος και άλλες εγγραφές στο μητρώο σημάτων (αρ. 87 σχεδίου νόμου)

Υπουργείο Εσωτερικών, λόγω διατάξεων για τη σύνθεση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και διατάξεων για τη σύσταση νέων οργανικών θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων (αρ. 30 παρ. 3 εδαφ. γ' και παρ. 13).

Υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής για τον καθορισμό των όρων, προϋποθέσεων, διαδικασίας, τεχνικών προδιαγραφών, τεχνικής διαχείρισης και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την ηλεκτρονική υποβολή της δήλωσης κατάθεσης και της αναπαράστασης των μη παραδοσιακών μορφών σημάτων.

8.2. Υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου, κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης, με τα ως άνω (υπό 8.1) συναρμόδια Υπουργεία, την ΚΕ.Ν.Ε., την Ολομέλεια ΑΠ, την Ολομέλεια ΣτΕ, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας (Ε.Υ.Ι.Ρ.Ο.), την Ευρ. Επιτροπή, τους εμπειρογνώμονες των Εθνικών Γραφείων Σημάτων των κ-μ της ΕΕ.

8.3. Οι υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση είναι οι ακόλουθες:

Διεύθυνση Σημάτων Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων

Τα δικαστήρια για την εκδίκαση υποθέσεων για εμπορικά σήματα

8.4. Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, ώστε να επιβάλλεται γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953).

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Τηρήθηκαν οι προτεινόμενοι από την ΚΕ.Ν.Ε. νομοτεχνικοί κανόνες και υιοθετήθηκαν και όλες οι ειδικότερες παρατηρήσεις της στο σχέδιο νόμου.

Ιδίως υπήρξε μέριμνα οι ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου να μην επικαλύπτονται με ρυθμίσεις κωδίκων και ιδίως να μην είναι αντίθετες με ρυθμίσεις κωδίκων (δηλ. ΚΠολΔ, ΚΔιοικΔικ., ΠοινΚ., κλπ.)

9.2. Οι τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις είναι μόνο αυτές του ισχύοντος νόμου για τα εμπορικά σήματα (ν. 4072/12, όπως ισχύει με τη συμπλήρωσή του από το ν.4155/2013). Δεν τροποποιούνται άμεσα ή έμμεσα διατάξεις άλλων νόμων.

Δεν υπάρχει κώδικας στον οποίο να περιέχονται ρυθμίσεις για τα εμπορικά σήματα.

Δεν θίγονται διατάξεις κωδίκων.

9.3. Οι βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει, είναι οι ακόλουθες:

Επιταχύνεται και απλοποιείται η διαδικασία για την απόκτηση σήματος, ιδίως με την πρόβλεψη ότι δεν απορρίπτονται δηλώσεις σημάτων ένεκα άλλων προγενέστερων, παρά μόνο αν ασκηθεί ανακοπή από τους δικαιούχους των προγενέστερων σημάτων.

Επιταχύνεται η απονομή της δικαιοσύνης σε υποθέσεις σημάτων και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για πιο δίκαιη επίλυση των σχετικών διαφορών με το να δίνεται η δυνατότητα να συνεκδικάζεται η αγωγή για προσβολή του σήματος με το αίτημα (ανταγωγή) του εναγόμενου για την ακυρότητα του σήματος ή την έκπτωση από αυτό.

Η άσκηση των νομικών εξουσιών του σήματος κατά τρίτων συνδέεται περισσότερο με τη χρήση του εις τρόπον ώστε να μην προστατεύονται σήματα που δεν χρησιμοποιούνται. Τούτο είναι υποχρεωτική διάταξη της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) (άρθρα 44 και 46 της Οδηγίας), αλλά ισχύει και στον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ για το σήμα της ΕΕ.

Το σχέδιο νόμου διατηρεί την ενότητα του νόμου των σημάτων σε ένα ενιαίο κείμενο. Υπό την έννοια αυτή ρυθμίζει ολοκληρωμένα και συστηματικά (ως οιοσδήποτε κώδικας) όλα τα ζητήματα για τα εμπορικά σήματα, με εξαίρεση κάποια περιφερειακά και μεμονωμένα ζητήματα που ρυθμίζονται από κώδικες, όπως π.χ. ζητήματα σχετικά με την κατάσχεση σημάτων, την αναγκαστική εκτέλεση σημάτων, την τύχη αδειών χρήσης σημάτων στην πτώχευση, κλπ.

9.4. Δεν υπάρχουν διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς.

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Το παρόν σ/ν εκτέθηκε σε δημόσια διαβούλευση.

Κλήθηκαν ειδικά φορείς, όπως τα σημαντικότερα Επιμελητήρια της χώρας, να διατυπώσουν τις απόψεις τους, ειδικά για το ζήτημα του να μην απορρίπτονται δηλώσεις σημάτων ένεκα άλλων προγενέστερων, αν δεν ασκηθεί ανακοπή από τους δικαιούχους των προγενέστερων σημάτων (αρ. 5 παρ. 5 σε συνδυασμό με αρ. 24 παρ. 2). Οι απόψεις των φορέων στη συντριπτική τους πλειοψηφία και σχεδόν καθολικά ήταν υπέρ της ρύθμισης που υιοθέτησε το σχέδιο νόμου. Επιπλέον σχόλια υπέβαλλαν δικηγόροι που δραστηριοποιούνται στο δίκαιο των σημάτων στην Ελλάδα, Διεθνείς Ενώσεις Χρηστών π.χ. INTA, Νομικοί από EUIPO και Δικαστήριο της ΕΕ (Λουξεμβούργο)

10.2. Έγινε δημόσια διαβούλευση με την ανάρτηση στο διαδίκτυο του σχεδίου νόμου και της αιτιολογικής έκθεσης.

Η δημόσια διαβούλευση διήρκησε από 11 Ιανουαρίου μέχρι 1 Φεβρουαρίου 2019. Υποβλήθηκαν 74 σχόλια από ιδιώτες νομικούς και φορείς συλλογικών συμφερόντων ή επαγγελματικές οργανώσεις.

10.3. Τα περισσότερα σχόλια της διαβούλευσης επικεντρώθηκαν στο ζήτημα του αν η καταχώριση του σήματος από τη Διεύθυνση ή τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων (ΔΕΣ) πρέπει να δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια. Διατυπώθηκαν απόψεις ένθεν και ένθεν με επικρατέστερη μάλλον την άποψη ότι, όπως ισχύει και στον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ για το σήμα της ΕΕ, τα πολιτικά δικαστήρια πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξετάζουν το κύρος του σήματος χωρίς να δεσμεύονται από την καταχώρισή του στο μητρώο. Προς την κατεύθυνση αυτή το σχέδιο νόμου δίνει τη δυνατότητα ανταγωγής για ακυρότητα ή έκπτωση από το σήμα, όπως ακριβώς ισχύει και στον Κανονισμό 2017/1001. Την ίδια ρύθμιση υιοθέτησαν και τα περισσότερα κ-μ της ΕΕ κατά την πρόσφατη μεταφορά της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) στο εσωτερικό τους δίκαιο.

10.4. Δεν υπήρξε ιδιαίτερος σχεδιασμός για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση του

σ/ν. Ωστόσο ήταν γνωστό στους οικείους νομικούς κύκλους ότι είχε συσταθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή (υπ' αριθ. 17466/12-2-2018 απόφαση ΦΕΚ ΥΟΔΔ 79/14-2-2018) για την εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Δεκεμβρίου 2015 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και περίμεναν, πριν τη λήξη του έτους 2018, το αποτέλεσμα των εργασιών της, καθώς από 14-1-2019 θα έπρεπε να ισχύσει ο νέος νόμος σε όλα τα κ-μ της ΕΕ. Πράγματι το σ/ν παραδόθηκε εντός του Δεκεμβρίου 2018 στην Πολιτική Ηγεσία του ΥΠΟΙΑΝ και δόθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 11 Ιανουαρίου 2019, παραταθείσα αυτή κατ' απαίτηση των ενδιαφερομένων μέχρι την 1-2-2019. Πέρα από τα σχόλια που διατυπώθηκαν επίσημα, τα μέλη της Νομοπαρασκευαστικής αντάλλαξαν απόψεις επί των διατάξεων του σ/ν και με εξειδικευμένους στα σήματα δικαστές, δικηγόρους, πανεπιστημιακούς και γενικότερα νομικούς της ημεδαπής, αλλά και της αλλοδαπής.

B: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

11. Γενική Αξιολόγηση

11.1 Οι σημαντικότερες «άλλες διατάξεις» (δηλαδή αυτές που δεν εμπίπτουν στον πυρήνα της εναρμόνισης με την Οδηγία 2015/2436 ΕΕ) είναι οι εξής:

(α) Το αρ. 5 παρ. 5 σε συνδυασμό με το αρ. 24 παρ. 2 που προβλέπουν ότι εφεξής νέες δηλώσεις σημάτων δεν θα απορρίπτονται αναγκαστικά και αυτεπάγγελτα από τη Διεύθυνση Σημάτων επειδή προσκρούουν σε προγενέστερα σήματα, παρά μόνο αν οι δικαιούχοι των προγενέστερων σημάτων αντιταχθούν ασκώντας ανακοπή.

(β) Οι παρ. 12-16 του αρ. 38 που δίνουν στον εναγόμενο σε δίκη για την προσβολή σήματος τη δυνατότητα να ασκήσει ανταγωγή για την ακυρότητα του σήματος ή την έκπτωση από αυτό.

(γ) Περιορισμένες φραστικές και νομοτεχνικές βελτιώσεις στα άρ. 38-44 σε σχέση με τη μεταφορά της Οδηγίας 2004/48 ΕΚ για την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που είχε γίνει με το ν. 4072/12.

(δ) Διορθώσεις και διευκρινίσεις στις Διατάξεις για την εφαρμογή της Διεθνούς Συνθήκης του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης (1989) για το διεθνές σήμα που κυρώθηκε με το ν. 2783/2000 (άρθρα 71-82 σχεδίου νόμου).

Ειδικά σε σχέση με τις διορθώσεις στις διατάξεις για τη μεταφορά της Οδηγίας 2004/48 (ΕΚ) σημειώνονται τα εξής:

Η Οδηγία 2004/48 έχει ως αντικείμενό της, μεταξύ άλλων, ζητήματα δικονομικά απόδειξης και αναγκαστικής εκτέλεσης που σχετίζονται με σήματα. Η ενσωμάτωση της Οδηγίας αυτής στο εθνικό δίκαιο των σημάτων έγινε με το ν. 4072/12. Όμως, ακολούθησε η τροποποίηση του ΚΠολΔ με τους ν. 4335/18 και 4512/18. Λόγω της τροποποίησης του ΚΠολΔ ήταν αναγκαίο να τροποποιηθούν και κάποιες από τις διατάξεις για τη μεταφορά της Οδηγίας 2004/48. Για παράδειγμα, για τη χρηματική ποινή της έμμεσης εκτέλεσης στον ΚΠολΔ δεν προβλέπεται κατώτατο όριο ποινής, ενώ το ανώτατο όριο είναι 100 χιλ. €. Το σχέδιο νόμου υιοθετεί το ίδιο πλαίσιο για τις ποινές της έμμεσης εκτέλεσης όπως ο ΚΠολΔ (αρ. 38 παρ. 3). Η Οδηγία προβλέπει ότι υποχρέωση αποζημίωσης για προσβολή σήματος συντρέχει αν υπάρχει δόλος ή βαρεία αμέλεια, ενώ η σχετική διάταξη του ν. 4072/12 αναφερόταν γενικά σε υπαιτιότητα. Το αρ. 38 παρ. 5 του νομοσχεδίου επιφέρει τη σχετική διόρθωση. Ακόμα,

το αρ. 39 παρ. 4 τελευταίο εδάφιο του σχεδίου νόμου ορίζει ότι το «δικαίωμα ενημέρωσης» μπορεί να ασκηθεί και με αυτοτελή αγωγή. Αυτό επιβεβαιώθηκε από πρόσφατη νομολογία του ΔΕΕ στην υπόθεση C-427/15, 18.01.17). Επιπλέον, το αρ. 39 παρ. 8 του σχεδίου νόμου ρύθμισε την περίπτωση της άρνησης του διαδίκου να προσκομίσει στο δικαστήριο στοιχεία και έγγραφα για τα οποία διατάχθηκε, κατά τρόπο αντίστοιχο με τις νεότερες (μετά το 2016) ρυθμίσεις του ΚΠολΔ (αρ. 452, 366). Επίσης, η Οδηγία προβλέπει ότι οι κυρώσεις για την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας πρέπει να είναι θεμιτές, δίκαιες και αναλογικές. Το αρ. 155 του ν. 4072/12 αναφέρει μόνο την αρχή της αναλογικότητας, αλλά παραλείπει την αναφορά σε κυρώσεις θεμιτές και δίκαιες. Το αρ. 44 του σχεδίου νόμου έκανε τη σχετική διόρθωση.

11.2 Σύμφωνα με όσα αναφέρονται πιο πάνω σε άλλα σημεία, η αναγκαιότητα των ρυθμίσεων για τα θέματα (α) και (β) του σημείου 11.1 σχετίζεται με τα εξής:

(α) Παρατηρούνται μεγάλες χρονικές καθυστερήσεις τόσο στη διαδικασία για την έγκριση των νέων δηλώσεων σημάτων, όσο και στην εκδίκαση υποθέσεων για σήματα και ιδίως στα διοικητικά δικαστήρια σε υποθέσεις ακυρότητας ή έκπτωσης.

(β) Παρατηρούνται ανεπιεική αποτελέσματα από το ότι στα δικαστήρια οι αγωγές για την προσβολή του σήματος δεν μπορούν να συνεκδικαστούν με τις αιτήσεις για τη διαγραφή του σήματος, λόγω ακυρότητας ή έκπτωσης, εξαιτίας της διαφορετικής δικαιοδοσίας (πολιτικά – διοικητικά δικαστήρια)

(γ) Στα πιο πάνω σημεία η ελληνική έννομη τάξη διαφοροποιείται από ό,τι ισχύει στις περισσότερες χώρες, αλλά και από ό,τι ισχύει σε σχέση με το σήμα της ΕΕ που ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 2017/1001 (ΕΕ).

(δ) Στα πιο πάνω σημεία η διαφορετική νομοθετική ρύθμιση και μεταχείριση του ελληνικού εθνικού σήματος από το σήμα της ΕΕ θέτει ζητήματα παραβίασης της αρχής της ισότητας.

Σε σχέση με τα αρ. 38-44 του σχεδίου νόμου που επιφέρουν φραστικές και νομοτεχνικές διορθώσεις στις διατάξεις με τις οποίες είχε ενσωματωθεί η Οδηγία 2004/48 (ΕΚ), χωρίς να επέρχονται ουσιαστικές νομικές μεταβολές, η αναγκαιότητά τους σχετίζεται με νομοτεχνικές ατέλειες που είχαν παρατηρηθεί από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών από τη θέση σε ισχύ του ν. 4072/12 μέχρι σήμερα, αλλά και από ερμηνευτικές διευκρινίσεις που δόθηκαν με πρόσφατη νομολογία του ΔΕΕ.

Σε σχέση με τα αρ. 71-82 του σχεδίου νόμου που περιέχουν πιο αναλυτικές διατάξεις για τα διεθνή σήματα, η αναγκαιότητά τους σχετίζεται με το ότι η ρύθμιση του διεθνούς σήματος στο νόμο ήταν μέχρι τώρα αποσπασματική και δεν κάλυπτε όλες τις περιπτώσεις. Έτσι, και στη Δ/νση Σημάτων είχαν ανακύψει πολλές απορίες για την πρακτική εφαρμογή της Διεθνούς Συνθήκης του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης (1989), αλλά και στους συναλλασσόμενους και στους νομικούς είχαν ανακύψει πολλές αμφισβητήσεις για την ερμηνεία των σχετικών διατάξεων. Οι νέες ρυθμίσεις διευκρινίζουν ιδίως ζητήματα σχετικά με προθεσμίες καθώς και ανακοπές και άλλα ένδικα βοηθήματα κατά διεθνών σημάτων.

11.3 Οι «άλλες διατάξεις» ρυθμίζουν και αυτές ζητήματα εμπορικών σημάτων και μόνο. Οι ρυθμίσεις που εισάγονται με τις «άλλες διατάξεις» είναι στενά και άρρηκτα συνδεδεμένες με τις κύριες ρυθμίσεις για τη μεταφορά της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ). Έτσι, διατηρείται η ενότητα του νόμου των σημάτων ως ένα ενιαίο νομοθετικό κείμενο που ρυθμίζει

ολοκληρωμένα όλα τα ζητήματα για τα εμπορικά σήματα χωρίς να διασπάται η νομοθετική ύλη σε περισσότερους νόμους.

11.4. Όπως πιο πάνω ειπώθηκε σε άλλα σημεία, οι «άλλες διατάξεις» θα έχουν ως αποτέλεσμα:

- (α) την απλοποίηση και επιτάχυνση της διαδικασίας για την έγκριση δηλώσεων σημάτων,
- (β) την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης από τα δικαστήρια σε υποθέσεις εμπορικών σημάτων, αλλά και τον περιορισμό περιττών δικαστικών αντιδικιών, καθώς και την πιο δίκαιη αντιμετώπιση αυτών των υποθέσεων από άποψη ουσιαστικής δικαιοσύνης,
- (γ) τον περιορισμό του κόστους συναλλαγών σχετικά με την απόκτηση και τη διαχείριση εμπορικών σημάτων,
- (δ) την ενίσχυση του ανταγωνισμού που θα ωφελήσει ιδίως τις πιο μικρές επιχειρήσεις και τους καταναλωτές,
- (ε) την ενθάρρυνση της πρωτοτυπίας και της καινοτομίας και τον προσανατολισμό των επιχειρήσεων σε αυτούς τους στόχους.
- (στ) τη σύγκλιση της εθνικής έννομης τάξης με ό,τι ισχύει στις περισσότερες χώρες, καθώς και με τη ρύθμιση για το σήμα της ΕΕ του Κανονισμού 2017/1001 ΕΕ.

Οι αναμενόμενες συνέπειες αφορούν κυρίως στις επιχειρήσεις, την εθνική οικονομία, τον ανταγωνισμό και τους καταναλωτές.

11.5. Για όλες τις διατάξεις του σχεδίου νόμου αρμόδια για την εφαρμογή τους είναι η Δ/ση Σημάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων και τα δικαστήρια που δικάζουν υποθέσεις για εμπορικά σήματα.

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

12.1. Επί του σ/ν κλήθηκαν από το Γεν. Γραμ. Εμπορίου & Προστασίας Καταναλωτή να υποβάλουν τις απόψεις τους επαγγελματικοί φορείς όπως τα σημαντικότερα Επιμελητήρια της χώρας σχετικά με το αρ. 5 παρ. 5 σε συνδυασμό με το αρ. 24 παρ. 2. Πρόκειται για τη ρύθμιση που προβλέπει ότι νέες δηλώσεις σημάτων δεν θα απορρίπτονται αυτεπάγγελα, αλλά μόνο εφόσον οι δικαιούχοι των προγενέστερων παρόμοιων σημάτων ασκήσουν ανακοπή. Η συντριπτική (σχεδόν καθολική) πλειοψηφία των απόψεων που υποβλήθηκαν ήταν υπέρ της προτεινόμενης ρύθμισης.

Η δημόσια διαβούλευση ήταν ανοικτή σε κάθε ενδιαφερόμενο. Διήρκησε από 11 Ιανουαρίου 2019 μέχρι 1 Φεβρουαρίου 2019. Υποβλήθηκαν συνολικά 74 σχόλια. Στη διαβούλευση συμμετείχαν ιδιώτες νομικοί, π.χ. Έλληνες δικηγόροι, Έλληνες καθηγητές των νομικών σχολών, αλλά και Έλληνες νομικοί που υπηρετούν στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας και στις μόνιμες υπηρεσίες του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συμμετείχαν επίσης φορείς όπως ο ΔΣΑ, ο Ελληνικός Σύνδεσμος Βιομηχανιών Επώνυμων Προϊόντων και η International Trademark Association (INTA) που είναι αμερικανικός οργανισμός συλλογικής εκπροσώπησης συμφερόντων επιχειρήσεων.

12.2. Το ενδιαφέρον της δημόσιας διαβούλευσης επικεντρώθηκε ιδίως στο ζήτημα του αν η καταχώριση του σήματος από την Υπηρεσία ή τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων (ΔΕΣ) πρέπει να δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια. Διατυπώθηκαν απόψεις ένθεν και ένθεν με επικρατέστερη μάλλον την άποψη ότι, όπως ισχύει και στον Κανονισμό 2017/1001 ΕΕ για το

σήμα της ΕΕ, τα πολιτικά δικαστήρια πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξετάζουν το κύρος του σήματος χωρίς να δεσμεύονται από την καταχώρισή του στο μητρώο. Προς την κατεύθυνση αυτή το σχέδιο νόμου δίνει τη δυνατότητα ανταγωγής για ακυρότητα ή έκπτωση από το σήμα, όπως ακριβώς ισχύει και στον Κανονισμό 2017/1001. Την ίδια ρύθμιση υιοθέτησαν και τα περισσότερα κ-μ της ΕΕ κατά την πρόσφατη μεταφορά της Οδηγίας 2015/2436 (ΕΕ) στο εσωτερικό τους δίκαιο.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Έκθεση Δημόσιας Διαβούλευσης για το σχέδιο Νόμου «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2015 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (EEL 336 της 23.12.2015)»

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Αικατερίνη Στάμου.(τηλ. επικοινων. 210389340)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: Οικονομίας και Ανάπτυξης

ΑΡΜΟΔΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Διεύθυνση Σημάτων της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου & Προστασίας Καταναλωτή.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (OPENGOV):

11 Ιανουαρίου 2019

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

11 Ιανουαρίου 2019

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

1 Φεβρουαρίου 2019

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ:

74

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΧΟΛΙΩΝ ΑΝΑ ΑΡΘΡΟ:

ΑΡΘΡΟ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ
1	1
4	1
5	2
7	5
9	2
10	1
12	1
13	1
16	1
17	1

19	1
22	3
23	1
24	2
25	2
27	1
28	1
30	4
31	2
32	2
33	4
36	2
38	2
40	4
45	4
46	2
47	10
48	4
50	1
51	2
52	2
86	1
87	1
ΣΥΝΟΛΟ	74

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

Άρθρο 1: Το σχόλιο αφορά στο άρθρο 4.

Άρθρο 4: Το σχόλιο αφορά στη δυνατότητα που δίνεται να μπορεί να αποκτηθεί ο επίκτητος διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος μετά την κατάθεση του σήματος να έχει ήδη αποκτηθεί κατά την ημερομηνία κατάθεσης του σήματος. Η πρόταση στηρίζεται σε προαιρετική διάταξη της Οδηγίας.

Άρθρο 5: Το σχόλιο αφορά στο ότι θα πρέπει να προβλεφτεί ρητά το γεγονός ότι η «έγγραφη συγκατάθεση» (“letter of consent”) αναφέρεται στο δικαιούχο προγενέστερου σήματος ή άλλου προγενέστερου δικαιώματος καθώς η οδηγία περιλαμβάνει και όλα τα προγενέστερα δικαιώματα που μπορεί να προσβάλλονται και δίνει την δυνατότητα συναίνεσης του δικαιούχου τους σε όλες τις περιπτώσεις ενώ σε άλλο σχόλιο προτείνεται να ρυθμιστεί με μεγαλύτερη εξειδίκευση η σύγκρουση σήματος και επωνυμίας.

Άρθρο 7: Τα σχόλια αφορούν στην παρατήρηση ότι η καταχώριση σήματος από μόνη της δεν δημιουργεί απόλυτο ή θετικό δικαίωμα χρήσης σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΔΕΕ C-561/11 Fédération Cynologique Internationale και C-491/14 Rosa dels Vents Assessoria SL, σύμφωνα με την οποία το σήμα αποτελεί μέσο επίθεσης όχι άμυνας (δηλ. καίτοι καταχωρισμένο, το σήμα δεν παρέχει έγκυρη ένσταση καταλυτική της αξίωσης προσβολής προγενέστερου σήματος). Επίσης προτείνεται να ρυθμιστεί με μεγαλύτερη εξειδίκευση η σύγκρουση σήματος και επωνυμίας.

Άρθρο 9: Το σχόλιο αφορά στην επισήμανση της χρησιμότητας της διάταξης.

Άρθρο 10: Το σχόλιο αφορά στην επισήμανση της χρησιμότητας της διάταξης.

Άρθρο 12: Το σχόλιο εισάγει την παρατήρηση ότι το ζήτημα της αποδυνάμωσης («απώλειας λόγω ανοχής») του δικαιώματος του προγενέστερου δικαιούχου (σήματος ή άλλου δικαιώματος) «να απαγορεύσει τη χρήση» του μεταγενέστερου καταχωρισμένου σήματος ρυθμίζεται στο άρθρο 18 παρ. 1 της οδηγίας και αποτελεί πλεονασμό στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 13: Προτείνεται η εξέταση καθορισμού των γεωγραφικών ορίων της ανάληψης σε σύγκριση προς την αντίστοιχη επιλογή στην Οδηγία (Ε.Ο.Χ – Ε.Ε.).

Άρθρο 16: Το σχόλιο εντοπίζει το ζήτημα της επικύρωσης των υπογραφών στις συμβάσεις μεταβιβάσεως σήματος, όσον αφορά τις υπογραφές ημεδαπών φυσικών ή εκπροσώπων ημεδαπών νομικών προσώπων και επισημείωση (Apostille) επί υπογραφών αλλοδαπών φυσικών ή εκπροσώπων αλλοδαπών νομικών προσώπων.

Άρθρο 17: Το ίδιο με το προηγούμενο σχόλιο σχετικά με τη σύμβαση παραχώρησης

Άρθρο 19: Το σχόλιο παραθέτει το γεγονός ότι το ενέχυρο ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα που αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 1 παράγει αποτελέσματα έναντι τρίτων μόνον μετά την εγγραφή του στο μητρώο, δεν προβλέπεται το ίδιο και για την συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση και τις πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης.

Άρθρο 22: Τα σχόλια προτείνουν να προβλεφθεί η δυνατότητα να εκτυπώνεται αποδεικτικό κατάθεσης με την ολοκλήρωση της κατάθεσης της αίτησης σήματος και όταν η κατάθεση σήματος γίνεται ηλεκτρονικά, να μην απαιτείται η υποβολή στη Διεύθυνση ψηφιακού δίσκου με την ψηφιακή αποτύπωση του σήματος. Επίσης προτείνεται να διατηρηθεί η υφιστάμενη ρύθμιση του άρθρου 136, παρ. στ. δ του Ν.4072/2012 που ορίζει «αν η κατάθεση γίνεται από δικηγόρο, έγγραφη εξουσιοδότηση. Η υπογραφή του καταθέτη στην εν λόγω εξουσιοδότηση είναι αρκετή, χωρίς θεώρηση του γνησίου αυτής» και να επεκταθεί σε όλες τις διαδικασίες ενώπιον της Δ.Ε.Σ.

Άρθρο 23: Με το πρώτο σχόλιο προτείνεται η κατάργηση του αυτεπάγγελτου ελέγχου και η αντικατάστασή του με απλή ειδοποίηση του προγενέστερου δικαιούχου ο οποίος αν θέλει μπορεί να ασκήσει τριτανακοπή ή ο περιορισμός της δυνατότητας έγερσης της αντίρρησης μόνο επί σημάτων για τα οποία δεν έχει παρέλθει η περίοδος χάριτος, είτε να δίδεται η δυνατότητα στον αιτούντα να προβάλλει ένσταση αχρησίας στην οποία περίπτωση η αυτεπάγγελτη αντίρρηση καταπίπτει και υποκαθίσταται από ειδοποίηση του προγενέστερου δικαιούχου. Το πιθανό αντεπιχείρημα ότι ο αυτεπάγγελτος έλεγχος προστατεύει το δημόσιο συμφέρον και όχι προγενέστερα δικαιώματα δεν είναι πειστικό, στο μέτρο που προσκρούει στην παρ. 4 του άρθρου 5, σύμφωνα με την οποία η συναίνεση του δικαιούχου αρκεί για να αρθεί το σχετικό κώλυμα. Επίσης με το δεύτερο σχόλιο

παρατηρείται ότι δεν προβλέπεται νομική δυνατότητα στον αιτούντα να κάνει ένσταση απόδειξης ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος καταχωρισμένου προ πενταετίας.

Άρθρο 25: Με το σχόλιο προτείνεται η ανακοπή να ασκείται από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον ήτοι, φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και κάθε ένωση, ομάδα ή φορέα εκπροσώπησης κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών.

Άρθρο 27: Προτείνεται να μπορεί να συζητηθούν ανακοπές και άλλες υποθέσεις στη ΔΕΣ χωρίς τυπική παράσταση δικηγόρου, π.χ. με δήλωση.

Άρθρο 28: Προτείνεται η σύντμηση της προθεσμίας που παρέχεται στον καταθέτη του σήματος για να ενημερωθεί για το αποδεικτικό υλικό προκειμένου να υποβάλει υπόμνημά σε 15 ημέρες.

Άρθρο 30: Προτείνεται να αναφέρεται ρητά στο νόμο, ότι τα μέρη μπορούν να εκπροσωπούνται ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων μέσω απλού πληρεξουσίου, χωρίς περαιτέρω νομιμοποιήσεις. Περαιτέρω προτείνεται να προβλεφθούν ρητά μακρότερες προθεσμίες για υποβολή υπομνήματος και προσθήκης στη ΔΕΣ και να αναρτώνται στο διαδίκτυο όλες οι αποφάσεις της ΔΕΣ και όχι αποσπασματικά.

Άρθρο 31: Τα σχόλια διατυπώνουν επιφυλάξεις για το θεσμό της διαμεσολάβησης σχετικά με διαφορές μεταξύ ιδιωτών, που αποτελούν αντικείμενο διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και εφαρμογή της στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα με έδρα εκτός Αθήνας ή στην αλλοδαπή.

Άρθρο 32: Το σχόλιο αφορά στη νομιμοποίηση των διαδικών στη ΔΕΣ ομοίως με το ανωτέρω σχόλιο.

Άρθρο 33: Το σχόλιο αφορά στη ρητή πρόβλεψη την αρχή προτεραιότητας μεταξύ των αιτήσεων για καταχώριση εγγραπτέων πράξεων,

Άρθρο 33: Το σχόλιο αφορά στη να διευκρινιστεί ότι το Μητρώο περιλαμβάνει και τα ειδικά μητρώα για τα συλλογικά σήματα, τα σήματα πιστοποίησης, και τα διεθνή σήματα.

Άρθρο 36: Προτείνεται η διάρκεια της δεκαετίας για την ανανέωση του σήματος να αρχίζει όχι από την κατάθεση, αλλά από την επόμενη της κατάθεσης και να ειδοποιεί η Διεύθυνση τους δικαιούχους για τη λήξη του σήματος.

Άρθρο 38: Προτείνεται η εισαγωγή διάταξης η οποία να μην κωλύει τη συζήτηση επί αγωγών προσβολής σε περίπτωση που έχει κατατεθεί μέχρις ότου η Διοικητική

Επιτροπή Σημάτων ή τα Διοικητικά Δικαστήρια αποφανθούν επί της εγκυρότητας ή μη του μεταγενεστέρως κατατεθέντος σήματος.

Άρθρο 40: Το σχόλιο αφορά στην πρόβλεψη να κατατίθεται με ξεχωριστό δικόγραφο η αίτηση για την απόδειξη χρήσης, το οποίο θα πρέπει να επιδίδεται στον ενάγοντα εντός της αναφερόμενης προθεσμίας των 60 ημερών από την κατάθεση της αγωγής.

Άρθρο 45: Προτείνεται η αντικατάσταση του όρου «αλλότριο» από άλλον όρο πιο σαφή, όπως πχ «χρήση σήματος χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου» και η επανεξέταση του αξιόποινου χαρακτήρα της διάταξης. Αντίθετα στο παρακάτω σχόλιο προτείνεται αυστηροποίηση της διάταξης.

Άρθρο 46: Προτείνεται οι δικαστικές αποφάσεις να δημοσιεύονται κατόπιν αιτήσεως του ενάγοντα από τον ενάγοντα, αλλά με έξοδα του εναγομένου.

Άρθρο 47: Ορισμένα σχόλια συνιστούν την εγκατάλειψη της αυστηρής διάκρισης της δικαιοδοσίας μεταξύ διοικητικών και πολιτικών δικαστηρίων καθώς άγει σε σύστημα απονομής δικαιοσύνης δύο ταχυτήτων. Προτείνεται ειδικότερα, η επανεξέταση της δικαιοπολιτικής χρησιμότητας διατήρησης της αδυναμίας εξέτασης του κύρους καταχωρημένου σήματος στα πλαίσια της πολιτικής δίκης περί προσβολής καθώς είναι προβληματικό και προτείνεται η εγκυρότητα καταχώρησης σήματος να μπορεί να ελεγχθεί στα πλαίσια της ίδιας δίκης, όπως ακριβώς προβλέπουν τα άρθρα 124 υπό δ) και 128 του Κανονισμού 2017/1001. Με την διάταξη του σχεδίου νόμου εναπόκειται στη νομολογία των δικαστηρίων να προσδιορίσει την έκταση αυτής της αρμοδιότητας. Σύμφωνα με την παραπάνω άποψη το ελληνικό δίκαιο συγκλίνει αποφασιστικά με το σύστημα του Ευρωπαϊκού Σήματος του Κανονισμού 2017/1001, δηλαδή τα πολιτικά δικαστήρια που δικάζουν αγωγές για την προσβολή σήματος να μπορούν να ελέγχουν αν τα σήματα αυτά καταχωρήθηκαν νόμιμα και να μη δεσμεύονται από την καταχώρηση του σήματος. Σήμερα, τα εθνικά δικαστήρια, όταν δικάζουν αγωγές που στηρίζονται σε Ευρωπαϊκά Σήματα μπορούν να εξετάζουν ανταγωγές για την ακύρωσή τους.

Αντίθετα, διατυπώνονται σχόλια στον αντίποδα με την παραπάνω άποψη και τα οποία προτείνουν τη διατήρηση του άρθρου 158 του ν. 4072/2012, όπου διευκρινίζεται ξεκάθαρα ο συσχετισμός των αρμοδιοτήτων/δικαιοδοσιών, μεταξύ ΔΕΣ/διοικητικών και πολιτικών δικαστηρίων. Παράλληλα, η νέα ρύθμιση εντείνει την αβεβαιότητα και μπορεί ενδεχομένως να οδηγήσει σε παρελκυστικές και καταχρηστικές πρακτικές εκ μέρους των προσβολέων του σήματος και συνηγορούν στην επαναφορά η σαφής διατύπωση του άρθρου 158 του ν. 4072/2012.

Άρθρο 48: Διατυπώνονται επιφυλάξεις σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου στην περίπτωση που το Πολιτικό Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να το εξετάσει, ούτε παρεμπιπτόντως την ακυρότητα του σήματος, ενώ αντιμετωπίζεται θετικά η επιλογή του Έλληνα νομοθέτη να εφαρμόσει την αρχή της προτεραιότητας στο σύνολο των διακριτικών γνωρισμάτων με μνεία ειδικής διάταξης στο σ/ν, προστασία που σε κάθε περίπτωση

παρεχόταν μέχρι σήμερα σε επί μέρους νόμους. Όσον αφορά στις δυο νομοτεχνικές παρατηρήσεις που έγιναν, κρίθηκαν εύστοχες και υιοθετήθηκαν.

Άρθρο 50: Το σχόλιο αφορά στην αντικατάσταση του τελεσίδικη σε αμετάκλητη απόφαση.

Άρθρο 51: Το ίδιο με το παραπάνω σχόλιο. Επίσης προτείνεται η αίτηση έκπτωσης να ασκείται από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον ήτοι, φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και κάθε ένωση, ομάδα ή φορέα εκπροσώπησης κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών.

Άρθρο 52: Τα σχόλια αφορούν στην αντικατάσταση του τελεσίδικη σε αμετάκλητη απόφαση.

Άρθρο 86: Το σχόλιο αφορά στην υιοθέτηση χρήση μίας γενικότερης διατύπωσης, π.χ. «σε καταλλήλως διαμορφωμένο διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης»

Άρθρο 87: Το σχόλιο αφορά στην επισήμανση της χρησιμότητας της διάταξης.

Από το σύνολο των 74 σχολίων ενσωματώθηκαν τέσσερα και συγκεκριμένα τα σχόλια που έγιναν επί των άρθρων 22, 24, 25, 27 και 48, ενώ εν μέρει δεκτά έχουν γίνει τα σχόλια επί των άρθρων 38 και 45.